

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΙΖ'

Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 17275, 17316

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Σεπτεμβρίου 2011, σελ. 17275

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Κύρωση της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών", σελ. 17275, 17276

2. Συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης - Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις", σελ. 17316

3. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας των Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 17340 - 17341

4. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 17342, 17349 - 17352

5. Επιστολικές ψήφοι επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 17342 - 17346, 17347 - 17348

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 17276

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

BENIZELOS E. , σελ. 17320, 17321, 17325, 17327, 17328, 17329, 17330, 17331, 17359, 17366

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 17356, 17357, 17358, 17359

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 17320

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 17355

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 17325, 17326, 17328, 17329

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 17332

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 17316, 17317

ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. , σελ. 17352

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 17338, 17339

ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 17319, 17321

ΝΑΝΟΣ Α. , σελ. 17318

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π. , σελ. 17339

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 17317

ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 17366

ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 17333

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 17339

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 17326, 17335, 17336

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 17338

ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 17355, 17358

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 17353, 17366

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 17330, 17332

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 17337

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΙΖ'

Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 21 Σεπτεμβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20-9-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΣΙΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 20-9-2011 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων, 1. «Αναδιοργάνωση του συστήματος αδειοδότησης για τη διαμονή αλλοδαπών στη χώρα υπό όρους αυξημένης ασφάλειας, ρυθμίσεις θεμάτων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών», 2. «Κοινωνική Οικονομία και Κοινωνική Επιχειρηματικότητα και λοιπές διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο των επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Σεπτεμβρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1276/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Βούρου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών.

2. Η με αριθμό 1285/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιου Νάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις αναρτήσεις στο διαδίκτυο για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών.

3. Η με αριθμό 1292/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαραλάμπους προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την εφαρμογή της διαιτητικής απόφασης του Οργανισμού Μεσολάβησης Εργατικών Διαφορών (ΟΜΕΔ) από τους ξενοδόχους της Κέρκυρας.

4. Η με αριθμό 1290/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με δημοσιεύματα του Τύπου περί συναντήσεων Ελλάδας - Σκοπίων, για θέματα που άπτονται της επίλυσης του ονόματος για την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

5. Η με αριθμό 1288/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου – Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομικών, σχετικά με την κα-

ταβολή επιδόματος του ΟΑΕΔ στους εργαζόμενους της εταιρείας "ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε."

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1275/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρυσής Αράπογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάπτυξη της καλλιέργειας φαρμακευτικών αρωματικών φυτών.

2. Η με αριθμό 1286/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιου Δαβάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις εκτιμήσεις των γεωπόνων για τα ποσοστά ζημιάς από τον παγετό του Δεκεμβρίου 2010 στο Νομό Λακωνίας.

3. Η με αριθμό 1293/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαου Μωραϊτή προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με το νέο θανατηφόρο εργατικό ατύχημα στην εταιρεία "ΑΛΥΚΕΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ Α.Ε."

4. Η με αριθμό 1291/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις τρομοκρατικές επιθέσεις στη Θεσσαλονίκη.

5. Η με αριθμό 1294/19-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τα ναυάγια με τοξικά- πυρηνικά απόβλητα στη Μεσόγειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στη Διάρκη Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή, μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της συμφωνίας.

Θέλει κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Απουσιάζει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κυρία Πρόεδρε. Μπορώ, όμως, να εκφράσω τις αντιρρήσεις μου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ποιον;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θα τις εκφράσω στον κ. Σαχινίδη. Άλλωστε, τον τελευταίο καιρό όλοι στον Υπουργό Οικονομικών εκφράζουν τις αντιρρήσεις τους. Οπότε, ας ακούσει και τις αντιρρήσεις επί της κύρωσης της συνθήκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Είναι εδώ ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών. Έρχεται και ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Έτσι και αλλιώς, θα πω τις αντιρρήσεις για να καταγραφούν.

Κυρία Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή φαινομενικά πρόκειται για μία σύμβαση η οποία δεν ενέχει σοβαρά νομικά θέματα. Κατά την άποψή μας, όμως, δεν είναι τόσο απλό το θέμα. Για ποιο λόγο; Για να καταλάβουν και αυτοί οι συνάδελφοι που δεν ήταν στην επιτροπή, η σύμβαση ουσιαστικά προσπαθεί να ρυθμίσει θέματα για την επιμέλεια και την προστασία των τέκνων, όταν σε αυτά υπάρχουν κάποια στοιχεία αλλοδαπότητας.

Μέχρι στιγμής, κύριοι συνάδελφοι, τι ίσχυε στο ελληνικό δίκαιο; Στο ελληνικό δίκαιο ίσχυε, πρώτον, η αρχή της κοινής ιθαγένειας, δηλαδή εάν ήταν δύο Έλληνες γονείς, οπουδήποτε και να βρίσκονταν, οπουδήποτε και να είχαν παιδί, αρμοδιότητα για αυτούς μπορούσαν να έχουν τα ελληνικά δικαστήρια. Εν συνεχεία, ήταν η ιθαγένεια του τέκνου και κατόπιν υπήρχε το θέμα της κατοικίας.

Η παρούσα σύμβαση, κύριοι συνάδελφοι, φέρνει ως πρώτο κριτήριο το στοιχείο της συνήθους διαμονής, δηλαδή ούτε καν της μόνιμης κατοικίας. Το πρώτο κριτήριο είναι πού έχει συνήθει διαμονή το ζευγάρι.

Για να σας φέρω ένα παράδειγμα, για να καταλάβετε, κύριοι συνάδελφοι, τι νομοθετούμε και τι έχουν ψηφίσει όλα τα άλλα κόμματα στην επιτροπή, εάν υπάρχουν δύο Έλληνες αυτήν τη στιγμή που μιλάμε και έχουν ένα παιδί, ένα Ελληνόπουλο και λόγω της κρίσης πάνε να πιάσουν δουλειά για τρία χρόνια σε μία άλλη χώρα που έχει υπογράψει τη σύμβαση –σε χώρα όχι μόνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε οποιαδήποτε χώρα έχει υπογράψει τη σύμβαση– πάνε στη Ρωσία, βρίσκουν εκεί πέρα μία δουλειά για δύο χρόνια –και μετά έχουν σκοπό να γυρίσουν– και έχουν εκεί συνήθει διαμονή, εάν υπάρξει διάσταση εκεί πέρα, για τα θέματα του τέκνου παραιτούνται από την αρμοδιότητά τους, από τη δικαιοδοσία τους τα ελληνικά δικαστήρια και το εφαρμοστέο δίκαιο. Είναι τα άρθρα 5 και 15 της σύμβασης. Δηλαδή, τα ρωσικά δικαστήρια θα έχουν αρμοδιότητα για να κρίνουν αυτήν τη διαφορά, σύμφωνα με το ρωσικό δίκαιο.

Σε περίπτωση –προσέξτε τι σας λέω– που είναι δύο Έλληνες που έφυγαν για δύο χρόνια για να πάνε να εργαστούν, εάν πάρει η μητέρα το παιδί και έρθει στην Ελλάδα, γιατί την κτυπάει στη Ρωσία ο σύζυγός της και έρθει για να ρυθμίσει τα θέματα, τα ελληνικά δικαστήρια θα δηλώσουν αναρμοδιότητα. Θα πουν ότι η συνήθης διαμονή είναι η Ρωσία και ότι πρέπει να πάει στη Ρωσία.

Φανταστείτε τώρα περιπτώσεις –σας είπα μία κραυγαλέα– όπου έχουμε μία Ελληνίδα που έχει παντρευτεί έναν αλλοδαπό, βρίσκεται στην αλλοδαπή και έρχεται μία διάσταση, το παιδί έχει και την ελληνική ιθαγένεια και υπάρχει σύγκρουση και δεν αντέχει άλλο η γυναίκα, παίρνει το παιδί και έρχεται στα ελληνικά δικαστήρια και τα ελληνικά δικαστήρια θα της πουν ότι δεν έχουν δικαιοδοσία και δεν μπορούν να εφαρμόσουν το ελληνικό δίκαιο. Και δεν μιλάμε για χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου θα μπορούσε κάποιος να πει ότι υπάρχουν κάποιες εγγυήσεις βάσει του ευρωπαϊκού δικαίου και υπάρχουν –τέλος πάντων– κάποιοι κοινό κανόνες. Εδώ πέρα θεωρητικά είναι εκατόν ογδόντα έξι χώρες

που μπορούν να υπογράψουν αυτήν τη σύμβαση, άσχετα αν δεν την έχουν υπογράψει όλες.

Όμως, αποδεχόμενοι σήμερα εμείς, το ελληνικό Κοινοβούλιο, αυτήν τη σύμβαση, εάν θεωρητικά ερχόταν η χώρα της Σαουδικής Αραβίας ή η χώρα του Κατάρ και υπέγραφε αυτήν τη σύμβαση και βρισκόταν μια Ελληνίδα εκεί που θα είχε παντρευτεί, δεν θα μπορούσε να φέρει το παιδί εδώ πέρα και να είναι αρμόδια τα ελληνικά δικαστήρια;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι λανθασμένα εισάγεται αυτή η σύμβαση, ειδικά σε μια περίοδο που και έντονη μετανάστευση των Ελλήνων θα υπάρξει και άρα δεν μπορούμε να πάμε στη συνήθει διαμονή, αλλά και λόγω της αθρόας προσέλευσης μεταναστών –επειδή πληθαίνουν οι μεικτοί γάμοι– αντίστοιχα θα έπρεπε να μείνουμε στον κανόνα που υπήρχε αρχικά της κοινής ιθαγένειας των γονέων. Δηλαδή είναι αδύνατον να είναι οι δύο γονείς Έλληνες, το παιδί Ελληνόπουλο και να δηλώνουν αναρμοδιότητα τα ελληνικά δικαστήρια και ότι δεν είναι εφαρμοστέο το ελληνικό δίκαιο.

Αντίστοιχα, όμως και πάλι θα έπρεπε να πούμε ότι σε περίπτωση που υπάρχει ιθαγένεια, έστω και του ενός μέλους, όπως είναι σήμερα –άρθρα 14, 17 του Αστικού μας Κώδικα– πάλι υπάρχει αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων και είναι εφαρμοστέο το ελληνικό δίκαιο.

Για τα άρθρα αυτά, λοιπόν, εμείς καταψηφίζουμε τη σύμβαση και πιστεύουμε ότι πολύ αψήφιστα ήρθε προς κύρωση στο ελληνικό Κοινοβούλιο και πολύ αψήφιστα έγινε αποδεκτή από όλα τα άλλα κόμματα του Κοινοβουλίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανασίο Πλεύρη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 19 Οκτωβρίου 1996, το κείμενο της οποίας στην αγγλική, γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

**34. CONVENTION ON JURISDICTION, APPLICABLE LAW,
RECOGNITION, ENFORCEMENT AND CO-OPERATION
IN RESPECT OF PARENTAL RESPONSIBILITY AND
MEASURES FOR THE PROTECTION OF CHILDREN**

(Concluded 19 October 1996)

The States signatory to the present Convention,
Considering the need to improve the protection of children in international situations,
Wishing to avoid conflicts between their legal systems in respect of jurisdiction, applicable law,
recognition and enforcement of measures for the protection of children,
Recalling the importance of international co-operation for the protection of children,
Confirming that the best interests of the child are to be a primary consideration,
Noting that the *Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors* is in need of revision,
Desiring to establish common provisions to this effect, taking into account the *United Nations Convention on the Rights of the Child* of 20 November 1989,
Have agreed on the following provisions –

CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

- (1) The objects of the present Convention are –
- a) to determine the State whose authorities have jurisdiction to take measures directed to the protection of the person or property of the child;
 - b) to determine which law is to be applied by such authorities in exercising their jurisdiction;
 - c) to determine the law applicable to parental responsibility;
 - d) to provide for the recognition and enforcement of such measures of protection in all Contracting States;
 - e) to establish such co-operation between the authorities of the Contracting States as may be necessary in order to achieve the purposes of this Convention.
- (2) For the purposes of this Convention, the term 'parental responsibility' includes parental authority, or any analogous relationship of authority determining the rights, powers and responsibilities of parents, guardians or other legal representatives in relation to the person or the property of the child.

Article 2

The Convention applies to children from the moment of their birth until they reach the age of 18 years.

Article 3

The measures referred to in Article 1 may deal in particular with –

- a) the attribution, exercise, termination or restriction of parental responsibility, as well as its delegation;
- b) rights of custody, including rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child's place of residence, as well as rights of access including the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence;
- c) guardianship, curatorship and analogous institutions;
- d) the designation and functions of any person or body having charge of the child's person or property, representing or assisting the child;
- e) the placement of the child in a foster family or in institutional care, or the provision of care by *kafala* or an analogous institution;

- f) the supervision by a public authority of the care of a child by any person having charge of the child;
- g) the administration, conservation or disposal of the child's property.

Article 4

The Convention does not apply to –

- a) the establishment or contesting of a parent-child relationship;
- b) decisions on adoption, measures preparatory to adoption, or the annulment or revocation of adoption;
- c) the name and forenames of the child;
- d) emancipation;
- e) maintenance obligations;
- f) trusts or succession;
- g) social security;
- h) public measures of a general nature in matters of education or health;
- i) measures taken as a result of penal offences committed by children;
- j) decisions on the right of asylum and on immigration.

CHAPTER II – JURISDICTION

Article 5

- (1) The judicial or administrative authorities of the Contracting State of the habitual residence of the child have jurisdiction to take measures directed to the protection of the child's person or property.
- (2) Subject to Article 7, in case of a change of the child's habitual residence to another Contracting State, the authorities of the State of the new habitual residence have jurisdiction.

Article 6

- (1) For refugee children and children who, due to disturbances occurring in their country, are internationally displaced, the authorities of the Contracting State on the territory of which these children are present as a result of their displacement have the jurisdiction provided for in paragraph 1 of Article 5.
- (2) The provisions of the preceding paragraph also apply to children whose habitual residence cannot be established.

Article 7

- (1) In case of wrongful removal or retention of the child, the authorities of the Contracting State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention keep their jurisdiction until the child has acquired a habitual residence in another State, and
 - a) each person, institution or other body having rights of custody has acquiesced in the removal or retention; or
 - b) the child has resided in that other State for a period of at least one year after the person, institution or other body having rights of custody has or should have had knowledge of the whereabouts of the child, no request for return lodged within that period is still pending, and the child is settled in his or her new environment.
- (2) The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where –
 - a) it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and
 - b) at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention.

The rights of custody mentioned in sub-paragraph a above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

- (3) So long as the authorities first mentioned in paragraph 1 keep their jurisdiction, the authorities of the Contracting State to which the child has been removed or in which he or she has been retained can take only such urgent measures under Article 11 as are necessary for the protection of the person or property of the child.

Article 8

- (1) By way of exception, the authority of a Contracting State having jurisdiction under Article 5 or 6, if it considers that the authority of another Contracting State would be better placed in the particular case to assess the best interests of the child, may either
 - request that other authority, directly or with the assistance of the Central Authority of its State, to assume jurisdiction to take such measures of protection as it considers to be necessary, or
 - suspend consideration of the case and invite the parties to introduce such a request before the authority of that other State.
- (2) The Contracting States whose authorities may be addressed as provided in the preceding paragraph are
 - a) a State of which the child is a national,
 - b) a State in which property of the child is located,
 - c) a State whose authorities are seised of an application for divorce or legal separation of the child's parents, or for annulment of their marriage,
 - d) a State with which the child has a substantial connection.
- (3) The authorities concerned may proceed to an exchange of views.
- (4) The authority addressed as provided in paragraph 1 may assume jurisdiction, in place of the authority having jurisdiction under Article 5 or 6, if it considers that this is in the child's best interests.

Article 9

- (1) If the authorities of a Contracting State referred to in Article 8, paragraph 2, consider that they are better placed in the particular case to assess the child's best interests, they may either
 - request the competent authority of the Contracting State of the habitual residence of the child, directly or with the assistance of the Central Authority of that State, that they be authorised to exercise jurisdiction to take the measures of protection which they consider to be necessary, or
 - invite the parties to introduce such a request before the authority of the Contracting State of the habitual residence of the child.
- (2) The authorities concerned may proceed to an exchange of views.
- (3) The authority initiating the request may exercise jurisdiction in place of the authority of the Contracting State of the habitual residence of the child only if the latter authority has accepted the request.

Article 10

- (1) Without prejudice to Articles 5 to 9, the authorities of a Contracting State exercising jurisdiction to decide upon an application for divorce or legal separation of the parents of a child habitually resident in another Contracting State, or for annulment of their marriage, may, if the law of their State so provides, take measures directed to the protection of the person or property of such child if
 - a) at the time of commencement of the proceedings, one of his or her parents habitually resides in that State and one of them has parental responsibility in relation to the child, and

- b) the jurisdiction of these authorities to take such measures has been accepted by the parents, as well as by any other person who has parental responsibility in relation to the child, and is in the best interests of the child.
- (2) The jurisdiction provided for by paragraph 1 to take measures for the protection of the child ceases as soon as the decision allowing or refusing the application for divorce, legal separation or annulment of the marriage has become final, or the proceedings have come to an end for another reason.

Article 11

- (1) In all cases of urgency, the authorities of any Contracting State in whose territory the child or property belonging to the child is present have jurisdiction to take any necessary measures of protection.
- (2) The measures taken under the preceding paragraph with regard to a child habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10 have taken the measures required by the situation.
- (3) The measures taken under paragraph 1 with regard to a child who is habitually resident in a non-Contracting State shall lapse in each Contracting State as soon as measures required by the situation and taken by the authorities of another State are recognised in the Contracting State in question.

Article 12

- (1) Subject to Article 7, the authorities of a Contracting State in whose territory the child or property belonging to the child is present have jurisdiction to take measures of a provisional character for the protection of the person or property of the child which have a territorial effect limited to the State in question, in so far as such measures are not incompatible with measures already taken by authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10.
- (2) The measures taken under the preceding paragraph with regard to a child habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 10 have taken a decision in respect of the measures of protection which may be required by the situation.
- (3) The measures taken under paragraph 1 with regard to a child who is habitually resident in a non-Contracting State shall lapse in the Contracting State where the measures were taken as soon as measures required by the situation and taken by the authorities of another State are recognised in the Contracting State in question.

Article 13

- (1) The authorities of a Contracting State which have jurisdiction under Articles 5 to 10 to take measures for the protection of the person or property of the child must abstain from exercising this jurisdiction if, at the time of the commencement of the proceedings, corresponding measures have been requested from the authorities of another Contracting State having jurisdiction under Articles 5 to 10 at the time of the request and are still under consideration.
- (2) The provisions of the preceding paragraph shall not apply if the authorities before whom the request for measures was initially introduced have declined jurisdiction.

Article 14

The measures taken in application of Articles 5 to 10 remain in force according to their terms, even if a change of circumstances has eliminated the basis upon which jurisdiction was founded, so long as the authorities which have jurisdiction under the Convention have not modified, replaced or terminated such measures.

Article 15

- (1) In exercising their jurisdiction under the provisions of Chapter II, the authorities of the Contracting States shall apply their own law.
- (2) However, in so far as the protection of the person or the property of the child requires, they may exceptionally apply or take into consideration the law of another State with which the situation has a substantial connection.
- (3) If the child's habitual residence changes to another Contracting State, the law of that other State governs, from the time of the change, the conditions of application of the measures taken in the State of the former habitual residence.

Article 16

- (1) The attribution or extinction of parental responsibility by operation of law, without the intervention of a judicial or administrative authority, is governed by the law of the State of the habitual residence of the child.
- (2) The attribution or extinction of parental responsibility by an agreement or a unilateral act, without intervention of a judicial or administrative authority, is governed by the law of the State of the child's habitual residence at the time when the agreement or unilateral act takes effect.
- (3) Parental responsibility which exists under the law of the State of the child's habitual residence subsists after a change of that habitual residence to another State.
- (4) If the child's habitual residence changes, the attribution of parental responsibility by operation of law to a person who does not already have such responsibility is governed by the law of the State of the new habitual residence.

Article 17

The exercise of parental responsibility is governed by the law of the State of the child's habitual residence. If the child's habitual residence changes, it is governed by the law of the State of the new habitual residence.

Article 18

The parental responsibility referred to in Article 16 may be terminated, or the conditions of its exercise modified, by measures taken under this Convention.

Article 19

- (1) The validity of a transaction entered into between a third party and another person who would be entitled to act as the child's legal representative under the law of the State where the transaction was concluded cannot be contested, and the third party cannot be held liable, on the sole ground that the other person was not entitled to act as the child's legal representative under the law designated by the provisions of this Chapter, unless the third party knew or should have known that the parental responsibility was governed by the latter law.
- (2) The preceding paragraph applies only if the transaction was entered into between persons present on the territory of the same State.

Article 20

The provisions of this Chapter apply even if the law designated by them is the law of a non-Contracting State.

Article 21

- (1) In this Chapter the term "law" means the law in force in a State other than its choice of law rules.
- (2) However, if the law applicable according to Article 16 is that of a non-Contracting State and if the choice of law rules of that State designate the law of another non-Contracting State which would apply its own law, the law of the latter State applies. If that other non-Contracting State would not apply its own law, the applicable law is that designated by Article 16.

Article 22

The application of the law designated by the provisions of this Chapter can be refused only if this application would be manifestly contrary to public policy, taking into account the best interests of the child.

CHAPTER IV – RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 23

- (1) The measures taken by the authorities of a Contracting State shall be recognised by operation of law in all other Contracting States.
- (2) Recognition may however be refused –
 - a) if the measure was taken by an authority whose jurisdiction was not based on one of the grounds provided for in Chapter II;
 - b) if the measure was taken, except in a case of urgency, in the context of a judicial or administrative proceeding, without the child having been provided the opportunity to be heard, in violation of fundamental principles of procedure of the requested State;
 - c) on the request of any person claiming that the measure infringes his or her parental responsibility, if such measure was taken, except in a case of urgency, without such person having been given an opportunity to be heard;
 - d) if such recognition is manifestly contrary to public policy of the requested State, taking into account the best interests of the child;
 - e) if the measure is incompatible with a later measure taken in the non-Contracting State of the habitual residence of the child, where this later measure fulfils the requirements for recognition in the requested State;
 - f) if the procedure provided in Article 33 has not been complied with.

Article 24

Without prejudice to Article 23, paragraph 1, any interested person may request from the competent authorities of a Contracting State that they decide on the recognition or non-recognition of a measure taken in another Contracting State. The procedure is governed by the law of the requested State.

Article 25

The authority of the requested State is bound by the findings of fact on which the authority of the State where the measure was taken based its jurisdiction.

Article 26

- (1) If measures taken in one Contracting State and enforceable there require enforcement in another Contracting State, they shall, upon request by an interested party, be declared enforceable or registered for the purpose of enforcement in that other State according to the procedure provided in the law of the latter State.

- (2) Each Contracting State shall apply to the declaration of enforceability or registration a simple and rapid procedure.
- (3) The declaration of enforceability or registration may be refused only for one of the reasons set out in Article 23, paragraph 2.

Article 27

Without prejudice to such review as is necessary in the application of the preceding Articles, there shall be no review of the merits of the measure taken.

Article 28

Measures taken in one Contracting State and declared enforceable, or registered for the purpose of enforcement, in another Contracting State shall be enforced in the latter State as if they had been taken by the authorities of that State. Enforcement takes place in accordance with the law of the requested State to the extent provided by such law, taking into consideration the best interests of the child.

CHAPTER V – CO-OPERATION

Article 29

- (1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention on such authorities.
- (2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 30

- (1) Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their States to achieve the purposes of the Convention.
- (2) They shall, in connection with the application of the Convention, take appropriate steps to provide information as to the laws of, and services available in, their States relating to the protection of children.

Article 31

The Central Authority of a Contracting State, either directly or through public authorities or other bodies, shall take all appropriate steps to –

- a) facilitate the communications and offer the assistance provided for in Articles 8 and 9 and in this Chapter;
- b) facilitate, by mediation, conciliation or similar means, agreed solutions for the protection of the person or property of the child in situations to which the Convention applies;
- c) provide, on the request of a competent authority of another Contracting State, assistance in discovering the whereabouts of a child where it appears that the child may be present and in need of protection within the territory of the requested State.

Article 32

On a request made with supporting reasons by the Central Authority or other competent authority of any Contracting State with which the child has a substantial connection, the Central Authority of the Contracting State in which the child is habitually resident and present may, directly or through public authorities or other bodies,

- a) provide a report on the situation of the child;
- b) request the competent authority of its State to consider the need to take measures for the protection of the person or property of the child.

Article 33

- (1) If an authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 contemplates the placement of the child in a foster family or institutional care, or the provision of care by *kafala* or an analogous institution, and if such placement or such provision of care is to take place in another Contracting State, it shall first consult with the Central Authority or other competent authority of the latter State. To that effect it shall transmit a report on the child together with the reasons for the proposed placement or provision of care.
- (2) The decision on the placement or provision of care may be made in the requesting State only if the Central Authority or other competent authority of the requested State has consented to the placement or provision of care, taking into account the child's best interests.

Article 34

- (1) Where a measure of protection is contemplated, the competent authorities under the Convention, if the situation of the child so requires, may request any authority of another Contracting State which has information relevant to the protection of the child to communicate such information.
- (2) A Contracting State may declare that requests under paragraph 1 shall be communicated to its authorities only through its Central Authority.

Article 35

- (1) The competent authorities of a Contracting State may request the authorities of another Contracting State to assist in the implementation of measures of protection taken under this Convention, especially in securing the effective exercise of rights of access as well as of the right to maintain direct contacts on a regular basis.
- (2) The authorities of a Contracting State in which the child does not habitually reside may, on the request of a parent residing in that State who is seeking to obtain or to maintain access to the child, gather information or evidence and may make a finding on the suitability of that parent to exercise access and on the conditions under which access is to be exercised. An authority exercising jurisdiction under Articles 5 to 10 to determine an application concerning access to the child, shall admit and consider such information, evidence and finding before reaching its decision.
- (3) An authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 to decide on access may adjourn a proceeding pending the outcome of a request made under paragraph 2, in particular, when it is considering an application to restrict or terminate access rights granted in the State of the child's former habitual residence.
- (4) Nothing in this Article shall prevent an authority having jurisdiction under Articles 5 to 10 from taking provisional measures pending the outcome of the request made under paragraph 2.

Article 36

In any case where the child is exposed to a serious danger, the competent authorities of the Contracting State where measures for the protection of the child have been taken or are under consideration, if they are informed that the child's residence has changed to, or that the child is present in another State, shall inform the authorities of that other State about the danger involved and the measures taken or under consideration.

Article 37

An authority shall not request or transmit any information under this Chapter if to do so would, in its opinion, be likely to place the child's person or property in danger, or constitute a serious threat to the liberty or life of a member of the child's family.

Article 38

- (1) Without prejudice to the possibility of imposing reasonable charges for the provision of services, Central Authorities and other public authorities of Contracting States shall bear their own costs in applying the provisions of this Chapter.
- (2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States concerning the allocation of charges.

Article 39

Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States with a view to improving the application of this Chapter in their mutual relations. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

CHAPTER VI – GENERAL PROVISIONS

Article 40

- (1) The authorities of the Contracting State of the child's habitual residence, or of the Contracting State where a measure of protection has been taken, may deliver to the person having parental responsibility or to the person entrusted with protection of the child's person or property, at his or her request, a certificate indicating the capacity in which that person is entitled to act and the powers conferred upon him or her.
- (2) The capacity and powers indicated in the certificate are presumed to be vested in that person, in the absence of proof to the contrary.
- (3) Each Contracting State shall designate the authorities competent to draw up the certificate.

Article 41

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

Article 42

The authorities to whom information is transmitted shall ensure its confidentiality, in accordance with the law of their State.

Article 43

All documents forwarded or delivered under this Convention shall be exempt from legalisation or any analogous formality.

Article 44

Each Contracting State may designate the authorities to which requests under Articles 8, 9 and 33 are to be addressed.

Article 45

- (1) The designations referred to in Articles 29 and 44 shall be communicated to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law.

- (2) The declaration referred to in Article 34, paragraph 2, shall be made to the depositary of the Convention.

Article 46

A Contracting State in which different systems of law or sets of rules of law apply to the protection of the child and his or her property shall not be bound to apply the rules of the Convention to conflicts solely between such different systems or sets of rules of law.

Article 47

In relation to a State in which two or more systems of law or sets of rules of law with regard to any matter dealt with in this Convention apply in different territorial units –

- (1) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit;
- (2) any reference to the presence of the child in that State shall be construed as referring to presence in a territorial unit;
- (3) any reference to the location of property of the child in that State shall be construed as referring to location of property of the child in a territorial unit;
- (4) any reference to the State of which the child is a national shall be construed as referring to the territorial unit designated by the law of that State or, in the absence of relevant rules, to the territorial unit with which the child has the closest connection;
- (5) any reference to the State whose authorities are seized of an application for divorce or legal separation of the child's parents, or for annulment of their marriage, shall be construed as referring to the territorial unit whose authorities are seized of such application;
- (6) any reference to the State with which the child has a substantial connection shall be construed as referring to the territorial unit with which the child has such connection;
- (7) any reference to the State to which the child has been removed or in which he or she has been retained shall be construed as referring to the relevant territorial unit to which the child has been removed or in which he or she has been retained;
- (8) any reference to bodies or authorities of that State, other than Central Authorities, shall be construed as referring to those authorised to act in the relevant territorial unit;
- (9) any reference to the law or procedure or authority of the State in which a measure has been taken shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which such measure was taken;
- (10) any reference to the law or procedure or authority of the requested State shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which recognition or enforcement is sought.

Article 48

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which comprises two or more territorial units each of which has its own system of law or set of rules of law in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

- a) if there are rules in force in such a State identifying which territorial unit's law is applicable, the law of that unit applies;
- b) in the absence of such rules, the law of the relevant territorial unit as defined in Article 47 applies.

Article 49

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which has two or more systems of law or sets of rules of law applicable to different categories of persons in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

- a) if there are rules in force in such a State identifying which among such laws applies, that law applies;
- b) in the absence of such rules, the law of the system or the set of rules of law with which the child has the closest connection applies.

Article 50

This Convention shall not affect the application of the *Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction*, as between Parties to both Conventions. Nothing, however, precludes provisions of this Convention from being invoked for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed or retained or of organising access rights.

Article 51

In relations between the Contracting States this Convention replaces the *Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors*, and the *Convention governing the guardianship of minors*, signed at The Hague 12 June 1902, without prejudice to the recognition of measures taken under the Convention of 5 October 1961 mentioned above.

Article 52

- (1) This Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.
- (2) This Convention does not affect the possibility for one or more Contracting States to conclude agreements which contain, in respect of children habitually resident in any of the States Parties to such agreements, provisions on matters governed by this Convention.
- (3) Agreements to be concluded by one or more Contracting States on matters within the scope of this Convention do not affect, in the relationship of such States with other Contracting States, the application of the provisions of this Convention.
- (4) The preceding paragraphs also apply to uniform laws based on special ties of a regional or other nature between the States concerned.

Article 53

- (1) The Convention shall apply to measures only if they are taken in a State after the Convention has entered into force for that State.
- (2) The Convention shall apply to the recognition and enforcement of measures taken after its entry into force as between the State where the measures have been taken and the requested State.

Article 54

- (1) Any communication sent to the Central Authority or to another authority of a Contracting State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the other State or, where that is not feasible, a translation into French or English.
- (2) However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 60, object to the use of either French or English, but not both.

Article 55

- (1) A Contracting State may, in accordance with Article 60,
 - a) reserve the jurisdiction of its authorities to take measures directed to the protection of property of a child situated on its territory;
 - b) reserve the right not to recognise any parental responsibility or measure in so far as it is incompatible with any measure taken by its authorities in relation to that property.
- (2) The reservation may be restricted to certain categories of property.

Article 56

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convoke a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 57

- (1) The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Eighteenth Session.
- (2) It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.

Article 58

- (1) Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 61, paragraph 1.
- (2) The instrument of accession shall be deposited with the depositary.
- (3) Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph *b* of Article 63. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 59

- (1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that the Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.
- (2) Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.
- (3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 60

- (1) Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 59, make one or both of the reservations provided for in Articles 54, paragraph 2, and 55. No other reservation shall be permitted.
- (2) Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the depositary.
- (3) The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 61

- (1) The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 57.
- (2) Thereafter the Convention shall enter into force –

- a) for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- b) for each State acceding, on the first day of the month following the expiration of three months after the expiration of the period of six months provided in Article 58, paragraph 3;
- c) for a territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 59, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 62

- (1) A State Party to the Convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units to which the Convention applies.
- (2) The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period.

Article 63

The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law and the States which have acceded in accordance with Article 58 of the following –

- a) the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 57;
- b) the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 58;
- c) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 61;
- d) the declarations referred to in Articles 34, paragraph 2, and 59;
- e) the agreements referred to in Article 39;
- f) the reservations referred to in Articles 54, paragraph 2, and 55 and the withdrawals referred to in Article 60, paragraph 2;
- g) the denunciations referred to in Article 62.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 19th day of October 1996, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Eighteenth Session.

**34. CONVENTION CONCERNANT LA COMPÉTENCE,
LA LOI APPLICABLE, LA RECONNAISSANCE,
L'EXÉCUTION ET LA COOPÉRATION EN MATIÈRE
DE RESPONSABILITÉ PARENTALE ET DE MESURES
DE PROTECTION DES ENFANTS**

(Conclue le 19 octobre 1996)

Les Etats signataires de la présente Convention,
Considérant qu'il convient de renforcer la protection des enfants dans les situations à caractère international,
Désirant éviter des conflits entre leurs systèmes juridiques en matière de compétence, loi applicable, reconnaissance et exécution des mesures de protection des enfants,
Rappelant l'importance de la coopération internationale pour la protection des enfants,
Confirmant que l'intérêt supérieur de l'enfant doit être une considération primordiale,
Constatant la nécessité de réviser la *Convention du 5 octobre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs*,
Désirant établir des dispositions communes à cet effet, en tenant compte de la *Convention des Nations Unies relative aux droits de l'enfant*, du 20 novembre 1989,
Sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE I – CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article premier

1. La présente Convention a pour objet :
- a) de déterminer l'Etat dont les autorités ont compétence pour prendre des mesures tendant à la protection de la personne ou des biens de l'enfant ;
 - b) de déterminer la loi applicable par ces autorités dans l'exercice de leur compétence ;
 - c) de déterminer la loi applicable à la responsabilité parentale ;
 - d) d'assurer la reconnaissance et l'exécution des mesures de protection dans tous les Etats contractants ;
 - e) d'établir entre les autorités des Etats contractants la coopération nécessaire à la réalisation des objectifs de la Convention.
2. Aux fins de la Convention, l'expression « responsabilité parentale » comprend l'autorité parentale ou tout autre rapport d'autorité analogue déterminant les droits, les pouvoirs et les obligations des parents, d'un tuteur ou autre représentant légal à l'égard de la personne ou des biens de l'enfant.

Article 2

La Convention s'applique aux enfants à partir de leur naissance et jusqu'à ce qu'ils aient atteint l'âge de 18 ans.

Article 3

- Les mesures prévues à l'article premier peuvent porter notamment sur :
- a) l'attribution, l'exercice et le retrait total ou partiel de la responsabilité parentale, ainsi que la délégation de celle-ci ;
 - b) le droit de garde, comprenant le droit portant sur les soins de la personne de l'enfant, et en particulier celui de décider de son lieu de résidence, ainsi que le droit de visite, comprenant le droit d'emmener l'enfant pour une période limitée dans un lieu autre que celui de sa résidence habituelle ;
 - c) la tutelle, la curatelle et les institutions analogues ;
 - d) la désignation et les fonctions de toute personne ou organisme chargé de s'occuper de la personne ou des biens de l'enfant, de le représenter ou de l'assister ;
 - e) le placement de l'enfant dans une famille d'accueil ou dans un établissement, ou son recueil légal par *kafala* ou par une institution analogue ;

- f) la supervision par les autorités publiques des soins dispensés à l'enfant par toute personne ayant la charge de cet enfant ;
- g) l'administration, la conservation ou la disposition des biens de l'enfant.

Article 4

Sont exclus du domaine de la Convention :

- a) l'établissement et la contestation de la filiation ;
- b) la décision sur l'adoption et les mesures qui la préparent, ainsi que l'annulation et la révocation de l'adoption ;
- c) les nom et prénoms de l'enfant ;
- d) l'émancipation ;
- e) les obligations alimentaires ;
- f) les trusts et successions ;
- g) la sécurité sociale ;
- h) les mesures publiques de caractère général en matière d'éducation et de santé ;
- i) les mesures prises en conséquence d'infractions pénales commises par des enfants ;
- j) les décisions sur le droit d'asile et en matière d'immigration.

CHAPITRE II – COMPETENCE

Article 5

1. Les autorités, tant judiciaires qu'administratives, de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'enfant sont compétentes pour prendre des mesures tendant à la protection de sa personne ou de ses biens.
2. Sous réserve de l'article 7, en cas de changement de la résidence habituelle de l'enfant dans un autre Etat contractant, sont compétentes les autorités de l'Etat de la nouvelle résidence habituelle.

Article 6

1. Pour les enfants réfugiés et les enfants qui, par suite de troubles prévalant dans leur pays, sont internationalement déplacés, les autorités de l'Etat contractant sur le territoire duquel ces enfants sont présents du fait de leur déplacement exercent la compétence prévue au paragraphe premier de l'article 5.
2. La disposition du paragraphe précédent s'applique également aux enfants dont la résidence habituelle ne peut être établie.

Article 7

1. En cas de déplacement ou de non-retour illicite de l'enfant, les autorités de l'Etat contractant dans lequel l'enfant avait sa résidence habituelle immédiatement avant son déplacement ou son non-retour conservent leur compétence jusqu'au moment où l'enfant a acquis une résidence habituelle dans un autre Etat et que :
 - a) toute personne, institution ou autre organisme ayant le droit de garde a acquiescé au déplacement ou au non-retour ; ou
 - b) l'enfant a résidé dans cet autre Etat pour une période d'au moins un an après que la personne, l'institution ou tout autre organisme ayant le droit de garde a connu ou aurait dû connaître le lieu où se trouvait l'enfant, aucune demande de retour présentée pendant cette période n'est encore en cours d'examen, et l'enfant s'est intégré dans son nouveau milieu.
2. Le déplacement ou le non-retour de l'enfant est considéré comme illicite :
 - a) lorsqu'il a lieu en violation d'un droit de garde, attribué à une personne, une institution ou tout autre organisme, seul ou conjointement, par le droit de l'Etat dans lequel l'enfant avait sa résidence habituelle immédiatement avant son déplacement ou son non-retour, et
 - b) que ce droit était exercé de façon effective, seul ou conjointement, au moment du déplacement ou du non-retour, ou l'eût été si de tels événements n'étaient survenus.

Le droit de garde visé à la lettre a) peut notamment résulter d'une attribution de plein droit, d'une décision judiciaire ou administrative, ou d'un accord en vigueur selon le droit de cet Etat.

3. Tant que les autorités mentionnées au paragraphe premier conservent leur compétence, les autorités de l'Etat contractant où l'enfant a été déplacé ou retenu ne peuvent prendre que les mesures urgentes nécessaires à la protection de la personne ou des biens de l'enfant, conformément à l'article 11.

Article 8

1. A titre d'exception, l'autorité de l'Etat contractant compétente en application des articles 5 ou 6, si elle considère que l'autorité d'un autre Etat contractant serait mieux à même d'apprécier dans un cas particulier l'intérêt supérieur de l'enfant, peut

– soit demander à cette autorité, directement ou avec le concours de l'Autorité centrale de cet Etat, d'accepter la compétence pour prendre les mesures de protection qu'elle estimera nécessaires,

– soit surseoir à statuer et inviter les parties à saisir d'une telle demande l'autorité de cet autre Etat.

2. Les Etats contractants dont une autorité peut être requise ou saisie dans les conditions fixées au paragraphe précédent sont :

a) un Etat dont l'enfant possède la nationalité,

b) un Etat dans lequel sont situés des biens de l'enfant,

c) un Etat dont une autorité est saisie d'une demande en divorce ou séparation de corps des parents de l'enfant, ou en annulation de leur mariage,

d) un Etat avec lequel l'enfant présente un lien étroit.

3. Les autorités concernées peuvent procéder à un échange de vues.

4. L'autorité requise ou saisie dans les conditions prévues au paragraphe premier peut accepter la compétence, en lieu et place de l'autorité compétente en application des articles 5 ou 6, si elle considère que tel est l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 9

1. Les autorités des Etats contractants mentionnés à l'article 8, paragraphe 2, si elles considèrent qu'elles sont les mieux à même d'apprécier dans un cas particulier l'intérêt supérieur de l'enfant, peuvent

– soit demander à l'autorité compétente de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'enfant, directement ou avec le concours de l'Autorité centrale de cet Etat, de leur permettre d'exercer la compétence pour prendre les mesures de protection qu'elles estiment nécessaires,

– soit inviter les parties à présenter une telle demande devant les autorités de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'enfant.

2. Les autorités concernées peuvent procéder à un échange de vues.

3. L'autorité à l'origine de la demande ne peut exercer la compétence en lieu et place de l'autorité de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'enfant que si cette autorité a accepté la demande.

Article 10

1. Sans préjudice des articles 5 à 9, les autorités d'un Etat contractant, dans l'exercice de leur compétence pour connaître d'une demande en divorce ou séparation de corps des parents d'un enfant résidant habituellement dans un autre Etat contractant, ou en annulation de leur mariage, peuvent prendre, si la loi de leur Etat le permet, des mesures de protection de la personne ou des biens de l'enfant,

a) si, au commencement de la procédure, l'un des parents réside habituellement dans cet Etat et que l'un d'eux ait la responsabilité parentale à l'égard de l'enfant, et

b) si la compétence de ces autorités pour prendre de telles mesures a été acceptée par les parents, ainsi que par toute autre personne ayant la responsabilité parentale à l'égard de l'enfant et si cette compétence est conforme à l'intérêt supérieur de l'enfant.

2. La compétence prévue au paragraphe premier pour prendre des mesures de protection de l'enfant cesse dès lors que la décision faisant droit ou rejetant la demande en divorce, séparation de corps ou annulation du mariage est devenue définitive ou que la procédure a pris fin pour un autre motif.

Article 11

1. Dans tous les cas d'urgence, les autorités de chaque Etat contractant sur le territoire duquel se trouve l'enfant ou des biens lui appartenant sont compétentes pour prendre les mesures de protection nécessaires.
2. Les mesures prises en application du paragraphe précédent à l'égard d'un enfant ayant sa résidence habituelle dans un Etat contractant cessent d'avoir effet dès que les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 10 ont pris les mesures exigées par la situation.
3. Les mesures prises en application du paragraphe premier à l'égard d'un enfant ayant sa résidence habituelle dans un Etat non contractant cessent d'avoir effet dans chaque Etat contractant dès qu'y sont reconnues les mesures exigées par la situation, prises par les autorités d'un autre Etat.

Article 12

1. Sous réserve de l'article 7, les autorités d'un Etat contractant sur le territoire duquel se trouve l'enfant ou des biens lui appartenant sont compétentes pour prendre des mesures de protection de la personne ou des biens de l'enfant, ayant un caractère provisoire et une efficacité territoriale restreinte à cet Etat, pour autant que de telles mesures ne soient pas incompatibles avec celles déjà prises par les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 10.
2. Les mesures prises en application du paragraphe précédent à l'égard d'un enfant ayant sa résidence habituelle dans un Etat contractant cessent d'avoir effet dès que les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 10 se sont prononcées sur les mesures que pourrait exiger la situation.
3. Les mesures prises en application du paragraphe premier à l'égard d'un enfant ayant sa résidence habituelle dans un Etat non contractant cessent d'avoir effet dans l'Etat contractant où elles ont été prises dès qu'y sont reconnues les mesures exigées par la situation, prises par les autorités d'un autre Etat.

Article 13

1. Les autorités d'un Etat contractant qui sont compétentes selon les articles 5 à 10 pour prendre des mesures de protection de la personne ou des biens de l'enfant doivent s'abstenir de statuer si, lors de l'introduction de la procédure, des mesures correspondantes ont été demandées aux autorités d'un autre Etat contractant alors compétentes en vertu des articles 5 à 10 et sont encore en cours d'examen.
2. La disposition du paragraphe précédent ne s'applique pas si les autorités devant lesquelles la demande de mesures a été initialement présentée ont renoncé à leur compétence.

Article 14

Les mesures prises en application des articles 5 à 10 restent en vigueur dans les limites qui sont les leurs, même lorsqu'un changement des circonstances a fait disparaître l'élément sur lequel était fondée la compétence, tant que les autorités compétentes en vertu de la Convention ne les ont pas modifiées, remplacées ou levées.

CHAPITRE III – LOI APPLICABLE

Article 15

1. Dans l'exercice de la compétence qui leur est attribuée par les dispositions du chapitre II, les autorités des Etats contractants appliquent leur loi.
2. Toutefois, dans la mesure où la protection de la personne ou des biens de l'enfant le requiert, elles peuvent exceptionnellement appliquer ou prendre en considération la loi d'un autre Etat avec lequel la situation présente un lien étroit.

3. En cas de changement de la résidence habituelle de l'enfant dans un autre Etat contractant, la loi de cet autre Etat régit, à partir du moment où le changement est survenu, les conditions d'application des mesures prises dans l'Etat de l'ancienne résidence habituelle.

Article 16

1. L'attribution ou l'extinction de plein droit d'une responsabilité parentale, sans intervention d'une autorité judiciaire ou administrative, est régie par la loi de l'Etat de la résidence habituelle de l'enfant.
2. L'attribution ou l'extinction d'une responsabilité parentale par un accord ou un acte unilatéral, sans intervention d'une autorité judiciaire ou administrative, est régie par la loi de l'Etat de la résidence habituelle de l'enfant au moment où l'accord ou l'acte unilatéral prend effet.
3. La responsabilité parentale existant selon la loi de l'Etat de la résidence habituelle de l'enfant subsiste après le changement de cette résidence habituelle dans un autre Etat.
4. En cas de changement de la résidence habituelle de l'enfant, l'attribution de plein droit de la responsabilité parentale à une personne qui n'est pas déjà investie de cette responsabilité est régie par la loi de l'Etat de la nouvelle résidence habituelle.

Article 17

L'exercice de la responsabilité parentale est régi par la loi de l'Etat de la résidence habituelle de l'enfant. En cas de changement de la résidence habituelle de l'enfant, il est régi par la loi de l'Etat de la nouvelle résidence habituelle.

Article 18

La responsabilité parentale prévue à l'article 16 pourra être retirée ou ses conditions d'exercice modifiées par des mesures prises en application de la Convention.

Article 19

1. La validité d'un acte passé entre un tiers et une autre personne qui aurait la qualité de représentant légal selon la loi de l'Etat où l'acte a été passé ne peut être contestée, ni la responsabilité du tiers engagée, pour le seul motif que l'autre personne n'avait pas la qualité de représentant légal en vertu de la loi désignée par les dispositions du présent chapitre, sauf si le tiers savait ou devait savoir que la responsabilité parentale était régie par cette loi.
2. Le paragraphe précédent ne s'applique que dans le cas où l'acte a été passé entre personnes présentes sur le territoire d'un même Etat.

Article 20

Les dispositions du présent chapitre sont applicables même si la loi qu'elles désignent est celle d'un Etat non contractant.

Article 21

1. Au sens du présent chapitre, le terme « loi » désigne le droit en vigueur dans un Etat, à l'exclusion des règles de conflit de lois.
2. Toutefois, si la loi applicable en vertu de l'article 16 est celle d'un Etat non contractant et que les règles de conflit de cet Etat désignent la loi d'un autre Etat non contractant qui appliquerait sa propre loi, la loi de cet autre Etat est applicable. Si la loi de cet autre Etat non contractant ne se reconnaît pas applicable, la loi applicable est celle désignée par l'article 16.

Article 22

L'application de la loi désignée par les dispositions du présent chapitre ne peut être écartée que si cette application est manifestement contraire à l'ordre public, compte tenu de l'intérêt supérieur de l'enfant.

CHAPITRE IV – RECONNAISSANCE ET EXECUTION

Article 23

1. Les mesures prises par les autorités d'un Etat contractant sont reconnues de plein droit dans les autres Etats contractants.
2. Toutefois, la reconnaissance peut être refusée :
 - a) si la mesure a été prise par une autorité dont la compétence n'était pas fondée sur un chef de compétence prévu au chapitre II ;
 - b) si la mesure a été prise, hors le cas d'urgence, dans le cadre d'une procédure judiciaire ou administrative, sans qu'ait été donnée à l'enfant la possibilité d'être entendu, en violation des principes fondamentaux de procédure de l'Etat requis ;
 - c) à la demande de toute personne prétendant que cette mesure porte atteinte à sa responsabilité parentale, si cette mesure a été prise, hors le cas d'urgence, sans qu'ait été donnée à cette personne la possibilité d'être entendue ;
 - d) si la reconnaissance est manifestement contraire à l'ordre public de l'Etat requis, compte tenu de l'intérêt supérieur de l'enfant ;
 - e) si la mesure est incompatible avec une mesure prise postérieurement dans l'Etat non contractant de la résidence habituelle de l'enfant, lorsque cette dernière mesure réunit les conditions nécessaires à sa reconnaissance dans l'Etat requis ;
 - f) si la procédure prévue à l'article 33 n'a pas été respectée.

Article 24

Sans préjudice de l'article 23, paragraphe premier, toute personne intéressée peut demander aux autorités compétentes d'un Etat contractant qu'il soit statué sur la reconnaissance ou la non-reconnaissance d'une mesure prise dans un autre Etat contractant. La procédure est régie par la loi de l'Etat requis.

Article 25

L'autorité de l'Etat requis est liée par les constatations de fait sur lesquelles l'autorité de l'Etat qui a pris la mesure a fondé sa compétence.

Article 26

1. Si les mesures prises dans un Etat contractant et qui y sont exécutoires comportent des actes d'exécution dans un autre Etat contractant, elles sont, dans cet autre Etat, déclarées exécutoires ou enregistrées aux fins d'exécution, sur requête de toute partie intéressée, selon la procédure prévue par la loi de cet Etat.
2. Chaque Etat contractant applique à la déclaration d'exequatur ou à l'enregistrement une procédure simple et rapide.
3. La déclaration d'exequatur ou l'enregistrement ne peuvent être refusés que pour l'un des motifs prévus à l'article 23, paragraphe 2.

Article 27

Sous réserve de ce qui est nécessaire pour l'application des articles qui précèdent, l'autorité de l'Etat requis ne procédera à aucune révision au fond de la mesure prise.

Article 28

Les mesures prises dans un Etat contractant, qui sont déclarées exécutoires ou enregistrées aux fins d'exécution dans un autre Etat contractant, y sont mises à exécution comme si elles avaient été prises par les autorités de cet autre Etat. La mise à exécution des mesures se fait conformément à la loi de l'Etat requis dans les limites qui y sont prévues, compte tenu de l'intérêt supérieur de l'enfant.

CHAPITRE V – COOPERATION

Article 29

1. Chaque Etat contractant désigne une Autorité centrale chargée de satisfaire aux obligations qui lui sont imposées par la Convention.
2. Un Etat fédéral, un Etat dans lequel plusieurs systèmes de droit sont en vigueur ou un Etat ayant des unités territoriales autonomes est libre de désigner plus d'une Autorité centrale et de spécifier l'étendue territoriale ou personnelle de leurs fonctions. L'Etat qui fait usage de cette faculté désigne l'Autorité centrale à laquelle toute communication peut être adressée en vue de sa transmission à l'Autorité centrale compétente au sein de cet Etat.

Article 30

1. Les Autorités centrales doivent coopérer entre elles et promouvoir la coopération entre les autorités compétentes de leur Etat pour réaliser les objectifs de la Convention.
2. Elles prennent, dans le cadre de l'application de la Convention, les dispositions appropriées pour fournir des informations sur leur législation, ainsi que sur les services disponibles dans leur Etat en matière de protection de l'enfant.

Article 31

L'Autorité centrale d'un Etat contractant prend soit directement, soit avec le concours d'autorités publiques ou d'autres organismes, toutes dispositions appropriées pour :

- a) faciliter les communications et offrir l'assistance prévues aux articles 8 et 9 et au présent chapitre ;
- b) faciliter par la médiation, la conciliation ou tout autre mode analogue, des ententes à l'amiable sur la protection de la personne ou des biens de l'enfant, dans les situations auxquelles s'applique la Convention ;
- c) aider, sur demande d'une autorité compétente d'un autre Etat contractant, à localiser l'enfant lorsqu'il paraît que celui-ci est présent sur le territoire de l'Etat requis et a besoin de protection.

Article 32

Sur demande motivée de l'Autorité centrale ou d'une autre autorité compétente d'un Etat contractant avec lequel l'enfant a un lien étroit, l'Autorité centrale de l'Etat contractant dans lequel l'enfant a sa résidence habituelle et dans lequel il est présent peut, soit directement, soit avec le concours d'autorités publiques ou d'autres organismes,

- a) fournir un rapport sur la situation de l'enfant ;
- b) demander à l'autorité compétente de son Etat d'examiner l'opportunité de prendre des mesures tendant à la protection de la personne ou des biens de l'enfant.

Article 33

1. Lorsque l'autorité compétente en vertu des articles 5 à 10 envisage le placement de l'enfant dans une famille d'accueil ou dans un établissement, ou son recueil légal par *kafala* ou par une institution analogue, et que ce placement ou ce recueil aura lieu dans un autre Etat contractant, elle consulte au préalable l'Autorité centrale ou une autre autorité compétente de ce dernier Etat. Elle lui communique à cet effet un rapport sur l'enfant et les motifs de sa proposition sur le placement ou le recueil.
2. La décision sur le placement ou le recueil ne peut être prise dans l'Etat requérant que si l'Autorité centrale ou une autre autorité compétente de l'Etat requis a approuvé ce placement ou ce recueil, compte tenu de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 34

1. Lorsqu'une mesure de protection est envisagée, les autorités compétentes en vertu de la Convention peuvent, si la situation de l'enfant l'exige, demander à toute autorité d'un autre Etat contractant qui détient des informations utiles pour la protection de l'enfant de les lui communiquer.
2. Chaque Etat contractant pourra déclarer que les demandes prévues au paragraphe premier ne pourront être acheminées que par l'intermédiaire de son Autorité centrale.

Article 35

1. Les autorités compétentes d'un Etat contractant peuvent demander aux autorités d'un autre Etat contractant de prêter leur assistance à la mise en œuvre de mesures de protection prises en application de la Convention, en particulier pour assurer l'exercice effectif d'un droit de visite, ainsi que du droit de maintenir des contacts directs réguliers.
2. Les autorités d'un Etat contractant dans lequel l'enfant n'a pas sa résidence habituelle peuvent, à la demande d'un parent résidant dans cet Etat et souhaitant obtenir ou conserver un droit de visite, recueillir des renseignements ou des preuves et se prononcer sur l'aptitude de ce parent à exercer le droit de visite et sur les conditions dans lesquelles il pourrait l'exercer. L'autorité compétente en vertu des articles 5 à 10 pour statuer sur le droit de visite devra, avant de se prononcer, prendre en considération ces renseignements, preuves ou conclusions.
3. Une autorité compétente en vertu des articles 5 à 10 pour statuer sur le droit de visite peut suspendre la procédure jusqu'au terme de la procédure prévue au paragraphe 2, notamment lorsqu'elle est saisie d'une demande tendant à modifier ou supprimer le droit de visite conféré par les autorités de l'Etat de l'ancienne résidence habituelle.
4. Cet article n'empêche pas une autorité compétente en vertu des articles 5 à 10 de prendre des mesures provisoires jusqu'au terme de la procédure prévue au paragraphe 2.

Article 36

Dans le cas où l'enfant est exposé à un grave danger, les autorités compétentes de l'Etat contractant dans lequel des mesures de protection de cet enfant ont été prises ou sont en voie de l'être, si elles sont informées du changement de résidence ou de la présence de l'enfant dans un autre Etat, avisent les autorités de cet Etat de ce danger et des mesures prises ou en cours d'examen.

Article 37

Une autorité ne peut demander ou transmettre des informations en application de ce chapitre si elle est d'avis qu'une telle demande ou transmission pourrait mettre en danger la personne ou les biens de l'enfant, ou constituer une menace grave pour la liberté ou la vie d'un membre de sa famille.

Article 38

1. Sans préjudice de la possibilité de réclamer des frais raisonnables correspondant aux services fournis, les Autorités centrales et les autres autorités publiques des Etats contractants supportent leurs frais découlant de l'application des dispositions du présent chapitre.
2. Un Etat contractant peut conclure des accords avec un ou plusieurs autres Etats contractants sur la répartition des frais.

Article 39

Tout Etat contractant pourra conclure avec un ou plusieurs autres Etats contractants des accords en vue de favoriser dans leurs rapports réciproques l'application du présent chapitre. Les Etats qui ont conclu de tels accords en transmettront une copie au dépositaire de la Convention.

CHAPITRE VI – DISPOSITIONS GENERALES

Article 40

1. Les autorités de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'enfant ou de l'Etat contractant où une mesure de protection a été prise peuvent délivrer au titulaire de la responsabilité parentale ou à toute personne à qui est confiée la protection de la personne ou des biens de l'enfant, à sa demande, un certificat indiquant sa qualité et les pouvoirs qui lui sont conférés.
2. La qualité et les pouvoirs indiqués par le certificat sont tenus pour établis, sauf preuve contraire.
3. Chaque Etat contractant désigne les autorités habilitées à établir le certificat.

Article 41

Les données personnelles rassemblées ou transmises conformément à la Convention ne peuvent être utilisées à d'autres fins que celles pour lesquelles elles ont été rassemblées ou transmises.

Article 42

Les autorités auxquelles des informations sont transmises en assurent la confidentialité conformément à la loi de leur Etat.

Article 43

Les documents transmis ou délivrés en application de la Convention sont dispensés de toute légalisation ou de toute formalité analogue.

Article 44

Chaque Etat contractant peut désigner les autorités à qui les demandes prévues aux articles 8, 9 et 33 doivent être envoyées.

Article 45

1. Les désignations mentionnées aux articles 29 et 44 sont communiquées au Bureau Permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé.
2. La déclaration mentionnée à l'article 34, paragraphe 2, est faite au dépositaire de la Convention.

Article 46

Un Etat contractant dans lequel des systèmes de droit ou des ensembles de règles différents s'appliquent en matière de protection de l'enfant et de ses biens n'est pas tenu d'appliquer les règles de la Convention aux conflits concernant uniquement ces différents systèmes ou ensembles de règles.

Article 47

Au regard d'un Etat dans lequel deux ou plusieurs systèmes de droit ou ensembles de règles ayant trait aux questions régies par la présente Convention s'appliquent dans des unités territoriales différentes :

1. toute référence à la résidence habituelle dans cet Etat vise la résidence habituelle dans une unité territoriale ;
2. toute référence à la présence de l'enfant dans cet Etat vise la présence de l'enfant dans une unité territoriale ;
3. toute référence à la situation des biens de l'enfant dans cet Etat vise la situation des biens de l'enfant dans une unité territoriale ;
4. toute référence à l'Etat dont l'enfant possède la nationalité vise l'unité territoriale désignée par la loi de cet Etat ou, en l'absence de règles pertinentes, l'unité territoriale avec laquelle l'enfant présente le lien le plus étroit ;
5. toute référence à l'Etat dont une autorité est saisie d'une demande en divorce ou séparation de corps des parents de l'enfant, ou en annulation de leur mariage, vise l'unité territoriale dont une autorité est saisie d'une telle demande ;
6. toute référence à l'Etat avec lequel l'enfant présente un lien étroit vise l'unité territoriale avec laquelle l'enfant présente ce lien ;
7. toute référence à l'Etat où l'enfant a été déplacé ou retenu vise l'unité territoriale dans laquelle l'enfant a été déplacé ou retenu ;
8. toute référence aux organismes ou autorités de cet Etat, autres que les Autorités centrales, vise les organismes ou autorités habilités à agir dans l'unité territoriale concernée ;
9. toute référence à la loi, à la procédure ou à l'autorité de l'Etat où une mesure a été prise vise la loi, la procédure ou l'autorité de l'unité territoriale dans laquelle cette mesure a été prise ;
10. toute référence à la loi, à la procédure ou à l'autorité de l'Etat requis vise la loi, la procédure ou l'autorité de l'unité territoriale dans laquelle la reconnaissance ou l'exécution est invoquée.

Article 48

Pour identifier la loi applicable en vertu du chapitre III, lorsqu'un Etat comprend deux ou plusieurs unités territoriales dont chacune a son propre système de droit ou un ensemble de règles ayant trait aux questions régies par la présente Convention, les règles suivantes s'appliquent :

- a) en présence de règles en vigueur dans cet Etat identifiant l'unité territoriale dont la loi est applicable, la loi de cette unité s'applique ;
- b) en l'absence de telles règles, la loi de l'unité territoriale définie selon les dispositions de l'article 47 s'applique.

Article 49

Pour identifier la loi applicable en vertu du chapitre III, lorsqu'un Etat comprend deux ou plusieurs systèmes de droit ou ensembles de règles applicables à des catégories différentes de personnes pour les questions régies par la présente Convention, les règles suivantes s'appliquent :

- a) en présence de règles en vigueur dans cet Etat identifiant laquelle de ces lois est applicable, cette loi s'applique ;
- b) en l'absence de telles règles, la loi du système ou de l'ensemble de règles avec lequel l'enfant présente le lien le plus étroit s'applique.

Article 50

La présente Convention n'affecte pas la *Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants*, dans les relations entre les Parties aux deux Conventions. Rien n'empêche cependant que des dispositions de la présente Convention soient invoquées pour obtenir le retour d'un enfant qui a été déplacé ou retenu illicitement, ou pour organiser le droit de visite.

Article 51

Dans les rapports entre les Etats contractants, la présente Convention remplace la *Convention du 5 octobre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs* et la *Convention pour régler la tutelle des mineurs*, signée à La Haye le 12 juin 1902, sans préjudice de la reconnaissance des mesures prises selon la Convention du 5 octobre 1961 précitée.

Article 52

1. La Convention ne déroge pas aux instruments internationaux auxquels des Etats contractants sont Parties et qui contiennent des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention, à moins qu'une déclaration contraire ne soit faite par les Etats liés par de tels instruments.
2. La Convention n'affecte pas la possibilité pour un ou plusieurs Etats contractants de conclure des accords qui contiennent, en ce qui concerne les enfants habituellement résidents dans l'un des Etats Parties à de tels accords, des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention.
3. Les accords à conclure par un ou plusieurs Etats contractants sur des matières réglées par la présente Convention n'affectent pas, dans les rapports de ces Etats avec les autres Etats contractants, l'application des dispositions de la présente Convention.
4. Les paragraphes précédents s'appliquent également aux lois uniformes reposant sur l'existence entre les Etats concernés de liens spéciaux, notamment de nature régionale.

Article 53

1. La Convention ne s'applique qu'aux mesures prises dans un Etat après l'entrée en vigueur de la Convention pour cet Etat.
2. La Convention s'applique à la reconnaissance et à l'exécution des mesures prises après son entrée en vigueur dans les rapports entre l'Etat où les mesures ont été prises et l'Etat requis.

Article 54

1. Toute communication à l'Autorité centrale ou à toute autre autorité d'un Etat contractant est adressée dans la langue originale et accompagnée d'une traduction dans la langue officielle ou l'une des langues officielles de cet Etat ou, lorsque cette traduction est difficilement réalisable, d'une traduction en français ou en anglais.
2. Toutefois, un Etat contractant pourra, en faisant la réserve prévue à l'article 60, s'opposer à l'utilisation soit du français, soit de l'anglais.

Article 55

1. Un Etat contractant pourra, conformément à l'article 60 :
 - a) réserver la compétence de ses autorités pour prendre des mesures tendant à la protection des biens d'un enfant situés sur son territoire ;
 - b) se réserver de ne pas reconnaître une responsabilité parentale ou une mesure qui serait incompatible avec une mesure prise par ses autorités par rapport à ces biens.
2. La réserve pourra être restreinte à certaines catégories de biens.

Article 56

Le Secrétaire général de la Conférence de La Haye de droit international privé convoque périodiquement une Commission spéciale afin d'examiner le fonctionnement pratique de la Convention.

CHAPITRE VII – CLAUSES FINALES

Article 57

1. La Convention est ouverte à la signature des Etats qui étaient Membres de la Conférence de La Haye de droit international privé lors de sa Dix-huitième session.
2. Elle sera ratifiée, acceptée ou approuvée et les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères du Royaume des Pays-Bas, dépositaire de la Convention.

Article 58

1. Tout autre Etat pourra adhérer à la Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 61, paragraphe 1.
2. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du dépositaire.
3. L'adhésion n'aura d'effet que dans les rapports entre l'Etat adhérent et les Etats contractants qui n'auront pas élevé d'objection à son encontre dans les six mois après la réception de la notification prévue à l'article 63, lettre b). Une telle objection pourra également être élevée par tout Etat au moment d'une ratification, acceptation ou approbation de la Convention, ultérieure à l'adhésion. Ces objections seront notifiées au dépositaire.

Article 59

1. Un Etat qui comprend deux ou plusieurs unités territoriales dans lesquelles des systèmes de droit différents s'appliquent aux matières régies par la présente Convention pourra, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, déclarer que la Convention s'appliquera à toutes ses unités territoriales ou seulement à l'une ou à plusieurs d'entre elles, et pourra à tout moment modifier cette déclaration en faisant une nouvelle déclaration.
2. Ces déclarations seront notifiées au dépositaire et indiqueront expressément les unités territoriales auxquelles la Convention s'applique.
3. Si un Etat ne fait pas de déclaration en vertu du présent article, la Convention s'appliquera à l'ensemble du territoire de cet Etat.

Article 60

1. Tout Etat contractant pourra, au plus tard au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, ou au moment d'une déclaration faite en vertu de l'article 59, faire soit l'une, soit les deux réserves prévues aux articles 54, paragraphe 2, et 55. Aucune autre réserve ne sera admise.
2. Tout Etat pourra, à tout moment, retirer une réserve qu'il aura faite. Ce retrait sera notifié au dépositaire.
3. L'effet de la réserve cessera le premier jour du troisième mois du calendrier après la notification mentionnée au paragraphe précédent.

Article 61

1. La Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après le dépôt du troisième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation prévu par l'article 57.

2. Par la suite, la Convention entrera en vigueur :

- a) pour chaque Etat ratifiant, acceptant ou approuvant postérieurement, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après le dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;
- b) pour chaque Etat adhérent, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après l'expiration du délai de six mois prévu à l'article 58, paragraphe 3 ;
- c) pour les unités territoriales auxquelles la Convention a été étendue conformément à l'article 59, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la notification visée dans cet article.

Article 62

1. Tout Etat Partie à la Convention pourra dénoncer celle-ci par une notification adressée par écrit au dépositaire. La dénonciation pourra se limiter à certaines unités territoriales auxquelles s'applique la Convention.

2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de douze mois après la date de réception de la notification par le dépositaire. Lorsqu'une période plus longue pour la prise d'effet de la dénonciation est spécifiée dans la notification, la dénonciation prendra effet à l'expiration de la période en question.

Article 63

Le dépositaire notifiera aux Etats membres de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 58 :

- a) les signatures, ratifications, acceptations et approbations visées à l'article 57 ;
- b) les adhésions et les objections aux adhésions visées à l'article 58 ;
- c) la date à laquelle la Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 61 ;
- d) les déclarations mentionnées aux articles 34, paragraphe 2, et 59 ;
- e) les accords mentionnés à l'article 39 ;
- f) les réserves visées aux articles 54, paragraphe 2, et 55 et le retrait des réserves prévu à l'article 60, paragraphe 2 ;
- g) les dénonciations visées à l'article 62.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 19 octobre 1996, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats membres de la Conférence de La Haye de droit international privé lors de la Dix-huitième session.

**ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ, ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ,
ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ**

(Συνήφθη την 19^η Οκτωβρίου 1996)

Τα Κράτη που υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Λαμβάνοντας υπ' όψη την ανάγκη ενισχύσεως της προστασίας των παιδιών στις διεθνείς υποθέσεις,

Επιθυμώντας να αποφύγουν συγκρούσεις μεταξύ των νομικών τους συστημάτων σε ζητήματα σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας των παιδιών,

Τονίζοντας τη σπουδαιότητα της διεθνούς συνεργασίας για την προστασία των παιδιών,

Επιβεβαιώνοντας ότι το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού πρέπει να είναι ζήτημα πρωταρχικής σημασίας,

Διαπιστώνοντας την αναγκαιότητα αναθεώρησης της *Συμβάσεως της 5^{ης} Οκτωβρίου 1961 για τη δικαιοδοσία των Αρχών και το εφαρμοστέο δίκαιο σε θέματα προστασίας των ανηλίκων*,

Επιθυμώντας να θεσπίσουν κοινές διατάξεις για το σκοπό αυτό, λαμβάνοντας υπ' όψη τη *Σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού*, της 20ης Νοεμβρίου 1989,

Συμφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα Σύμβαση έχει ως αντικείμενο:

α. να καθορίζει το Κράτος του οποίου οι Αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού·

β. να καθορίζει το εφαρμοστέο από τις Αρχές αυτές κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους δίκαιο·

γ. να καθορίζει το εφαρμοστέο στη γονική ευθύνη δίκαιο·

δ. να εξασφαλίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη·

ε. να εδραιώνει μεταξύ των Αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών την απαραίτητη συνεργασία για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσης Συμβάσεως.

2. Για τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως, ο όρος "γονική ευθύνη" περιλαμβάνει τη γονική εξουσία ή κάθε άλλη ανάλογη σχέση εξουσίας που καθορίζει τα δικαιώματα, τις εξουσίες και τις υποχρεώσεις των γονέων, του επιτρόπου ή άλλων νομίμων αντιπροσώπων σε σχέση με το πρόσωπο ή την περιουσία του παιδιού.

Άρθρο 2

Η Σύμβαση εφαρμόζεται στα παιδιά από τη στιγμή της γεννήσεώς τους έως ότου φθάσουν στην ηλικία των 18 ετών.

Άρθρο 3

Τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1 μέτρα δύνανται κυρίως να αφορούν:

α. την ανάθεση, την άσκηση και τη μερική ή ολική αφαίρεση της γονικής ευθύνης, καθώς και την ανάθεσή της σε τρίτον·

β. το δικαίωμα επιμελείας, που περιλαμβάνει δικαιώματα σχετιζόμενα με τη μέριμνα του προσώπου του παιδιού, και ιδιαιτέρως το δικαίωμα καθορισμού του τόπου διαμονής του καθώς και το δικαίωμα επισκέψεως, που περιλαμβάνει και το δικαίωμα μεταφοράς του παιδιού, για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, σε έναν άλλο τόπο από εκείνον της συνήθους διαμονής του·

γ. την επιτροπεία, την κηδεμονία και τους ανάλογους θεσμούς·

δ. το διορισμό και τα καθήκοντα κάθε προσώπου ή οργανισμού επιφορτισμένου με την επιμέλεια του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, με την εκπροσώπηση ή τη συμπαράστασή του προς αυτό·

ε. την τοποθέτηση του παιδιού σε μια ανάδοχη οικογένεια ή σε κάποιο ίδρυμα ή την ανάληψη της επιμέλειάς αυτού με *kafala* ή με ανάλογο θεσμό·

στ. την επιτήρηση, από δημόσια Αρχή, της μέριμνας του παιδιού από κάθε πρόσωπο που έχει αναλάβει τη φροντίδα του·

ζ. τη διοίκηση, τη διατήρηση ή τη διάθεση της περιουσίας του παιδιού.

Άρθρο 4

Εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της Συμβάσεως:

α. η καθίδρυση και η αμφισβήτηση της σχέσεως γονέως και τέκνου·

β. η απόφαση για την υιοθεσία και τα προπαρασκευαστικά της υιοθεσίας μέτρα καθώς και η ακύρωση και η ανάκληση της υιοθεσίας·

γ. το επώνυμο και το όνομα του παιδιού·

δ. η χειραφεσία·

ε. οι υποχρεώσεις διατροφής·

στ. τα trusts και η κληρονομική διαδοχή·

ζ. η κοινωνική ασφάλιση·

η. τα δημόσια μέτρα γενικού χαρακτήρος σε ζητήματα εκπαίδευσης και υγείας·

θ. τα μέτρα που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων τελουμένων από παιδιά·

ι. οι αποφάσεις για το δικαίωμα ασύλου και για ζητήματα μεταναστεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π - ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 5

1. Τόσο οι δικαστικές όσο και οι διοικητικές Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού, έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του προσώπου και της περιουσίας του.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 7, σε περίπτωση μεταφοράς της συνήθους διαμονής του παιδιού σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, διεθνή δικαιοδοσία έχουν οι Αρχές του Κράτους της νέας συνήθους διαμονής.

Άρθρο 6

1. Για τα παιδιά-πρόσφυγες και τα παιδιά, τα οποία λόγω ταραχών που λαμβάνουν χώρα στην πατρίδα τους, έχουν μετακινηθεί σε άλλο Κράτος, οι Αρχές εκείνου του Συμβαλλομένου Κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκονται αυτά τα παιδιά, ως αποτέλεσμα της μετακινήσεώς τους, ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 5.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τα παιδιά εκείνα των οποίων η συνήθης διαμονή δεν μπορεί να προσδιορισθεί.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση παρανόμου μετακινήσεως ή κατακρατήσεως, οι Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή την κατακράτησή του, διατηρούν τη διεθνή δικαιοδοσία τους, έως ότου το παιδί αποκτήσει συνήθη διαμονή σε άλλο Κράτος και :

α. κάθε πρόσωπο, ίδρυμα ή άλλος οργανισμός, που έχει την επιμέλεια, συναινέσει στη μετακίνηση ή κατακράτηση ή

β. το παιδί διέμεινε σε αυτό το άλλο Κράτος για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους από τότε που το πρόσωπο, ίδρυμα ή άλλος οργανισμός, που έχει την επιμέλεια, έλαβε ή όφειλε να έχει λάβει γνώση του τόπου στον οποίο βρισκόταν το παιδί, κανένα αίτημα για επιστροφή που τυχόν υποβλήθηκε κατά το χρονικό αυτό διάστημα δεν παραμένει ακόμη εκκρεμές και το παιδί έχει προσαρμοσθεί στο νέο του περιβάλλον.

2. Η μετακίνηση ή κατακράτηση του παιδιού θεωρείται παράνομη όταν:

α. έλαβε χώρα κατά παραβίαση του δικαιώματος επιμελείας που είχε ανατεθεί σε κάποιο πρόσωπο ή ίδρυμα ή κάθε άλλον οργανισμό από κοινού ή μονομερώς, σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους, στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή την κατακράτησή του, και

β. κατά το χρόνο της μετακινήσεως ή της κατακρατήσεως το δικαίωμα αυτό ησκείτο αποτελεσματικά, είτε από κοινού είτε μονομερώς, ή θα ησκείτο έτσι αν δεν μεσολαβούσε η μετακίνηση ή η κατακράτηση.

Το δικαίωμα επιμελείας που αναφέρεται ανωτέρω υπό το στοιχείο α, μπορεί κατά κύριο λόγο να απορρέει εκ του νόμου ή από δικαστική ή διοικητική απόφαση ή από συμφωνία που παράγει έννομα αποτελέσματα σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του Κράτους.

3. Όσο οι Αρχές που μνημονεύονται στην πρώτη παράγραφο διατηρούν τη δικαιοδοσία τους, οι Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο το παιδί μετακινήθηκε ή κατακρατείται, μπορούν να λάβουν μόνον εκείνα τα επείγοντα μέτρα που είναι απαραίτητα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11.

Άρθρο 8

1. Κατ' εξαίρεση, η Αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους, που έχει διεθνή δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 ή 6, εφ' όσον κρίνει ότι η Αρχή ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους θα μπορούσε στην προκειμένη περίπτωση να εκτιμήσει καλύτερα το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού, δύναται:

-είτε να ζητήσει από αυτή την άλλη Αρχή, απ' ευθείας με τη συνδρομή της Κεντρικής Αρχής αυτού του Κράτους, να αποδεχθεί τη δικαιοδοσία για να λάβει εκείνα τα μέτρα προστασίας που θα κρίνει αναγκαία,

-είτε να αναβάλει την κρίση της υποθέσεως και να καλέσει τα μέρη να υποβάλουν ένα τέτοιο αίτημα ενώπιον της Αρχής αυτού του άλλου Κράτους.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη, Αρχές των οποίων μπορεί να επληφθούν ή στις οποίες μπορεί να υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, είναι:

α. το Κράτος, την ιθαγένεια του οποίου έχει το παιδί,

β. το Κράτος, στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του παιδιού,

γ. το Κράτος, του οποίου Αρχή έχει επληφθεί αγωγής διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού των γονέων του παιδιού ή ακυρώσεως του γάμου τους,

δ. το Κράτος με το οποίο το παιδί έχει στενό δεσμό.

3. Οι ενδιαφερόμενες Αρχές μπορούν να προχωρούν σε ανταλλαγή απόψεων.

4. Η Αρχή, που επελήφθη ή στην οποία υποβλήθηκε αίτημα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο, μπορεί να αποδεχθεί τη διεθνή δικαιοδοσία αντί της Αρχής που έχει δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 ή 6, αν θεωρεί ότι αυτό ανταποκρίνεται στο υπέρτερο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 9

1. Αν οι μνημονευόμενες στο άρθρο 8 παράγραφος 2 Αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, κρίνουν ότι σε μια συγκεκριμένη περίπτωση είναι σε θέση αυτές να εκτιμήσουν καλύτερα το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού, μπορούν:

-είτε να ζητήσουν από την αρμόδια Αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους, της συνήθους διαμονής του παιδιού, απ' ευθείας ή με τη συνδρομή της Κεντρικής Αρχής του Κράτους αυτού, να τους επιτρέψει να ασκήσουν τη διεθνή δικαιοδοσία προκειμένου να λάβουν τα προστατευτικά μέτρα που αυτές κρίνουν απαραίτητα,

-είτε να καλέσουν τα μέρη να υποβάλουν ένα τέτοιο αίτημα ενώπιον των Αρχών του Συμβαλλομένου Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού.

2. Οι ενδιαφερόμενες Αρχές μπορούν να προχωρούν σε ανταλλαγή απόψεων.

3. Η Αρχή από την οποία προέρχεται το αίτημα δεν δύναται να ασκήσει διεθνή δικαιοδοσία αντί της Αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού, παρά μόνον αν η τελευταία αυτή Αρχή δεχθεί το αίτημα.

Άρθρο 10

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 5 έως 9, οι Αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους, κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους επί αγωγής διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού των γονέων παιδιού που διαμένει

συνήθως σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή ακυρώσεως του γάμου τους, δύνανται, εφόσον το επιτρέπει το δίκαιο του Κράτους τους, να λάβουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού αυτού:

α. αν κατά την έναρξη της διαδικασίας, ένας εκ των γονέων διαμένει συνήθως στο Κράτος αυτό και ένας εκ των δύο έχει τη γονική ευθύνη του παιδιού και

β. αν η διεθνής δικαιοδοσία αυτών των Αρχών για λήψη τέτοιων μέτρων έχει γίνει αποδεκτή από τους γονείς, όπως και από κάθε άλλο πρόσωπο που έχει τη γονική ευθύνη του παιδιού και αν η δικαιοδοσία αυτή συνάδει προς το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού.

2. Η προβλεπόμενη στην πρώτη παράγραφο διεθνής δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων προστασίας του παιδιού παύει από τη στιγμή που η απόφαση, η οποία δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακυρώσεως του γάμου, γίνει οριστική ή η διαδικασία τερματισθεί από άλλη αιτία.

Άρθρο 11

1. Σε κάθε επείγουσα περίπτωση, οι Αρχές κάθε Συμβαλλομένου Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το παιδί ή περιουσιακά του στοιχεία, έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ένα παιδί που έχει τη συνήθη διαμονή του σε Συμβαλλόμενο Κράτος, παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10 Αρχές έλαβαν τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα.

3. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της πρώτης παραγράφου μέτρα σχετικά με ένα παιδί που έχει τη συνήθη διαμονή του σε μη Συμβαλλόμενο Κράτος, παύουν να ισχύουν σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος από τη στιγμή που τα απαιτούμενα από την περίπτωση και ληφθέντα από τις Αρχές ενός άλλου Κράτους μέτρα, αναγνωρισθούν στο εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, οι Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το παιδί ή περιουσιακά του στοιχεία, έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λάβουν μέτρα προστασίας του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, προσωρινού χαρακτήρος και περιορισμένης εδαφικής ισχύος στο Κράτος αυτό, στο βαθμό που τέτοια μέτρα δεν αντίκεινται στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τις αρμόδιες, κατά τα άρθρα 5 έως 10, Αρχές.

2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ένα παιδί που έχει τη συνήθη διαμονή του σε Συμβαλλόμενο Κράτος, παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες κατά τα άρθρα 5 έως 10 Αρχές αποφάνθηκαν για τα μέτρα προστασίας που θα ήταν δυνατό να απαιτεί η περίπτωση.

3. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της πρώτης παραγράφου μέτρα σχετικά με ένα παιδί που έχει τη συνήθη διαμονή του σε μη Συμβαλλόμενο Κράτος, παύουν να ισχύουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ελήφθησαν, από τη στιγμή που θα αναγνωρισθούν σ' αυτό τα μέτρα, που απαιτήθηκαν από την περίπτωση και ελήφθησαν από τις Αρχές άλλου Κράτους.

Άρθρο 13

1. Οι Αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους, οι οποίες έχουν διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, να λάβουν μέτρα σχετικά με την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, οφείλουν να απόσχουν από την άσκηση της δικαιοδοσίας αυτής, εάν κατά την έναρξη της διαδικασίας αντίστοιχα μέτρα έχουν ζητηθεί από τις Αρχές άλλου Συμβαλλομένου Κράτους που κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως είχαν διεθνή δικαιοδοσία, κατά τα άρθρα 5 έως 10, και τα οποία βρίσκονται ακόμα υπό εξέταση.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται, αν οι Αρχές ενώπιον των οποίων είχε αρχικά υποβληθεί το αίτημα λήψεως των μέτρων είχαν αποποιηθεί τη δικαιοδοσία τους.

Άρθρο 14

Τα μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 έως 10, παραμένουν σε ισχύ, σύμφωνα με τους όρους τους, ακόμα και αν μια μεταβολή των συνθηκών εξαλείψει τη βάση πάνω στην οποία είχε θεμελιωθεί η διεθνής δικαιοδοσία, όσο οι αρμόδιες δυνάμεις της Συμβάσεως Αρχές δεν τροποποιούν, δεν αντικαθιστούν ή δεν αίρουν τα μέτρα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ - ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 15

1. Κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΙ, οι Αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών εφαρμόζουν το δικό τους δίκαιο.

2. Εντούτοις, στο μέτρο που η προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού το απαιτεί, δύνανται κατ' εξαίρεση να εφαρμόσουν ή να λάβουν υπ' όψη τους το δικαίωμα ενός άλλου Κράτους, με το οποίο η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο.

3. Σε περίπτωση μεταφοράς της συνήθους διαμονής του παιδιού σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το δικαίωμα αυτού του άλλου Κράτους διέπει, από τη στιγμή της μεταφοράς, τους όρους εφαρμογής των μέτρων που είχαν ληφθεί στο Κράτος της προηγούμενης συνήθους διαμονής.

Άρθρο 16

1. Η εκ του νόμου απονομή ή παύση της γονικής ευθύνης, χωρίς παρέμβαση δικαστικής ή διοικητικής Αρχής, διέπεται από το δικαίωμα του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού.

2. Η απονομή ή παύση της γονικής ευθύνης με σύμβαση ή με μονομερή δικαιοπραξία, χωρίς παρέμβαση δικαστικής ή διοικητικής Αρχής, διέπεται από το δικαίωμα του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού κατά το χρόνο που η σύμβαση ή η μονομερής δικαιοπραξία αρχίζουν να ισχύουν.

3. Η γονική ευθύνη που υπάρχει σύμφωνα με το δικαίωμα του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού, διατηρείται και μετά τη μεταφορά αυτής της συνήθους διαμονής σε άλλο Κράτος.

4. Σε περίπτωση μεταβολής της συνήθους διαμονής του παιδιού, η εκ του νόμου απονομή της γονικής ευθύνης σε ένα πρόσωπο που δεν την έχει ήδη, διέπεται από το δικαίωμα του Κράτους της νέας συνήθους διαμονής.

Άρθρο 17

Η άσκηση της γονικής ευθύνης διέπεται από το δικαίωμα του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού. Σε περίπτωση μεταβολής της συνήθους διαμονής του παιδιού, διέπεται από το δικαίωμα του Κράτους της νέας συνήθους διαμονής.

Άρθρο 18

Η γονική ευθύνη, που προβλέπεται στο άρθρο 16, μπορεί να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθούν οι όροι ασκήσεώς της, με μέτρα που θα λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 19

1. Η ισχύς μιας συμβάσεως, η οποία συνάπτεται μεταξύ τρίτου και ενός άλλου προσώπου, που θα είχε την ιδιότητα του νομίμου αντιπροσώπου του παιδιού κατά το δικαίωμα του Κράτους συνάψεως της συμβάσεως, δεν δύναται να αμφισβητηθεί, ούτε δύναται να γεννηθεί ευθύνη του τρίτου για μόνο το λόγο ότι αυτό το άλλο πρόσωπο δεν είχε την ιδιότητα του νομίμου αντιπροσώπου του παιδιού δυνάμει του δικαίου που ορίζεται εφαρμοστέο από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, εκτός εάν ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η γονική ευθύνη διεπόταν από το δικαίωμα αυτό.

2. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται μόνο εάν η σύμβαση συνήφθη μεταξύ προσώπων ευρισκομένων στο έδαφος του ίδιου Κράτους.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται ακόμα και αν το δικαίωμα που ορίζουν ως εφαρμοστέο είναι δικαίωμα μη Συμβαλλομένου Κράτους.

Άρθρο 21

1. Κατά την έννοια του παρόντος Κεφαλαίου, ο όρος "δικαίωμα" σημαίνει το δικαίωμα που ισχύει σε ένα Κράτος, κατ' αποκλεισμό των κανόνων συγκρούσεως.

2. Εντούτοις, αν το εφαρμοστέο δυνάμει του άρθρου 16 δικαίωμα είναι δικαίωμα μη Συμβαλλομένου Κράτους και αν οι κανόνες συγκρούσεως αυτού του Κράτους ορίζουν ως εφαρμοστέο το δικαίωμα ενός άλλου μη Συμβαλλομένου Κράτους που θα εφαρμόζετο το δικό του δικαίωμα, εφαρμοστέο είναι το δικαίωμα αυτού του άλλου Κράτους. Αν το δικαίωμα αυτού του άλλου μη Συμβαλλομένου Κράτους δεν δέχεται να εφαρμοσθεί, τότε εφαρμοστέο είναι εκείνο που ορίζεται από το άρθρο 16.

Άρθρο 22

Η εφαρμογή του δικαίου που ορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου δύναται να αποκλεισθεί μόνο εάν είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη, λαμβανομένου υπ' όψη του υπερτέρου συμφέροντος του παιδιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 23

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τις Αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους αναγνωρίζονται αυτοδικαίως στα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Η αναγνώριση δύναται, εντούτοις, να αποκλεισθεί:

α. εάν το μέτρο ελήφθη από Αρχή της οποίας η διεθνής δικαιοδοσία δεν βασίστηκε σε μία από τις βάσεις δικαιοδοσίας που προβλέπονται στο κεφάλαιο II·

β. εάν το μέτρο ελήφθη, με εξαίρεση την περίπτωση του κατεπείγοντος, στο πλαίσιο δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να έχει δοθεί στο παιδί η δυνατότητα να ακουσθεί, κατά παράβαση των θεμελιωδών οικονομικών αρχών του Κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·

γ. κατόπιν αιτήσεως κάθε προσώπου που ισχυρίζεται ότι αυτό το μέτρο θίγει τη γονική του ευθύνη, εάν αυτό το μέτρο ελήφθη, με εξαίρεση την περίπτωση του κατεπείγοντος, χωρίς να έχει δοθεί στο πρόσωπο αυτό η δυνατότητα να ακουσθεί·

δ. εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του Κράτους στο οποίο ζητείται, λαμβανομένου υπ' όψη του υπερτέρου συμφέροντος του παιδιού·

ε. εάν το μέτρο είναι ασυμβίβαστο με μέτρο που ελήφθη μεταγενέστερα στο μη Συμβαλλόμενο Κράτος της συνήθους διαμονής του παιδιού, όταν αυτό το τελευταίο μέτρο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του στο Κράτος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·

στ. εάν δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 33.

Άρθρο 24

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 23, κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δύναται να ζητήσει από τις αρμόδιες Αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους να αποφασίσουν για την αναγνώριση ή μη ενός μέτρου ληφθέντος σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Η διαδικασία διέπεται από το δίκαιο του Κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 25

Η Αρχή του Κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών, στις οποίες η Αρχή του Κράτους που έλαβε το μέτρο θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία της.

Άρθρο 26

1. Εάν τα μέτρα, που ελήφθησαν σε Συμβαλλόμενο Κράτος και είναι εκτελεστά εκεί, απαιτείται να εκτελεστούν σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, κηρύσσονται εκτελεστά ή καταχωρίζονται προς εκτέλεση σε αυτό το άλλο Κράτος, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το δίκαιο του Κράτους αυτού.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος εφαρμόζει, για την κήρυξη της εκτελεστότητας ή για την καταχώριση προς εκτέλεση, απλή και ταχεία διαδικασία.

3. Η κήρυξη της εκτελεστότητας ή η καταχώριση προς εκτέλεση δύνανται να μη γίνουν δεκτές μόνο για ένα από τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

Άρθρο 27

Με την επιφύλαξη των όσων είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων, η Αρχή του Κράτους εκτελέσεως δεν δύναται να προβεί σε καμία αναθεώρηση επί της ουσίας του ληφθέντος μέτρου.

Άρθρο 28

Τα ληφθέντα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μέτρα, τα οποία κηρύχθηκαν εκτελεστά ή καταχωρίστηκαν προς εκτέλεση σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτελούνται στο τελευταίο αυτό Κράτος, σαν να είχαν ληφθεί από τις Αρχές του Κράτους αυτού. Η εκτέλεση λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους εκτελέσεως μέσα στα όρια που προβλέπονται από το δίκαιο αυτό, λαμβανομένου υπ' όψη του υπερτέρου συμφέροντος του παιδιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ**Άρθρο 29**

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει μια Κεντρική Αρχή, επιφορτισμένη με τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τη Σύμβαση στις Αρχές αυτές.

2. Ομοσπονδιακά Κράτη, Κράτη με περισσότερα του ενός ισχύοντα δικαϊκά συστήματα ή Κράτη που περιλαμβάνουν αυτόνομες εδαφικές ενότητες, είναι ελεύθερα να ορίσουν περισσότερες της μιας Κεντρικές Αρχές και να εξειδικεύσουν την εδαφική ή προσωπική έκταση των λειτουργιών τους. Το Κράτος που κάνει χρήση αυτής της ευχερείας, ορίζει εκείνη την Κεντρική Αρχή στην οποία θα απευθύνεται κάθε αλληλογραφία προς διαβίβαση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή μέσα στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 30

1. Οι Κεντρικές Αρχές οφείλουν να συνεργάζονται μεταξύ τους και να προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων Αρχών του Κράτους τους για την πραγματοποίηση των στόχων της Συμβάσεως.

2. Στο πλαίσιο εφαρμογής της Συμβάσεως, οι Κεντρικές Αρχές προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για να παρέχουν πληροφορίες για τη νομοθεσία τους, καθώς και για τις διαθέσιμες στο Κράτος τους υπηρεσίες σε θέματα προστασίας των παιδιών.

Άρθρο 31

Η Κεντρική Αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους, προβαίνει είτε απ' ευθείας είτε με τη συνδρομή δημοσίων Αρχών ή άλλων οργανισμών σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες:

α. για να διευκολύνει την επικοινωνία και να παρέχει την συνδρομή που προβλέπεται στα άρθρα 8 και 9 και στο παρόν Κεφάλαιο·

β. για να διευκολύνει, με τη διαμεσολάβηση, το συμβιβασμό ή κάθε άλλο ανάλογο μέσο, το φιλικό διακανονισμό για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση·

γ. για να βοηθεί, ύστερα από αίτηση αρμοδίας Αρχής ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, στον εντοπισμό του παιδιού που φέρεται να βρίσκεται στο έδαφος του Κράτους της και έχει ανάγκη προστασίας.

Άρθρο 32

Κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως της Κεντρικής Αρχής ή άλλης αρμοδίας Αρχής ενός Συμβαλλομένου Κράτους με το οποίο το παιδί έχει στενό δεσμό, η Κεντρική Αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του και στο οποίο βρίσκεται, δύναται, είτε απ' ευθείας είτε με τη συνδρομή δημοσίων Αρχών ή άλλων οργανισμών,

α. να παράσχει έκθεση σχετική με την κατάσταση του παιδιού·

β. να ζητήσει από την αρμόδια Αρχή του Κράτους της, να εξετάσει την ανάγκη λήψεως μέτρων για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού.

Άρθρο 33

1. Όταν μια Αρχή, που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, μελετά την τοποθέτηση ενός παιδιού σε ανάδοχη οικογένεια ή σε ίδρυμα ή την ανάληψη της επιμελείας του με *kafala* ή με ανάλογο θεσμό, και αν αυτή η τοποθέτηση ή η ανάληψη της επιμελείας πρόκειται να λάβει χώρα σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, διαβουλευεται προηγουμένως με την Κεντρική Αρχή ή άλλη αρμόδια Αρχή αυτού του τελευταίου Κράτους. Προς το σκοπό αυτό της διαβιβάζεται έκθεση σχετική με το παιδί και τους λόγους της προτεινόμενης τοποθέτησής του ή αναλήψεως της επιμελείας.

2. Η απόφαση για την τοποθέτηση ή την ανάληψη της επιμελείας δεν δύναται να ληφθεί στο Κράτος που τη ζητεί, παρά μόνον εάν η Κεντρική Αρχή ή άλλη αρμόδια Αρχή του Κράτους, από το οποίο ζητείται, συναινεί σ' αυτή την τοποθέτηση ή ανάληψη επιμελείας, λαμβανομένου υπ' όψη του υπερτέρου συμφέροντος του παιδιού.

Άρθρο 34

1. Όταν πρόκειται να ληφθεί ένα μέτρο προστασίας, οι Αρχές, που έχουν κατά τη Σύμβαση διεθνή δικαιοδοσία, δύναται, εάν το απαιτεί η κατάσταση του παιδιού, να ζητήσουν από κάθε Αρχή ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους που έχει χρήσιμες για την προστασία του παιδιού πληροφορίες, να τους τις διαβιβάσει.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει, ότι οι κατά την παράγραφο 1 αιτήσεις θα διαβιβάζονται στις Αρχές του μόνου μέσω της Κεντρικής του Αρχής.

Άρθρο 35

1. Οι αρμόδιες Αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται να ζητήσουν από τις Αρχές ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους τη συνδρομή τους για την εφαρμογή των ληφθέντων κατ' εφαρμογή της Συμβάσεως μέτρων προστασίας, ιδιαίτερα για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής ασκήσεως του δικαιώματος επισκέψεως και του δικαιώματος διατηρήσεως απ' ευθείας τακτικών επαφών.

2. Οι Αρχές Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο το παιδί δεν έχει τη συνήθη διαμονή του, δύνανται, κατ' αίτηση ενός γονέως που διαμένει στο Κράτος αυτό και επιθυμεί να αποκτήσει ή να διατηρήσει δικαίωμα επισκέψεως, να συλλέξουν πληροφορίες ή αποδείξεις και να αποφανθούν για την καταλληλότητα αυτού του γονέως να ασκεί το δικαίωμα επισκέψεως και για τους όρους υπό τους οποίους θα μπορούσε να το ασκεί. Η Αρχή που έχει, κατά τα άρθρα 5 έως 10, διεθνή δικαιοδοσία να αποφασίσει για το δικαίωμα επισκέψεως, οφείλει, πριν αποφασίσει, να λάβει υπ' όψη της αυτές τις πληροφορίες, τις αποδείξεις ή τα συμπεράσματα.

3. Μια Αρχή που έχει, κατά τα άρθρα 5 έως 10, διεθνή δικαιοδοσία να αποφασίζει για το δικαίωμα επισκέψεως, δύνανται να αναβάλει τη διαδικασία, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2, κυρίως όταν έχει επιληφθεί μιας αιτήσεως για περιορισμό ή αφαίρεση δικαιώματος επισκέψεως που είχε παρασχεθεί από τις Αρχές του Κράτους της προηγούμενης συνήθους διαμονής του παιδιού.

4. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει μια Αρχή που έχει, κατά τα άρθρα 5 έως 10, διεθνή δικαιοδοσία, να λάβει προσωρινά μέτρα, έως ότου ολοκληρωθεί η προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 διαδικασία.

Άρθρο 36

Στην περίπτωση που το παιδί εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο, οι αρμόδιες Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο ελήφθησαν ή είναι υπό εξέταση τα μέτρα προστασίας του παιδιού αυτού, εάν πληροφορηθούν μεταβολή της διαμονής του παιδιού ή την παρουσία του σε ένα άλλο Κράτος, ενημερώνουν τις Αρχές αυτού του Κράτους για τον κίνδυνο και για τα ληφθέντα ή υπό εξέταση μέτρα.

Άρθρο 37

Μία Αρχή δεν δύνανται να ζητήσει ή να διαβιβάσει πληροφορίες κατ' εφαρμογή αυτού του Κεφαλαίου, εάν πιστεύει ότι, ενεργώντας κατά αυτόν τον τρόπο, θα έθετε σε κίνδυνο το πρόσωπο ή την περιουσία του παιδιού ή θα απειλούσε σοβαρά την ελευθερία ή τη ζωή κάποιου μέλους της οικογενείας του.

Άρθρο 38

1. Με την επιφύλαξη της δυνατότητας να απαιτήσουν εύλογες δαπάνες, για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες, οι Κεντρικές Αρχές και οι άλλες δημόσιες Αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών φέρουν τις δικές τους δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου.

2. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύνανται να συνάψει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη για την κατανομή των εξόδων.

Άρθρο 39

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύνανται να συνάψει με ένα ή περισσότερα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνίες, προκειμένου να διευκολυνθεί στις μεταξύ τους σχέσεις η εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου. Τα Κράτη που συνάπτουν τέτοιες συμφωνίες διαβιβάζουν αντίγραφο τους στο Θεματοφύλακα της Συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40

1. Οι Αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού ή του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο έχει ληφθεί ένα μέτρο προστασίας, δύνανται να χορηγήσουν στον έχοντα τη γονική ευθύνη ή σε κάθε πρόσωπο επιφορισμένο με την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, κατόπιν αιτήσεώς του, πιστοποιητικό που θα αποδεικνύει την ιδιότητά του και τις εξουσίες που του έχουν απονεμηθεί.

2. Η ιδιότητα και οι εξουσίες που αναφέρονται στο πιστοποιητικό θεωρούνται κεκτημένες, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει τις αρμόδιες για την έκδοση του πιστοποιητικού Αρχές.

Άρθρο 41

Τα προσωπικά δεδομένα που συλλέγονται ή διαβιβάζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση, δύνανται να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συνελέγησαν ή διαβιβάστηκαν.

Άρθρο 42

Οι Αρχές στις οποίες διαβιβάζονται πληροφορίες, εξασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους τους.

Άρθρο 43

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται ή χορηγούνται κατ' εφαρμογή της Συμβάσεως, απαλλάσσονται της επικυρώσεως ή κάθε άλλης αναλόγου διατυπώσεως.

Άρθρο 44

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ορίσει τις Αρχές στις οποίες πρέπει να απευθύνονται τα αιτήματα που προβλέπονται στα άρθρα 8, 9 και 33.

Άρθρο 45

1. Ο αναφερόμενος στα άρθρα 29 και 44 καθορισμός των Αρχών γνωστοποιείται στο Μόνιμο Γραφείο της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου.

2. Η αναφερόμενη στο άρθρο 34 παράγραφος 2 δήλωση γίνεται στο Θεματοφύλακα της Συμβάσεως.

Άρθρο 46

Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο εφαρμόζονται για ζητήματα προστασίας του παιδιού και της περιουσίας του διαφορετικά δικαιοκίνητα ή διαφορετικά σύνολα κανόνων δικαίου, δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τους κανόνες της Συμβάσεως στις συγκρούσεις μεταξύ μόνον αυτών των διαφορετικών δικαιοκινήτων συστημάτων ή των συνόλων κανόνων δικαίου.

Άρθρο 47

Έναντι Κράτους, στο οποίο δύο ή περισσότερα δικαιοκίνητα ή σύνολα κανόνων δικαίου, που σχετίζονται με ζητήματα διεπόμενα από την παρούσα Σύμβαση, εφαρμόζονται σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες:

1. κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο Κράτος αυτό, νοείται ως αναφορά στη συνήθη διαμονή σε μία εδαφική ενότητα:

2. κάθε αναφορά στην παρουσία του παιδιού στο Κράτος αυτό, νοείται ως αναφορά στην παρουσία του παιδιού σε μία εδαφική ενότητα:

3. κάθε αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του παιδιού στο Κράτος αυτό, νοείται ως αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του παιδιού σε μία εδαφική ενότητα:

4. κάθε αναφορά στο Κράτος του οποίου την ιθαγένεια έχει το παιδί, νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα, την οποία υποδεικνύει το δίκαιο αυτού του Κράτους ή ελλείψει προσηκόντων κανόνων, στην εδαφική ενότητα με την οποία το παιδί έχει τον στενότερο σύνδεσμο:

5. κάθε αναφορά στο Κράτος, του οποίου Αρχή επελήφθη αγωγής διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού των γονέων του παιδιού ή ακυρώσεως του γάμου τους, νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα, Αρχή της οποίας επελήφθη τέτοιας αγωγής:

6. κάθε αναφορά στο Κράτος με το οποίο το παιδί έχει στενό δεσμό, νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα με την οποία το παιδί έχει τέτοιο δεσμό:

7. κάθε αναφορά στο Κράτος στο οποίο το παιδί μετακινήθηκε ή κατακρατείται, νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα στην οποία το παιδί μετακινήθηκε ή κατακρατείται:

8. κάθε αναφορά σε οργανισμούς ή Αρχές αυτού του Κράτους, διαφορετικές από τις Κεντρικές Αρχές, νοείται ως αναφορά σε εξουσιοδοτημένους να δράσουν στη συγκεκριμένη εδαφική ενότητα οργανισμούς ή Αρχές:

9. κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε Αρχή του Κράτους στο οποίο ελήφθη ένα μέτρο, νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε Αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία αυτό το μέτρο ελήφθη:

10. κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε Αρχή του Κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως, νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε Αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία επιδιώκεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση.

Άρθρο 48

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει του Κεφαλαίου III δικαίου, όταν ένα Κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες, καθεμία από τις οποίες έχει το δικό της δικαιοκίνητο σύστημα ή σύνολο κανόνων δικαίου για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες δικαίου:

α. Σε περίπτωση που στο Κράτος αυτό υφίστανται σε ισχύ κανόνες δικαίου που προσδιορίζουν την εδαφική ενότητα της οποίας το δικαίο είναι εφαρμοστέο, αυτής της εδαφικής ενότητας το δικαίο εφαρμόζεται.

β. Ελλείπει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται το δικαίο της εδαφικής ενότητας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47.

Άρθρο 49

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει του Κεφαλαίου III δικαίου, όταν ένα Κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερα δικαιοσύσια συστήματα ή σύνολα κανόνων δικαίου εφαρμοστέων σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α. Σε περίπτωση που στο Κράτος αυτό υφίστανται σε ισχύ κανόνες που ορίζουν ποιο από τα δίκαια αυτά είναι εφαρμοστέο, εφαρμόζεται το δικαίο αυτό.

β. Ελλείπει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται εκείνο το δικαιοσύσιο σύστημα ή το σύνολο κανόνων δικαίου με το οποίο το παιδί συνδέεται στενότερα.

Άρθρο 50

Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τη Σύμβαση της 25^{ης} Οκτωβρίου 1980 για τα Αστικά Θέματα της Διεθνούς Απαγωγής Παιδιών στις σχέσεις μεταξύ των Μερών και των δύο Συμβάσεων. Εντούτοις, τίποτα δεν εμποδίζει την επίκληση διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως για να επιτευχθεί η επιστροφή ενός παιδιού που μετακινήθηκε ή κατακρατήθηκε παράνομα ή για να οργανωθεί δικαίωμα επισκέψεως.

Άρθρο 51

Στις σχέσεις μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών, η παρούσα Σύμβαση αντικαθιστά τη Σύμβαση της 5^{ης} Οκτωβρίου 1961 για τη δικαιοδοσία των Αρχών και το εφαρμοστέο δικαίο σε θέματα προστασίας ανηλίκων και τη Σύμβαση για τη ρύθμιση της κηδεμονίας ανηλίκων, που υπογράφηκε στη Χάγη τη 12^η Ιουνίου 1902, με την επιφύλαξη της αναγνώρισεως των μέτρων που ελήφθησαν σύμφωνα με την προαναφερθείσα Σύμβαση της 5^{ης} Οκτωβρίου 1961.

Άρθρο 52

1. Η Σύμβαση δεν επηρεάζει διεθνή συμβατικά κείμενα στα οποία Μέρη είναι Συμβαλλόμενα Κράτη και τα οποία περιέχουν διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εκτός αν γίνει αντίθετη δήλωση από τα Κράτη που δεσμεύονται από τέτοια κείμενα.

2. Η Σύμβαση δεν επηρεάζει τη δυνατότητα ενός ή περισσότερων Συμβαλλομένων Κρατών να συνάπτουν συμφωνίες που περιλαμβάνουν, αναφορικά με τα παιδιά που συνήθως διαμένουν σε ένα από τα Κράτη που είναι Μέρη σε τέτοιες συμφωνίες, διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

3. Οι συμφωνίες που θα συναφθούν από ένα ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζουν, στις σχέσεις αυτών των Κρατών με τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

4. Οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται επίσης επί ομοιομόρφων νόμων, που βασίζονται στην ύπαρξη ειδικών δεσμών, περιφερειακής κυρίως φύσεως, μεταξύ των εν λόγω Κρατών.

Άρθρο 53

1. Η Σύμβαση εφαρμόζεται μόνο για μέτρα που λαμβάνονται σε ένα Κράτος μετά την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως στο Κράτος αυτό.

2. Η Σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων, που λαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος της, στις σχέσεις μεταξύ του Κράτους στο οποίο τα μέτρα ελήφθησαν και του Κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 54

1. Κάθε αλληλογραφία προς την Κεντρική Αρχή ή προς κάθε άλλη Αρχή Συμβαλλομένου Κράτους γίνεται στην πρωτότυπη γλώσσα και συνοδεύεται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες αυτού του Κράτους, ή, εάν αυτή η μετάφραση δεν είναι εφικτή, από μετάφραση στη γαλλική ή στην αγγλική γλώσσα.

2. Εντούτοις, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, διατυπώνοντας την επιφύλαξη που προβλέπεται στο άρθρο 60, να αντιταχθεί στη χρήση είτε της γαλλικής είτε της αγγλικής γλώσσας, όχι όμως και των δύο.

Άρθρο 55

1. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται σύμφωνα με το άρθρο 60:

α. να επιφυλαχθεί τη διεθνή δικαιοδοσία των δικών του Αρχών για τη λήψη μέτρων προστασίας των περιουσιακών στοιχείων του παιδιού που βρίσκονται στο έδαφός του·

β. να επιφυλαχθεί το δικαίωμα να μην αναγνωρίσει γονική ευθύνη ή μέτρο ασυμβίβαστο με μέτρο που ελήφθη από τις δικές του Αρχές, αναφορικά με αυτά τα περιουσιακά στοιχεία.

2. Η επιφύλαξη δύναται να περιορίζεται σε συγκεκριμένες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 56

Ο Γενικός Γραμματέας της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου συγκαλεί, περιοδικά, μια Ειδική Επιτροπή για την εξέταση της πρακτικής λειτουργίας της Συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**Άρθρο 57**

1. Η Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη που ήταν Μέλη της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου κατά τη Δεκάτη ογδόη Σύνοδό της.

2. Θα κυρωθεί, θα γίνει αποδεκτή ή θα εγκριθεί και τα έγγραφα της επικυρώσεως, της αποδοχής ή της εγκρίσεως θα κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Θεματοφύλακος της Συμβάσεως.

Άρθρο 58

1. Κάθε άλλο Κράτος δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση, μετά την έναρξη ισχύος της δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφος 1.

2. Το έγγραφο προσχωρήσεως κατατίθεται στο Θεματοφύλακα.

3. Η προσχώρηση παράγει αποτελέσματα μόνον στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος Κράτους και των Συμβαλλομένων Κρατών που δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις στην προχώρηση αυτή εντός έξι μηνών από τη λήψη της προβλεπόμενης στο άρθρο 63, στοιχείο β', γνωστοποιήσεως. Μια τέτοια αντίρρηση, δύναται επίσης να διατυπωθεί από οποιοδήποτε Κράτος, κατά την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση της Συμβάσεως, τη μεταγενέστερη της προσχωρήσεως. Οι αντιρρήσεις αυτές κοινοποιούνται στο Θεματοφύλακα.

Άρθρο 59

1. Ένα Κράτος, που περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες, στις οποίες εφαρμόζονται, για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, διαφορετικά δικαϊκά συστήματα, δύναται κατά την υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει ότι η Σύμβαση θα εφαρμόζεται σε όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μόνο σε μία ή σε περισσότερες από αυτές και δύναται οποτεδήποτε να τροποποιήσει αυτή τη δήλωση, προβαίνοντας σε νέα δήλωση.

2. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται στο Θεματοφύλακα και προσδιορίζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες η Σύμβαση εφαρμόζεται.

3. Εάν ένα Κράτος δεν προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Σύμβαση εφαρμόζεται στο σύνολο του εδάφους αυτού του Κράτους.

Άρθρο 60

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, το αργότερο κατά την επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ή κατά την υποβολή της δυνάμει του άρθρου 59 δηλώσεως, να προβεί στη διατύπωση της μίας ή και των δύο επιφυλάξεων που προβλέπονται στα άρθρα 54, παράγραφος 2 και 55. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν γίνεται δεκτή.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, οποτεδήποτε, να ανακαλέσει μια επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Η ανάκληση αυτή κοινοποιείται στο Θεματοφύλακα.

3. Τα αποτελέσματα της επιφυλάξεως παύουν την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο κοινοποίησης.

Άρθρο 61

1. Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 57.

2. Στη συνέχεια, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ:

α. για κάθε Κράτος που την επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεώς του·

β. για κάθε Κράτος που προσχωρεί, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών, μετά την πάροδο της προθεσμίας των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 58, παράγραφος 3·

γ. για τις εδαφικές ενότητες, στις οποίες επεκτάθηκε η Σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 59, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών, μετά την αναφερόμενη σε αυτό το άρθρο κοινοποίηση.

Άρθρο 62

1. Κάθε Κράτος-Μέρος της Συμβάσεως δύναται να την καταγγείλει με γραπτή γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατό να περιορίζεται σε ορισμένες εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.

2. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου δώδεκα μηνών, μετά την ημερομηνία λήψεως της γνωστοποίησεως από το Θεματοφύλακα. Εάν στη γνωστοποίηση καθορίζεται ειδικώς μεγαλύτερη χρονική περίοδος για την παραγωγή των αποτελεσμάτων της καταγγελίας, η καταγγελία παράγει αποτελέσματα με την εκπνοή της εν λόγω χρονικής περιόδου.

Άρθρο 63

Ο Θεματοφύλακας γνωστοποιεί στα Κράτη-Μέλη της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, καθώς και στα Κράτη που θα προσχωρήσουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 58:

α. τις υπογραφές, επικυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 57·

β. τις προσχωρήσεις και τις αντιρρήσεις κατά των προσχωρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 58·

γ. την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 61·

δ. τις δηλώσεις που μνημονεύονται στα άρθρα 34 παράγραφος 2 και 59·

ε. τις συμφωνίες που μνημονεύονται στο άρθρο 39·

στ. τις επιφυλάξεις που μνημονεύονται στα άρθρα 54 παράγραφος 2 και 55 καθώς και την προβλεπόμενη στο άρθρο 60 παράγραφος 2 ανάκληση των επιφυλάξεων·

ζ. τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 62.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δυνάτως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, στις 19 Οκτωβρίου 1996, σε δύο κείμενα, στη γαλλική και αγγλική γλώσσα, που είναι ισοδύναμα, σε ένα πρωτότυπο, που κατατέθηκε στα αρχεία της Κυβερνήσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, επικυρωμένο αντίγραφο του οποίου θα επιδοθεί, δια της διπλωματικής οδού, σε κάθε Κράτος που ήταν Μέλος της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου κατά τη Δεκάτη ογδόη Σύνοδό της.

Άρθρο δεύτερο

1. Ως Κεντρική Αρχή, κατ' άρθρο 29 της Σύμβασης, επιφορτισμένη με τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τη Σύμβαση στις Αρχές αυτές, ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Ως Αρχές, κατ' άρθρο 40 παράγραφος 3 της Σύμβασης, ορίζονται οι Γραμματείες των Δικαστηρίων που έχουν λάβει τα σχετικά μέτρα προστασίας.

**Άρθρο τρίτο
Επιφύλαξη**

Σε εφαρμογή του άρθρου 55 της Σύμβασης, η Ελλάδα επιφυλάσσεται για τη διεθνή δικαιοδοσία των δικών της Αρχών για τη λήψη μέτρων προστασίας της ακίνητης περιουσίας του παιδιού, που βρίσκεται στο έδαφός της, καθώς και του δικαιώματος να μην αναγνωρίσει γονική ευθύνη ή μέτρο ασυμβίβαστο με μέτρο που ελήφθη από τις δικές της Αρχές, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ελήφθησαν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και της εκούσιας δικαιοδοσίας, αναφορικά με την ακίνητη περιουσία του παιδιού.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμβάσεως που κυρώνεται, από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 61 αυτής."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Προχωρούμε στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξουιστήσεων των Πιστωτικών Ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης - Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αναδεικνύει όχι απλώς την κρίση ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος, αλλά την κρίση φερεγγυότητάς του. Πρόκειται για ένα τραπεζικό σύστημα που τα τελευταία χρόνια υπέβαλε τον ελληνικό λαό σε ένα καθεστώς «βελοϋδίνης σκλαβιάς», ένα τραπεζικό σύστημα που επέδειξε έναν ιδιαίτερο αυτισμό στον τρόπο υπεράσπισης των δικών του συμφερόντων, ένα τραπεζικό σύστημα χωρίς κουλτούρα στήριξης του επιχειρείν αλλά με λογική τοκογλυφίας, ένα τραπεζικό σύστημα που κατέστρεψε θέσεις εργασίας, επιχειρήσεις και έστειλε πολλές φορές ανθρώπους ακόμη και στην αυτοκτονία.

Μεταφέρουμε, λοιπόν, με αυτές τις διατάξεις που συζητούμε σήμερα ισχυρές αρμοδιότητες στην Τράπεζα της Ελλάδος. Όμως, όλοι γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δεν ελέγχεται από το ελληνικό κράτος, είναι ένας ανεξάρτητος φορέας, που υπάγεται περισσότερο στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, παρά στην ευθύνη του ελληνικού κράτους. Και επειδή οι εμπειρίες μας από τη συμπεριφορά και την αξιοπιστία της εποπτείας της δεν είναι τόσο καλές, εάν ξεκινήσουμε ακόμη και από το σκάνδαλο Κοσκωτά και από αυτά που πιστεύω και υποψιάζομαι ότι θα βγουν από την έρευνα της «BLACK ROCK», όπου θα φανεί με ποιον τρόπο οι τράπεζες χρηματοδότησαν τους εαυτούς τους, δηλαδή οι ίδιοι οι τραπεζίτες ή οι μανάτζερ δικά τους πρόσωπα, θα δούμε ότι έτσι έχουμε τις μεγάλες επισφάλειες που έχουν να κάνουν με τα θαλασσοδά-

νεια. Προστρέχει ένας μικρός βιοπαλαιστής, ένας μικρός μαχητής της ζωής, ένας επιχειρηματίας, για να ζητήσει στήριξη και στήριξη δεν δίδεται σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή, παρ' όλο που το κράτος έδωσε 100 δισεκατομμύρια ευρώ εγγυήσεων στο τραπεζικό σύστημα.

Από την άλλη μεριά, όμως, διαρρέεται και θα φανεί πολύ σύντομα με ποιον τρόπο έχουν δοθεί εκατοντάδες εκατομμυρίων σε «ημέτερα» πρόσωπα μέσα από θαλασσοδάνεια χωρίς εγγυήσεις είτε για να κάνουν αύξηση του κεφαλαίου τους οι τραπεζίτες είτε για να στηρίξουν διάφορες επιλογές είτε για να αγοράσουν τεράστια ακίνητα, διότι υπάρχει και ένας τέτοιος στημένος μηχανισμός.

Εδώ θα ήθελα να πω σε σχέση με την τροπολογία που έχει καταθέσει ο Υπουργός ότι δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να καταθέτετε μια τροπολογία τόσο σκληρή και να μην έχετε μια παράμετρο που να αφορά εκείνους που πραγματικά δυσκολεύονται.

Δεν συμφωνώ, επίσης, με την λογική που λένε ότι οι Έλληνες δεν έχουν. Δεν σημαίνει ότι δεν έχουν όλοι οι Έλληνες, διότι ξέρουν πολύ καλά ότι στην Ελλάδα έχουν επενδυθεί και έχει ξεπλυθεί και μαύρο χρήμα για την αγορά ακινήτων. Δεν μπορούμε να βάλουμε στην ίδια μοίρα όλους τους Έλληνες. Εγώ θεωρώ, λοιπόν, ότι τουλάχιστον πρέπει να απαλλαγεί η πρώτη κατοικία μέχρι εκατό τετραγωνικά, διότι τα περισσότερα από αυτά τα σπίτια είναι αγορασμένα με δάνεια σε μία περίοδο που έχουμε περικόψει έναν και δύο και τρεις μισθούς από αυτούς τους ανθρώπους.

Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω, έστω και δώδεκα και πέντε, η Κυβέρνηση να εξετάσει αυτήν την παράμετρο και βεβαίως να χαρτερίσω την απόφαση που εξαιρεί τους στάβλους των κτηνοτρόφων, διότι δεν είναι δυνατόν σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, να συμπεριληφθούν και αυτές οι δραστηριότητες. Δεν είναι εμπορικές δραστηριότητες, η δήλωση, όμως, δεν μου αρκεί. Πιστεύω ότι χρειάζεται νέα προσθήκη στην τροπολογία, για να μη δημιουργεί αυτό το ζήτημα την παραμικρή ανησυχία σε αυτούς τους ανθρώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία περίοδο που πραγματικά η χώρα περνάει δύσκολες στιγμές και βιώνει η κοινωνία αυτό το μαρτύριο της ανασφάλειας και της αβεβαιότητας, διότι έχουμε φυλακίσει τον ελληνικό λαό σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας και ανασφάλειας, όπου αναζητούνται χρήματα για να καλυφθούν αυτά τα περίφημα ελλείμματα, δεν μπορεί να προχωρεί η Κυβέρνηση σε μέτρα εις βάρος των συνταξιούχων και των μισθωτών, όταν δεν μας έχει πείσει για τα αποτελέσματά της στον πόλεμο κατά της φοροδιαφυγής.

Ψηφίσαμε πριν από ενάμιση χρόνο -και είμαι και εγώ ένας από αυτούς που εψήφισα- τις σχετικές διατάξεις για φόρο 15% στην ακίνητη περιουσία των off shore εταιρειών. Πείτε μας, λοιπόν, μέχρι σήμερα πόσα λεφτά έχετε πάρει από αυτήν την περίπτωση; Πείτε μας, εάν έχετε βρει τις τριάντα πέντε χιλιάδες πισίνες, οι οποίες είναι παράνομες. Διότι υπάρχουν πλέον δυνατότητες μέσα από το δορυφόρο να τις εντοπίσετε και να τις φορολογήσετε. Έχει γίνει; Δεν υπάρχει απάντηση ούτε γι' αυτό το ζήτημα. Πείτε μας για τα 500 εκατομμύρια που οφείλει η «HOCHTIEF». Δεν μπορεί να μη μας λέτε πώς τα οφείλει και γιατί δεν πληρώνει και αύριο το πρωί εμείς να καλούμε να ψηφίσουμε να της μεταφέρουμε και άλλο ποσοστό του ελληνικού κράτους στο πλαίσιο της αποκρατικοποίησης.

Πείτε μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, πόσα λεφτά, όχι έχουν βεβαιωθεί, αλλά έχουν εισπραχθεί ως φόροι από τις έρευνες που έχετε κάνει στις περιπτώσεις των γιατρών, των δικηγόρων και των μηχανικών και όλης αυτής της προσπάθειας που έχει γίνει για να περιοριστεί η φοροδιαφυγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία περίοδο τόσο δύσκολη για την ελληνική κοινωνία θα πρέπει η Κυβέρνηση και συμβολικά και σημειολογικά και ουσιαστικά να συγκρουστεί με όλα αυτά τα φαινόμενα. Θέλετε, λοιπόν, χρήματα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης; Περικόψτε ακόμη περισσότερο αυτό το πάρτι που συνεχίζεται στα φάρμακα. Η Ελλάδα δεν έπρεπε να πληρώνει επάνω από 3 δισεκατομμύρια δαπάνες σε φάρμακα και πληρώνει ακόμη 5,5 δισεκατομμύρια. Περικόψτε, λοιπόν, το 16% που επέ-

βαλαν οι πολυεθνικές τα τελευταία χρόνια για τη δόθεν προώθηση των προϊόντων τους, που αυτό το κάνουν μόνο οι μητρικές και δώστε το στον ΕΟΦ που θα αναλάβει την εκπαίδευση των γιατρών.

Υποχρεώστε τους σε ένα rebate, όπως έκανε η Γερμανία. Αντί να εκβιάζουν αυτοί οι κύριοι την Κυβέρνηση, να εκβιάσετε εσείς αυτούς. Βάλτε, λοιπόν, αυτό το rebate στο 8%, η Γερμανία το έβαλε στο 16% για το ασφαλιστικό φάρμακο και όποιοι δεν συμφωνούν, απειλήστε τους ότι θα τους βγάλετε από τα ταμεία ασφάλισης, για να δείτε εάν θα συμφωνήσουν ή όχι. Για να μπορέσουμε, πραγματικά, να βρούμε χρήματα από λίπος που υπάρχει ακόμη και να στηρίξουμε ακριβώς εκείνους που έχουν ανάγκη.

Γιατί φοβούμαι ότι η εύκολη λύση είναι οι συνταξιούχοι, οι μισθωτοί και οι πολύτεκνοι, διότι αυτούς αγγίζουμε μέχρι σήμερα.

Και κάτι ακόμα. Εγώ χαιρετίζω τις διατάξεις που αφορούν το παράνομο στοιχείο. Παίζονται 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο σε παράνομο στοιχείο. Ερωτώ: Δεν γνωρίζει, κύριοι της Κυβέρνησης, η Κυβέρνηση ποιοι έπαιζαν, για να κάνει διασταύρωση; Διότι για να παίξεις παράνομο στοιχείο, πρέπει να έχεις κάρτα στην τράπεζα. Άρα, οι κύριοι αυτοί στους οποίους έχουμε δώσει 100 δισεκατομμύρια, οφείλουν να διευκολύνουν. Διότι οι πληροφορίες που έχουν, δεν διευκολύνουν το Υπουργείο Οικονομικών στα στοιχεία που ζητάει, για να δει ποιοι έχουν παίξει ή ποιοι είναι αυτοί που έβγαλαν τα χρήματά τους στο εξωτερικό. Ακόμα η Κυβέρνηση είναι υπόλογη, διότι δεν μας έχει, πει, εάν έχει ερευνηθεί το «πόθεν έσχες» αυτών των χρημάτων για να μπορέσουν, πραγματικά, να πληρώσουν αυτοί οι μεγάλοι πατριώτες, που έβγαλαν σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή τα λεφτά τους έξω, για να έρθουν μετά όταν συμβεί, αν συμβεί κάτι το απρόοπτο - που πιστεύω ότι δεν θα συμβεί - να συμπεριφερθούν με τον τρόπο που ξέρουμε πως συμπεριφέρονται, ως μαυραγορίτες.

Θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με μία πρόταση. Εγώ κάνω μία πρόταση στον Πρόεδρο της Βουλής και στη Διάσκεψη των Προέδρων. Με τη συνδρομή όλων των Βουλευτών, ανάλογα με τη δυνατότητα που έχει ο καθένας -θα είναι μία κίνηση που θα δείχνει μία εμπιστοσύνη στις προσπάθειες που γίνονται από την ελληνική πολιτεία για το ζήτημα των ομολόγων- να αγοράσουμε ένα ομόλογο από τη δευτερογενή αγορά. Είναι μία προσπάθεια που θα δείξει και στους Έλληνες που έχουν την οικονομική δυνατότητα πώς να συμβάλλουν κι αυτοί από τη μεριά τους, να αγοράσουν ομόλογα από τη δευτερογενή αγορά, τα οποία όταν θα έρθει η ώρα είναι βέβαιο ότι θα πληρωθούν από το ελληνικό κράτος και θα πληρωθούν εις το ολόκληρο. Άρα, θα βγουν και κερδισμένοι, αφού σήμερα στη δευτερογενή αγορά τα ομόλογα αυτά έχουν μειωμένη τιμή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ Παναγιώτη Κουρουμπλή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν ξέρω, κυρία Πρόεδρε, αν το Εθνικό Συμβούλιο είναι μικρότερης αξίας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ τον Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ τον κ. Αθανάσιο Παπαγεωργίου να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα τα τελευταία χρόνια που αντιμετωπίσε η παγκόσμια κοινωνία, είναι η απομείωση του ελέγχου και της εποπτείας του τραπεζικού συστήματος και των χρηματοοικονομικών γενικότερα.

Είναι αυτή, κυρίες και κύριοι, η έλλειψη εποπτείας και ελέγχου, που μας οδήγησε στη μεγάλη χρηματοοικονομική κρίση του Αυγούστου του 2007 και εντεύθεν, με χρεοκοπία μεγάλων τραπεζικών ομίλων και ιδιαίτερα της Lehman, που πυροδότησε την αστάθεια, που οδήγησε στη συνέχεια στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό πολλών χωρών και ιδιαίτερα της χώρας μας.

Η αλλαγή αυτή, δηλαδή η πλήρης εξαφάνιση των ελεγκτικών μηχανισμών και η αποδυνάμωση στις χρηματοοικονομικές συνετελέστη το 1980, με αποτέλεσμα να μετατραπούν οι τράπεζες από επιχειρήσεις αγοράς και πώλησης χρήματος σε επιχειρήσεις αμ-

γώς κερδοσκοπικές, οι οποίες επένδυσαν σε προϊόντα σύνθετα και επικίνδυνα, επένδυσαν σε φούσκες, επένδυσαν σε τιτλοποιήσεις, οι οποίες δεν είχαν κανένα αντίκρισμα. Έτσι, κυρίες και κύριοι, μετετράπη αυτή η αγορά σε μια κόλαση και μας οδήγησε σαν παγκόσμια κοινωνία σ' αυτήν την περιπέτεια και την αστάθεια.

Υπ' αυτήν την έννοια, πιστεύω ότι όποιο μέτρο -και χαιρετίζω την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης- δίδει τη δυνατότητα στην ενίσχυση των εποπτικών και ελεγκτικών μηχανισμών στο τραπεζικό σύστημα, είναι στη σωστή κατεύθυνση. Χαιρετίζω, λοιπόν, το μέτρο, αλλά πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι δυστυχώς η συνεννόηση και η διεθνής εποπτεία είναι αυτή που θα πρέπει να πάρει τη θέση των εθνικών ελεγκτικών και εποπτικών μηχανισμών των τραπεζικών συστημάτων.

Τώρα πια επειδή γιγαντώθηκαν τόσο πολύ οι χρηματοοικονομικοί όμιλοι, τώρα πια επειδή το κεφάλαιο έχει αποκτήσει φοβερή ισχύ -υπάρχει μία μελέτη που λέει ότι οι υπεραξίες που έχουν στα χέρια τους είναι εκατό φορές μεγαλύτερες από το παγκόσμιο ΑΕΠ ετησίως- τώρα νομίζω, μα στο G7, μα στο G20 -δεν ξέρω ποιοι είναι αυτοί που συγκεντρώνονται και με ποια μορφή συγκεντρώνονται ή μάλλον ξέρω αλλά δεν έχει σημασία, παρελκει να τους αναφέρουμε σήμερα- ότι πρέπει να ανοίξουν την ατζέντα.

Άνοιξε δειλά-δειλά η ατζέντα, αλλά δεν ολοκληρώθηκε. Είναι επείγον το ζήτημα, λοιπόν, της ενίσχυσης του εποπτικού ελέγχου και των μηχανισμών για έλεγχο των χρηματοοικονομικών αγορών.

Το δεύτερο, που θέλω να πω είναι το εξής. Κύριε Υπουργέ, είναι φανταστικό ότι στη χώρα μας το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας είχε 10 ή και 30 δισεκατομμύρια και αυτά τα χρήματα δεν αξιοποιούνται από τις τράπεζες. Είναι χρήματα τα οποία κάθονται όταν η αγορά στενάζει, όταν η αγορά πάσχει από ρευστότητα.

Φυσικά, κύριε Υπουργέ, τώρα πια πρέπει να πούμε το εξής: Ωραία, οι ιδιωτικές τράπεζες έχουν το ρόλο τους, έχουν το φόβο τους και δεν μπαίνουν στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Δεν αντλούν κεφάλαια επειδή θα αλλάξει η μετοχική σύνθεση των τραπεζών τους. Πιθανόν θα χάσουν το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς. Ελάτε όμως που στη μέκκα του καπιταλισμού, στην Αμερική, στη Γερμανία, στην Αγγλία υπήρξε αυτό το μοντέλο, όπου ενισχύθηκαν κεφαλαιακά οι τράπεζες, άλλαξε το ιδιοκτησιακό καθεστώς και σε λίγα χρόνια οι τράπεζες ξαναβγήκαν σε πώληση και πέρασαν πάλι σε χέρια ιδιωτών!

Γιατί αυτός ο φόβος, ιδιαίτερα των ιδιωτικών τραπεζών, ότι θα χάσουν τις τράπεζες, θα χάσουν τα ιδιωτικά τους κεφάλαια, θα χάσουν την ιδιοκτησία τους; Όμως το τραγικότερο όλων, κύριε Υπουργέ, είναι ότι οι κρατικές τράπεζες δεν μπαίνουν στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Θέλω να πω ότι πρέπει να πιστούν οι τράπεζες. Τι φοβούνται; Τι φοβάται η Αγροτική, η Εθνική, το Ταμείο Παρακαταθηκών; Πρέπει να μπουν για να αντλήσουν ρευστότητα.

Θα σας έλεγα δε το εξής. Έχουμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 7,5 δισεκατομμύρια, χρήματα για να ενισχυθεί η οικονομία. Και λέω, λοιπόν, ότι κάθονται τα 10 δισεκατομμύρια. Γιατί δεν τα αντλούν να ταβάλουν στο μετοχικό τους κεφάλαιο και αυτά στη συνέχεια προγραμματισμένα και συνεννοημένα με την Κυβέρνηση να τα ρίξουν στην αγορά; Δηλαδή θα πέσει ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στην αγορά. Δεν το αντιλαμβάνομαι ειλικρινά, γιατί ιδιαίτερα οι κρατικές τράπεζες έχουν το φόβο που έχουν και οι εργαζόμενοι ότι αν μπει επόπτης, αν μπει ελεγκτής, θα αλλάξει το εργασιακό καθεστώς. Αυτή η ανασφάλεια είναι φοβερή.

Μα, εδώ στενάζουμε από ρευστότητα. Εδώ η αγορά δεν έχει χρήματα. Εδώ οι τράπεζες -και σωστά- δεν έχουν ρευστότητα. Ας μπουν, λοιπόν, στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να αντλήσουν κεφάλαια, για να δώσουν στην αγορά. Όμως όταν αντλήσουν, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να τις βάλετε στο τραπέζι -ιδιαίτερα τις κρατικές τράπεζες- και να πείτε: Έχουμε δέκα μεγάλα έργα. Αυτά θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν με αυτά τα κεφάλαια. Αν θέλουμε να πάμε στην αναστροφή και στο φρενάρημα της ύφεσης. Αλλιώς, δεν μπορούμε να κάνουμε τί-

ποτα. Καμμία, μα καμμία τράπεζα δεν χρηματοδοτεί, όχι τον ιδιωτικό τομέα, δεν χρηματοδοτεί δημόσιες επενδύσεις.

Θέλετε να σας πω μεγάλη κρατική τράπεζα, που έχει να συνεδριάσει το πιστωτικό της συμβούλιο από τον Ιούνιο; Κρατική τράπεζα. Αυτό σημαίνει ότι δεν δίνει δραχμή στην αγορά. Και τα λεφτά του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας κάθονται. Είναι τραγικό. Πήγαν οι ιδιωτικές τράπεζες της Αμερικής και πήραν από το ταμείο. Πήγαν της Αγγλίας, της Γερμανίας και οι δικοί μας δεν μπαίνουν, γιατί φοβούνται ότι θα χαλάσει το στάτους.

Τώρα όμως, κύριε Υπουργέ, που μπήκε η εταιρεία αυτή, η «BLACK ROCK», που απεκαλύφθη ότι η Τράπεζα της Ελλάδος είχε ελλείμματα, τώρα, λοιπόν, που θα αποκαλυφθούν σκελετοί στις τράπεζες –μακάρι να μην αποκαλυφθούν μεγάλοι– θα τρέξουν υποχρεωτικά στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Γι' αυτό χαίρετσα την πρώτη αλλαγή, αυτήν της ενίσχυσης του εποπτικού ελέγχου, όπου όταν αποκαλύπτεται από τον έλεγχο ότι έχεις μειωμένα κεφάλαια, όταν τα εποπτικά σου κεφάλαια χάνονται, είσαι υποχρεωμένος να μπεις, η Τράπεζα της Ελλάδος σου επιβάλλει να μπεις.

Όμως ρωτώ: Πρέπει να περιμένουμε την «BLACK ROCK» για να μας δείξει ότι έχουν πρόβλημα τα χαρτοφυλάκια των τραπεζών σήμερα; Δεν το ξέρουμε ότι έχουν πρόβλημα, ότι έχουν τοποθετήσει κεφάλαια τα οποία τα έχουν χάσει; Δεν το ξέρουμε ότι έχουμε πρόβλημα με τα μετοχοδάνεια, ότι πάρα πολλοί μέτοχοι πήραν δάνεια για να συμμετέχουν στις αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου και τώρα θα αποδειχθεί ότι είναι σκελετοί;

Άρα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρέπει να φωνάξετε –το λέω τόσο απλά– τις τράπεζες και να πείτε: «Κοιτάξε κύριοι, εδώ είναι 30 δισεκατομμύρια τα οποία κάθονται». Να φωνάξετε ιδιαίτερα τις κρατικές τράπεζες που δεν φοβούνται τη μεταβολή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και να τους πείτε: «Πάρτε τα και θα τα πάτε σ' αυτούς τους τομείς». Αν θέλουμε να θεραπεύσουμε το πρόβλημα της ύφεσης που είναι το μεγάλο πρόβλημα, γιατί οδηγεί την οικονομία με μαθηματικό τρόπο στην πλήρη απαξία, στην πλήρη καθήλωση της χώρας μας.

Λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι είναι ευκαιρία, μετά τους ελέγχους που θα γίνουν και από την εταιρεία «BLACK ROCK», αλλά και από την Τράπεζα της Ελλάδος, να πάτε σε διαρθρώσεις, να υποχρεώσετε αυτές τις εταιρείες να γίνουν μεγάλες.

Οι δύο ιδιωτικές τράπεζες το προέβλεψαν. Ήξεραν ότι θα έχουν πρόβλημα και πήγαν και συγχωνεύθηκαν. Έβαλαν και μετοχικό κεφάλαιο και ενισχύθηκαν. Να το κάνουν και άλλες τράπεζες. Όχι, όμως, σαν αυτά τα σενάρια που ακούω εδώ, δηλαδή να πάει μια κρατική τράπεζα, η Εθνική, με μια μικρή ιδιωτική. Να βρούμε μεγάλους στρατηγικούς συμμάχους, ώστε να ενισχυθούν κεφαλαιακά οι τράπεζες, για να μπορούν να υποστηρίξουν την οικονομία.

Το τελευταίο που θέλω να σχολιάσω, αφορά το μέτρο για την επιβολή του φόρου στα ακίνητα. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να θεραπεύσετε τις αδικίες για ανέργους ή αγρότες στα υποστατικά τους. Για παράδειγμα, δώστε μια ερμηνεία, ώστε να μην είναι εμπορικό χαρακτήρα. Αν ο άλλος έχει ένα κοιτοπουλάδικο και κάνει εμπόριο, αυτός θα πληρώσει; Δώστε πιο συγκεκριμένη ερμηνεία στη συνέχεια, για να ξέρουμε. Οι αγρότες που έχουν δυο στάβλους ή δυο υποδομές, να μην πληρώνουν γι' αυτήν την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Αν το μέτρο γίνει πιο δίκαιο, θεωρώ ότι είναι το πρώτο μέτρο που θα έπρεπε να λάβει η Κυβέρνηση. Βαθιά πιστεύω ότι έχει και στοιχεία δικαιοσύνης, δεδομένου ότι όλη η παραοικονομία, η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή μεταπολεμικά στην Ελλάδα, επενδύθηκε στα ακίνητα. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που δηλώνουν 8.000 εισόδημα, όλοι αυτοί έχουν τις περιφημες βίλες και τα τρομερά ακίνητα! Άρα, έχει ψήγματα δικαιοσύνης, αρκεί αυτό το μέτρο να το αξιοποιήσουμε θετικά, για να μην πληγούν φτωχοί, μικροί και αδύναμοι, αλλά για να πληρώσουν αυτοί οι οποίοι έχουν εισοδήματα και τα έχουν επενδύσει στο real estate, δηλαδή στην ακίνητη περιουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθα-

νάσιο Παπαγεωργίου, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Παρακαλώ τον κ. Απόστολο Νάνο, Βουλευτή Μαγνησίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος να λάβει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Οι εξελίξεις στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παγκόσμια, επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για τον χαρακτήρα, τα αίτια και το βάθος της καπιταλιστικής κρίσης, τις συνέπειες που έχει για το λαό, η προσπάθεια των αστών να διαχειριστούν προς όφελός τους.

Επαληθεύεται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας που έλεγε ότι ανεξάρτητα από τον τρόπο που θα επιλεγεί, για να προχωρήσει ελεγχόμενα η καταστροφή του κεφαλαίου για τα λαϊκά στρώματα, η βίαιη και ανεξέλεγκτη χρεοκοπία είναι δεδομένη, στο πλαίσιο της στρατηγικής που υπηρετούν ενιαία τα μονοπώλια, οι κυβερνήσεις και τα κόμμάτα τους πάνω και πέρα από τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς.

Αυτή η στρατηγική, στο πλαίσιο των αδιέξοδων που γεννά η κρίση, είναι που επιβάλλει σήμερα το ένα αντιλαϊκό μέτρο μετά το άλλο, μετατρέποντας σε κόλαση τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Αν ο λαός δεν διαμορφώσει άμεσα τις εξελίξεις, οι καταστάσεις που θα βιώσουμε, θα είναι πρωτόγνωρες σε ό,τι αφορά τους όρους αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, τη μόρφωση των παιδιών της λαϊκής οικογένειας, την υγεία της, ακόμη και την ίδια την επιβίωσή της. Ό,τι ήταν να δώσει το έδωσε και δεν μπορεί πλέον παρά να γεννά φτώχεια και εξαθλίωση για το λαό.

Το πολιτικό προσωπικό της πλουτοκρατίας, έχει το θράσος να μοιράζει στον ελληνικό λαό τρόμο μαζί με αυταπάτες. Η ιδεολογική τρομοκρατία και η καταστολή, θα κλιμακωθούν ταυτόχρονα με την κλιμάκωση της άγριας αντιλαϊκής επίθεσης.

Ταυτόχρονα, όμως, πέρα από τα αδιέξοδα στη διαχείριση της κρίσης, φαίνεται καθαρά ότι αυτή η τακτική έχει και τα όριά της και γυρίζει μπούμερανγκ. Κανένας πλέον δεν συγκινείται και πολύ περισσότερο τρομοκρατείται από τις δηλώσεις ότι δεν υπάρχει άλλη λύση από την πλήρη εφαρμογή των βάρβαρων μέτρων, γιατί μόνον έτσι προσπατούμε να εισοδήματα, τις περιουσίες και το επίπεδο της ζωής των Ελλήνων.

Η τρομοκρατία αυτή πέφτει στο κενό, διότι ο λαός έχει συνειδητοποιήσει και μάλιστα με τον πλέον οδυνηρό τρόπο ότι το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει, ότι δηλαδή χρεοκοπεί βαθιά και μόνη εξαίτια της στρατηγικής που εφαρμόζει, προς όφελος της πλουτοκρατίας. Η φιλολαϊκή διέξοδος προϋποθέτει την ανατροπή της.

Οι επιπτώσεις τις οποίες προκαλεί η φιλομονοπωλιακή πολιτική της Κυβέρνησης, προκαλεί πραγματικά ζημιά για τους εργαζόμενους και τα νοικοκυριά τους. Το βέβαιο είναι ότι μαζί με την άμεση μείωση των εργατικών εισοδημάτων είτε λόγω περικοπής στους μισθούς είτε λόγω αύξησης των φόρων που αρπάζει η Κυβέρνηση, οι εργαζόμενοι βιώνουν σωρεία άλλων συνεπειών, που αφορούν την καθημερινή ζωή τους, το ίδιο και το ζήτημα της επιβίωσής τους.

Τα παραδείγματα δεκάδες. Η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της μείωσης των εργαζόμενων στο δημόσιο, αποφάσισε να μειώσει το προσωπικό στον Ηλεκτρικό της Αθήνας και να αφήσει τις προσωπικές μονάδες χωρίς προσωπικό. Τα αποτελέσματα ήταν απίστευτα. Η ταλαιπωρία των εργαζόμενων επιβατών που δεν μπορούν πλέον να εξυπηρετηθούν από τον ΗΣΑΠ μεγάλη, ενώ χιλιάδες οικογένειες, αναγκαστικά δεν έστειλαν τα παιδιά τους στα προνήγια.

Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλες υπηρεσίες, όπως ο ΟΣΕ, όπου η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει την κατάσταση εκεί που την έχει οδηγήσει.

Στο όνομα της περικοπής των δαπανών, αποφάσισε να περιορίσει τη χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων και του τομέα υγείας συνολικά. Το αποτέλεσμα ήταν, τα μεν ασφαλιστικά ταμεία να προχωρήσουν σε σημαντικές περικοπές φαρμάκων και παροχών υγείας προς τους ασφαλισμένους, ενώ για να περάσει ο κάθε εργαζόμενος το κατώφλι του κρατικού νοσοκομείου, πρέπει να πληρώσει εισιτήριο, χωρίς να μιλάμε για το «κοστούμι» που κόβουν, αν χρειαστεί κάποιος να νοσηλευτεί.

Το ίδιο γίνεται με τα σχολεία, που φέτος τα άφησαν χωρίς βι-

βλία, δοκιμάζοντας προφανώς το σχέδιο συνολικότερης κατάρ-
γησης των δωρεάν βιβλίων.

Τα πράγματα θα χειροτερέψουν. Οι αρνητικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης δεν θα σταματήσουν εδώ. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, εξυπηρετώντας συγκεκριμένα ταξικά συμφέροντα, θα εξακολουθήσει να πορεύεται αγκιστρωμένη από τις σύγχρονες αξιώσεις των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και της οικονομικής ολιγαρχίας. Στόχος, είναι να αξιοποιήσουν ακόμα και τα δεδομένα που δημιουργεί η κρίση, που προκάλεσε η υπερσυσσώρευση κεφαλαίων υπέρ του κεφαλαίου. Μιλάμε, δηλαδή, για μια πορεία απόλυτης καταστροφής και χρεοκοπίας του λαού. Σε αυτήν, οι μόνοι που μπορούν να αντιταχθούν και να ορθώσουν το ανάστημά τους, είναι τα ίδια τα θύματα αυτής της πολιτικής.

Η χρεοκοπία για μια μεγάλη μερίδα των λαϊκών νοικοκυριών είναι ήδη μια σκληρή πραγματικότητα. Χιλιάδες οικογένειες εργατοϋπαλλήλων και φτωχών αγροτών βρίσκονται σε οριακό σημείο, εξαιτίας των αλλεπάλληλων αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων. Μόνο τους τελευταίους είκοσι μήνες, αμέτρητα είναι τα μικρομάγαζα που έβαλαν λουκέτο, οι μεροκαματιοποιήδες που απολύθηκαν. Το λαϊκό εισόδημα, δέχθηκε πρωτόγνωρη επίθεση τόσο από την ονομαστική μείωση των μισθών, όσο και από την παραπέρα μείωση του αφορολόγητου, το κόσψιμο των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, του επιδόματος διακοπών, την επί της ουσίας απαίτηση επιδομάτων, που πρόσφεραν μία υποτυπώδη ανακούφιση σε οικογένειες με αναπήρους, την αύξηση του κόστους υγείας.

Σε όλα αυτά έρχεται τώρα να προστεθεί η έκτακτη εισφορά με τα εκκαθαριστικά της εφορίας και το χαράτσι για πολλοστή φορά στα ακίνητα. Η εξαίρεση των μεγάλων βιομηχανικών και ξενοδοχειακών μονάδων, είναι μία μόνο απόδειξη της ταξικότητας ενός ληστικού μέτρου, που φορτώνεται στις πλάτες της λαϊκής οικογένειας. Η αγανάκτηση είναι δεδομένη. Κατά αυτής, προσπαθούν να παρέμβουν με παραλλαγές οι αστικές δυνάμεις, για να την ελέγξουν, να την εκτονώσουν, πριν ριζοσπαστικοποιηθεί. Για παράδειγμα, από τα κυρίαρχα αστικά μέσα, το χαράτσι χαρακτηρίζεται μεν άδικο, αλλά το αποδίδουν στην καθυστέρηση της Κυβέρνησης να πάρει άλλα αντιλαϊκά μέτρα στο όνομα του να μειωθεί -δήθεν- το έλλειμμα. Στην πραγματικότητα, λένε στο λαό ότι είναι αναγκαίο να υποστεί και τη νέα αφαίμαξη, γιατί είναι η μοναδική ελπίδα, όπως ισχυρίζεται και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, που το δήλωσε χθες.

Δίπλα σε αυτούς, στέκονται τα προπαγανδιστικά επιτελεία, που λένε πως το χαράτσι είναι αντισυνταγματικό και παράνομο και καλούν το λαό να καταφύγει σε δικηγορικά γραφεία, για να απαντήσει στο χαράτωμα, με την επίκληση της ίδιας της αστικής νομιμότητας που το επέβαλε. Λένε στο λαό να πληρώσει το χαράτσι, υπογράφοντας δήλωση ότι διατηρεί επιφυλάξεις ως προς τη νομιμότητά του και να περιμένει δικαίωση από τα δικαστήρια. Άλλοι πάλι, όπως η Νέα Δημοκρατία, καταγγέλλουν δημιουργικά τη νέα αφαίμαξη και την αποδίδουν στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση δεν έχει όραμα, το οποίο η ίδια ισχυρίζεται πως διαθέτει, για να εγκλωβίσει και να αποπροσανατολίσει τη λαϊκή διασκέδαση.

Ποια είναι η απάντηση; Από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων, σήμερα ολόένα και περισσότεροι πείθονται ότι η αναμικτή ανάπτυξη που θα ακολουθήσει την κρίση, δεν πρόκειται να αποκαταστήσει δικαιώματα και κατακτήσεις, που κερδήθηκαν με αιματηρούς αγώνες, τα οποία αφαιρέθηκαν βίαια σε μια πορεία ετών και στη διάρκεια της κρίσης. Με άλλα λόγια, συνειδητοποιείται σήμερα σε μεγαλύτερη κλίμακα ότι η κρίση δεν είναι μια μπόρα που θα περάσει αλλά σηματοδοτεί την ένταση της θύελλας για το λαό, η οποία προϋπήρχε και τώρα έρχεται να σαρώσει τα πάντα. Είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι το αστικό κράτος θα καταργήσει, για παράδειγμα, τις επιχειρησιακές συμβάσεις, θα επιστρέψει τα κλεμμένα στα ταμεία, θα μειώσει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, θα στελεχώσει τις υπηρεσίες πρόνοιας με το, πραγματικά, αναγκαίο προσωπικό, όταν το κεφάλαιο μπει σε φάση αναζωογόνησης ή ακόμα σε ένα νέο κύκλο συσσώρευσης.

Όλα αυτά πρόκειται για ανατροπές, άμεσα συνδεδεμένες με

την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων, ζωτικής σημασίας για την επιβίωση και την κυριαρχία τους σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο. Γι' αυτό και θα παραμείνουν ενεργές όσο υπάρχουν μονοπώλια και ασκούν εξουσία. Κατάργηση του πυρήνα των αντιλαϊκών, αντεργατικών νόμων από αστικές κυβερνήσεις και μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί να υπάρξει. Ελιγμοί, διαφοροποιήσεις και καθυστερήσεις, μπορεί να επιλυθούν κάτω από την πίεση του λαϊκού παράγοντα, χωρίς, όμως, να αλλάζει η γενική τάση.

Το σύνθημα που λέμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα «Εργάτη μπορείς, χωρίς αφεντικά», είναι αναγκαίο να αποτελέσει σήμερα τον πυρήνα της εργατικής, λαϊκής πάλης, να χαρακτηρίσει σαν στόχο πάλι τους αγώνες που ήδη αναπτύσσονται και που πρέπει να δυναμώσουν, για την απόκρουση των βάρβαρων μέτρων και το δυσκόλεμα στην εφαρμογή τους.

Για την ανάπτυξη ενός τέτοιου αγώνα με αυτά τα χαρακτηριστικά, παλεύει το ΚΚΕ, το ταξικό εργατικό κίνημα και τα ριζοσπαστικά κινήματα των αυτοαπασχολούμενων της φτώχης αγροτιάς, των γυναικών και της νεολαίας. Δεν υπάρχει κινητοποίηση για κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα σε τόπους δουλειάς και λαϊκές συνοικίες, στην πόλη και στην ύπαιθρο, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία, που να μην πρωτοστατούν οι κομμουνιστικές, οι συνεργαζόμενοι ή οι οπαδοί του κόμματος.

Υπενθυμίζουμε ότι ήδη οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ δήλωσαν πως δεν θα επιτρέψουν να εφαρμοστεί η απόφαση είσπραξης του χαράτσιου από τα εκατομμύρια των εργαζομένων μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ. Ήδη ταξικά, εργατικά σωματεία των μικρομεσαίων, παίρνουν πρωτοβουλίες μέσα από συνελεύσεις, τόπους δουλειάς, στις συνοικίες, για να εκφραστεί με έναν πραγματικό και οργανωμένο τρόπο αγωνιστικά, η λαϊκή απάντηση στους φόρους που πνίγουν το λαό, στα άγρια μέτρα που τον καταδικάζουν οριστικά στη φτώχεια και την ανασφάλεια. Καλούν τους εργαζόμενους και το λαό, να καταθέσουν μαζί τα μπιλιέτα με την έκτακτη εισφορά στα σωματεία και τους άλλους φορείς του λαϊκού κινήματος. Με οργανωμένο τρόπο, να υπερασπιστούν εκείνους που με τον πλέον οξυμένο τρόπο θα βιώσουν τις συνέπειες από το νέο χαράτσι, οι άνεργοι, οι υποαπασχολούμενοι, οι άνθρωποι με αναπηρία.

Η ταξική αλληλεγγύη και η λαϊκή πρωτοβουλία, είναι όροι αναγκαίοι για να αγκαλιάσει ένα τέτοιο κίνημα την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, με σημείο αναφοράς τα ταξικά συνδικάτα και τις άλλες ριζοσπαστικές συσπειρώσεις. Ο πόλεμος είναι εδώ. Οι εφεδρείες του συστήματος πρέπει να καταποντιστούν μαζί με το σύστημα. Ο λαός μας πρέπει να ανασάνει -μπορεί να ζήσει καλά- αρκεί να πιστέψει στη δύναμή του, να υπερασπιστεί τις πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες της χώρας, να βγάλει εκτός λογαριασμού τις βδέλλες αυτές.

Με ισχυρό ΚΚΕ, απεγκλωβισμό από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, τα επιμέρους αναχώματα του συστήματος απομακρύνονται με οργάνωση παντού και λαϊκή συμμεχία. Ο λαός μπορεί και πρέπει το επόμενο διάστημα, να γίνει αυτός πρωταγωνιστής των εξελίξεων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Απόστολο Νάνο, Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος του Νομού Μαγνησίας.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδης, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο, στήνεται ένα δίχτυ σύγχρονο, πολύπλευρο, που στοχεύει στην προστασία αφ' ενός μεν του τραπεζικού συστήματος και αφ' ετέρου, των καταθέσεων. Γενικότερα προστατεύει την οικονομία μας, εκτός από τις επιθέσεις των αγορών, αλλά και από τα ίδια τα προβλήματα, που δημιουργούνται σ' αυτό καθαυτό το τραπεζικό σύστημα. Γι' αυτό η Κυβέρνηση δημιουργεί αυτό το δίχτυ, που είναι απαραίτητο στις τράπεζες, προκειμένου να αποκτήσουν μια ομαλή πρόσβαση και στις αγορές, για να μπορέσουν να διχογεύσουν την απαιτούμενη και επαρκή ρευστότητα, που χρειάζεται σήμερα η πραγματική οικονομία.

Το νομοσχέδιο, αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα προς αυτήν την

κατεύθυνση. Όντως θα βελτιώσει κατά πολύ και τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και τη λειτουργία των σχέσεων των καταθετών αλλά και των δανειοληπτών από τις τράπεζες.

Εκτιμώ ότι θα πρέπει να δούμε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, μέσα σε ένα πλαίσιο μιας απαιτούμενης σήμερα αναγκαιότητας, που έχει να κάνει με το υπάρχον Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Θα πρέπει, επίσης, οι τράπεζες παρά τη δυστοκία, παρά τις αμφιβολίες που έχουν, να ξεπεράσουν αυτές τις επιφυλάξεις, προκειμένου να ενταχθούν στο πλαίσιο χρηματοδότησης, από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, ώστε να εξασφαλίσουν τους απαιτούμενους πόρους, να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες και να στηρίξουν την αγορά.

Θα ήθελα, στο πλαίσιο αυτό, κύριε Υπουργέ, να προτρέψετε και να στηρίξετε ώστε να υπάρξει συγχώνευση των τραπεζών, προκειμένου να γίνουν ισχυροί όμιλοι. Χρειάζεται να αναζητηθούν και άλλοι ιδιώτες, που μπορούν να καλύψουν σοβαρές ανάγκες ρευστότητας, μιας και η παγκόσμια συγκυρία, δημιουργεί προβλήματα όσον αφορά τον δανεισμό.

Μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο, επίσης δίνεται μία προσπάθεια, πραγματικά, υπεραξιώνων αρμοδιοτήτων στην Τράπεζα της Ελλάδας. Έχει έναν ουσιαστικό ρόλο σε σχέση με τα ισχύοντα μέχρι σήμερα, στο πώς μπορεί να εποπτεύει τις τράπεζες όσον αφορά τα δάνεια, όσον αφορά τις καταθέσεις, όσον αφορά τη διαχείριση των κεφαλαίων τους.

Θα ήθελα να μας πείτε, αν και σε ποιο βαθμό, ο εποπτικός ρόλος της Τράπεζας της Ελλάδας μέχρι σήμερα στις τράπεζες είχε αποτελέσματα και ποια είναι αυτά, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι υπήρξαν για δεκαετίες θαλασσοδάνεια και τα θαλασσοδάνεια αυτά δεν τα είχαν μικροί δανειολήπτες. Δεν ήταν άνθρωποι της αγοράς, με την έννοια των μικρομεσαίων επιχειρηματιών ή και των ιδιωτών. Ήταν θαλασσοδάνεια, που είχαν μεγάλες επιχειρήσεις, αυτοί που δημιούργησαν τα γνωστά σήμερα ντουβάρια, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις. Άνθρωποι οι οποίοι πήραν αυτά τα θαλασσοδάνεια, δημιούργησαν αυτούς τους σκελετούς και από την άλλη τα μεγάλα ποσά από τα δάνειά τους τα έκαναν προθεσμιακές καταθέσεις μέχρι χθες στις τράπεζες της Ελλάδας και τα τελευταία δύο χρόνια τα έκαναν και καταθέσεις στο εξωτερικό.

Άρα, πέρα από την αρμοδιότητα που δίνουμε στην Τράπεζα της Ελλάδας, όσον αφορά τον εποπτικό ρόλο, θα πρέπει να έχουμε και ουσιαστικό έλεγχο, σε σχέση με το πώς τα δανείστηκαν, ποιοι δανείστηκαν και πού διέθεσαν τα συγκεκριμένα μεγάλα θαλασσοδάνεια στη χώρα μας. Αυτό σήμερα είναι απαραίτητο να γίνει όσο ποτέ άλλοτε, για τον απλούστατο λόγο ότι πέρα από το θέμα του ελέγχου του τραπεζικού συστήματος, είναι και θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν ολίγοις, στο ζήτημα που έχει να κάνει με την έκτακτη εισφορά στα ακίνητα, πέρα από το ότι αυτή η έκτακτη εισφορά, όντως έχει μία κοινωνική διαβάθμιση, γιατί δεν είναι γενικά στα ακίνητα. Είναι στα ακίνητα, τα οποία έχουν κάνει επένδυση όσον αφορά την κτηριακή τους υποδομή. Έχει και τη διαβάθμιση με τους πολλούς συντελεστές και με τα κοινωνικά κριτήρια.

Κύριοι της Κυβέρνησης, για τους αγρότες και μάλιστα για τους ανθρώπους που έχουν ποιμνιοστάσια κ.λπ. θα πρέπει να γίνει μία διευκρίνιση, γιατί δεν μπορούμε να λέμε ότι είναι ιδιοκτήτης ενός ακινήτου κάποιος που έχει ένα ποιμνιοστάσιο και να επιβαρυνθεί πολλαπλάσια αλλά ο συγκεκριμένος χώρος είναι με την ευρύτερη έννοια επαγγελματική δραστηριότητα και ως εκ τούτου δεν θα πρέπει να επιβαρυνθεί.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ και σ' ένα θέμα, που απασχολεί και την ελληνική κοινωνία και τη Βουλή. Έχει να κάνει με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και το ζήτημα που προέκυψε όσον αφορά την ακρόαση του προέδρου και των μελών της επιτροπής.

Εδώ έχουμε φτάσει στο εξής σημείο, κύριες και κύριοι συνάδελφοι: Εκεί που μας χρωστούσαν, μας πήραν και το βόδι. Έρχεται η Νέα Δημοκρατία σήμερα και λέει ότι το έλλειμμα του 2009 -έτσι ειπώθηκε χθες στην αρμόδια επιτροπή- οφείλεται στο τρίμηνο διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, ότι η διάγνωση του ελλείμματος, οφείλεται στη διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ αυτούς τους τρεις μήνες.

Δικαιούμαι να ρωτήσω: Το 2008 πόσο ήταν το έλλειμμα; Πόσο είχε προϋπολογιστεί και πόσο κατέληξε; Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το έλλειμμα του 2008, κατέληξε να είναι γύρω στο 9%, που σημαίνει πάνω από 22 δισεκατομμύρια ευρώ. Το έλλειμμα αυτό, μήπως οφείλεται στο ότι κυβέρνησε το 2008 κανένα τρίμηνο το ΠΑΣΟΚ και δεν το πήραμε είδηση; Άρα βλέπουμε ότι είχαμε από τη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία το 2008, 22 δισεκατομμύρια έλλειμμα και 36 δισεκατομμύρια το 2009. Αυτή ήταν η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας τα τελευταία δύο χρόνια, όσον αφορά τα δημοσιονομικά μεγέθη.

Η Νέα Δημοκρατία τι προσπαθεί να κάνει; Ενώ προχώρησε σε ένα δημοσιονομικό «εκτροχιασμό» των ελλειμμάτων, προσπαθεί σήμερα να μας κάνει και εκτροπή της λογικής, σε σχέση με το ποιος ευθύνεται γι' αυτόν τον «εκτροχιασμό».

Επαναλαμβάνω: Το 2009, η απόκλιση του ελλείμματος οφείλεται στους τρεις μήνες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ; Αν οφείλεται, το 2008 που το έλλειμμα ήταν 9 και πλέον τοις εκατό, πλέον των 22 δισεκατομμυρίων, πού οφείλεται; Μήπως και τότε κυβέρνησε κανένα τρίμηνο το ΠΑΣΟΚ και δεν το γνωρίζαμε;

Θέλω να πω για τη Νέα Δημοκρατία ότι αυτό που επιδιώκει σήμερα -και φάνηκε με τις δηλώσεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του κ. Σαμαρά στη Θεσσαλονίκη- δεν είναι να συμβάλλει στην προσπάθεια που κάνει η χώρα να βγούμε από την κρίση. Σκοπός είναι, να γίνει εξουσία, να γίνει κυβέρνηση, να γίνει Πρωθυπουργός ο κ. Σαμαράς. Με αυτές τις λογικές με τις οποίες αντιπαλεύεται τη μεγάλη εθνική προσπάθεια, είμαι βέβαιος ότι ο ελληνικός λαός έχει και άποψη και μνήμη και κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Μακρυπίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως αντιλαμβάνεστε, η χώρα δεν έχει κανένα πάτο σε κανένα βαρέλι. Και όλα όσα είχατε υποσχεθεί εσείς προσωπικά πριν από λίγο καιρό, δυστυχώς αποδεικνύονται πλάνη οικτρά. Και ο λαός μας πρέπει να καταλάβει τι έχει αλλάξει. Μέχρι το 2010, δεν είχε καταφέρει το σύστημα εξουσίας ΠΑΣΟΚ-ΝΔ Α.Ε., να εκτελέσει με επιτυχία ούτε έναν προϋπολογισμό. Όλοι οι προϋπολογισμοί που ψήφιζε η Βουλή των Ελλήνων, κυρία Πρόεδρε, έπεφταν έξω τόσο ως προς τα έξοδα, όσο και ως προς τα έσοδα. Απλώς, την αποτυχία του συστήματος εξουσίας ΠΑΣΟΚ-ΝΔ ΑΕ, δεν την καταλάβαιναν οι πολίτες, γιατί τη διαφορά των χρημάτων, πήγαιναν αυτά τα δυο κόμματα και την συμπλήρωναν με δανεικά. Άρα, λοιπόν, νόμιζαν οι πολίτες ότι όλα πηγαίνουν καλά, γιατί το προσωπικό τους εισόδημα δεν είχε δραματική μείωση. Αλλά αυτό που κάνανε, ήταν ότι χρεώνανε τις επόμενες γενιές με τη δική τους αποτυχία.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω ότι χθες ρώτησα έναν Υπουργό της Κυβερνήσεώς σας, πώς ακριβώς σας φέρονται στην τηλεδιάσκεψη. Και μου έκανε μια πολύ αναλυτική περιγραφή, που δεν θέλω να σας την κάνω μέσα στην Αίθουσα, όσον αφορά κάποιες κτηνιατρικές πράξεις για τη γονιμοποίηση των αγελάδων και πώς φέρονται οι κτηνοτρόφοι στις αγελάδες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Παρακολουθεί τις συνομιλίες μου; Πώς; Υποκλέπτει τις συνομιλίες μου;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω να πω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι είναι σχεδόν τραγέλαφος για ένα σοβαρό πρόσωπο, όπως εσείς, την Κυριακή το βράδυ να λέτε άλλα, τη Δευτέρα να λέτε άλλα, την Πέμπτη να λέτε άλλα και την επομένη Πέμπτη να λέτε άλλα.

Στην πραγματικότητα, αυτό που συμβαίνει είναι απλό. Από εδώ και μπρος, την αποτυχία της οποίας κυβερνήσεως και του όποιου Υπουργού να πέσει μέσα στους στόχους, θα την καταλαβαίνουμε την επομένη μέρα. Και η απόδειξη στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι αυτό το χαράτσι, όπως δικαίως έχει ονομαστεί, στα ακίνητα. Τι κάνετε; Βάζετε όλους τους ιδιοκτήτες ακινήτων, να πληρώνουν ενοίκιο για το δικό τους σπίτι. Ξεκίνησε στην αρχή για δύο χρό-

νια, σήμερα μαθαίνουμε ότι θα είναι για τέσσερα. Αν λήξει νωρίτερα από τα σαράντα, θα είμαστε πάρα πολύ τυχεροί όπως το πάτε. Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα με γενναιότητα να παραδεχθείτε ότι έχετε αποτύχει σε όλους τους στόχους.

Και το κυριότερο, κύριοι συνάδελφοι, του ΠΑΣΟΚ –το λέω επειδή άκουσα τον κ. Μακρυπιδή εδώ– θα πρέπει να εξηγήσετε στους Έλληνες πολίτες, ποιο είναι το ηθικό όριο που μπαίνει στην ανάγκη σωτηρίας της χώρας. Ποιο είναι το ηθικό όριο; Αν μας πείτε αύριο «κύριοι για να μας δώσουν την όγδοη δόση πρέπει να πουλήσετε από ένα παιδί», το ψηφίζουμε; Ποιο είναι το ηθικό όριο που βάζετε; Ποια είναι η κόκκινη γραμμή του ΠΑΣΟΚ;

Διαβάζουμε σήμερα, για νέα οριζόντια περικοπή των συντάξεων πάνω από 800 ευρώ. Αυτό σας αρέσει, κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Θα το ψηφίσετε;

Και τώρα θα σας πω, κύριε Υπουργέ, μεταφέροντας το κλίμα από το εντευκτήριο, ότι εγώ προσωπικά δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι την Πέμπτη θα περάσει η τροπολογία για τη ΔΕΗ. Έχω ακούσει πολλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ που δείχνουν διατεθειμένοι να είναι έντιμοι στη διαφωνία τους. Και ελπίζω αυτήν τη φορά, να το τηρήσουν και όχι να ανταλλάξουν διαφωνίες με υπουργικούς θώκους. Καταλαβαίνετε τι εννοώ. Εύχομαι αυτήν τη φορά, να είναι έντιμοι στη διαφωνία τους, να πέσει η Κυβέρνηση την Πέμπτη και να δοθεί πολιτική λύση στο πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει ένα μεγαλύτερο πρόβλημα από το οικονομικό. Έχει πολιτικό πρόβλημα. Διότι όταν ο Υπουργός της Ελλάδας, κ. Βενιζέλος, είναι στο Eurogroup και ακούει τον κ. Τρισέ να του λέει, «συγγνώμη εγώ πιστεύω τον κ. Φωτόπουλο και όχι τον κ. Βενιζέλο», αυτό πάει να πει ότι η αξιοπιστία της ελληνικής Κυβέρνησης, εκεί που πρέπει να είναι ισχυρή, είναι μηδενική.

Άρα, δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε με μία Κυβέρνηση που έχει μηδενική αξιοπιστία και που ο Φωτόπουλος και ο κάθε Φωτόπουλος, θεωρείται σημαντικότερος του Βενιζέλου και του Παπανδρέου.

Άρα, λοιπόν, μία λύση υπάρχει: Να παραιτηθείτε ει δυνατόν και σήμερα και να προλάβετε το κάζο της Πέμπτης.

Τι μπορείτε να κάνετε, κύριε Υπουργέ; Η Νέα Δημοκρατία σήμερα, σας δίνει τη θετική της επί της αρχής ψήφο.

Όσοι έχουμε διαβάσει το νομοσχέδιο, στο άρθρο 1, αναφέρει ρητώς ότι για να ισχύσει το EFSF, χρειάζεται να λειτουργεί το μνημόνιο που έχει υπογράψει η χώρα.

Καλωσορίζουμε, λοιπόν, τη Νέα Δημοκρατία του κ. Αντώνη Σαμαρά στις μνημονιακές δυνάμεις, για να πέφτουν οι μάσκες και να καταλαβαίνουν όλοι μας τι κάνουμε εδώ μέσα.

Καλέστε τους, δώστε τους την εξουσία σήμερα, να πάει ο κ. Σαμαράς που έχει αυτήν τη φοβερή ιδέα της επαναδιαπραγματεύσεως και αφού είναι ικανότερος στην επαναδιαπραγμάτευση από τον κ. Βενιζέλο, να πετύχει αυτά που είναι να πετύχει.

Η χώρα, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν έχει άλλο χρόνο για χάσιμο. Η χώρα, δεν έχει άλλο χρόνο για αποτυχημένες πολιτικές.

Ο λαός μας, όχι μόνο δεν αντέχει τους νέους φόρους, αλλά το κυριότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, την αίτηση της αβεβαιότητας, ότι σήμερα ψηφίζετε ένα μέτρο, για να ψηφίσετε την άλλη εβδομάδα καινούργιο μέτρο, για να ψηφίσετε την επομένη εβδομάδα καινούργιο μέτρο, χωρίς να υπάρχει εγγύηση από κανέναν από την Κυβέρνηση, ότι στο ορατό χρονικό διάστημα θα ξέρουμε στην πραγματικότητα ποια θα είναι η μείωση των εισοδημάτων μας.

Καλούμε, λοιπόν, τους καλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι έχουν τραβήξει –ομολογώ– μαρτύριο τους τελευταίους μήνες. Εμένα με ρώτησαν σε ένα ραδιοφωνικό σταθμό, κυρία Πρόεδρε –και κλείνω– εάν θα ήθελα να είμαι αυτή την περίοδο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Και απάντησα: Καλύτερα Πακιστανός λαθρομετανάστης στον Άγιο Παντελεήμονα. Καθ' υπερβολήν βέβαια.

Είναι πραγματικά οξύμωρο και αντιφατικό να ζητάτε από αυτούς τους ανθρώπους να ψηφίσουν εκ νέου, όταν εσείς εδώ το καλοκαίρι τους λέγατε ότι με την ψήφο τους στο μεσοπρόθεσμο «μπαίνει πάτος στο βαρέλι», δεν χρειάζονται άλλα μέτρα, παίρνετε τη σωτηρία της χώρας στις πλάτες σας.

Αφού, λοιπόν, τα ψήφισαν, έρχεστε τώρα με καινούργια μέτρα. Την άλλη εβδομάδα θα έρθετε με καινούργια μέτρα. Την παράλληλη εβδομάδα με καινούργια μέτρα. Και όλα αυτά οφείλονται σε έναν και μόνο λόγο: Στην αποτυχία της Κυβέρνησεως του ΠΑΣΟΚ, που για δύο χρόνια άφησε το χρόνο να περάσει ανεκμετάλλευτος, για να φτάσουμε σήμερα στο πραγματικό σημείο μηδέν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο, για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Μακρυπιδή...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητάω το λόγο γιατί προφανώς δεν αισθάνομαι Πακιστανός. Είμαι περήφανος που είμαι Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Μακρυπιδή, ο αγορητής μπορεί να εκφράσει τις απόψεις του. Η κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα έχει τις αναφορές της και τιμά πάνω απ' όλα τη συνεδισή της.

Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

Παρακαλείται ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησεως και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος να λάβει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, φοβούμαι, ακούγοντας όσα ακούω στην Αίθουσα από ορισμένους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, ότι δεν έχει γίνει αντιληπτό το πού ακριβώς βρίσκεται η χώρα, σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε, τι κινδύνους αντιμετωπίζουμε, τι είναι αυτό που καλούμεθα να διαχειριστούμε την περίοδο αυτή.

Η χώρα έχει βρεθεί σε μία εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση λόγω του απόλυτου δημοσιονομικού της εκτροχιασμού. Η χώρα –το θυμίζω, γιατί δυστυχώς το έχουμε ξεχάσει– έχει ένα δυσβάσταχτο δημόσιο χρέος, μη συγκρίσιμο με το δημόσιο χρέος καμμιάς άλλης χώρας-μέλους της Ευρωζώνης. Η χώρα δεν μπορεί να καλύψει μόνη της τις δανειακές της ανάγκες, δεν μπορεί να εξυπηρετήσει μόνη της το χρέος της κι έχει καταφύγει εδώ και δεκαπέντε μήνες στη βοήθεια των θεσμικών της εταίρων, της Ευρωζώνης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Και συνολικά, οι θεσμικοί της εταίροι έχουν αποφασίσει να τη στηρίξουν με δάνεια ή κάθε είδους ενισχύσεις συνολικού ύψους μέχρι στιγμής 220.000.000.000 ευρώ.

Επίσης, η χώρα, παρ' ότι βρίσκεται σ' αυτήν τη δεινή δημοσιονομική κατάσταση και δανειζεται υπέρογκα ποσά από τους εταίρους της για το δημόσιο χρέος, εξακολουθεί να παράγει δημόσιο χρέος κάθε χρόνο, γιατί μέχρι και φέτος ο ετήσιος προϋπολογισμός είναι ελλειμματικός. Δεν υπάρχει ισοζύγιο της τρέχουσας δημοσιονομικής διαχείρισης. Εξακολουθούμε, δυστυχώς, να παράγουμε, όχι μόνο δημοσιονομικά ελλείμματα –δηλαδή, ελλείμματα περιλαμβανομένων και των ποσών που είναι αναγκαία για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους– αλλά και ελλείμματα πρωτογενή, ελλείμματα από την ετήσια οικονομική διαχείριση. Ξοδεύουμε για τις ανάγκες του κράτους, για μισθούς, συντάξεις, προνοιακά επιδόματα, επιχορηγήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, για δαπάνες υγείας, για τις λειτουργικές δαπάνες του δημοσίου, πολύ πιο πολλά από τα ετήσια δημοσιονομικά μας έσοδα. Αυτή είναι η κατάσταση.

Άρα, οι εταίροι και δανειστές μας, μας δανείζουν όχι μόνο για την εξυπηρέτηση και τη διαχείριση του δημοσίου χρέους, αλλά και για την κάλυψη των ετήσιων ελλειμμάτων μας. Αυτή είναι μια κατάσταση που αποδυναμώνει τη χώρα. Αυτό είναι το πρόβλημα της χώρας. Εξαπτίας αυτού του προβλήματος αναγκάζομαστε να εφαρμόσουμε ένα πολύ σκληρό και απαιτητικό πρόγραμμα ταχύρρυθμης δημοσιονομικής προσαρμογής, που σημαίνει θυσίες για τα νοικοκυριά, θυσίες για τον κάθε πολίτη, θυσίες για τον εργαζόμενο, το συνταξιούχο, τον επιχειρηματία, θυσίες πρωτίστως για τον άνεργο και το χειρότερο, θυσίες στις οποίες καλείται να υποβληθεί η νέα γενιά. Μειώνονται οι ελπίδες, μειώνονται οι προσδοκίες, μειώνονται οι δυνατότητες. Αυτό είναι το δράμα της χώρας.

Ποια χώρα ζει το δράμα αυτό; Η Ελλάδα που παρά την κρίση,

παρά την ύφεση, παρά την ανεργία, παρά τη μείωση των εισοδημάτων είναι μια από τις τριάντα πλουσιότερες χώρες του κόσμου. Η Ελλάδα που βρίσκεται μέσα στο ευρώ και μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η Ελλάδα, η οποία έχει ένα επίπεδο ζωής, το οποίο παρά την κρίση και τα προβλήματα, είναι αξιοζήλευτο για τις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Το πρόβλημα της χώρας δεν είναι ότι αναγκάζομαστε να υποβληθούμε σε θυσίες και με πόνο ψυχής περικόπτουμε το εισόδημα των νοικοκυριών και δυστυχώς, τις δυνατότητες που έχουν τα παιδιά μας να απασχοληθούν στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα -γιατί αυτός είναι πια γεμάτος από προσωπικά- αλλά θυσίες οι οποίες αφορούν τον ίδιο το ρυθμό ανάπτυξης, θυσίες οι οποίες αφορούν την ίδια την εθνική οικονομία ως τέτοια.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι αναγκάζομαστε να κάνουμε θυσίες, το πρόβλημα είναι ότι αυτές οι θυσίες δεν μπορούν να πιάσουν τόπο, δεν μπορούν να αποδώσουν εάν δεν επιτευχθεί η πλήρης εφαρμογή του προγράμματος, εάν δεν ολοκληρωθεί αυτό το σχέδιο επί τη βάση του οποίου κινούμεθα.

Το δράμα της χώρας δεν είναι ότι έχουμε υποστεί και θα υποστούμε και κάποιες άλλες θυσίες, είναι ότι υπάρχει ο κίνδυνος όλα αυτά να μην αποδώσουν, ότι υπάρχει ο κίνδυνος η χώρα να χάσει τα μεταπολεμικά της επιτεύγματα. Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό. Οι συζητήσεις μέσα στην Αίθουσα της Βουλής, οι τοποθετήσεις κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η ομιλία και η συνέντευξη του αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη, δυστυχώς, εκπέμπουν ένα μήνυμα, ότι δεν έχουμε καταλάβει ποιος είναι ο κίνδυνος.

Ο κίνδυνος δεν είναι να μειωθούν οι αποδοχές μας, ο κίνδυνος δεν είναι να μειωθούν οι συντάξεις, ο κίνδυνος δεν είναι να μειωθούν οι αξίες των ακινήτων, ο κίνδυνος δεν είναι να καταρρεύσει η αγορά κατοικίας ή να έχουμε προβλήματα σε ορισμένους άλλους κλάδους της παραγωγής μας. Ο κίνδυνος είναι να παύσει να λειτουργεί το σύστημα, να παύσει να λειτουργεί η εθνική οικονομία ως τέτοια και ο χρηματοοικονομικός τομέας και ο τομέας της πραγματικής οικονομίας.

Αυτό μπορεί να γίνει χωρίς τη δική μας βούληση, μπορεί να γίνει κατά λάθος, μπορεί να γίνει γιατί αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως η Ευρωζώνη τεράστια πολιτικά, θεσμικά και οικονομικά προβλήματα.

Είμαστε εξαρτημένοι από διάφορες μεταβλητές, από διάφορες παραμέτρους, οι οποίες δεν είναι ορθολογικές, δεν είναι ελεγχόμενες, δεν είναι διαφανείς. Μπορεί να γίνει τεράστιο λάθος, μπορεί να υπάρξει καθυστέρηση, μπορεί να υπάρξει αστοχία, γιατί εξαρτώμεθα από ένα εξαιρετικά πολύπλοκο πολιτικό και θεσμικό σύστημα. Η ευρωπαϊκή ποικιλία, η ευρωπαϊκή πολυμορφία, η ευρωπαϊκή πολυφωνία, η λειτουργία των ευρωπαϊκών, δημοκρατικών και κοινοβουλευτικών θεσμών είναι μια τεράστια κατάκτηση της γηραιάς ηπείρου, είναι το επίτευγμα του λεγόμενου ευρωπαϊκού, θεσμικού και πολιτικού πολιτισμού.

Η Ευρώπη είναι η ήπειρος όπου έχει ανθίσει η δημοκρατία, όπου προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπου υπάρχει μια γοητευτική πολιτιστική έκφραση και μια πλούσια ιστορική μνήμη. Αυτή η Ευρώπη, όμως, ως νομισματική ένωση, ως θεσμικό σύστημα διαχείρισης ενός ενιαίου νομίσματος που είναι εκτεθειμένο στις κερδοσκοπικές επιθέσεις των παγκόσμιων αγορών, δεν μπορεί να διαχειριστεί την κρίση με την αποφασιστικότητα, την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα που απαιτείται. Γιατί; Για ένα πάρα πολύ απλό λόγο: Γιατί εκεί που υπάρχει ένας Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών και μια Ομοσπονδιακή Κεντρική Τράπεζα υπάρχουν δεκαεπτά κυβερνήσεις, δεκαεπτά κοινοβούλια, δεκαεπτά λαοί, δεκαεπτά κοινωνίες, δεκαεπτά συστήματα επικοινωνίας, ο καθένας με τις ιδιομορφίες του, τις επιφυλάξεις του, τις σκοπιμότητές του, τις ανάγκες του, τις προτεραιότητές του.

Υπάρχουν εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις σε μεγάλες χώρες τις Ευρώπης, οι οποίες εξαгонται στην Ευρωζώνη και δημιουργούν πολύ σοβαρά προβλήματα. Θέλουμε να μας σέβονται και να μας κατανοούν; Θέλουμε να καταλαβαίνουν τι συμβαίνει στην Ελλάδα όπου τη διαχείριση της μεγαλύτερης εθνικής κρίσης μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και τον εμφύλιο πόλεμο κα-

λείται να την κάνει το ΠΑΣΟΚ μόνο του ως Κυβέρνηση, χωρίς της συναίνεση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της ελάσσονος Αντιπολίτευσης με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις; Θέλουμε να μας καταλαβαίνουν γι' αυτό το φαινομενικά αδιανόητο που συμβαίνει στην Ελλάδα, την έλλειψη εθνικής συναίνεσης για την αντιμετώπιση μιας πρωτοφανούς εθνικής κρίσης; Ναι, θέλουμε να μας καταλαβαίνουν. Θέλουμε να καταλαβαίνουν την αδικαιολόγητη ιδιομορφία μας.

Εμείς δεν οφείλουμε να καταλάβουμε τι συμβαίνει στην εσωτερική πολιτική ζωή της Γερμανίας, της Ολλανδίας, της Φινλανδίας; Δεν πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει η μεγαλύτερη χώρα του κόσμου, η οικονομική δύναμη που εκ των πραγμάτων καθοδηγεί το ευρώ, η Γερμανία, έχει μια συμμαχική κυβέρνηση με εσωτερικές διαφωνίες των πολιτικών κομμάτων; Δεν πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει να έχεις κάθε Κυριακή πολύ σημαντικές εκλογές σε ομόσπονδα κράτη από τα οποία να εξαρτάται η σύνθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, του Μπούντεσρατ; Δεν πρέπει να καταλάβουμε, τι σημαίνει, η Ολλανδία να κυβερνιέται από κυβέρνηση μειοψηφίας που στηρίζεται από ένα κόμμα, το οποίο είναι ευρωσκεπτικιστικό; Δεν πρέπει να κατανοήσουμε, τι σημαίνει να έχεις εξακομματική κυβέρνηση στη Φινλανδία, η οποία έχει υπογράψει προγραμματική σύμβαση οικοδομημένη πάνω στην έννοια της εγγύησης των εγγυήσεων που θα δώσει η Φινλανδία για το EFSF για την Ελλάδα. Αυτά τα προβλήματα ζούμε, αυτήν την πολιτική κρίση τις τελευταίες είκοσι μέρες. Αυτή η πολιτική κρίση έρχεται και διασταυρώνεται με στερεότυπα αρνητικά για την Ελλάδα.

Το έχω πει πολλές φορές, η χώρα εκβιάζεται από τις αγορές και από την κατάσταση την οποία έχει περιέλθει με ευθύνη δική μας, με ευθύνη πρωτίστως των κυβερνήσεων που έχουμε κυβερνήσει τον τόπο αυτό, αλλά και των αντιπολιτεύσεων που υιοθετούν την πιο παλαιοκομματική και παλαιοσυνδικαλιστική αντίληψη για τα πράγματα και λειτουργούν μέσα στη Βουλή και στο πολιτικό σύστημα ως φορείς άσκησης πίεσης προς το συντηρητισμό, την αδράνεια και την κατάρρευση.

Είμαστε, λοιπόν, μες στην εστία της κρίσης και εκβιαζόμεθα από την κατάστασή μας και προσβαλλόμεθα.

Προσβάλλεται η συλλογική αξιοπρέπεια, η υπερηφάνεια των Ελλήνων, υπάρχει μια ταπείνωση. Γιατί ταπεινώνεσαι όταν ζητάς δάνειο, ταπεινώνεσαι όταν εξαρτάσαι, ταπεινώνεσαι όταν παρακαλείς, ταπεινώνεσαι όταν είσαι υπό διεθνή έλεγχο. Αλλά, εάν δεν υπήρχε ο έλεγχος της τρόικας, σας το λέω μετά λόγου γνώσεως, δυστυχώς, θα είχαμε και πάλι εξορκίζει δημοσιονομικά, όπως εξορκίζει η χώρα κατά πρωτοφανή τρόπο την περίοδο 2004-2009. Δεν είναι ζήτημα πρόθεσης. Είναι ζήτημα νοοτροπίας, ικανότητας, διοικητικών δομών, πρακτικών, συνηθειών, αδρανιών. Ευτυχώς που έχουμε τεθεί υπό έλεγχο, γιατί έτσι μπορούμε να τεθούμε και υπό εθνικό αυτοέλεγχο και να σωθούμε.

Δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση της Κυβέρνησης. Ξέρουν οι Ευρωπαίοι και οι άλλοι θεσμικοί μας εταίροι ποιος μπορεί και ποιος δεν μπορεί, ποιος είναι αξιόπιστος, ποιος δεσμεύεται, ποιος μπορεί να κάνει τη δουλειά. Βεβαίως ο ελληνικός λαός είναι αυτός που επιλέγει. Δεν τους τρομάζουν οι πολιτικές αλλαγές. Οι κυβερνήσεις πέφτουν στην Ευρώπη, εκλογές γίνονται συνεχώς. Υπάρχουν κυβερνήσεις υπηρεσιακές, συνεργατικές, μειοψηφίας. Το δράμα της χώρας είναι ότι δεν μπορεί να βρεθεί λύση ούτε δημοκρατικά ούτε μέσα από τις εκλογές, η οποία να είναι αξιόπιστη.

Θα πάει ο κ. Σαμαράς να διαπραγματευτεί. Θα πάει ο κ. Σαμαράς να προβάλει τις ιδέες του. Να πάει. Πρέπει όμως να του δώσει εντολή ο ελληνικός λαός, προκειμένου να πάει εκεί. Διότι, εάν ο ελληνικός λαός κάνει αυτή την επιλογή, βεβαίως όλοι θα τη σεβαστούμε. Προς το παρόν όμως, ο ελληνικός λαός έχει δώσει μια εντολή στο ΠΑΣΟΚ, να κυβερνήσει τον τόπο από το 2009 μέχρι το 2013. Και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να τιμήσουμε την εντολή αυτή.

Αν η χώρα έχει ένα πλεονέκτημα, το πλεονέκτημα αυτό είναι η κοινοβουλευτική και πολιτική της σταθερότητα. Θα μου πείτε - το έχω πει πολλές φορές- στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Όμως, η ιστορία διδάσκει ότι πάρα πολλές φορές οι λαοί επιλέγουν δημοκρατικά το αδιέξοδο. Αυτό είναι το πρόβλημα,

αυτό είναι το δράμα. Έχει λοιπόν, πολύ μεγάλη σημασία να σηκώσουμε το βάρος της ευθύνης μας. Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να ξέρουμε πως ό,τι λέμε ακούγεται. Εάν η Αντιπολίτευση είχε άλλη στάση, εάν η Αντιπολίτευση είχε άλλη θέση, αν έλεγε άλλα πράγματα θα βοηθούσε την Κυβέρνηση και τη χώρα στη διαπραγμάτευση.

Δεν είναι δυνατόν να ζούμε αυτή την άδικη και παράλογη κατάσταση. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος στη χώρα αυτή, πολιτικός, δημοσιογράφος, πολίτης, αναλυτής που να πιστεύει ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η οποία ελαφρά τη καρδία, με ικανοποίηση, εφαρμόζει μια πολιτική περικοπών μισθών και συντάξεων, εφαρμόζει μια πολιτική που θίγει το εισόδημα και προκαλεί ύφεση. Λες και έχουμε κάνει μια επιλογή οικεία και ελεύθερα βουλήσει ή λες και χαιρόμαστε επειδή κάνουμε τις επιλογές αυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιλογές αυτές είναι απολύτως αναγκαίες, δυστυχώς. Γιατί μας τις επιβάλλει η τρόικα; Όχι. Γιατί με τον τρόπο αυτό μπορούμε να βγούμε επιτέλους από τη διαρθρωτική μας κρίση.

Έχω κάνει μια διάκριση εδώ, την οποία θέλω να επαναλάβω. Πράγματι, εάν χρηματοδοτούσαμε μόνοι μας, με τους πόρους του ελληνικού λαού, με τα ετήσια έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, αυτό θα το κάναμε να αναπτύσσεται όχι σε τρία ή τέσσερα χρόνια, αλλά σε δέκα χρόνια. Θα μπορούσε η προσαρμογή αυτή να είναι πιο ήπια. Όταν όμως δανειζόμαστε, όταν εξαρτάσαι από τις αγορές, ακόμη και τώρα, πρέπει να αποδεχθείς και την άποψη του δανειστή, γιατί διαμορφώνεται μια διαπραγμάτευση και ένας συσχετισμός.

Συσχετισμός, στον οποίο βεβαίως, όπως ξέρουμε, το ισχυρό μέρος είναι αυτό που καλείται να πληρώσει, όχι αυτό που καλείται εισπράξει. Αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία.

Επίσης, η δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία ελέγχεται από τις αγορές καθημερινά μέσα από τα περιβόητα spreads των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου, μπορεί να φαίνεται κάτι θεωρητικό και απόμακρο, γιατί είμαστε εκτός αγορών, όμως, δυστυχώς, αυτά τα τεράστια μεγέθη, τα οποία ακούμε, των spreads και των CDS, επηρεάζουν την αποτίμηση της αξίας των εγγυήσεων μέσω των οποίων χρηματοδοτούνται οι ελληνικές τράπεζες. Αυτό με τη σειρά του επηρεάζει τη ρευστότητα, την πιστωτική επέκταση, τα χρήματα που πέφτουν στην αγορά.

Άρα, ο τρόπος με τον οποίο αντιδρά, θετικά ή αρνητικά, η παγκόσμια αγορά απέναντι στο τι συμβαίνει στην Ελλάδα, στο αν η δημοσιονομική προσαρμογή αποδίδει αποτελέσματα ή δεν αποδίδει, είναι κάτι το οποίο έχει άμεση πρακτική επίπτωση στις επενδύσεις, στα δάνεια, στη λειτουργία της αγοράς ακινήτων και οικοδομής, στο τι χρήμα πέφτει στην αγορά.

Το μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής πραγματικής οικονομίας είναι η ρευστότητα. Αν, λοιπόν, θέλουμε να βοηθήσουμε τις επιχειρήσεις, αν θέλουμε να βοηθήσουμε την πραγματική οικονομία, πρέπει να επιμείνουμε στη δημοσιονομική προσαρμογή, γιατί έτσι οι αγορές θα αποσυμφορήσουν τη ρευστότητα και γιατί η πλήρης εφαρμογή του προγράμματος, όπως έχει αποφασιστεί στις 21 Ιουλίου, θα μας δώσει την ευχέρεια να ενισχύσουμε τη ρευστότητα με πολύ μεγαλύτερα ταμειακά διαθέσιμα του ελληνικού δημοσίου και άρα, με εκπλήρωση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών μας απέναντι στην αγορά και οι τράπεζες θα έχουν την ευχέρεια να κινηθούν με τελείως διαφορετικό τρόπο. Θα σπάσει ο φαύλος κύκλος της υστέρησης της ρευστότητας. Δεν υπάρχει τίποτα σημαντικότερο από αυτό για την προοπτική του κάθε άνεργου, του κάθε εργαζόμενου και του κάθε επιχειρηματία.

Υπάρχει τώρα το άλλο σκέλος του προγράμματος: το σκέλος των διαρθρωτικών αλλαγών. Χρειαζόμαστε πίεση από το εξωτερικό για να καταλάβουμε ότι δεν έχουμε μια καλή δημόσια διοίκηση, ένα καλό εκπαιδευτικό σύστημα, ένα καλό σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας; Χρειάζεται πίεση από το εξωτερικό για να αντιληφθούμε ότι χρειαζόμαστε περιστολή των δημοσίων δαπανών, ένα εξυπνότερο, φιλικότερο, καλύτερο κράτος στην υπηρεσία του πολίτη, που να μην απομυζά πόρους από τον ιδιωτικό τομέα; Χρειάζεται να μας το λένε από το εξωτερικό για να

αντιληφθούμε ότι χρειαζόμαστε εθνική ανταγωνιστικότητα, γιατί είναι αδιανόητο η χώρα να έχει 5,5% ύφεση και 10% έλλειμμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών;

Είναι δυνατόν να έχουμε πρωτοφανή ύφεση για τρίτη χρονιά; Είναι δυνατόν να δανειζόμαστε και να αγοράζουμε εισαγόμενα και να υπάρχει πλεονάζουσα ζήτηση, επειδή υπάρχει έλλειψη ανταγωνιστικότητας και ανεξέλεγκτη παραοικονομία;

Αυτή είναι η κατάσταση της χώρας και το πώς φτάσαμε εδώ δεν είναι ζήτημα των τελευταίων δύο ετών ή των προηγούμενων πέντε ετών. Είναι ένα ζήτημα που μπορεί να ξεκινήσει από πάρα πολύ βαθιά, από το πώς συγκροτήθηκε το νέο ελληνικό κράτος, από το πώς γεννήθηκε πρώτα το κράτος και μετά η κοινωνία και η οικονομία.

Εδώ έχω πει πολλές φορές ότι με αφορμή το νέο εθνικό φορολογικό σύστημα, πρέπει να ξαναγνωριστούμε όλοι μέσα από έναν καθρέφτη που είναι το φορολογικό σύστημα, να δούμε πώς έχουμε κάνει το κράτος σε αυτό, αλλά και την κοινωνία και την οικονομία. Αυτό συμβαίνει στην Ευρώπη. Δεν αμφισβητείται καμία κυβέρνηση και καμία αποτελεσματικότητα σε επίπεδο μηνών. Αμφισβητείται, δυστυχώς, η εθνική ικανότητα να βγούμε από την κατάσταση αυτή και να αποκτήσουμε την αυτοπεποίθηση, την ανταγωνιστικότητα και τη σταθερότητα που απαιτείται.

Το ερώτημα στο οποίο καλούμαι να απαντήσω εγώ ως Υπουργός που εκπροσωπεί τη χώρα στα κρίσιμα αυτά συμβούλια, το ερώτημα στο οποίο καλείται στο δικό του υψηλότερο επίπεδο να απαντήσει συνεχώς ο Πρωθυπουργός τους τελευταίους είκοσι τρεις μήνες είναι αν η χώρα θέλει και αν η χώρα μπορεί.

Χώρα δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση. Χώρα δεν είναι μόνο η κυβερνητική πλειοψηφία. Χώρα δεν είναι μόνο το Κοινοβούλιο. Χώρα είναι τα συνδικάτα. Χώρα είναι τα μέσα ενημέρωσης. Χώρα είναι ο επιχειρηματικός κόσμος. Χώρα είναι οι διανοούμενοι και η ακαδημαϊκή κοινότητα. Όλοι είμαστε στη χώρα. Όλοι πρέπει να πείθουμε ότι έχουμε τη δυνατότητα, τη βούληση, την αποφασιστικότητα, την ενότητα, τη συναίνεση. Το ερώτημα που θέτουν είναι αν πράγματι θέλετε.

Όταν ακούν την Αντιπολίτευση να λέει αυτά που λέει, σου λέει: Υπάρχει συνέχεια; Υπάρχει βούληση; Υπάρχει δέσμευση; Μπορείτε; Όταν ακούν ορισμένους συνδικαλιστικούς ηγέτες να λένε αυτά που λένε, το ερώτημα είναι: Μα, πώς, με ποια κοινωνία, με ποιους εργαζόμενους;

Θα μου πείτε: Μπορεί κάποιος να δέχεται να του κόβουν το μισθό ή τη σύνταξη, αδιαμαρτύρητα; Όχι, βέβαια. Ποιος θέλει να υφίσταται τέτοιες περικοπές; Ποιος μπορεί να τις κάνει ευχαρίστως; Και ποιος μπορεί να τις ανεχθεί; Αλλά είμαστε υπό φυσιολογικές συνθήκες; Το θέμα είναι αν θα εφαρμόσουμε την πολιτική τη φιλολαϊκή του ενός κόμματος ή την πιο φιλολαϊκή του άλλου κόμματος, αν θα κάνουμε δημοπρασσία παροχών και υποσχέσεων; Δεν είναι αυτό το θέμα. Το θέμα είναι αν μπορούμε να βγούμε από την περιδίνηση, να διαχειριστούμε την εθνική ανάγκη.

Δείτε τώρα τον παραλογισμό. Αν η Κυβέρνηση διαπραγματευθεί, προκειμένου να υπερασπιστεί την εθνική οικονομία, την ανάγκη ανάσχεσης της ύφεσης, την ανάγκη να μην κάνουμε περαιτέρω περικοπές εισοδημάτων, ακούγονται από παντού, δεξιά και αριστερά φωνές κριτικής; Γιατί διαπραγματεύεστε και αυτό μπορεί να δυσανεστεί τους συνομιλητές σας και την τρόικα;

Όταν η Κυβέρνηση δεν θέτει τα θέματα αυτά και όλα κυλούν ομαλά στις θέσεις με τους θεσμικούς ετέρους και πιστωτές, η κριτική είναι: Μα, τι κάνετε; Αποδέχεστε να σας υπαγορεύουν τις λύσεις;

Τι από τα δύο ισχύει; Μπορούμε να κάνουμε μια παύση; Μπορούμε να κάνουμε ενός λεπτού σιγή και να σκεφτούμε τι ακριβώς λέμε ο ένας στον άλλο στη χώρα αυτή κάθε πρωί και κάθε απόγευμα; Μπορούμε λίγο να σκεφτούμε με ισορροπημένο, νηφάλιο και ψυχραιμο τρόπο και να δούμε τι είναι το σωστό; Το σωστό είναι αυτό που κάνουμε εμείς, που λέμε την αλήθεια, που παρουσιάζουμε τα πράγματα με έναν πικρό αλλά ειλικρινή τρόπο; Ή το σωστό είναι να δίνεις την υπόσχεση ότι όλα θα γίνουν εξαιρετικά, θα υπάρξει μια αναδιαπραγμάτευση, θα απαλειφθούν τα βάρη, όλα θα γίνουν με πολύ μεγάλη άνεση, χωρίς κανείς να συμ-

βάλει σε τίποτα; Ποιος μπορεί να το πιστέψει αυτό τώρα, εν έτει 2011;

Βλέπω αυτήν την ιστορία με την ΕΛΣΤΑΤ, πόσο ήταν το έλλειμμα του 2009. Μα, στο πρόγραμμα στήριξης λόγω απειλής χρεοκοπίας είχαμε μπει πολύ πριν προκύψει το ζήτημα αν το έλλειμμα είναι 13,4% ή 15,5%. Κοιτάξτε όμως, πού είναι το στερεότυπο. Ότι μας φταίει μια διεθνής συνωμοσία και θα έρθει ένα θαύμα και θα μας σώσει. Η χώρα καθλώνεται και αδρανοποιείται μεταξύ της θεωρίας της συνωμοσίας και της προσδοκίας του θαύματος.

Δεν είναι έτσι. Δεν είναι μια συνωμοσία, η οποία έγινε κάποια στιγμή για να πέσει η Βυζαντινή Αυτοκρατορία μεταξύ Λατίνων και Οθωμανών. Ούτε είναι το θαύμα του ξανθού γένους που θα έρθει να μας σώσει. Εμείς φταίμε για τον εκτροχιασμό και εμείς μόνοι μας, με τη δουλειά μας και τις θυσίες μας, με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, με συνοχή, με ενότητα, θα βρούμε τη λύση.

Το θαύμα θα γεννηθεί εδώ. Θα το γεννήσουμε εμείς οι Έλληνες, με τον κόπο μας, με τη δουλειά μας, με τη συστηματική εφαρμογή ενός εθνικού σχεδίου. Καλλιεργείται τώρα ξανά ο μύθος ότι επίκειται ο Αρμαγεδών, ότι θα έρθει μια νέα δέσμη μέτρων που μας υπαγορεύουν με το πιστόλι στον κρόταφο. Δεν πρόκειται περί αυτού.

Έχουμε δεσμεύσεις, έχουμε ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής που το ψήφισε, με συνειδηση του τι κάνει, η Βουλή στις 29 Ιουνίου και είμαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόσουμε αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Πρέπει να πάρουμε και συμπληρωματικά μέτρα; Ναι, πρέπει να πάρουμε και συμπληρωματικά μέτρα. Τι μέτρα σε σχέση με τα έσοδα; Μέτρα που δεν ανεβάζουν συνολικά τον πήχυ των δημοσίων εσόδων, αλλά υποκαθιστούν τη μειωμένη απόδοση μέτρων τα οποία είχαν υπολογιστεί με πιο αισιόδοξο τρόπο, αλλά λόγω της ύφεσης, λόγω της δυσπραγίας, λόγω της αδυναμίας των διοικητικών μηχανισμών δεν μπορούμε να έχουμε την απόδοση που θέλουμε να έχουμε.

Έτσι δικαιολογείται το ειδικό τέλος στα ακίνητα που εισπράττεται μέσω της ΔΕΗ, ένα τέλος που έχω πει –και το ξαναλέω τώρα– ότι είναι βαρύ, αλλά δίκαιο, γιατί αφορά μια συσσωρευμένη περιουσία των ιδιωτών, των νοικοκυριών, των επιχειρήσεων, μια περιουσία σε ακίνητα, μια περιουσία που το 2009 η Τράπεζα της Ελλάδος την αποτιμούσε σε αγοραία αξία ενός τρισεκατομμυρίου.

Επειδή αυτή η αξία χρειάζεται αγορά και ενεργό οικονομία σε κίνηση προκειμένου να υπάρχει, αν θέλουμε να διαφυλάξουμε και να αποκαταστήσουμε την αξία της ακίνητης περιουσίας των Ελλήνων και των Ελληνίδων, πρέπει να πληρώσουμε ένα μικρό ασφάλιστρο κινδύνου 2‰ σε σχέση με την περιουσία αυτή, για να διατηρήσουμε τη δυνατότητα να υπάρξει ξανά στο μέλλον αυτή η κολοσσιαία επένδυση, που έχει γίνει από τον ιδρώτα και το περισσεύμα ή το υστέρημα, ανάλογα με το ποιος είσαι, αν δουλεύεις ως μισθωτός ή αν έχεις εύκολα κέρδη μέσα στην παροικονομία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Χρειάζονται και άλλα μέτρα; Ναι, χρειάζονται και άλλα μέτρα. Διαπραγματευόμαστε, όχι μόνο το κλείσιμο του προϋπολογισμού του 2011, όχι μόνο τον προϋπολογισμό του 2012, αλλά συνολικά το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και το 2013 και το 2014. Κατ' αρχάς, εφόσον συζητούμε για το πρόγραμμα μέχρι το 2014, συζητούμε για το νέο πρόγραμμα, γιατί το παλιό πρόγραμμα είχε ορίζοντα μέχρι τα μέσα του 2013.

Εφαρμόζονται οι αποφάσεις του Ιουλίου που συνιστούν το πλαίσιο που τόσο πολύ, αν θέλετε, διαφήμισε η Ευρωζώνη ως απάντηση στην πίεση των αγορών; Η απάντηση κατ' αρχάς πρέπει να δοθεί από την ίδια την Ευρωζώνη, γιατί η δέσμη των αποφάσεων που Ιουλίου ήταν η καλύτερη, η πιο συστηματική και ολοκληρωμένη απάντηση που μπόρεσε να δώσει η Ευρωζώνη στο κερδοσκοπικό τμήμα των αγορών, που είχε θέσει στο στόχαστρο το σκληρό πυρήνα του ευρώ, χώρες όπως η Ισπανία και η Ιταλία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Μας ενδιαφέρει η απόφαση του Ιουλίου; Μας ενδιαφέρει

υπαρξιακά. Η απόφαση αφορά και την Ελλάδα, αλλά όχι μόνο την Ελλάδα. Ο νέος ρόλος του EFSF, οι νέοι μηχανισμοί αφορούν πρωτίστως την Ευρώπη ως τέτοια και τις μεγάλες χώρες του σκληρού πυρήνα του ευρώ.

Είμαστε εμείς, η Ελλάδα, πρόβλημα για την Ευρωζώνη; Είμαστε και λόγω δημοσιονομικού εκτροχιασμού και λόγω δομών της οικονομίας και λόγω μειωμένης ανταγωνιστικότητας. Δεν είμαστε όμως το πρόβλημα, το κεντρικό πρόβλημα.

Είμαστε ένα πρόβλημα ανάλογα με το μέγεθός μας. Είμαστε –το επαναλαμβάνω– το 2% του δημοσίου χρέους της Ευρωζώνης. Αν η Ευρωζώνη δεν στείλει το μήνυμα ότι μπορεί να λύσει το ελληνικό πρόβλημα, δεν μπορεί να στείλει μήνυμα για κανένα θέμα.

Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε τα πάντα για να ανταποκριθούμε στις δικές μας υποχρεώσεις; Είμαστε. Θα ήμασταν αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί αν λέγαμε ότι περιμένουμε να κάνουν οι εταίροι μας το δικό τους καθήκον απέναντί μας, χωρίς εμείς να τηρούμε τις υποχρεώσεις μας απέναντί τους; Θα ήμασταν ανεύθυνοι και αναξιόπιστοι.

Αυτό που κάνουμε μας προσφέρει προστασία; Βοηθάει σε κάτι τη χώρα άμεσα; Βεβαιότατα. Διότι ακόμη και αν δεν μας ζητούσαν το 2012 να φθάσουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα, εμείς μόνοι μας έπρεπε να αποφασίσουμε την επιτάχυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής, για να φθάσουμε το ταχύτερο δυνατό σε πρωτογενή πλεονάσματα. Είναι θεμελιώδες αυτό.

Είναι η καμπύλη εντυπωσιακή; Η καμπύλη είναι εντυπωσιακά κατή. Το 2009 είχαμε πρωτογενές έλλειμμα 24 δισεκατομμύρια. Το 2010 το πρωτογενές έλλειμμα μειώθηκε στα 11 δισεκατομμύρια. Το 2011 μειώνεται περίπου στο 1,8, ας πούμε 2 δισεκατομμύρια. Το 2012 θα έχουμε 3 δισεκατομμύρια πρωτογενές πλεόνασμα. Από το δεύτερο τρίμηνο μπορούμε να φθάσουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα.

Αλλάζει η στάση των αγορών. Αυτό σημαίνει ότι θα γυρίσουμε στις αγορές; Όχι. Σημαίνει όμως ότι θα πέσουν τα spreads, άρα οι τράπεζές μας θα χρηματοδοτούνται φθηνότερα και ευκολότερα, άρα η οικονομία θα έχει μεγαλύτερη ρευστότητα και επομένως οι επιχειρήσεις θα μπορούν να αντλούν ρευστότητα με μεγαλύτερη ευκολία. Θα ξεκινήσει η εφαρμογή του νέου προγράμματος, θα πάρουμε τα χρήματα που απαιτούνται για την εφαρμογή του προγράμματος. Τα δικά μας διαθέσιμα θα πέσουν στην αγορά και στο τραπεζικό σύστημα.

Ποιοι είναι οι πυλώνες αυτού του προγράμματος; Πρώτον, το δάνειο από τους εταίρους, που είναι 119 δισεκατομμύρια ευρώ συν 45 που περισσεύουν από το πρώτο δάνειο, δηλαδή περίπου 165 δισεκατομμύρια. Είναι το δικό μας πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, που πρέπει να συγκεντρώσει 28 δισεκατομμύρια μέχρι το 2014, δηλαδή περίπου το 1/10 των όσων παίρνουμε δανεικά. Επίσης, είναι και το κολοσσιαίο πρόγραμμα συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, στο οποίο μετέχουν εξήντα χώρες, τετρακόσιες τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες και ασφαλιστικά ταμεία, το PSI. Το PSI είναι ζωτικό, διότι αυτό μας επιτρέπει να μετακυλίσουμε ή να επεκτείνουμε ομόλογα συνολικής ονομαστικής αξίας περίπου 130 δισεκατομμυρίων ευρώ από τώρα μέχρι το 2020, για περίοδο τριάντα ετών, δηλαδή μέχρι το 2050 περίπου, με οριοθετημένο μέσο επιτόκιο κάτω του 5% και με εγγύηση από το EFSF, που αλλάζει την ποιότητα των ομολόγων που θα εκδώσει το ελληνικό δημόσιο. Αυτό είναι η βάση της βιωσιμότητας του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Ακούω και διαβάζω, όπως κι εσείς, πάρα πολλά σχόλια, πάρα πολλές προτάσεις, πάρα πολλές αμφισβητήσεις. Αυτό είναι το μοντέλο που έχει επεξεργαστεί η Ευρωζώνη, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το διεθνές τραπεζικό σύστημα και το έχουμε συμφωνήσει. Εμείς έχουμε μια θεμελιώδη επιλογή. Το είπα και χθες σε μία δήλωσή μου. Υπάρχει μία ιστορικού χαρακτήρα επιλογή που συνιστά την εθνική στρατηγική. Η Ελλάδα είναι και θα είναι πάντα μέλος της Ευρωζώνης και μέλος της ζώνης του ευρώ. Αυτό τι σημαίνει; Αυτό σημαίνει ότι η Ευρωζώνη ξέρει πάρα πολύ καλά ότι το ελληνικό πρόβλημα, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ιουλίου, θα λυθεί, λύνεται στο πλαίσιο της Ευρωζώνης και μόνο στο πλαίσιο της Ευρωζώνης.

Εμείς αναγνωρίζουμε και τιμούμε τη δέσμη των αποφάσεων

της 21ης Ιουλίου. Κάνουμε και θα κάνουμε τα πάντα. Δεν θα θέσουμε σε κίνδυνο τη μοίρα της χώρας, τη θέση της μέσα στην Ευρωζώνη, την ανταγωνιστικότητά της, τις προοπτικές των παιδιών της, την αξία της περιουσίας των Ελλήνων, τις δουλειές, το επίπεδο ζωής και τα μεταπολεμικά επιτεύγματα, γιατί θα διατάσουμε να κλείσουμε το έλλειμμα του 2011 ή του 2012 με διαφορά μισό τοις εκατό του ΑΕΠ, για παράδειγμα.

Όχι, η χώρα δεν θα περάσει στη φάση του υπαρξιακού κινδύνου για ζητήματα της τάξεως του μισό ή του 1% του ελληνικού ΑΕΠ που είναι μηδαμινή ποσότητα για τα δεδομένα της ευρωζώνης και της παγκόσμιας οικονομίας. Αυτή είναι η μία επιλογή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Αντιλαμβάνομαι την υπέρβαση, αλλά είναι νομίζω εθνικής σημασίας η συζήτηση.

Βλέπω αυτή την ακατάσχετη μετρολογία. Ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ταλαιπωρείται οικονομικά, ταλαιπωρείται ηθικά, ταλαιπωρείται συναισθηματικά. Η χώρα είναι στενοχωρημένη. Η χώρα είναι απογοητευμένη και απαισιόδοξη, δεν είναι όμως ηττοπαθής, δεν είναι μοιρολατρική. Η χώρα είναι αξιοπρεπής και υπερήφανη. Υφιστάμεθα μία κρίση –επαναλαμβάνω ότι μας εκβιάζουν οι αγορές και μας ταπεινώνουν οι καταστάσεις- αλλά είμαστε όλοι αποφασισμένοι να βγούμε από αυτή την περιδίνηση.

Το να δημιουργούμε κάθε μέρα μία απειλητική ατμόσφαιρα, μία ζοφερή ατμόσφαιρα, ότι δεν θα υπάρχουν μισθοί, ότι δεν θα υπάρχουν συντάξεις, ότι θα επιβληθούν βάρη τα οποία θα είναι δυσβάσταχτα, είναι μία ψυχολογική επιβάρυνση, η οποία τελικά επιδεινώνει την οικονομική κατάσταση. Αν κάποιος θέλει να πάει να κάνει μία δουλειά, μία μικρή επένδυση, δεν θα την κάνει. Αν κάποιος θέλει να καταναλώσει ένα ποσό για τις ανάγκες του ή για τον οικογενειακό του σχεδιασμό, δεν θα το κάνει. Εάν κάποιος θέλει να ξαναφέρει τα χρήματά του στις ελληνικές τράπεζες, ευτυχώς θα το κάνει, γιατί έχει αντιληφθεί ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι απολύτως εγγυημένο και πολλαπλά ασφαλισμένο μέσα στην Ευρωζώνη και από πλευράς κεφαλαίων και από πλευράς ρευστότητας.

Αλλά στην πραγματική οικονομία τα πράγματα δεν είναι έτσι. Δυστυχώς, υπάρχει διστακτικότητα, αναβλητικότητα, φόβος. Κάνουμε μεγάλη ζημιά στον εαυτό μας. Υπάρχει, νομίζω, μία αυτοκτονική διάθεση. Δεν πρέπει να αφήσουμε τον εαυτό μας ως έθνος και ως κοινωνία να οδηγηθεί σε αυτή την ψυχολογική κατάσταση.

Τα μέτρα τα διαπραγματευόμαστε πολύ σκληρά με βάση τρία κριτήρια.

Το πρώτο κριτήριο σας το ανέλυσα δια μακρόν. Είναι η ανάγκη για τη σωτηρία της χώρας, χωρίς πολιτικό κόστος, χωρίς αίσθηση πολιτικού κόστους, με αίσθηση ιστορικής και εθνικής ευθύνης. Η χώρα πρέπει να σωθεί. Πρέπει να κάνουμε ό,τι χρειάζεται, προκειμένου να σταματήσει η αμφισβήτηση για το εάν η χώρα, για το εάν το έθνος των Ελλήνων θέλει και μπορεί να σταθεί ανταγωνιστικά και ισότιμα μέσα στην Ευρώπη. Αυτό είναι το πρώτο κριτήριο.

Το δεύτερο κριτήριο είναι οι ανάγκες και οι αντοχές των απλών ανθρώπων. Προσπαθούμε να συμφωνήσουμε σε λύσεις που θα είναι όσο γίνεται λιγότερο επώδυνες. Δεν θα είναι εύκολες, θα είναι οδυνηρές. Αλλά εάν μπορούμε να κάνουμε κάτι που περνάει από το χέρι μας, προκειμένου το οποιοδήποτε μέτρο, η οποιαδήποτε απόφαση να είναι λιγότερο επώδυνη, να μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι θα εξαντλήσουμε τα όρια.

Και το τρίτο κριτήριο είναι πως θα πρέπει, ό,τι κάνουμε να οδηγεί σε ανάσχεση της ύφεσης και σε ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας για να έχουμε επιχειρήσεις, επενδύσεις, δουλειές. Και επαναλαμβάνω, το σημαντικότερο από αυτή την άποψη είναι να λειτουργήσει το πρόγραμμα και να αλλάξουν τα επίπεδα ρευστότητας.

Πρέπει να συνδυάσουμε αυτά τα τρία κριτήρια. Δεν είναι εύ-

κολη η στάθμιση, δεν είναι εύκολος ο συνδυασμός.

Δεν έχουμε περιθώρια για πολλά πράγματα στα έσοδα. Έχουμε το τέλος ακινήτων, που είναι και ένα προγεφύρωμα προς το εθνικό φορολογικό σύστημα, έχουμε το εθνικό φορολογικό σύστημα, που θα έρθει μέσα στον Οκτώβριο για ψήφιση με όλα τα χαρακτηριστικά που έχω πει, της δικαιοσύνης, της ισορροπίας, της κοινωνικής ευαισθησίας, κυρίως όμως, της περιστολής της φοροδιαφυγής, γιατί έτσι γεννιέται η πραγματική δικαιοσύνη.

Από εκεί και πέρα, έχουμε τις δαπάνες –όλοι μιλούν για δαπάνες στην Ελλάδα- για μικρότερες δαπάνες και μικρότερο κράτος. Δαπάνη στην Ελλάδα σημαίνει μισθοί και συντάξεις του δημοσίου, προνοιακά επιδόματα, επιχορηγήσεις Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επιχορηγήσεις φορέων κοινωνικής ασφάλισης, επιχορηγήσεις φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας και λειτουργικές δαπάνες. Οι λειτουργικές δαπάνες είναι 7 δισεκατομμύρια στα 70. Είναι το 10%. Το 90% της δαπάνης είναι τα άλλα που σας είπα.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε για δαπάνες, μιλάμε για πολύ συγκεκριμένα κεφάλαια του προϋπολογισμού. Στο πλαίσιο αυτού του προϋπολογισμού και στο πλαίσιο αυτής της χώρας, αυτής της οικονομίας, αυτής της κοινωνίας, αυτής της ικανότητας της χώρας να συγκεντρώνει δημόσια έσοδα, πρέπει να κάνουμε όσο γίνεται πιο σταθμισμένες, υπεύθυνες και δίκαιες επιλογές να σώσουμε τη χώρα, να δώσουμε απάντηση στα στερεότυπα, τα οποία προσβάλλουν τη χώρα, να σταματήσουμε τις κερδοσκοπικές επιθέσεις, να προστατεύσουμε περιουσίες, εισοδήματα και προοπτικές, να μην θίξουμε υπέρμετρα τον απλό άνθρωπο και ιδίως τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα και να δώσουμε πνοή στην πραγματική οικονομία.

Δείτε πόσες παραμέτρους έχει το σύστημα που καλούμαστε να διαχειριστούμε. Είναι εύκολο; Όχι, δεν είναι καθόλου εύκολο. Είναι πάρα πολύ δύσκολο. Πώς το αντιμετωπίζει αυτό κανείς; Το αντιμετωπίζει συμβατικά, το αντιμετωπίζει με αντιπολιτευτικό και συνδικαλιστικό λόγο; Είναι μια επιλογή. Ας την κάνουν όσοι θέλουν.

Εμείς κάνουμε μια άλλη επιλογή. Είναι εύκολη αυτή η επιλογή για την Κυβέρνηση; Είναι πάρα πολύ δύσκολη. Είναι εύκολη αυτή η επιλογή για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ; Ακόμη δυσκολότερη! Γιατί ο Πρωθυπουργός και τα μέλη της Κυβέρνησης είναι προβλημένα επώνυμα πολιτικά στελέχη. Ο Πρωθυπουργός ταυτίζεται με αυτή την ιστορική περίοδο της χώρας. Εγώ ως Υπουργός Οικονομικών κάνω ό,τι μπορώ για να αντεπεξέλθω σε ένα εθνικό καθήκον.

Οι Βουλευτές που σηκώνουν το βάρος αυτής της εντολής και αυτών των δύσκολων αποφάσεων μπορεί να μην διεκδικούν μια θέση στην ιστορία της χώρας, αλλά μια θέση αξιοπιστίας και τιμής στις περιφέρειές τους, στο περιβάλλον τους, στην οικογένειά τους και κυρίως διεκδικούν να έχουν ήσυχη και καθαρή τη συνείδησή τους.

Ε, δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό για τη συνείδηση οποιουδήποτε πολίτη από το να έχει βοηθήσει στη σωτηρία της χώρας. Αυτό δεν κρίνεται με πολιτικούς, εκλογικούς και συγκυριακούς όρους. Αυτό κρίνεται με όρους ιστορικούς. Αυτός είναι ο πόλεμος της γενιάς μας και τον πόλεμο της γενιάς μας πρέπει να τον κερδίσουμε. Θα τον κερδίσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Οικονομικών και Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία στην Αίθουσα.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει το λόγο. Κύριε Πρόεδρε, δικαιούστε δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Η παρουσίαση της διατριβής του καθηγητού Υπουργού Οικονομικών μου θύμισε τον ποιητή: «Προθέσεις ίσως αγαθές, συνταγές όμως του χθες, ορμές χωρίς τομές, αύριο χωρίς δομές, τελικά παντού ρωγμές».

Έχω την αίσθηση, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα δεν μας προσφέρατε τίποτα νεότερο. Κάνατε μια διάλεξη για μια τρίτη χώρα,

για διαπιστώσεις πώς αυτή η χώρα έφθασε εκεί, αλλά δεν μας προσθέσατε το μήνυμα της πρακτικής και ουσιαστικής πρότασης, το πώς, δηλαδή, θα βγούμε από αυτή την κατάσταση.

Ακούσαμε μια διατριβή με πολλά μοιρολόγια, αλλά δεν ακούσαμε τίποτα επί της ουσίας. Εξαντλήθηκαν σαράντα πέντε λεπτά χωρίς να υπάρχει ένα μήνυμα για το τι θα κάνουμε για να βγούμε από εδώ που είμαστε. Τη διαπίστωση ότι η χώρα είναι φτωχή την ξέρουμε, όχι μόνο από αυτά που λέμε μέσα στην Αίθουσα, αλλά και από την ίδια την κοινωνία, της οποίας είμαστε και μέλη. Η χώρα έχει πτωχεύσει! Από τη στιγμή που δεν μπορεί να ζήσει μόνη της, η χώρα είναι πτωχή. Αυτή είναι η αλήθεια.

Μας είπατε ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε με αυτά τα οποία παράγουμε. Είναι αλήθεια. Δεν μας είπατε, όμως, τι θα κάνουμε για να αυξήσουμε την παραγωγή. Δεν μας είπατε τι θα κάνουμε για να μειωθούν οι δαπάνες. Αυτά περιμένουμε να ακούσουμε.

Κατηγορήσατε όλες τις υφάνσεις της κοινωνικής και πολιτικής ζωής, χωρίς όμως να μας πείτε τι κάνατε για να μην υπάρχει αυτή η κατηγορία. Πράγματι η χώρα είναι σε κίνδυνο. Καλέσατε τις συντεχνίες να τους μιλήσετε και να τους θέσετε προ των ευθυνών τους και να τους πείτε τα πραγματικά περιστατικά; Καλέσατε τους ιδιοκτήτες των καναλιών εθνικής εμβέλειας και το Προεδρείο της Ενώσεως Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων να τους εξηγήσετε τη σοβαρότητα της κατάστασης και ως εκ τούτου να προβούν σε ένα βαθμό αυτολογοκρισίας για να μην υπερμεγεθύνουν καταστάσεις, οι οποίες δημιουργούν πρόβλημα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Κύριε Λαφαζάνη, κύριε Οικονόμου σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Και μόνο ότι υπάρχει θόρυβος στην πλευρά του ΠΑΣΟΚ καταδεικνύει την ανησυχία και την ανισορροπία που επικρατεί στις σκέψεις μεταξύ των συναδέλφων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ανισορροπία δεν σημαίνει ανισόρροπος. Σημαίνει ότι δεν υπάρχει ισορροπία εις την σκέψη μεταξύ όλων. Περί αυτού πρόκειται. Δεν θα μπορούσα να πω κάτι άλλο εις βάρος συναδέλφων που αγαπώ και εκτιμώ και γνωρίζω ότι καταγράφουν καθημερινώς αυτή την ιδιαιτερότητα απέναντι σε αυτά τα οποία λέει η Κυβέρνηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αλίμονο αν δεν υπάρχει ανησυχία για τη χώρα. Φαντάζομαι ότι όλοι την έχουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εάν η ανησυχία είναι ο ψίθυρος, τότε πολύ φοβούμαι ότι δεν είναι σωστός δρόμος, κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν είπα αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Επειδή, λοιπόν, συμφωνούμε όλοι ότι υπάρχει μία ανησυχία για τη χώρα, επειδή πιστεύω ότι συμφωνούν οι περισσότεροι εδώ μέσα, εκτός των δογματικών, ότι αυτή η δουλειά δεν είναι δουλειά ενός κόμματος, δεν μπορώ να καταλάβω τι είναι εκείνο που εμποδίζει να υπάρξει μία εθνική συνεννόηση, να καθίσουμε κάτω και να δούμε τι μπορεί να γίνει.

Παρακολούθησα με πάρα πολύ προσοχή το τι είπε ο κ. Παπανδρέου και το τι είπε ο κ. Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη. Μου αρέσει και εμένα το επαναστατικό, να πάμε να διαπραγματευθούμε με την Ευρώπη. Να διαπραγματευθούμε τι; Από ποια θέση; Να πάμε να πούμε στην Ευρώπη; Έχουμε καταλάβει τι συμβαίνει;

Υπήρξε η 21η Ιουλίου. Την 21η Ιουλίου πετύχαμε ένα αποτέλεσμα για το οποίο έχει μετανιώσει όλη η Ευρώπη και ψάχνει η Ευρώπη να βρει αφορμή από εμάς για να σπάσει αυτή τη συμφωνία. Εκεί ακριβώς βρισκόμαστε. Εκεί, λοιπόν, που ψάχνει να βρει την αφορμή για να σπάσει αυτή τη συμφωνία που επιτεύχθη, εμείς λέμε ότι θα πάμε επάνω να κάνουμε τσαμπουκά, τσάμπα μαγκιά, να επαναδιαπραγματευθούμε.

Εγώ περιμένω να ακούσω ξεκάθαρα τι εννοεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ως επαναδιαπραγμάτευση. Και λέω στην Κυβέρνηση, υιοθετήστε το. Κύριε Βενιζέλο, υιοθετήστε το. Να σας πει, λοιπόν, ο κ. Σαμαράς ότι έχει σκοπό να κάνει το Α, το Β, το Γ, το

Δ, το Ε και κάνει το. Πηγαίνετε, λοιπόν, σε αυτά που σας λέει. Κάτι λέει ο άνθρωπος. Λέει για επαναδιαπραγμάτευση. Πώς την εννοεί; Να μας το εξειδικεύσει και να πάτε εσείς και ό,τι σας πει, να το κάνετε. Αλλά βεβαίως, δεν στέκουν αυτά τα πράγματα. Δεν ακουμπάνε πουθενά!

Η Ευρώπη βρίσκεται σε μια τεράστια σύγχυση: Πόσο κοστίζει να σώσει την Ελλάδα και πόσο κοστίζει να αφήσει την Ελλάδα; Εάν τα λεφτά τα οποία πρόκειται να δώσει στην Ελλάδα, όλο αυτό το πακέτο των δισεκατομμυρίων, πρέπει να το δώσει εδώ ή να σώσει το παραπαίον ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα. Δεν είναι ότι πέφτει η Ελλάδα, αλλά ότι πέφτει το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα. Εκεί βρισκόμαστε. Δηλαδή, ζητάμε βοήθεια από μια δύναμη, από έναν φορέα, ο οποίος ήδη παραπαίει.

Η όλη ιστορία, λοιπόν, είναι αν θα σωθεί μόνο η Γερμανία ή αν θα μπορέσει να σώσει όλο αυτό το κατασκεύασμα. Εκεί βρισκόμαστε και δεν έχουμε καταλάβει πού πατάμε. Δεν έχουμε καταλάβει τι επιδιώκουμε. Δεν έχουμε καταλάβει την αλήθεια. Να την πούμε επιτέλους στον ελληνικό λαό αυτή την αλήθεια, που κάποιιο αρνούνται πεισμόνως να την ακούσουν.

Αυτή τη στιγμή έχουμε ένα εκατομμύριο ανέργους. Διαφωνεί κανείς; Έχουμε δύο εκατομμύρια συνταξιούχους. Διαφωνεί κανείς; Έχουμε ένα εκατομμύριο μισθωτούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Διαφωνεί κανείς; Έχουμε ένα εκατομμύριο παιδιά. Διαφωνεί κανείς; Έχουμε περίπου δύο εκατομμύρια λαθρομετανάστες. Διαφωνεί κανείς; Όλους αυτούς ποιος θα τους ζήσει; Δεν υπάρχει τρόπος. Μην κοροϊδευόμαστε. Είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο να δουλεύουν -και παραγωγικά- οι εναπομείναντες, δεν μπορούν να ζήσουν όλους τους άλλους. Είναι μια δυσαρμονία. Να καθίσουμε κάτω να το δούμε, να το ζυγίσουμε.

Έχουμε ένα ΑΕΠ το οποίο κάθε χρόνο λιγοστεύει, λιγοστεύει, λιγοστεύει. Έχεις, λοιπόν, ένα ταμείο που λιγοστεύει. Έχεις πολλούς δημοσίους υπαλλήλους και περισσότερους συνταξιούχους. Ένα πράγμα θα κάνεις: Ή θα δανειζόσαι διαρκώς για να πληρώνεις, πράγμα που είναι πολύ δύσκολο να το κάνουμε σήμερα ή θα λιγοστεύσεις αυτούς που πληρώνεις ή θα λιγοστεύσεις σε όλους, όλα. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Εάν υπάρχει άλλη λύση, να την προτείνει κάποιος. Δεν γίνεται με κραυγές ανοησίας εδώ, για να μπορέσουμε να καρπωθούμε μια ψήφο. Το πλιάτσικο σε ψήφους μιας μικρής κοινωνίας είναι απαράδεκτο.

Εδώ να μου πει κάποιος την πρόταση. Η μία πρόταση που στέκει είναι να δουλέψουμε σοβαρά να αυξήσουμε το ΑΕΠ, μπας και μπορέσουμε να κρατήσουμε μέρος των κεκτημένων. Αυτά μας έφαγαν, τα «κεκτημένα», γιατί τώρα, την 21η Σεπτεμβρίου του 2011, ο Υπουργός Οικονομικών της Ελλάδος κατάλαβε ότι έχουμε ελλείμματα! Τόσα χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν έβλεπαν τα ελλείμματα; Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας δεν έβλεπαν τα ελλείμματα; Σήμερα διαπιστώσαμε ότι έχουμε ελλείμματα; Τώρα, στο μη παρέκει; Όταν δανειζόσασταν για να ικανοποιήσετε όλα τα αιτήματα των συντεχνιών, επειδή κάποιοι εξ αυτών ήταν «δικά σας παιδιά», όταν ευκόλως δανειζόσασταν για να εξυπηρετήσετε απαιτήσεις, όταν ευκόλως δανειζόσασταν για να δίνετε επιδόματα «εγκαίρου προσελεύσεως», όταν δανειζόσασταν για να δίνετε προνόμια σαν και αυτά τα οποία ακούσαμε; Υπάρχει οργανισμός όπου ο εργαζόμενος αμείβεται με δεκαοκτώ μήνες μισθούς, τριάντα επτά ώρες την εβδομάδα, με επίδομα εάν είναι ανύπαντρος πάνω από τριάντα πέντε ετών! Τρελά πράγματα! Υπάρχουν αυτά σήμερα σε οργανισμούς, ότι όταν είσαι τριάντα πέντε και ανύπαντρος, επειδή είσαι άγαμος, θα σου δώσουμε επίδομα, επειδή είσαι πενήντα και πάνω και κοντεύεις στη σύνταξη, θα έχεις δυο μέρες άδεια. Τέτοιος οργανισμός που σήμερα λειτουργεί στην Ελλάδα, πού αλλού υπάρχει στην Ευρώπη;

Όταν πήρα κάποιο Γερμανό συνάδελφο από το Κοινοβούλιο πριν από τρεις μήνες για να του πω «βάλτε πλάτη επιτέλους, τόσα πράγματα σας δίνουμε πάνω», ξέρετε τι μου απάντησε; Ότι οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι από τότε που μπήκαμε στο ευρώ έχουν πάρει αύξηση 31,5%. Ο Γερμανός έχει πάρει μόλις 5%. Αυτή ήταν η απάντησή!

Τώρα, λοιπόν, τρέχετε να μαζέψετε αυτά τα οποία τους δίνετε ευκόλως τότε. Δεν κάνετε κακό τώρα, αλλά κάνατε κακό όλα

αυτά τα χρόνια, κάτι το οποίο δεν καταλαβαίνατε και κάνατε συνειδητά το κακό και με δόλο, προκειμένου να εξασφαλίσετε τις πελατείες σας, για να είστε κόμματα εξουσίας. Αυτό κάνουμε σήμερα.

Και αν σήμερα δεν μπορείτε να μαζέψετε το δημόσιο τομέα, όπως πολύ σωστά έχει πει κατ' επανάληψη ο εισηγητής μας, ο Μάκης Βορίδης, είναι γιατί δεν θέλετε να «τα σπάσετε» με τους δικούς σας τους πελάτες, αυτούς που διορίσατε εσείς «από το παράθυρο» όλα αυτά τα χρόνια. Είναι η σύγκρουση του «Κράμερ εναντίον Κράμερ», το ΠΑΣΟΚ έναντι του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η δραματική πραγματικότητα.

Το δράμα που ζει σήμερα η Ελλάδα είναι, κύριε Υπουργέ, ότι φοβάστε να αναμετρηθείτε με την «οικογένειά» σας. Φοβάστε. Και ακούμε διάφορες μεγαλοστομίες και άλλα κοσμητικά επίθετα, που θα έλεγα ότι ευκόλως λέγονται, όπως «εννιά χρόνια εφεδρεία», να κάθεται ο δημόσιος υπάλληλος και να πληρώνεται, να στέλνουμε το μισθό στο σπίτι για εννιά χρόνια. Αν είναι δυνατόν! Δεν πρέπει να μάθουμε τον Έλληνα να κάθεται και να πληρώνεται. Πρέπει να τον μάθουμε να δουλεύει παραγωγικά και εντατικά. Αυτή είναι η πρόταση και όχι η πρόταση που ακούστηκε «εφεδρεία εννιά χρόνια και το μισθό στο σπίτι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Είναι μια σειρά θεμάτων, κύριε Αντιπρόεδρε, τα οποία δεν τα ακούσαμε από εσάς. Δεν ακούσαμε προτάσεις για το πώς θα βγούμε από την ύφεση.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι από εσάς προέρχεστε ιδιαίτερα από την επαρχία, ότι χαλάμε για γάλα και για κρέας δύομυσι φορές παραπάνω από ό,τι χαλάμε για πετρέλαιο; Και καλά, πετρέλαιο δεν έχουμε βρει ακόμα. Ελπίζω κάτι να γίνει. Για γάλα και κρέας; Έχετε σκεφθεί σοβαρά ότι θα πεθάνουν τα παιδιά μας, αν αύριο το πρωί η Ολλανδία σταματήσει την εξαγωγή γάλακτος; Εμείς, μια κτηνοτροφική χώρα; Ξέρετε πόσα εμπόδια υπάρχουν για να κάνει κανείς ένα βουστάσιο; Ξέρετε πόση γραφειοκρατία υπάρχει για να μεταφερθεί ένα βουστάσιο από την Κοζάνη και να πάει στα Τρίκαλα;

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι όποιος δεν μένει σε αστική περιοχή και διαθέτει μία κασίκα και μία αγελάδα απαλλάσσεται της φορολογίας. Εάν αποκτήσω, λοιπόν, εξακόσιες χιλιάδες κασικές και αγελάδες, παύω να δίνω αυτό το τεράστιο κονδύλι που είναι δυσμυσι φορές παραπάνω από το κονδύλι που σπαταλάω για ενέργεια. Γιατί δεν το κάνουμε; Ποια είναι η δυσκολία; Γιατί δεν κάνουμε άμεσες πράξεις τώρα;

Μην νομίζετε, κύριε Υπουργέ –σας κοροϊδεύουν οι τεχνοκράτες σας– ότι πρόκειται να ελεγχθεί ποτέ το έλλειμμα. Ποτέ! Εδώ θα είμαστε και θα σας το ξαναπώ. Όταν έχετε 12 δισεκατομμύρια διαρροή από τους λαθρομετανάστες στις χώρες τους, όταν έχετε 25 δισεκατομμύρια του «LIDL», του «CARREFOUR», του «IKEA», του «PRAKTIKER», που κάθε Παρασκευή φεύγουν και πάνε στις μητρικές εταιρείες στην Ευρώπη, δεν πρόκειται ποτέ να ισοσκελίσετε το έλλειμμα. Έχετε καταλάβει ποτέ πού πάει ο μισθός ο δικός σας, της γυναίκας σας, ο κόπος σας, όταν την Παρασκευή πάτε και ψωνίζετε σε αυτά τα πολυεθνικά καταστήματα; Πού πάνε τα λεφτά αυτά, το ταμείο; Μένει εδώ; Πάνε στα μητρικά ταμεία, στη Γερμανία, στη Σουηδία και σε άλλες χώρες. Δεν πρόκειται ποτέ να ελεγχθεί, γιατί δεν υπήρξε το ισοδύναμο: σας δίνω το εμπόριο «LIDL», κάνε μου δύο παραγωγικές μονάδες εδώ. Σου δίνω την άδεια «CARREFOUR», κάνε μου τρεις παραγωγικές μονάδες στην Ελλάδα. Δεν το κάνουμε.

Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται ποτέ να μπουέ μέσα στο έλλειμμα, εάν δεν ελέγξετε όλα αυτά. Είναι σαν το χωνί, κύριε Αντιπρόεδρε. Το χωνί επάνω είναι τεράστιο. Όσο νερό και να ρίχνεις από πάνω δεν γεμίζει, παρ' ό,τι κάτω έχει μία τρύπα ενός πόντου. Θα το κλείσετε.

Επομένως, λοιπόν, όλα αυτά τα οποία λέτε είναι μία θεωρία των πραγμάτων και όχι η πράξη της ζωής, της κοινωνίας, της αγοράς, την οποία δεν την ξέρετε.

Η δε θανάτωση της οικοδομής, όπως λέτε, νομίζω ότι είναι η τελική ταφόπλακα. Η οικοδομή ήταν η μόνη που μπορούσε να μας βγάλει από την κρίση. Η οικοδομή ήταν η μόνη που μπορούσε να δώσει δουλειά. Δουλειά σημαίνει ανακύκλωση της αγοράς, σημαίνει ΦΠΑ. Θάβετε την αγορά! Αυτό το μέτρο το οποίο

πήρατε πιστεύω ότι θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στο θάνατο της οικοδομής και ως εκ τούτου και στο θάνατο της αγοράς.

Εμείς θέσαμε αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας. Επειδή πιστεύω ότι αυτό είναι το τεράστιο θέμα, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας –το κορυφαίο αυτό είναι από όλα του νομοσχεδίου, μην κοροϊδεύομαστε, εάν θα πούμε «ναι» ή «όχι» στο χαράτσι– κάνω μία έκκληση. Αναθεωρήστε το. Αναθεωρήστε και ελάτε σε αυτό που λέει όλος ο λαός, όλη η κοινωνία. Πείτε ένα βροντερό «όχι» σε αυτό το σχεδιασμό που βλάπτει κάθε ελληνικό νοικοκυριό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ, κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος ζήτησε το λόγο.

Ορίστε κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, είμαι πάρα πολύ αμφίθυμος διότι συμβαίνει το εξής παράδοξο: Συμφωνώ με όλη την ομιλία του κυρίου Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού πλην της κατάληξης.

Ενώ ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού λέει ότι πρέπει να κάνουμε μία πανεθνική προσπάθεια και να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση, ενώ αντιλαμβάνεται πάρα πολύ καλά ότι πρέπει να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις που έχουμε έναντι των θεσμικών μας εταίρων και πρέπει να πείσουμε ότι η χώρα και θέλει και μπορεί να βγάλει το κεφάλι έξω από το νερό, για να μην πνιγεί, καταλήγει με ένα κήρυγμα «ελάτε να καταψηφίσουμε το χαράτσι», δηλαδή το ειδικό τέλος επί των ακινήτων, που θα εισπραχθεί μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ.

Μα, εάν δεν επιβληθεί και δεν εφαρμοστεί το μέτρο αυτό, εάν δεν εισπραχθεί το προϋπολογιζόμενο ποσό, δεν πρόκειται να κλείσει ο Προϋπολογισμός του '11, ούτε να συνταχθεί ο Προϋπολογισμός του '12. Εάν θέλουμε να σώσουμε τη χώρα, πρέπει οπωσδήποτε να αναπληρώσουμε τη μειωμένη απόδοση των ισχυόντων έως σήμερα μέτρων, τα οποία πρέπει να οδηγήσουν σε συνολικά έσοδα 54 δισεκατομμυρίων και προκειμένου να φθάσουμε στο ίδιο ποσό των 54 δισεκατομμυρίων, χωρίς να απορροφήσουμε περισσότερα ποσά από την αγορά, από την πραγματική οικονομία, πρέπει να εισπράξουμε αυτό το ειδικό τέλος, το οποίο έχει τα εξής προσόντα:

Πρώτον, εισπράττεται εκτός φορολογικού μηχανισμού. Δεύτερον, είναι βαρύ μεν, αλλά απολύτως αναλογικό και δίκαιο, γιατί συλλαμβάνει όλη την ακίνητη περιουσία, δηλωμένη και αδήλωτη, νόμιμη και αυθαίρετη, που μπορεί να είναι προϊόν εισοδήματος που έχει αποταμιευθεί και έχει συγκροτήσει μία περιουσία και είναι φορολογημένο ή εισοδήματος που έχει προκύψει μέσα από φοροδιαφυγή και παραοικονομικές δραστηριότητες. Πρόκειται για ένα μέτρο το οποίο λαμβάνει υπ' όψιν την κοινωνική διαίρεση του χώρου και επιβαρύνει τα ακριβά ακίνητα περισσότερο από τα φθηνά, ανάλογα με την περιοχή και ανάλογα με την τιμή ζώνης.

Εάν δεν γίνει αυτό, δεν μπορούμε να πετύχουμε τους αριθμητικούς στόχους. Τόσο απλά. Απολύτως απλά. Διότι αυτά είναι τα έσοδα, αυτές είναι οι δαπάνες και αυτό είναι το έλλειμμα.

Λέει τώρα ο κύριος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού: «Υιοθετήστε την άποψη του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και διαπραγματευτείτε». Μα ο Αρχηγός της Αντιπολίτευσης είναι πολιτειακός παράγοντας, έχει ο ίδιος άμεσες επαφές με την τρύπα. Βλέπει αρχηγούς κομμάτων και Πρωθυπουργούς που ανήκουν στην ευρύτερη οικογένεια του ευρωπαϊκού λαϊκού κόμματος. Έχει πει τις απόψεις του κι έχουν αξιολογηθεί οι απόψεις του. Ο κ. Σαμαράς έχει το ίδιο επίπεδο ενημέρωσης για το τι συμβαίνει στο Eurogroup και στην Ευρωζώνη με τον Πρωθυπουργό και την Κυβερνητική Επιτροπή. Τον έχω ενημερώσει πλήρως και σε βάθος, όπως και τους άλλους

πολιτικούς αρχηγούς. Τον ενημέρωσα δεύτερο, αμέσως μετά τον Πρωθυπουργό. Θεώρησε σκόπιμο να αναπτύξει μία πρόταση γεμάτη από φοροαπαλλαγές και παροχές.

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει; Ποιος θα είχε αντίρρηση με ένα πρόγραμμα φοροαπαλλαγών και κοινωνικών παροχών και διευκολύνσεων; Είναι όμως τώρα η περίοδος για να συζητούμε με τέτοιους όρους; Με συμβατικούς, πολιτικούς και κομματικούς όρους να κάνουμε πλειοδοσία τέτοιων υποσχέσεων και τέτοιων παροχών; Εμείς δεν θα θέλαμε να διακηρύξουμε ένα πρόγραμμα φοροαπαλλαγών και παροχών; Δεν θα ήμασταν ευτυχείς, δεν θα ήμασταν συμπαθητικοί; Θα ήμασταν όμως ανεύθυνοι, επικίνδυνοι, καταστροφικοί αν το κάναμε εμείς, γιατί είμαστε Κυβέρνηση. Η Αντιπολίτευση θεωρεί ότι έχει μία μεγαλύτερη ελευθεριότητα, μία άνεση γιατί εκφράζεται ως Αντιπολίτευση. Αυτό όμως πρέπει να σταματήσει.

Το έχουμε κάνει όλοι το λάθος αυτό. Δεν υπάρχει περιθώριο επανάληψης αυτής της πρακτικής. Ό,τι λες ως Αντιπολίτευση οφείλεις να το πράττεις ως Κυβέρνηση. Ό,τι λες ως Αντιπολίτευση καταγράφεται και αξιολογείται ως μία παράμετρος της συνολικής και συλλογικής στάσης της χώρας. Έτσι διαμορφώνεται η εντύπωση ότι η χώρα δεν θέλει και δεν μπορεί. Πρέπει να βοηθήσουμε όλοι -Κυβέρνηση, Αντιπολίτευση και κοινωνία- για να αποδείξουμε ότι η χώρα και θέλει και μπορεί.

Τα πράγματα είναι καθαρά, απλά, βαριά, δύσκολα. Πρέπει να πάρουμε αποφάσεις. Δεν υπάρχει περιθώριο εξισορρόπησης. Δεν μπορεί να έχουμε και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Δυστυχώς, δεν γίνεται. Τελείωσε η εποχή αυτή.

Δεν είναι δυνατόν, πράγματι, να έχουμε έλλειμμα 10% στο εμπορικό μας ισοζύγιο, επειδή οι Έλληνες, όπως είπα και προηγούμενως, δανείζονται και αγοράζουν εισαγόμενα. Αν αντιπρόψουμε τη διαστρωμάτωση του ισοζυγίου μας, αν σκεφθούμε πώς μπορεί να καλύψουμε το έλλειμμα, διαμορφώνουμε το νέο μοντέλο ανάπτυξης της χώρας. Πού πρέπει να προσανατολιστούμε, για να καλύψουμε το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και το έλλειμμα παραγωγής που έχουμε;

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι δεδομένα. Είναι μέσα στο τραπέζι και πρέπει όλοι να τα αντιληφθούμε και όλοι να βάλουμε τα χέρια μας και να πιάσουμε τα κάρβουνα. Δεν γίνεται κάποιοι να πιάνουν τα αναμμένα κάρβουνα και κάποιοι να παρακολουθούν απ' έξω, θεωρώντας ότι είναι ευτυχείς, επειδή δεν τους έτυχε η δυσκολία της διαχείρισης της κρίσης.

Πρέπει όλοι να κινηθούμε ενιαία, συλλογικά, συναινετικά, εθνικά. Όλα τα άλλα φοβούμαι ότι είναι απολύτως περιττά. Είναι εκτός θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Ο κ. Καρτζαφέρης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Αντιπρόεδρε, η διαφορά μας είναι η εξής: Εγώ σε ένα διαβητικό δεν δίνω μπακλαβάδες και μιλφέιν! Αυτό κάνετε εσείς και προσπαθείτε να μας πείσετε ότι είναι σωστό.

Ε, όχι! Δεν είναι σωστό να τελματώσουμε εντελώς την οικονομία. Είναι λάθος. Εσείς λέτε ότι είναι απαραίτητο. Εγώ, όμως, σας λέω ότι υπάρχουν πολλές εναλλακτικές λύσεις. Πηγαίνετε να φορολογήσετε τα κότερα. Έχουμε τα περισσότερα κότερα απ' οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρώπης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεν το κάνατε! Δεν το κάνατε, διότι, όταν πέσατε στους επώνυμους, στα μεγάλα ονόματα, κάνατε την πάπια, κύριε Αντιπρόεδρε!

Άρα, να πάτε να δείτε. Στα πενήντα χιλιάδες κότερα που υπάρχουν από το Πασαλιμάνι μέχρι το Σούνιο υπάρχει μεγάλο προϊόν φερολογητέο.

Γιατί σας το λέω και γιατί διαφωνώ, κύριε Αντιπρόεδρε; Συνεννοείστε με τη Νέα Δημοκρατία...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Το κάναμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Αποπειραθήκατε να το κάνατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης

και Υπουργός Οικονομικών): Δεν έχετε δει το νόμο που ψηφίσαμε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Γι' αυτό τιμωρείστε τον τελευταίο καιρό, για τη συνεννόηση underground. Καταλαβαίνετε τι λέω. Οι δυο μας καταλαβαίνομαστε καλά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Αντιπρόεδρε, ποιο είναι το ζητούμενο; Να υπάρξει Ελλάδα. Διακινδυνεύετε την κοινωνική συνοχή. Είπατε δύο φορές «δάκρυα και αίμα». Το αίμα το άκουσα και από τις Βρυξέλλες. Οι Βρυξέλλες θέλουν μια φλεγόμενη Αθήνα και, δυστυχώς, κάποιοι της Αριστεράς πάνε νατσιμπήσουν σε αυτό που θέλουν οι Βρυξέλλες. Δυστυχώς! Και ελπίζω να μην δεχθεί ποτέ η Αριστερά να γίνει κατά λάθος «τσιράκι» των ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Θέλουν μια φλεγόμενη Αθήνα, για να μπορέσουν να πείσουν την κ. Μέρκελ και κάποιους άλλους. Άρα, αυτό οδηγεί προς τα εκεί.

Πρώτον, λοιπόν, με ενδιαφέρει η κοινωνική συνοχή και γι' αυτό λέω ένα μεγάλο «Όχι». Μετά θα ψάξουμε να βρούμε τις εναλλακτικές προτάσεις. Αυτό -επαναλαμβάνω- θα φέρει σε μεγάλο σπουδαίο κίνδυνο την κοινωνική συνοχή. Οπότε τελειώνουν όλα. Γι' αυτό καλώ και τη Νέα Δημοκρατία και σε αυτό το «Όχι», γιατί, κακά τα ψέματα, επί της αρχής συζητιέται το νομοσχέδιο και αφορά κατά κύριο λόγο το χαράτσι στην οικοδομή. Δευτερευόντως όλα τα άλλα. Άρα, έχουμε μεγάλη διαφορά.

Κύριε Αντιπρόεδρε, δεν μιλήσατε καθόλου για το τραπεζικό σύστημα, το οποίο αφελληνίζεται. Το ξέρετε. Καταριανό το κεφάλαιο εις τη συγχώνευση. Εν πάση περιπτώσει, βλέπω όλες τις τράπεζες να οδηγούνται προς τα εκεί.

Η Εθνική Τράπεζα, όμως, κύριε Αντιπρόεδρε, πρέπει να μείνει σε ελληνικά χέρια. Η Εθνική Τράπεζα πρέπει να μείνει σε ελληνικά χέρια. Η Εθνική πρέπει να συνεχίσει να είναι Εθνική. Δεν μπορεί κατά καμμία έννοια η Εθνική να βρεθεί αύριο όμηρος και υπόδουλος ξένων κεφαλαίων. Γιατί αυτό σημαίνει τεράστια βλάβη και ζημιά. Εάν δεν έχουμε τουλάχιστον την Εθνική, τότε αύριο το πρωί δεν θα μπορούμε να ασκήσουμε κανενός είδους τραπεζική πολιτική.

Επειδή, λοιπόν, είναι εμφανής ο κίνδυνος να χάσουμε την Εθνική, εγώ σας χτυπάω όχι καμπανάκι, αλλά την καμπάνα της Παναγίας των Παρισίων γι' αυτό το θέμα. Και θέλω να δεσμευθείτε ότι η Εθνική θα μείνει τουλάχιστον σε ελληνικά χέρια.

Ποιο είναι το κόλπο με τη «BLACKROCK»; Θα το αναφέρω, για να καταλάβουν οι συνάδελφοι: Ήρθε η «BLACKROCK» εδώ για να ελέγξει τις τράπεζες. Έχουμε, για παράδειγμα, την εξής μεγάλη επιχείρηση: «ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.Ε.», επειδή βλέπω τον κ. Λοβέρδο μπροστά μου, η οποία χρωστάει 500 εκατομμύρια δάνεια σε μία τράπεζα. Έρχεται η «BLACKROCK» και λέει: «Από τα 500 εκατομμύρια, που χρωστάει αυτή η εταιρεία, θα εισπράξεις 25 εκατομμύρια. Παραπάνω δεν τα αναγνωρίζουμε. Περάστε στον ισολογισμό σας 25 από τα 500 εκατομμύρια». Έρχεται το ταμείο που έχει κάνει η Ευρώπη των 20 δισεκατομμυρίων και έρχεται στην Ελλάδα ένας Γερμανός επιχειρηματίας και, χωρίς να βάλει μία στην τσέπη, λέει στην Εθνική Τράπεζα: «Είκοσι πέντε εκατομμύρια δεν είναι το χρέος της επιχείρησής;». «Ναι». «Πάρτε 35, πάρτε και 10 από πάνω και δώστε μου το». Και παίρνει όλο το χαρτοφυλάκιο και παίρνει την επιχείρηση από την «πίσω πόρτα» και όχι από το Χρηματιστήριο.

Αυτό θα συμβεί. Αυτό είναι το μεγάλο κόλπο. Κι εκεί πρέπει να πούμε «όχι». Όπως θα πούμε «όχι» και στις αποκρατικοποιήσεις-χάρισμα. Εν πάση περιπτώσει, να τα δώσουμε κοψοχρονιά, εάν μας διαβεβαιώνει η Κυβέρνηση ότι δίνοντας κοψοχρονιά τα μπουν φιλέ, τα χρυσαφικά της γιαγιάς, θα σωθεί ο τόπος. Πολύ φοβάμαι ότι θα τα δώσουμε και σε έξι μήνες, σε οκτώ μήνες, σε δέκα μήνες, θα ξανακάνουμε την ίδια συζήτηση εδώ, προκειμένου να μας δώσει το κάτι τις, ως επαίτες της Ευρώπης.

Λάθος πολιτική, η οποία δεν οδηγεί πουθενά. Λυπάμαι, αλλά διαφωνούμε στη διαχείριση των πραγμάτων.

Έχουμε εμπιστοσύνη στο μυαλό σας, κύριε Αντιπρόεδρε, αλλά πολύ φοβούμαι ότι ενεργείτε κάτω από βαρύ στρες. Και ως εκ

τούτου, η αντιμετώπιση των πραγμάτων δεν γίνεται με τη νηνεμία που επιτρέπει στις νοηματικές σας διαδρομές να αποκτούν τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζητώ συγγνώμη που απασχολώ και πάλι τη Βουλή, αλλά τίθενται θέματα που πρέπει να απαντηθούν, γιατί η οποιαδήποτε καθυστέρηση στην απάντηση μπορεί να δημιουργήσει παρεξηγήσεις.

Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για τα καλά λόγια που πάντα λέτε για μένα και για τα αισθήματά σας. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι είμαι πολύ ψύχραιμος και πολύ ήρεμος. Ενεργώ απλώς, με συνείδηση της ιστορικότητας των στιγμών και της ευθύνης που έχουμε όλοι μας. Και είναι μία ευθύνη όχι συμβατική, αλλά μία ευθύνη που έχει εθνική χαρακτηριστικά. Έχουμε απλώς την επιθυμία και νιώθουμε την ανάγκη να μοιραστούμε την ευθύνη αυτή με όλους τους Έλληνες με όλη την Αίθουσα της Βουλής των Ελλήνων, με όλο το έθνος. Νομίζω ότι αυτό δεν είναι ένδειξη αδυναμίας ή νευρικότητας, αλλά είναι εκδήλωση του αισθήματος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, πάνω στο οποίο βασίζεται η έννοια του έθνους και κάθε έθνους, πολύ περισσότερο του ελληνικού.

Θέσατε θέματα πολύ σημαντικά σε σχέση με τις τράπεζες. Αναφέρθηκα στις τράπεζες. Θέλω να ξεκινήσω και πάλι από το προφανές και αυτονόητο, απευθυνόμενος στους καταθέτες:

Γίνεται πολύ μεγάλη συζήτηση για την κρίση, το βάθος και τις προοπτικές της. Το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι αναπόσπαστο τμήμα του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι τμήμα του ευρωσυστήματος. Το ευρωσύστημα, με βάση τις αποφάσεις του Ιουλίου, αλλά και γιατί αυτό είναι ζωτικό για την ίδια την υπόστασή του, καλύπτει πλήρως το ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Είναι διασφαλισμένες οι ανάγκες χρηματοδότησης, είναι διασφαλισμένες οι ανάγκες κεφαλαιακής ενίσχυσης.

Το νομοσχέδιο που ψηφίζει η Βουλή βεβαίως περιλαμβάνει την τροπολογία για το ειδικό τέλος ακινήτων. Όμως, το νομοσχέδιο αυτό στην πραγματικότητα διαμορφώνει ένα σύγχρονο πλαίσιο για την εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος, διευρύνει το ρόλο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, μεταφέρει στην ελληνική έννομη τάξη μία δέσμη οδηγιών παρά πολύ κρίσιμων για το χρηματοοικονομικό τομέα και κυρώνει το νέο θεσμικό πλαίσιο του EFSF.

Αυτό που κάνουν τα άλλα κοινοβούλια μέσα στο Σεπτέμβριο μέχρι τις αρχές Οκτωβρίου και αποτελεί μία πηγή διαρκούς ανησυχίας και συζήτησης για εμάς, η Βουλή το κάνει και χαίρομαι γιατί το κάνει σήμερα με ευρυτάτη συναίνεση.

Ο κ. Σαμαράς μπορεί από τη Θεσσαλονίκη να μίλησε για φοροαπαλλαγές και για παροχές, αλλά για να είμαι δίκαιος τάχθηκε υπέρ της ανάγκης επιτάχυνσης της διαδικασίας ψήφισης του προϋπολογισμού, όπως κι εσείς. Διευκόλυνε στο παρελθόν, τον Ιούνιο, την ψήφιση με τη διαδικασία του επείγοντος του μεσοπροθέσμου προγράμματος και του εφαρμοστικού νόμου, όπως κι εσείς έχετε σε πάρα πολλές περιπτώσεις διευκολύνει τη λήψη καθοριστικών αποφάσεων. Ψηφίζει τώρα η Νέα Δημοκρατία επί της αρχής ένα θεσμικό νομοσχέδιο. Είναι καλοδεχούμενο αυτό. Ψηφίζει η Αντιπολίτευση και θέλω να πιστεύω κι εσείς κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού με το κόμμα σας, την κύρωση του θεσμικού πλαισίου του EFSF.

Είναι σημαντικό να έχουμε να προβάλουμε στο εξωτερικό πράξεις συναίνεσης. Και η πιο μικρή και η πιο συμπτωματική πράξη συναίνεσης μας διευκολύνει στη διαπραγμάτευση, διευκολύνει τον ελληνικό λαό. Οποιαδήποτε αμφισβήτηση επιλογών που βρίσκονται στην καρδιά των σχέσεών μας με τους θεσμικούς μας εταίρους, αποδυναμώνει πολιτικά τη χώρα και επιβαρύνει τη θέση και της οικονομίας και του κάθε Έλληνα πολίτη. Τα πράγματα είναι τόσο απλά.

Λέτε η «BLACKROCK». Η «BLACKROCK» είναι μία επιλογή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, μία επιλογή που έγινε τον Απρίλιο. Γιατί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έκανε την επιλογή αυτή; Γιατί τα ποσά με τα οποία έχει χρηματοδοτήσει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα και εξακολουθεί να το χρηματοδοτεί, είναι πάρα πολύ μεγάλα, υπερβαίνουν τα 110 δισεκατομμύρια ευρώ. Ποιος εγγυάται τα ποσά αυτά; Τα εγγυάται, κατά το πλείστον, το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή ο Έλληνας πολίτης. Όποιο συμφέρον και ενδιαφέρον έχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να γνωρίζει την πραγματικότητα και να επιβάλει μία κεφαλαιακή σταθερότητα και στερεότητα στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, άλλο τόσο ενδιαφέρον και ακόμη μεγαλύτερο έχει το ελληνικό δημόσιο και ο ελληνικός λαός που είναι μέσω των φορολογικών του υποχρεώσεων, ο τελευταίος εγγυητής όλων αυτών των ποσών. Άρα, αυτά που θα προκύψουν είναι επωφελή.

Μπορεί να γίνουν και παράπλευρες κινήσεις οι οποίες είναι βλαπτικές για την ελληνικότητα σημαντικών επιχειρήσεων ή και τραπεζών; Ναι, μπορούν. Και γι' αυτό ο βασικός μοχλός ενίσχυσης είναι το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που είναι φορέας υπό τον έλεγχο του δημοσίου και της Τράπεζας της Ελλάδος. Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας χρησιμοποιεί κονδύλια του προγράμματος στήριξης, αλλά είναι ελληνικό κρατικό νομικό πρόσωπο και μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θα ενισχυθούν οι ελληνικές τράπεζες, όχι για να αλλάξει ο ιδιωτικός χαρακτήρας. Δεν κρατικοποιούμε τις τράπεζες. Τις στηρίζουμε, τις καθιστούμε ανταγωνιστικές και έτσι θέλουμε να είναι μοχλοί ανάπτυξης μέσα από τη ρευστότητα που θα αποκτήσει ξανά το σύστημα.

Γιατί οι τράπεζες υπάρχουν χάριν των καταθετών και χάριν των επιχειρήσεων, υπάρχουν για να μεσολαβούν μέσα από τη μόχλευση μεταξύ του καταθέτη, ο οποίος εμπιστεύεται την τράπεζα και του επιχειρηματία, ο οποίος αγωνίζεται να κάνει κάτι για την οικονομία και τον εαυτό του, να δημιουργήσει θέσεις εργασίας ή για το νοικοκυριό που θέλει να βοηθηθεί κυρίως στην προοπτική μιας καλής κατοικίας, αξιοπρεπούς και ανθρώπινης. Αυτά τα απλά πράγματα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας και να τα διασφαλίσουμε.

Το ίδιο και για τις ιδιωτικοποιήσεις. Ποιος άλλος θεσμός κινείται με τόση διαφάνεια; Πού αλλού υπάρχουν διοικητικά συμβούλια τέτοιας διακομματικής σύνθεσης και τέτοιας διεθνούς εποπτείας με παρατηρητές της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με τη Βουλή να κρίνει τα πάντα, με το Ελεγκτικό Συνέδριο;

Αλλά μη φοβάστε, δεν πρόκειται η παρούσα κατάσταση του Χρηματοπιστηρίου να επηρεάσει τις κρίσιμες επιλογές μας. Σας έχω εξηγήσει πάρα πολλές φορές ότι έχουμε τη δυνατότητα να ενσωματώσουμε μελλοντικές χρηματοπιστωτικές υπεραξίες.

Έχουμε τη δυνατότητα να κινηθούμε σ' αυτήν την πρώτη φάση με προγράμματα ιδιωτικοποιήσεων, τα οποία δεν εξαρτώνται από το Χρηματοπιστήριο και τα οποία μπορεί να είναι πάρα πολύ επωφελή και για το δημόσιο ταμείο και για τις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας. Γιατί η ιδιωτικοποίηση δεν είναι ταμειακό πρόγραμμα. Είναι και ταμειακό πρόγραμμα, αλλά είναι κυρίως αναπτυξιακό. Συνδέεται με επενδύσεις, με νέες θέσεις εργασίας, με την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Σ' αυτά πρέπει να συναινέσουμε, να ομονοήσουμε, να συνεννοηθούμε. Αυτή είναι η βάση. Η συνεννόηση και η κοινή λογική είναι η βάση της εθνικής μας προσπάθειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, είπατε «αναπόσπαστο κομμάτι οι τράπεζές μας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος». Είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής οικονομικής προσπάθειας;

Άρα, η Εθνική Τράπεζα θα μείνει σε ελληνικά χέρια; Ξεκάθαρα νέστε μας. Ένα και ένα κάνουν δύο. Η Εθνική Τράπεζα θα μείνει;

Να σας πω μόνο τούτο για την «BLACKROCK»: Ξέρετε πού

έπαθε καρδιακή προσβολή το επιτελείο της «BLACKROCK»; Όταν πήγε στην Αγροτική Τράπεζα και είδε ότι οι δύο λογαριασμοί που δεν εξυπηρετούνται –οι χειρότεροι δανειακοί λογαριασμοί– είναι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Γελάτε για την κατάντια των κομμάτων σας. Τετρακόσια εκατομμύρια! Τρόμαξε η «BLACKROCK».

Τι θα γίνει, όμως, τώρα που θα σας πτωχεύσουν; Θα έρθουν να αγοράσουν τα σήματά σας για 10.000 ευρώ! Εκεί καταντήσατε. Πτωχεύσατε τα κόμμάτα σας και θέλετε να σώσετε την Ελλάδα. Φτιάξτε το κόμμα σας –και ο ένας και ο άλλος– και ελάτε να σώσετε την Ελλάδα.

Επειδή, λοιπόν, δεν μπορείτε να σώσετε τον εαυτό σας, μη ζητάτε να σας εμπιστευτούμε την Ελλάδα. Και επειδή δεν μπορείτε να συνεννοηθείτε μεταξύ σας όλοι, γι' αυτό πήγα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Του είπα ότι υποχρεούται ιστορικά να παρέμβει με ό,τι του παρέχει το Σύνταγμα, το κολοβό Σύνταγμα, το οποίο αλλάξατε το 1986. Αλλά δεν μπορεί. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει τον τρόπο να φροντίζει να συνεννοηθούμε ευρύτερα, αποδοτικότερα και σωστότερα.

Δεν είναι δουλειά ενός. Δεν είναι δουλειά ενός κόμματος. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Χρειάζεται μια ευρύτερη εθνική συμμετοχή για να σωθεί ο τόπος. Διαφορετικά οδηγούμεθα στο μοιραίο. Και όλοι, θέλω να ελπίζω, ότι αυτό δεν θα το ζήσουμε. Γιατί θα το ζήσουμε αν αφήσουμε την τύχη της Ελλάδος κι άλλο στα χέρια σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ως προς την Εθνική Τράπεζα να πω μια κουβέντα, γιατί είναι ένα ευαίσθητο ζήτημα.

Για τα θέματα αυτά, κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, δεν χρειάζεται να κάνουμε δημόσιες συζητήσεις και μάλιστα στο Κοινοβούλιο. Η Κυβέρνηση θα κάνει αυτά που πρέπει να κάνει στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου και στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης.

Είναι γνωστό ότι το δημόσιο, μέσω των ασφαλιστικών ταμείων, έχει την υπερέχουσα θέση στη γενική συνέλευση της Εθνικής Τράπεζας. Κι αυτό είναι κάτι που αντιλαμβανόμαστε όλοι πόσο σημαντικό είναι για την εθνική οικονομία και πάντα με σεβασμό στις προδιαγραφές του Κοινοτικού Δικαίου και του δικαίου του ανταγωνισμού.

Σε σχέση με τα κόμματα και την Αγροτική Τράπεζα, δεν ξέρω μήπως έχετε προβλήματα με την Επιτροπή Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν αγοράσετε και το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία μαζί.

Πιστεύω ότι με βάση το αρχικό στεγαστικό πρόγραμμα που είχατε ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, θα πρέπει να αγοράσετε την πολυκατοικία στην οποία στεγάζεται. Οπότε εμείς να διαφυλαχτούμε ως ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξιος Τσίπρας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, μια ολιγόλεπτη παρέμβαση θα κάνω.

Άκουσα με προσοχή από το κύκλωμα της Βουλής τη σαραντάλεπτη και πλέον ομιλία του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού των Οικονομικών. Συνειδητοποίησα, ότι τούτη την κρίσιμη ώρα που όλοι θα έπρεπε να αναλάβουμε το κόστος των πολιτικών ευθυνών που μας αναλογεί και να προτείνουμε κάτι συγκεκριμένο για να αντιμετωπιστεί αυτή η κοινωνική καταστροφή που έρχεται, ασκούμαστε σε ρητορείες, σε αντιδικίες με εξυπνακισμούς, σαν να μην έχουμε καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει.

Ο κ. Καρατζαφέρης βέβαια αρέσκεται σε εξυπνες ατάκες. Είχε

παι κάποτε κάτι εύστοχο, ότι ο Υπουργός των Οικονομικών είναι ικανός να πουλήσει ψυγείο σε Εσκιμώους, όμως τώρα δεν είναι ώρα για εξυπνάδες διότι στην πραγματικότητα πρέπει να απαντήσουν στο κρίσιμο ερώτημα και ο Υπουργός των Οικονομικών και η Κυβέρνηση και κυρίως, ο Πρωθυπουργός που κρύβεται. Δεν έχει έλθει στη Βουλή και τέσσερις μήνες τώρα κρύβεται πίσω από τον πολιτικό όγκο του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης. Με τους δικούς σας χειρισμούς και με τις επιλογές σας να οδηγήσετε τη χώρα σ' αυτό το δήθεν «ασφαλές λιμάνι» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια στην κοινωνική χρεοκοπία και κατά μεγάλη πιθανότητα πλέον και στην ελεγχόμενη βέβαια αλλά συντεταγμένη χρεοκοπία.

Άκουσα τον Υπουργό των Οικονομικών να λέει ότι παράγουμε ελλείμματα. Ποιος φταίει που παράγουμε ελλείμματα; Φταίνει οι δημόσιοι υπάλληλοι που παράγουμε ελλείμματα; Φταίνει οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι που παράγουμε ελλείμματα; Οι εργαζόμενοι αυτής της χώρας φταίνει που παράγουμε ελλείμματα; Φταίνει το ότι «τα φάγαμε μαζί» και παράγουμε ελλείμματα;

Είπατε ότι είμαστε στις τριάντα πλουσιότερες χώρες του κόσμου και το λέτε και το ξαναλέτε, όμως ταυτόχρονα –γιατί αυτός είναι δείκτης σε σχέση με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν κατά κεφαλήν– είμαστε και στις χώρες της Ευρώπης με τους χαμηλότερους μισθούς και τις χαμηλότερες συντάξεις, με τη μεγαλύτερη ανεργία και με το μεγαλύτερο ποσοστό φτώχειας. Άρα τι σημαίνει αυτό; Ότι είμαστε μία ευρωπαϊκή χώρα στα πρόθυρα της «λατινοαμερικανοποίησης». Αυτό συμβαίνει, διότι και άλλες χώρες στη Λατινική Αμερική εντάσσονται στις πλουσιότερες χώρες του κόσμου, αλλά ο κόσμος πεινεί στους δρόμους.

Άρα εδώ υπάρχει μία διαχρονική, άδικη, αντικοινωνική, άνιση πολιτική που είναι η αιτία της σημερινής κατάστασης όπου βρισκόμαστε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Ποιος μας οδήγησε ως εδώ; Ποιος κυβερνούσε τόσα χρόνια; Ποιες κυβερνήσεις ήταν αυτές που διαχρονικά συντελούσαν με την πολιτική τους στο να έχουμε υστέρηση δημοσίων εσόδων; Πού συνίσταται αυτή η υστέρηση των εσόδων; Στο γεγονός ότι δεν πλήρωναν εισφορές οι φορολογούμενοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι ή οι μικροεπιχειρηματίες; Όχι βέβαια. Συνίσταται στο γεγονός ότι διαχρονικά σ' αυτήν τη χώρα κάποιος δεν πληρώνουν.

Το κίνημα «Δεν πληρώνω» δεν είναι από τον άνεργο ή το μικροϊδιοκτήτη που δεν έχει να πληρώσει, διότι αυτό δεν είναι κίνημα «Δεν πληρώνω», είναι κίνημα «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος». Το πραγματικό κίνημα «Δεν πληρώνω» το έκαναν μόδα σ' αυτή τη χώρα οι μεγαλοεφοπλιστές για τους οποίους «τσάι και συμπάθεια», κύριε Υπουργέ. Είπατε ότι θα συζητήσετε μαζί τους. Στους μισθωτούς «χαράτσι». Το έχουν κάνει οι μεγαλοκεφαλαιούχοι, αυτοί που διαπλέκονται με τα μίντια, αυτοί που έχουν μάθει σ' αυτή τη χώρα να βγάζουν χρήματα εκμεταλλευόμενοι την πολιτική τους επιρροή. Να πάτε λοιπόν να κόψετε το ρεύμα σ' αυτούς που χρωστάνε τριάντα δισεκατομμύρια και δεν μπορείτε τώρα να τα πάρετε και έχουν πισίνες και βίλλες, όχι στους μικροϊδιοκτήτες.

Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Θα απολογηθεί ποτέ κάποιος από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία γιατί φτάσαμε ως εδώ; Τι έγινε μ' αυτά τα «πάρτι», με την Ολυμπιάδα, με τις μίζες, με τη διαπλοκή;

Έρχομαι σ' ένα πολύ σημαντικό θέμα. Κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης, μιλήσατε για θεωρίες συνωμοσίας, ότι δεν είναι η ώρα για θεωρίες συνωμοσίας ή για θαύματα. Εμείς, όπως ξέρετε, δεν πιστεύουμε στα θαύματα ούτως ή άλλως, αλλά για να δούμε. Ποιες είναι οι θεωρίες συνωμοσίας; Έχετε στήσει μεθοδικά την είσοδο της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στη διεθνή επιτήρηση και στην απώλεια της εθνικής κυριαρχίας, υπάρχουν αμείλικτα ερωτήματα στα οποία δεν έχετε δώσει απαντήσεις και μιλάτε για θεωρίες συνωμοσίας.

Επί ένα χρόνο ο προκάτοχός σας και ο Πρωθυπουργός όπου βρισκόταν και όπου στεκόταν στην Ευρώπη, όταν ακόμα ήμουν στις αγορές,μίλαγε για τους διεφθαρμένους Έλληνες και για τον «Τιτανικό», που είναι η ελληνική οικονομία. Το Γενάρη του 2010 βγήκατε στις αγορές να πάρετε 5 δισεκατομμύρια, σας έδωσαν 25 δισεκατομμύρια και εσείς πήρατε τα 7, ενώ ξέρατε

και έχει παραδεχθεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ότι συζητούσε -βεβαίως καλούσε τους Αρχηγούς των κομμάτων στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δεν τους έλεγε τίποτα- με τον Στρος Καν την ένταξη με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Την ίδια στιγμή αρνιόσασταν να αναζητήσετε εναλλακτικές πηγές δανεισμού. Γιατί άλλες χώρες το κάνουν; Γιατί η μικρή Κύπρος το κάνει αυτό; Είναι άλλα τα μεγέθη, θα μου πείτε. Και η Πορτογαλία και η Ισπανία αναζητούν εναλλακτικές πηγές δανεισμού.

Την ίδια στιγμή αφήνατε την υποτιμητική κερδοσκοπία στα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδας με το T+10. Κανείς δεν έχει απολογηθεί γι' αυτό.

Την ίδια στιγμή -μα και αυτό συνωμοσία!- τοποθετούσατε σε κρίσιμους τομείς της διαχείρισης των δεδομένων της ελληνικής οικονομίας, στον Οργανισμό Διαχείρισης Χρέους και στην Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, ανθρώπους της «GOLDMAN SACHS» και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Και αυτό συνωμοσία είναι; Και θα μου πείτε «πού το κακό αν οι άνθρωποι αυτοί έχουν τη δυνατότητα και το ισχυρό βιογραφικό να διαχειριστούν αυτές τις κρίσιμες αποφάσεις»;

Και εγώ σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών: Σε ποιο αφεντικό υπάκουε ο κ. Γεωργίου; Σε ποια άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Ευρωζώνης εντάσσονται αδιακρίτως τα ελλείμματα όλων των ΔΕΚΟ στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης; Θα μου πείτε «μα, ποια η διαφορά; Για δυο μονάδες που αυξήθηκε το έλλειμμα»; Αυτές οι μονάδες, κύριε Υπουργέ και κύριε της Κυβέρνησης, είναι που μεταφράζονται κατά την προσφιλή σας έκφραση σε «δάκρυα και αίμα» για τον ελληνικό λαό. Αν, λοιπόν, όλα αυτά είναι θεωρίες συνωμοσίας, δώστε μια στοιχειώδη εξήγηση που να μπορεί να σταθεί.

Θα πω και ένα τελευταίο γιατί υπερέβην το χρόνο που ζήτησα.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης, είπατε ότι η Δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδο αλλά το μεγαλύτερο δράμα είναι όταν δημοκρατικά οδηγούμεθα στο αδιέξοδο. Το μεγαλύτερο δράμα όλων των δραμάτων είναι όταν καταργείται η ίδια η Δημοκρατία προκειμένου να οδηγηθούμε στο αδιέξοδο. Γιατί αυτό συμβαίνει. Καταργείται η ίδια η Δημοκρατία, το Σύνταγμα και οι Κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Και είστε έγκριτος συνταγματολόγος. Μην απολέσετε την επιστημονική σας ιδιότητα προκειμένου να εξηγήσετε αυτά που δεν εξηγούνται.

Είπατε ότι έχετε εντολή για 4 χρόνια; Το εννοείτε αυτό; Έχετε λαϊκή εντολή να οδηγηθείτε σε τόσο κρίσιμες αποφάσεις χωρίς να ρωτήσετε τον ελληνικό λαό; Είχατε εντολή, δηλαδή, τον Οκτώβριο του 2009 όταν κερδίσατε τις εκλογές λέγοντας «λεφτά υπάρχουν», «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» και «αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις»; Αυτή την εντολή πήρατε; Να βάξετε χαράτσι στα ακίνητα, να κόβετε μισθούς και συντάξεις, να απολύετε εργαζόμενους από το στενό δημόσιο τομέα και να ετοιμάζετε να ξεπουλήσετε και τη μισή Ελλάδα; Δεν πήρατε αυτήν την εντολή, κύριε Υπουργέ και κύριε Αντιπρόεδρε.

Έχετε υπογράψει την εντολή του ελληνικού λαού. Έχετε κλέψει την εντολή του ελληνικού λαού. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ούτε εσείς, αλλά ούτε και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο κ. Σαμαράς, που συναινεί στον πυρήνα της μνημονιακής πολιτικής, έχετε πάρει εντολή να οδηγήτε τη χώρα στην καταστροφή και την κοινωνική χρεοκοπία.

Μια λύση υπάρχει για μας. Να οδηγηθεί η χώρα τάχιστα στη δημοκρατική διεξοδό και να αποφασίσει ο ίδιος ο ελληνικός λαός εκτιμώντας όλα τα δεδομένα για το ποιο θα είναι το μέλλον της. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τσίπρα.

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, όλα όσα ανέφερε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, για την περίοδο από το Σεπτέμβριο του 2009 έως το Μάιο του 2010, οπότε κι άρχισε η εφαρμογή του προγράμματος, έχουν τεθεί πολλές φορές στην Αίθουσα αυτή κι έχουν απαντηθεί από τον Πρωθυπουργό με τρόπο ο οποίος νομίζω ότι είναι ανεπίδεκτος περαιτέρω αμφισβήτησεων και συζητή-

σεων. Θα έχει ο κ. Τσίπρας την ευκαιρία κι άλλες φορές να λάβει απευθείας από τον Πρωθυπουργό την απάντηση που έχει ξανακούσει.

Ας έρθω λίγο στα θέματα τα οποία ετέθησαν για τη συγκυρία η οποία είναι εξαιρετικά κρίσιμη:

Ας μη συνεχίζουμε να καλλιεργούμε μύθους, κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, σε σχέση με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Δώσαμε στη δημοσιότητα τον κατάλογο των επιχειρήσεων που έχουν συσσωρευμένα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο ύψους 32 δισεκατομμυρίων, για να δει ο ελληνικός λαός ποιες είναι οι επιχειρήσεις αυτές και τι πραγματικές δυνατότητες είσπραξης έχουμε.

Θα ήμουν πραγματικά ευτυχής εάν μπορούσαμε να εισπράξουμε το 1/10 των ποσών αυτών, ώστε να απαλύνουμε το βάρος του ελλείμματος για το 2011 και για το 2012. Και θα δείτε, τώρα που θα δοθεί στη δημοσιότητα και ο κατάλογος των φυσικών προσώπων μεγαλοοφειλετών, πόσο δύσκολη είναι η κατάσταση και τι μύθοι και φούσκες έχουν δημιουργηθεί, δυστυχώς, επειδή η φορολογική διοίκηση και επειδή η νομοθετική πρακτική δεκαετιών ολόκληρων, δεν έχει κόψει το γόρδιο δεσμό όλων αυτών των πρακτικών, οι οποίες βρίσκονται στην καρδιά της οικονομίας και της παραοικονομίας.

Η κοινωνία μας, όμως, κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, είναι πολύπλοκη, διότι δεν είναι μόνο οι επιχειρηματίες που οφείλουν πολλά στο ελληνικό δημόσιο, αυτοί που έχουν ακίνητη περιουσία. Για να αντιληφθείτε πόσο πολύπλοκο είναι το φαινόμενο που έχουμε να διαχειριστούμε, τώρα, καθώς επεξεργαζόμαστε το νέο εθνικό φορολογικό σύστημα και τη ρύθμιση για το ειδικό τέλος ακινήτων, επιχειρούμε να διασταυρώσουμε τα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων για την ακίνητη περιουσία με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ για τους μακροχρόνια και επιδοτούμενους άνεργους. Και προέκυψε χθες ένας πρώτος κατάλογος, ενδεικτικός, με πενήντα ονόματα επιδοτούμενων ανέργων, εκ των οποίων αρκετοί μακροχρόνια άνεργοι, που έχουν ακίνητη περιουσία από 1.500.000 έως 4.000.000 ευρώ, οι οποίοι πολύ φυσιολογικά είναι εγγεγραμμένοι άνεργοι και εισπράττουν το επίδομα ανεργίας.

Φυσικά, η συντριπτική πλειονότητα -η συντριπτική πλειονότητα!- των καταγεγραμμένων ανέργων είναι άνθρωποι του μεροκάματου, άνθρωποι που με τον ιδρώτα τους προσπαθούν να ζήσουν τις οικογένειές τους. Γι' αυτό προσπαθούμε να τους αντιμετωπίσουμε με ένα διαφορετικό τρόπο, όπως και τους πολύτεκνους, όπως και τους ανάπηρους, μέσα στη ρύθμιση που θα ψηφιστεί από τη Βουλή την Πέμπτη, αύριο.

Για να αντιληφθούμε, όμως, την πολυπλοκότητα και την αντιφατικότητα της ελληνικής κοινωνίας και των πρακτικών που έχουν αναπτυχθεί, πρέπει όλα αυτά να τα ξαναδούμε, πρέπει πραγματικά να ξαναγνωριστούμε.

Σε σχέση με την Ελληνική Στατιστική Αρχή: Η Ελληνική Στατιστική Αρχή είναι ανεξάρτητη αρχή, η οποία εξαρτάται από τη Βουλή και η οποία είναι ενταγμένη στο δίκτυο των ανεξάρτητων ευρωπαϊκών στατιστικών υπηρεσιών υπό τον τελικό έλεγχο της EUROSTAT. Με ρωτάτε: Σε ποια άλλη χώρα οι ελλειμματικές για τρία χρόνια συνεχόμενα τουλάχιστον ΔΕΚΟ, που το έλλειμμα τους χρηματοδοτείται κατά περισσότερο από 50% από το ελληνικό δημόσιο, εντάσσονται στη Γενική Κυβέρνηση και υπολογίζονται στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης; Σε όλες τις χώρες που καταγράφει ο αρμόδιος Επίτροπος κ. Όλι Ρεν στη γραπτή απάντηση που έδωσε στον Ευρωβουλευτή του κόμματός σας, τον κ. Χουντή. Αναζητήστε την απάντηση του Επιτρόπου του κ. Ρεν προς τον κ. Χουντή και θα δείτε από ποια χρονιά, σε ποια χώρα γίνεται αυτό.

Δεν χρειάζεται να σας απαντήσω εγώ, έχετε ρωτήσει την Κομισιόν και έχετε πάρει απάντηση από τον Επίτροπο, που εποπτεύει, της EUROSTAT. Γίνεται, λοιπόν, σε όλες τις χώρες που έχουν αυτό το δημοσιονομικό πρόβλημα.

Τώρα σε σχέση με τη δημοκρατία. Ζούμε σ' ένα σύστημα αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία παρέχει σε κάθε κυβέρνηση ένα μαχητό, θεσμικό τεκμήριο νομιμοποίησης, το εκλογικό σώμα. Το εκλογικό σύστημα συγκροτεί το Κοινοβούλιο, το Κοινοβούλιο παρέχει την εμπιστοσύνη του

προς μια κυβέρνηση. Τη νομιμοποίηση την κερδίζεις κάθε μέρα ή την χάνεις ορισμένες μέρες.

Τι σημαίνουν οι περιοδικές εκλογές; Γιατί προβλέπονται στα δημοκρατικά αντιπροσωπευτικά συστήματα παντού στον κόσμο περιοδικές εκλογές και μάλιστα στα προεδρικά συστήματα δεν υπάρχει καν η δυνατότητα διάλυσης της Βουλής στις χώρες που κυριαρχούν στον κόσμο, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γαλλία στην Ευρώπη; Γιατί;

Γιατί οι κυβερνήσεις, που μπορεί να βρεθούν αντιμέτωπες με απρόοπτες καταστάσεις και βαθιές κρίσεις, κρίνονται εν τέλει, εκ του αποτελέσματος σε σύντομο χρονικό διάστημα, αλλά δεν κρίνονται θεσμικά, εκλογικά κάθε μέρα, ούτε όποτε το θέλει η Αντιπολίτευση.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είναι βέβαιος ότι ζητάει εκλογές, αλλά ζητάει εσείς εκ μέρους της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Ζητάει εκλογές με ποια κυβερνητική πρόταση, κύριε Πρόεδρε της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ; Τι προτείνετε στον ελληνικό λαό; Ποιος του λέτε ότι πρέπει να τον κυβερνήσει και προς ποια κατεύθυνση;

Πρέπει να δώσετε μια απάντηση. Ζητάει εκλογές, ζητάει την εντολή του ελληνικού λαού για να κυβερνήσετε; Φαντάζομαι ότι έχετε συνείδηση των μεγεθών και δεν έχετε αυτήν τη σκέψη. Μιλάμε σοβαρά είστε ένας άνθρωπος υπεύθυνος που ηγείστε ενός πολιτικού κόμματος. Πείτε, λοιπόν, ευθέως στον ελληνικό λαό τι του προτείνετε για την επομένη των εκλογών, να τον κυβερνήσει ποιος, με ποια υπευθυνότητα, με ποιο πρόγραμμα και να τον πάει που; Απαντήστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Οικονομικών τον κ. Βενιζέλο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κάποτε να τελειώσει αυτή η ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Αμέσως μετά τον κ. Τσίπρα, ο κ. Κεφαλογιάννης θα έχει το λόγο οπωσδήποτε.

Ορίστε κύριε Τσίπρα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ήταν ευθύ ερώτημα, δεν είχα τη διάθεση να πάρω άλλο χρόνο από τη διαδικασία.

Κύριε Υπουργέ και κύριε Αντιπρόεδρε, αυτό το ερώτημα που θέσατε θα ήταν πράγματι ένα ερώτημα που θα ευσταθούσε πριν από ένα χρόνο, πριν από δύο χρόνια, πριν από τρία χρόνια, όταν ακόμα μπορούσατε να πείθετε τον ελληνικό λαό ότι οι επιλογές σας είναι μονόδρομος και θα μας οδηγήσουν στην έξοδο από την κρίση. Θα έχουμε, λέγατε, «φως στο τούνελ», «θα βρούμε πάτο στο βαρέλι».

Σήμερα, ειλικρινά, απευθύνετε στην Αριστερά αυτό το ερώτημα; Απευθύνετε το ερώτημα: «Με ποιο πρόγραμμα αξιοπιστίας θα βγάλετε τη χώρα από την κρίση εσείς;» Μα, προφανώς με το ακριβώς αντίθετο από αυτό με το οποίο εσείς μας βουλιάξατε μέσα στην κρίση.

Καταλάβετε ένα πράγμα και κλείνω. Ζούμε ιστορικές στιγμές τομής. Όλο αυτό το μοντέλο το παραγωγικό, το οικονομικό, το σύστημα ανάπτυξης, αυτό που ονομάστηκε νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο καταρρέει. Σε στιγμές τομής -το γνωρίζουμε αυτό και από τη σύγχρονη ιστορία του τόπου- υπάρχει ασυνέχεια στην εξέλιξη της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Μην θεωρείτε, λοιπόν, δεδομένο ότι επειδή από το 1974 έως το 2011 είχαμε διαρκώς τη συνέχεια και τη διαρκή εναλλαγή των δύο κομμάτων εξουσίας στη διακυβέρνηση της χώρας αυτό θα συμβεί και το 2012 σώνει και καλά.

Τα κόμματα εκφράζουν κοινωνικές ανάγκες και εκπροσωπούν κοινωνικές κατηγορίες. Εσείς σήμερα, ένα ιστορικό κόμμα που εξέφρασε και εκπροσώπησε κοινωνικές κατηγορίες και κοινωνικές ανάγκες, ούτε εκφράζετε, ούτε εκπροσωπείτε τίποτα παρά μονάχα το μεγάλο κεφάλαιο, τη διαπλοκή, τα μεγάλα συμφέροντα. Είστε το κόμμα του τσαγιού, «Tea Party», των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ελλάδα, διότι αυτό είναι το πρόγραμμά σας και αυτή

η πολιτική σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Του «πράσινου» τσαγιού.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ακριβώς, αυτό είναι το πρόγραμμα σας και η πολιτική σας, η αποθέωση του μνημονίου που είναι ευλογία.

Συνεπώς, λοιπόν, μη θεωρείτε δεδομένο ότι τα πράγματα θα κυλήσουν με αυτή τη συνέχεια που γνωρίσαμε τα προηγούμενα τριάντα επτά χρόνια. Διότι και κάποια άλλα κόμματα στην ιστορία αυτού το τόπου που διετέλεσαν και κυβερνήσεις και είχαν ισχυρές πλειοψηφίες απονεκρώθηκαν, διαλύθηκαν από το '74 και μετά. Και έχετε πολλούς Βουλευτές αυτού του κόμματος, το οποίο σας αναφέρω -την «Ένωση Κέντρου» δηλαδή- στη δική σας παράταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Τσίπρα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης για δώδεκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απάντηση στο ερώτημα που έθεσε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης «με ποια πρόσωπα;» και «με ποια κόμματα;» είναι απλή: Με τη Νέα Δημοκρατία και Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Εάν η Κυβέρνηση δεν μπορεί να σηκώσει αυτό το φορτίο, να προσφύγουμε στις εκλογές.

Ο κ. Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης ο κ. Βενιζέλος προσυπέγραψε στο σύνολό της -εκτός την τελευταία αποστροφή του λόγου- την ομιλία του αξιότιμου Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού περί εκλογών. Εγώ δύσκολα θα μπορούσα να βρω σημεία στην ομιλία του κ. Τσίπρα που να μη συμφωνήσω. Ξεγύμνωσε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία δύο χρόνια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Προσυπογράφω, ιδιαιτέρως, την τελευταία αποστροφή του λόγου του περί εκλογών. Αυτό ζητάμε και εμείς. Αυτό ζητήσαμε και από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Η από καθέδρας διδασκαλία του κ. Βενιζέλου δεν οδηγεί πουθενά και δεν πείθει και κανένα. Φαίνεται πως ο ελληνικός λαός και ένα μεγάλο κομμάτι της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ προβληματίζεται να αλλάξει σχολείο. Ο κ. Βενιζέλος μας μίλησε για τουλάχιστον μια ώρα και μας είπε μόνο το «επειδή». Δεν μας είπε τίποτα για το διά ταύτα. Δεν μας είπε τίποτα για το τι θα κάνει η Κυβέρνηση. Μας μιλούσε μία ώρα. Περιμένουμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να μας πει τι είναι αυτές οι συμφωνίες, οι οποίες υπέγραψε και συμφώνησε με την τρόικα.

Κύριοι της Κυβέρνησης αποτύχατε. Απέτυχε και ο κ. Βενιζέλος ως Βενιζέλος. Έχασε την ιστορική ευκαιρία να διορθώσει τα λάθη των δύο Παπανδρέου, του Ανδρέα Παπανδρέου και του Γεωργίου Παπανδρέου. Κύριοι της Κυβέρνησης μετρηθήκατε, ζυγιστήκατε και φανήκατε ελλειποβαρείς. Το λογαριασμό αυτής σας της αδυναμίας θα κληθεί για άλλη μια φορά να τον πληρώσει ο ελληνικός λαός.

Μας είπατε το 2010 ότι θα λυθεί το πρόβλημα της Ελλάδας υπογράφοντας ένα μνημόνιο τριάντα έξι δισεκατομμυρίων ευρώ που για το πρώτο έτος, για να μη σοκάρουν την κοινωνία τα μέτρα ήταν πέντε δισεκατομμύρια και για το δεύτερο έτος ήταν έντεκα δισεκατομμύρια. Ποια ήταν η συνέχεια για το 2011; Με το μνημόνιο μας είπατε περίπου έντεκα δισεκατομμύρια. Μας προσθέσατε στον προϋπολογισμό μετά το Μάιο του 2010, το Νοέμβριο του 2010 άλλα 5,2 δισεκατομμύρια. Μας βάλατε νέα μέτρα 1,8 δισεκατομμυρίων το Φεβρουάριο του 2011. Μας βάλατε μέσω του μεσοπρόθεσμου άλλα τρία δισεκατομμύρια ευρώ, πάλι το Μάρτιο του 2011. Βάλατε πρόσθετα μέτρα έξι δισεκατομμυρίων ευρώ το Μάιο του 2011. Φέρατε πρόσθετα μέτρα επτά δισεκατομμυρίων ευρώ τον Ιούνιο του 2011. Φέρατε πρόσθετα μέτρα δύο δισεκατομμυρίων ευρώ τον Αύγουστο του 2011. Σήμερα, υποθέτω πως μετά την Κυβερνητική Επιτροπή θα ανακοινώσει και άλλα μέτρα η Κυβέρνηση. Δηλαδή, από τα 9,6

δισεκατομμύρια ευρώ που μας έλεγε ότι θα ήταν το κόστος της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας μέσω του μνημονίου η Κυβέρνηση επιβάλλει μόνο για το 2011 σαράντα δισεκατομμύρια ευρώ νέους φόρους.

Μπορεί με αυτήν την πολιτική η ελληνική οικονομία να ανακάμψει και η ελληνική κοινωνία να αντέξει;

Είπε ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών ότι υπάρχει δημοσιονομικός εκτροχιασμός επί χρόνια. Ασφαλώς και υπάρχει. Αυτός, όμως, ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός έχει ονοματεπώνυμο. Έχει ονοματεπώνυμο κόμματος ΠΑΣΟΚ και ονοματεπώνυμο πολιτικών, των πολιτικών της χαμένης δεκαετίας του '80, των πολιτικών της ΟΝΕ του 2000, των πολιτικών του Γεωργίου Παπανδρέου.

Τη δεκαετία του 1980 με τις πολιτικές σας υποθηκεύσατε το μέλλον της οικονομίας. Μας βάλατε στην ΟΝΕ το 2000 με ξύλινα πόδια. Με τα swaps το 2001 στείλατε το λογαριασμό του χρέους στο μέλλον. Ως Αντιπολίτευση το μόνο που κάνατε ήταν να λαϊκίζετε. Με τις εκλογές του 2009 μας κοροϊδέψατε με το «λεφτά υπάρχουν» και πρόσφατα -γίνεται αυτή η συζήτηση τώρα και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων- με τα πλαστά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δημιουργήσατε ένα έλλειμμα μαϊμού, που μας οδήγησε στα μέτρα που βιώνει σήμερα ο ελληνικός λαός και οδηγούν τη μεσαία τάξη στο να εξαφανιστεί και ένα μεγάλο κομμάτι των φτωχών εισοδηματικών στρωμάτων στην εξαθλίωση. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής σας.

Δημιουργήσατε αυτό το έλλειμμα μαϊμού και πώς το μεθοδεύσατε; Το ανακοινώσατε μετά τις δημοτικές εκλογές του 2010, βάζοντας τα γνωστά ψευδοδήληματα εκείνης της εποχής. Κάνατε την κρίση χρέους κρίση δανεισμού, μας οδήγησατε έξω από τις αγορές, μας υποτάξατε στο μνημόνιο των πιστωτών μας, μας κάνατε χώρα μειωμένης εθνικής κυριαρχίας.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής σας. Και μετά κατηγορείτε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γλώσσα λανθάνουσα, εννοώ την Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα και κυβέρνηση για το καλό του ελληνικού λαού αύριο. Μας κατηγορείτε ότι εμείς φταίμε, λες και ήμασταν εμείς οι οποίοι δεν κάναμε τις αποκρατικοποιήσεις, λες και ήμασταν εμείς που δεν εισπράξαμε τους φόρους, λες και ήμασταν εμείς που δεν μειώσαμε τις δαπάνες. Αυτές είναι πολιτικές, τις οποίες έπρεπε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να έχει ακολουθήσει.

Ο κ. Βενιζέλος ακολουθεί μια πολιτική απέναντι στην τρόικα η οποία είναι επικίνδυνη. Ως Υπουργός Εθνικής Αμύνης αρνήθηκε να τους δεχθεί, διότι δεν ήταν του ίδιου θεσμικού επιπέδου και τους έδιωξε από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Ως Υπουργός Οικονομικών τους δέχθηκε προχθές, αλλά τους είπε, «δεν μπορώ να συζητήσω αυτά τα θέματα μαζί σας, θα τα συζητήσω σε πολιτικό επίπεδο». Όταν μίλησε με τους ομολόγους του στη Βαρσοβία και είδε ποιο είναι το κλίμα άρχισε να συζητά με τους υπαλλήλους της τρόικα, για να μας φέρει κατ' εντολήν τους τα νέα μέτρα τα οποία θα ανακοινώσει. Αυτή η πολιτική από τον υπέρμετρο λεονταρισμό στην πλήρη απαξίωση της πολιτικής του και της στάσης του και στον απόλυτο συμβιβασμό είναι μια πολιτική, όχι υπερήφανη για τον ελληνικό λαό, είναι μια οικονομική πολιτική με συνταγή ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητήσαμε χθες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για το έλλειμμα. Αποδείχθηκε περλίτρανα ότι όλη αυτή η περιπέτεια στην οποία έχει μπει ο ελληνικός λαός έγινε μεθοδευμένα από την Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου. Ο κ. Παπανδρέου συζητούσε με τον κ. Στρος Καν για την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ο κ. Παπακωνσταντίνου φούσκωνε τεχνητά το έλλειμμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Δημιουργήθηκε μία ανησυχία στις αγορές, βγήκαμε από τις αγορές, δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για να έρθει η Κυβέρνηση να επιβάλει αυτά τα σκληρά μέτρα, τα οποία είναι αδιέξοδα. Και αυτό που αναρωτιέται κάποιος είναι με ποια λαϊκή εντολή το ΠΑΣΟΚ ακολούθησε αυτές τις πολιτικές;

Μας είπε ο κ. Βενιζέλος ότι η Νέα Δημοκρατία προωθεί υπεύθυνη στάση ψηφίζοντας το νομοσχέδιο. Με χαρά το ακούσαμε. Με χαρά ακούσαμε τους επαίνους του κυρίου Αντιπροέδρου. Δεν

μπορούμε να πούμε και εμείς το ίδιο για τη στάση του ΠΑΣΟΚ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση. Αναρωτηθείτε, κύριε Πρωτόπαπα, ποια ήταν η στάση του ΠΑΣΟΚ οποτεδήποτε βρέθηκε στην αντιπολίτευση. Και εμείς ως κόμμα προσπαθούμε να βοηθήσουμε εκεί που πρέπει. Γι' αυτό και ψηφίζουμε σήμερα το νομοσχέδιο αυτό κι όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά γιατί έχει τη συγκεκριμένη διάταξη για το EFSF, δηλαδή τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης.

Τι θέλει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός; Να μην ψηφίζουμε τα 440 δισεκατομμύρια ευρώ του μηχανισμού, το μεγαλύτερο κομμάτι από τα οποία θα πάει για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας; Αυτό είναι ουσιαστικά το νομοσχέδιο το σημερινό. Αλλά με χαρά θα περιμένουμε την ονομαστική ψηφοφορία, την οποία θα καταθέσουμε για το μεγάλο χαράτσι, το οποίο θα μπει στα ελληνικά νοικοκυριά μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, για να εισπράξει το ελληνικό δημόσιο 2 δισεκατομμύρια ευρώ και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και τα άλλα κόμματα να καταψηφίσουν, καθώς και τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια διάταξη, μια τροπολογία που όπως σας είπαμε και χθες, όχι μόνο εμείς από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά ακόμα και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ -εγώ άκουσα τουλάχιστον τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- άκουσα να αναφέρονται στο συγκεκριμένο θέμα για τη φορολογία και στα μαντριά. Φορολογεί ακόμα και τις μικρές οικογένειες, ουσιαστικά, κτηνοτροφικές μονάδες. Μπορεί με αυτήν την πολιτική να ανακάμψει η ελληνική οικονομία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λύση για το θέμα η Νέα Δημοκρατία, ως υπεύθυνη Αντιπολίτευση, έδωσε εδώ και πολύ καιρό με το «ΖΑΠΠΕΙΟ 1», «ΖΑΠΠΕΙΟ 2» και προχθές με τις ανακοινώσεις που έγιναν στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Και πέρα απ' όλα αυτά, τοποθετήθηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το θέμα αυτό ότι η Ελλάδα χρειάζεται μια θεσμική κοινοβουλευτική επανάσταση. Έχουμε καταθέσει σαράντα προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος να αλλάξουμε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο έχει μεγάλα προβλήματα, έχει αθηροσκληρώσεις, έχει γραφειοκρατία και διαφθορά.

Με τις προτάσεις, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας εάν τις υιοθετήσετε εγκαίρως μπορείτε να δώσετε απάντηση στα ερωτήματά σας, πώς η χώρα μπορεί να βγει από τα αδιέξοδα και πώς μπορούμε πια να ξαναδούμε φως στο τούνελ. Όχι αυτό το οποίο μας δίνει το ΠΑΣΟΚ που είναι το τραίνο που έρχεται από την απέναντι μεριά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η κ. Αλέκα Παπαρήγα για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις ημέρες και στο παρά πέντε να ακούσουμε τα νέα βάρβαρα μέτρα που θα μετατρέψουν την Ελλάδα σε ένα κολαστήριο κυριολεκτικά για το λαό, ακούμε για την ευθύνη που έχουμε όλοι και την ευθύνη που έχει και ο λαός να δεχθεί τα μέτρα και μάλιστα να τα δεχθεί και να τα σεβαστεί με όρους νομιμότητας. Η μόνη ευθύνη που αναγνωρίζεται στο λαό είναι να υποταχθεί στη μοίρα του, να γίνουμε όλοι δειλοί και μοιραίοι, να σκύψουμε το κεφάλι και να λέμε «να» και ποτέ «όχι».

Εδώ θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε το εξής πράγμα: Λέτε ότι έρχονται όλα αυτά τα μέτρα, τα οποία δεν είναι καθόλου προσωρινά. Τα μέτρα που αφορούν το λαό είναι διαρκείας και μόνιμα διά βίου, για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία.

Από την στιγμή που λέμε ότι μια χώρα μπαίνει σε κρίση, η χρεοκοπία είναι αναπόφευκτη. Και μιλάμε για την οικονομική, καπιταλιστική κρίση. Είναι αναπόφευκτη ό,τι και να γίνει. Και παρ' όλα

αυτά τώρα που ακούμε από τα άλλα κόμματα ότι άργησε η Κυβέρνηση να πάρει τα μέτρα και αν τα έπαιρνε τον Ιούνιο δεν θα είχαμε τα πρόσθετα, δεν θα είχαμε αυτό το μαύρο χαράτσι στο λογαριασμό της ΔΕΗ ή την έκτακτη εισφορά στην εφορία, η χρεοκοπία είναι αναπόφευκτη. Μόνο που άλλο πράγμα είναι η έννοια της χρεοκοπίας για τα εργατικά και λαϊκά στρώματα και άλλο πράγμα είναι η έννοια της χρεοκοπίας για τους επιχειρηματίες, για τις τράπεζες, για τους εφοπλιστές, για τους βιομηχάνους και για τους πιστωτές ακόμα, διότι ένα μέρος πιθανόν να χάσουν οι πιστωτές και να υποτιμηθούν τα κεφάλαια που υπάρχουν στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να μη γίνει αυτό, είναι αναπόφευκτο ανεξαρτήτως αν έχεις το ΠΑΣΟΚ ή τη Νέα Δημοκρατία, αν είναι καλή ή κακή η Κυβέρνηση και πήρε έγκαιρα τα μέτρα.

Ένα μέρος λοιπόν, μπορεί να το χάσουν με το κούρεμα ή με την επιμήκυνση. Το πιο πιθανό είναι με το κούρεμα. Είχαμε 21% τον Ιούλιο, θα πάμε για άλλο ένα 30%, μερικά σενάρια λένε και 70%. Προσέξτε όμως. Αυτοί θα χάσουν ένα μέρος από τα υπερκέρδη τους, δεν θα τα χάσουν όλα, δεν θα χάσουν αυγά και καλάθια, αλλά θα έχουν εξασφαλίσει ένα χρεοκοπημένο λαό με διαλυμένα δικαιώματα, με μισθούς πείνας, με ένα θεσμικό πλαίσιο, με μια ριζική αναδιοργάνωση –ας το πω έτσι- της κατάστασης στην Ελλάδα σε βάρος του λαού, που και μόνο αυτό θα είναι η πηγή της νέας κερδοφορίας. Αυτή είναι η ουσία; Οι απολύσεις διακοσίων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων είναι η μια πλευρά. Να διευκολυνθεί, να υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο θα το πάρουν πάλι οι επιχειρηματίες. Γι' αυτό είναι το πρωτογενές πλεόνασμα. Δεν είναι για το λαό. Δεν είναι για επιστροφή χρήματος. Εδώ 77 λεπτά την ημέρα έδιναν αυξήσεις στον ελληνικό λαό προ κρίσης. Ένα μέρος λοιπόν θα το χάσουν. Όχι όλοι οι επιχειρηματίες. Κάποιοι θα βγουν πιο δυνατοί, κάποιοι θα χάσουν, κάποιοι μπορεί και να καταστραφούν έχοντας όμως εξασφαλίσει την οικογένειά τους για πολλές γενιές μετά. Δεν μας απασχολούν όμως αυτοί. Υπερασπιστές του συστήματος είναι, ας γίνουν και τα θύματά του. Όμως, εάν η υποτίμηση του κεφαλαίου στην Ελλάδα θα είναι 50% ή 40% ή 30% ή 60% θα είναι η πηγή, όταν θα υπάρξει ανάκαμψη, αυτή η αναμικτή, θα είναι η πηγή της μεγάλης κερδοφορίας. Ότι έχασαν από τον ανταγωνισμό, από την κρίση του καπιταλισμού, θα μπορέσουν να επανακτήσουν ένα μέρος και να σταθεροποιήσουν έχοντας εργαζόμενους με μηδέν δικαιώματα.

Αντίθετα ο χρεοκοπημένος λαός τα έχει χάσει όλα και όταν θα γίνει η ανάκαμψη δεν πρόκειται να πάρει τίποτα από αυτή. Θα βρίσκεται κυριολεκτικά στον πάτο. Εδώ, πριν αρχίσει η κρίση, το 2008, παραδέχονταν όλες οι στατιστικές ότι υπάρχει 25% των Ελλήνων κάτω από το όριο της φτώχειας. Έχετε μετρήσει ποσοτικά ποιο είναι το όριο φτώχειας σήμερα;

Επομένως, η κατάσταση είναι κυριολεκτικά κολαστήριο. Εμείς καλούμε το λαό να μην τον φοβίσει ο όρος χρεοκοπία. Γιατί να τον φοβίσει; Αυτό που πρέπει να κάνει, είναι ακριβώς να παρεμβάλει εμπόδια και μακάρει αν μπορεί, να καταστρέψει το σχέδιο σωτηρίας της Ελλάδας που υπάρχει αυτήν τη στιγμή. Ο λαός δεν έχει συμφέρον να νικήσει αυτή η πολιτική. Έτσι και αλλιώς χρεοκοπημένος είναι. Βεβαίως, όχι να κάτσει παθητικά και να εύχεται να χρεοκοπήσει. Να ανοίξει το δρόμο για κατακτήσεις, να ανοίξει το δρόμο για ριζική αλλαγή.

Αυτό όμως που είναι φοβερό είναι ο εκβιασμός που υπάρχει. Βεβαίως τα χαράτσια είναι βαριά, αλλά είναι εκβιασμός. Εάν δεν τα πληρώσετε θα σας κατασχέσουμε, θα σας πάμε φυλακή και όλα αυτά τα οποία λέγονται. Εάν οκτώ ή πέντε εκατομμύρια άνθρωποι αρνηθούν να πληρώσουν τα χαράτσια, μάλλον εσείς θα βρεθείτε στη φυλακή.

Τώρα, όμως έχουν βγει και οι λαοί. Δεν είδα να έχετε στοιχειώδη ευαισθησία. Έχουμε τώρα εδώ τους επιγόνους του Μανιαδάκη και του Γκοτζαμάνη, οι οποίοι ονειρεύονται να γυρίσουν την Ελλάδα στην εποχή του ρετινόλαδου και του τρίκυκλου.

Αυτήν την αδυναμία του λαού να πληρώσει και αν θέλετε, και τη συμπαράσταση που πρέπει να έχει από τους αυτούς που πρέπει να περικόψουν τα πάντα για να πληρώσουν –θα υπάρχουν κι αυτοί- αυτό όλο το ερμηνεύουν ως πόλεμο, που πρέπει να παρέμβει η Κυβέρνηση δεν ξέρω πώς, με το ν. 509 ή το ν. 375. Να σας πω κάτι; Στον πόλεμο που εξαπολύει η Κυβέρνηση, πόλεμο

πρέπει να εξαπολύσει και ο λαός και είναι ό,τι πιο νόμιμο υπάρχει.

Και δεν καταλαβαίνω, γιατί αυτή η επιλεκτική συμπάθεια; Όλοι μιλάγανε –και ο Πρωθυπουργός και όλα τα κόμματα- για την «Αραβική Άνοιξη», τις λαϊκές εξεγέρσεις, το λαό της Λιβύης που εξεγείρεται κατά του Καντάφι, δηλαδή άνθρωποι εκπαιδευμένοι –πρωτοπορία, ας το πω έτσι- στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε συνεννόηση με Υπουργούς του Καντάφι πήραν τα όπλα –κάτι λιανοτούφεκα ήταν- και το ΝΑΤΟ τους άνοιξε το δρόμο. Αυτή ήταν εξέγερση.

Ο ελληνικός λαός δεν έχει δικαίωμα να αρνηθεί να πληρώσει, άλλοι γιατί δεν μπορούν και άλλοι συνειδητά. Γιατί, δηλαδή, αυτό είναι άνομο και είναι νόμιμο ό,τι γίνεται γύρω στην περιοχή μας και μάλιστα γίνεται και με τα όπλα, σκοτώνοντας και άοπλους και αθώους και άμαχους –και οι μεν και οι δε, βεβαίως- στη Λιβύη; Εδώ σας έπιασε η ευαισθησία; Αυτή είναι η ανομία; Να μου τα παίρνουν όλα, δεν έχω να πληρώσω και αυτό είναι –λέει- κόντρα στη νομιμότητα. Εμείς το λέμε καθαρά ότι αν αυτό το θεωρείται παράνομο, εμείς το θεωρούμε απολύτως νόμιμο και θέλουμε να υποστηριχθεί από την πλειοψηφία του λαού.

Είναι βρώμικη αυτή η προπαγάνδα που γίνεται –και όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά γενικότερα- ότι ο ελληνικός λαός έχει μάθει στα εύκολα, καταναλώνει τα εύκολα, καταναλώνει περισσότερο από ό,τι παράγει κ.λπ.. Αυτό δείχνει το εξής πράγμα: Η συνειδητά λέτε ψέματα ή το πιστεύετε πραγματικά αυτό, θέλοντας να πείτε ότι οι στοιχειώδεις ανάγκες του λαού είναι στο ίδιο επίπεδο με τις ανάγκες του λαού στην Κατοχή, στη δεκαετία του '20, του '30, στο 19ο αιώνα, ή το πολύ στη δεκαετία του '50.

Όταν βάζετε όριο φτώχειας τις 11.000 ευρώ και φτάσαμε τώρα το όριο φτώχειας να είναι οι 8.000 ευρώ και θα πάμε στις 7.000, στις 5.000, στις 4.000, αυτό τι δείχνει; Ότι ο ελληνικός λαός καταναλώνει περισσότερα, επειδή παίρνει πιστωτική κάρτα; Γιατί δεν έχετε αναλογιστεί γιατί παίρνει πιστωτική κάρτα; Γιατί δεν έχει τα στοιχειώδη. Το πραγματικό εισόδημα του λαού δεν έπεσε τώρα. Είχε αρχίσει να πέφτει, βεβαίως σε πολύ μικρότερο βαθμό, πολύ πριν.

Όταν παίρνει ο άλλος αύξηση 77 λεπτά την ημέρα –που χαιρετίστηκε τότε από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο Πρωθυπουργός είπε να μια πρωτότυπη συμφωνία- δεν θα αναγκαστεί να πάρει καταναλωτική κάρτα; Δηλαδή, τι μας λέτε; Δηλαδή μας λέτε ότι κοιτάξτε να δείτε, εσείς που αγοράζετε έξι, επτά, δέκα μοντελάκια το χρόνο για να ανανεώσετε την γκαρνταρόμπα σας, πάρτε δύο. Εσείς που κάνετε, ας πούμε, δέκα δεξιώσεις το χρόνο, κάντε δύο. Εσείς που τρώγατε αστακό, δεν ξέρω πόσες φορές το χρόνο, περιορίστε αυτά τα έξοδα. Εκεί είναι το θέμα; Εκτός πια αν έχετε πλήρη άγνοια –που δεν το φαντάζομαι, άλλοι σας κατηγορούν γι' αυτό- του τι σημαίνει σύγχρονες ανάγκες.

Και σήμερα, η οικογένεια με τα δύο παιδιά δεν είναι μόνο η οικογένεια με τα δύο μικρά παιδιά. Είναι και η οικογένεια με τα παιδιά των τριάντα χρόνων και με γονείς. Ο άλλος λέει «έχω τα παιδιά μου να βοηθήσω» και είναι τα παιδιά τριάντα και τριάντα πέντε χρόνων. Πρέπει να βοηθήσουν και τα παιδιά τους.

Αν δεν γίνει ξεσηκωμός τώρα –αργά ή γρήγορα θα γίνει- τα πράγματα θα είναι πολύ χειρότερα. Εγώ θέλω να σας δώσω ορισμένα στοιχεία, όχι για ακριβή κατανάλωση, αλλά για φτηνή κατανάλωση, διότι συζητάμε τώρα μόνο τι κόβετε από τους μισθούς και τις συντάξεις –μας έχει πιάσει δόος πότε θα τα αναγγείλει ο κ. Βενιζέλος- και λέτε τόσο τοις εκατό θα είναι η μείωση των μισθών και των συντάξεων. Όχι δεν είναι 30% - 40%, όταν στον ονομαστικό μισθό είναι 30%-40%, στον πραγματικό μισθό, στην αξία του μισθού, είναι 60% διότι σήμερα πληρώνουμε για όλα πολύ περισσότερα.

Δεν θα μετρήσετε αυτές τις στοιχειώδεις ανάγκες που έχουμε και δεν μπορούμε να τις εκπληρώσουμε; Αυτές δεν μπαίνουν στην πτώση του βιοτικού επιπέδου; Όταν δηλαδή, κόβει ο άλλος τις διακοπές, όταν δεν βγαίνει έξω, όταν δεν πάει μια βόλτα, όταν δεν δέχεται πέντε φίλους στο σπίτι να τους βγάλει ένα μεζέ, δεν λέω αστακό, όταν όλα αυτά τα πράγματα έχουν κοπεί, αυτά δεν μπαίνουν στη μείωση του βιοτικού επιπέδου και του πραγματικού μισθού;

Εγώ θα σας πω ομάδες φαρμάκων που δεν αποζημιώνονται

πλέον από τα ασφαλιστικά ταμεία και τα οποία είναι φθηνά φάρμακα, γιατί όταν κάνει το ένα 10 ευρώ, 15 ευρώ ή 30, μέσα στο χρόνο μπορεί να μαζεύονται 200 ευρώ. Δεν σας λέω τώρα τι σημαίνει να έχει ένας άνθρωπος μία βαριά ασθένεια και τι μπορεί να γίνει στο ελληνικό σύστημα. Μιλάω για όλα τα φάρμακα, χάπια και σιρόπια, που είναι αντιπυρετικά και αναλγητικά. Μιλάω για φάρμακα, για τα οποία τώρα οι ασθενείς πληρώνουν 100% τη δαπάνη, ενώ πλήρωναν 25%. Αυτή ήταν η σπατάλη του κράτους, το 25%. Μιλάμε για αντιπυρετικά, αναλγητικά, αντιβιοτικά, φάρμακα για επιπεφυκτίδια, ξηροφθαλμία, με αντιφλεγμονώδη δράση, με αντιόξινη δράση, για επιχείλιο έρπητα, οστεοαρθρίτιδα, αιμορροΐδες. Μιλάμε τώρα για προβλήματα που τα έχει κάθε οικογένεια που έχει παιδιά και τα στέλνει στον παιδικό σταθμό και όλη την ώρα γυρνάνε με τη μύτη ή με το λαϊμό να πονάει. Τι του δίνεις; Αντιβιοτικό, φάρμακο με αντιφλεγμονώδη δράση κ.λπ.. Μιλάμε τώρα για κατανάλωση που γίνεται έτσι και αλλιώς σε μια οικογένεια με παιδιά ή για κατανάλωση που έχει να κάνει με ανθρώπους ηλικιωμένους.

Εμείς έχουμε υπολογίσει ότι για να πάει στο γιατρό θα πληρώσει 5 ευρώ για κάθε επίσκεψη. Οι εργαζόμενοι στον περιφημο τομέα κοινωνικής εργασίας έχουν μεικτές αποδοχές 625 ευρώ. Εμείς υπολογίζουμε μία οικογένεια με δύο παιδιά θα πληρώσει το χρόνο από 216 ευρώ έως 258 ευρώ για τέτοια φάρμακα, ποσά που αντιστοιχούν στο 8,6% έως 10,3% του ημερομισθίου. Να πάρουμε έναν εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα, που παίρνει το «υπέρρογκο» ποσό των 800 ευρώ. Θα πληρώσει από 216 ευρώ έως 258 ευρώ το χρόνο, ποσά που αντιστοιχούν σε έξι, επτά έως οκτώ ημερομίσθια.

Μιλάμε για φάρμακα που έχουν σχέση με την οστεοαρθρίτιδα και τα καταναλώνουν οι ηλικιωμένοι. Εκτός αν πρέπει να γίνουν έτσι, να πεθάνουν και να μην μπορούν να κινηθούν. Αυτός που έχει σύνταξη 600 ευρώ, θα πληρώσει από 96 έως 216 ευρώ το χρόνο.

Εδώ φθάσατε στο σημείο να πληρώνει ο ασθενής φάρμακα που έχει χρόνιο νόσημα, αυτοάνοσο νόσημα το οποίο πλήττει τους πνεύμονες. Και πρέπει να πληρώνει για να μην πάθει πνευμονία, την τρίμηνη προληπτική θεραπεία μ' αυτά τα φάρμακα: Donaparot, Bronchovaxom, Polimod. Για να κάνεις την τρίμηνη θεραπεία θέλεις γύρω στα 400 ευρώ το χρόνο. Αυτά δεν τα δίνετε σε ανθρώπους που έχουν τέτοιο χρόνιο νόσημα, που θα το έχουν μέχρι να πεθάνουν.

Για 'μας θα έπρεπε να είναι για όλους δωρεάν, αλλά πολύ περισσότερο, όταν έχεις χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους και τέτοια πράγματα. Αν αρχίζεις να δίνεις 200 ευρώ για αναλγητικά, 400 ευρώ για το άλλο, δεν σου μένει τίποτα. Θα κόψεις και αυτά. Δεν θα κάνεις ολόκληρη τη θεραπεία. Αυτά είναι που θα σώσουν την Ελλάδα; Το Bisolvon; Μπορεί το Bisolvon για έναν που έχει 5.000 ευρώ το μήνα, να μην είναι πρόβλημα. Για έναν, όμως, που έχει 800 ευρώ το μήνα, και το Bisolvon είναι πρόβλημα. Μάζεψε εκείνο, μάζεψε το άλλο, πέντε εδώ, τρία εκεί, σου έρχεται η ΔΕΗ, σου έρχεται και η Εφορία, είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι.

Επομένως, για να το ξεκαθαρίσουμε. Η διαφορά μας μαζί σας δεν είναι στους χειρισμούς. Ούτε ανίκανους σας λέμε, ούτε ηλίθιους, ούτε άπορους. Έχετε μία συγκεκριμένη πολιτική. Η Ελλάδα για να βγει από την κρίση, πρέπει να στερηθεί ο λαός ό,τι κατέκτησε εδώ και πενήντα χρόνια. Και όταν κάνετε αυτοκριτική και λέτε ότι όλες οι κυβερνήσεις φταίνε, δεν κάνετε αυτοκριτική για τα δασύματα στους επιχειρηματίες, για τα αφορολόγητα, που οι εφοπλιστές σχεδόν δεν φορολογούνται σε τίποτα. Δεν κάνετε αυτή την αυτοκριτική. Κάνετε αυτοκριτική, γιατί κάνετε παραπάνω προσλήψεις, γιατί κάνετε κάποιες αυξήσεις, γιατί καθιερώσατε τόση συμμετοχή στα φάρμακα, γιατί σε κάποιες κατηγορίες είπατε 100%.

Και αυτή είναι η αυτοκριτική σας, για ό,τι αναγκαστήκατε να παραχωρήσετε στο λαό ή για ό,τι δώσατε για λόγους συμμαχίας και εκλογοθηρίας. Η αυτοκριτική σας έγκειται εκεί και πουθενά αλλού. Δεν κάνετε αυτοκριτική για τίποτα άλλο. Επομένως -θα το πω καθαρά- η χρεοκοπία είναι άλλη για το κεφάλαιο και άλλη για το λαό. Όσο πιο πολύ χρεοκοπήσει ο λαός τόσο λιγότερες θα είναι οι επιπτώσεις της χρεοκοπίας για το κεφάλαιο.

Εμείς αυτήν τη νομιμότητα δεν την αναγνωρίζουμε. Βεβαίως δεν αρκούν τα λόγια. Σημασία έχει να μην την αναγνωρίσει η μεγάλη πλειοψηφία του λαού. Με κάθε μέσο και μέτρο θα σας πολεμήσουμε. Δεν φοβόμαστε τους κοτζαμάνηδες, τους παπαδοπουλέους κ.λπ..

Εσείς ξέρετε τι λέω. Βγάzte τους λαγούς μπροστά! Αλίμονο, αναδιοργανώνονται οι λαγοί για να σώσουν την Ελλάδα. Μην ξεχνάτε ότι όλοι αυτοί -ο Μεταξάς, ο Μουσολίνι, ο Χίτλερ- ανέβηκαν κοινοβουλευτικά, μέσω ψήφων. Αυτό να μην το ξεχνάτε. Βλέπετε ότι το αστικό κοινοβούλιο και ο καπιταλισμός βοηθάει και αυτούς να ανέβουν κοινοβουλευτικά. Όμως δεν τους φοβόμαστε. Ξέρετε για ποιους λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αλέκα Παπαρήγα, Γενική Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχει αρχίσει μια συζήτηση, που φαντάζομαι ότι θα επαναληφθεί όλες αυτές τις μέρες στην Αίθουσα και με την ευκαιρία της αυριανής συζήτησης για το τέλος στα ακίνητα, αλλά και γενικότερα με την ευκαιρία αρχικώς της λήψης των νέων μέτρων, έπειτα του μεσοπρόθεσμου και εν συνεχεία -ελπίζω- της ομαλής εξέλιξης και της υλοποίησης της Συμφωνίας της 21ης Ιουλίου.

Γνωρίζουμε ότι όλη αυτήν την περίοδο έχει δημιουργηθεί ένα σοβαρό πρόβλημα στους πολίτες. Οι πολίτες πιέζονται, υπάρχει πρόβλημα εμπιστοσύνης που διευρύνεται, όπως επίσης υπάρχει διεύρυνση της κρίσης αξιοπιστίας απέναντι στο πολιτικό σύστημα. Ο θόρυβος που υπάρχει αυτές τις μέρες ενισχύεται από όλη αυτήν την ακατάσχετη μετρολογία που έχει δει το φως της δημοσιότητας.

Για να είμαστε αντικειμενικοί, πρέπει να πούμε ότι έχουμε στηρίξει μια τεράστια προσπάθεια, για να μπορέσει η Ελλάδα να αποφύγει την κρίση, να προχωρήσει στο δρόμο της ανόρθωσης και της ανάπτυξης.

Σ' αυτήν την προσπάθεια υπήρξαν τεράστιες δυσκολίες. Ναι, ορισμένες ήταν αντικειμενικές. Για παράδειγμα, είναι αντικειμενικό ζήτημα η διεθνής ύφεση και η διάλυση του κράτους που παραλάβαμε. Υπάρχουν όμως -και πρέπει να το ομολογήσουμε- και υποκειμενικές αιτίες που βρίσκονται στις δικές μας καθυστερήσεις, σε λάθος υπολογισμούς, σε δισταγμούς και συμβιβασμούς που δεν έπρεπε να είχαν υπάρξει.

Το πρόβλημα είναι πώς θα προχωρήσουμε τώρα. Θα αλλάξουμε το δρόμο; Υπάρχει ένας άλλος δρόμος ή θα πρέπει πιο αποτελεσματικά, χωρίς λάθη και καθυστερήσεις, πιο γρήγορα να ακολουθήσουμε το δρόμο που έχουμε ήδη χαράξει;

Ακούσαμε με προσοχή τον κ. Σαμαρά και τη ρητορική του το τελευταίο Σαββατοκύριακο. Τι ρητορική ήταν αυτή; Ήταν η ρητορική της δραχμής και της χρεοκοπίας. Ο κ. Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη εγκαίνιασε τη ρητορική της δραχμής και της χρεοκοπίας!

Τι μας είπε ουσιαστικά; Ότι όλα θα είναι ρόδινα χωρίς να χρειαστεί να κάνουμε τίποτα. Θα επαναδιαπραγματευτούμε, λέει, το μνημόνιο. Πώς; Δεν το γνωρίζω, όταν οι πιο σκληροί απέναντι σ' αυτήν τη λογική είναι οι εταίροι του στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα.

Θα κάνουμε παροχές με φόρους προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες, θα κάνουμε παροχές μέσω των εισφορών, θα κάνουμε παροχές προς όλες τις κατευθύνσεις. Από ποιο ταμείο; Θα υπάρχει απαγόρευση -κατά τον κ. Σαμαρά- να γίνει οποιαδήποτε ιδιωτικοποίηση, ενώ η εφεδρεία που ήταν πρόταση της Νέας Δημοκρατίας μετατρέπεται τώρα σε μια λογική του τύπου: στέλνεις τον άλλον στο σπίτι του, να του στείλεις και το μισθό του.

Αυτά τα φαινόμενα, αυτές οι λογικές είναι εκείνες που συνεχίζουν την πολιτική Καραμανλή που μας έφτασε στο χείλος της χρεοκοπίας. Αυτό θέλει να κάνει ο κ. Σαμαράς.

Και θα έλεγα ότι πέραν αυτού, είναι καθαρό ότι προωθεί κι έναν νέο διχασμό την ώρα που το έθνος θέλει ενότητα, ομοψυχία. Την ώρα που οι Έλληνες χρειάζονται ομοψυχία αυτός ξεκίνησε τις κούφιας απειλές. Όμως είναι δείγμα αντίληψης και λογικής που χαρακτηρίζει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Τους αφήνουμε, είτε σε συμφωνία με τον κ. Τσίπρα, κύριε Λαφαζάνη,

είτε όχι, να εγκαινιάσουν αυτόν το δρόμο. Δεν μας αφορά. Είναι η ρητορική της δραχμής και της χρεοκοπίας.

Εμάς μας ενδιαφέρει σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο, να αναζητήσουμε το πώς μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά. Γιατί πράγματι η Ελλάδα μπορεί να προχωρήσει την εξυγίανση στην ανταγωνιστικότητα, στην ανάπτυξη, στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Σαφώς χρειάζεται εθνική συνεννόηση. Δεν το κρύβω. Όσο πιο πολλοί είμαστε, τόσο πιο αποτελεσματικοί είμαστε. Όσο πιο ενωμένοι είμαστε, τόσο πιο γρήγορα θα φθάσουμε στο στόχο. Πραγματικά κι εγώ θέλω να σημειώσω αυτό που είπε ο Αντιπρόεδρος πριν, ότι με τη σημερινή ρητορική του κ. Καρτζαφέρη θα μπορούσε κανείς να συμφωνήσει σε πολλά και να διαφωνήσει στο τέλος. Αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να σας απασχολήσει, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δικαίωμά σας είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Εγώ θα έλεγα, λοιπόν, ότι πρέπει να αναζητήσουμε αυτή την εθνική συνεννόηση. Μπορούμε μέσω κομμάτων; Καλώς. Μπορούμε με Βουλευτές, όπου κι αν κάθονται; Καλώς. Μπορούμε με κοινωνικές δυνάμεις, με δυνάμεις ζω-ντανές, παραγωγικές, δυναμικές, αυτές του κράτους, της κοινωνίας, της παραγωγής, που είναι καθημερινά γύρω μας; Θα το επιδιώξουμε. Θα επιδιώξουμε να συμπορευτούμε με όποιον καταλαβαίνει πού βρίσκεται η Ελλάδα και θέλει η Ελλάδα να απαλλαγεί από τα δεσμά της, να απαλλαγεί από την καθήλωση, να τραβήξει μπροστά.

Σε ποιον δρόμο θα βαδίσουμε; Με φυγή προς τα εμπρός, στο δρόμο που έχουμε χαράξει. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Φυγή προς τα εμπρός! Όμως οι αλλαγές θα πρέπει να μην είναι μόνο στα λόγια, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά να είναι και στην πράξη. Γιατί μόνο έτσι δημιουργείς υποστηρικτικές δυνάμεις, όταν βλέπει έμπρακτα ο πολίτης να αλλάζουν τα πράγματα γύρω του.

Για παράδειγμα, «ανοίγοντας» τα επαγγέλματα, όχι στα λόγια αλλά στην πράξη, δημιουργούνται και νέες δυνάμεις που βρίσκουν δουλειά, νέοι άνθρωποι που μπαίνουν στα επαγγέλματα. Οι άνθρωποι αυτοί είναι αντικειμενικά σύμμαχοί σου. Στα λόγια έχεις προκαλέσει μία σύγκρουση, έχεις βάλει ανθρώπους απέναντι. Έχεις όμως και δυνάμεις θετικές, υποστηρικτικές, που η πράξη δημιουργεί. Εδώ καταφέραμε ούτε τους μεν ούτε τους δε να έχουμε, σε πολλές περιπτώσεις. Άρα κάποια πράγματα πρέπει να αλλάξουν.

Πρέπει, για παράδειγμα, να μαζευτούν επιτέλους οι φόροι και να φτιαχτούν οι μηχανισμοί. Δύο χρόνια το λέμε. Πρέπει επιτέλους να «τρέξει» το ΕΣΠΑ και να το νιώσει ο πολίτης. Επίσης δύο χρόνια το λέμε. Πρέπει επιτέλους να αλλάξουν συγκεκριμένα, απτά, καθημερινά πράγματα στη σχέση του πολίτη με τη δημόσια διοίκηση. Δύο χρόνια το λέμε κι αυτό. Τώρα πρέπει να γίνουν. Αυτό σημαίνει «φυγή προς τα εμπρός». Σημαίνει ότι αποφασίζουμε μέσα μας ότι αναλαμβάνουμε όλο το πολιτικό κόστος και κάνουμε τη σύγκρουση, ότι αλλάζουμε τα πράγματα, ότι οι αλλαγές γίνονται πράξη, ότι οι αλλαγές γίνονται στοιχείο πια όχι απλά ρητορικής, αλλά έμπρακτα αποδεδειγμένο μέσα στην κοινωνία. Μόνο τότε μπορείς να είσαι πειστικός και μόνο τότε μπορείς να πεις ότι ξαναγυρίζει η ελπίδα, ότι επιδιώκω να έχω πρωτογενές πλεόνασμα, ότι θα πάρω το νέο δάνειο, την πρώτη δόση, που θα είναι τεράστια και θα μου επιτρέψει να ξεπληρώσω με τη μία όλες τις οφειλές του κράτους στον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή τα 6,5 δισεκατομμύρια που οφείλει και έτσι η αγορά θα αναπνεύσει, θα ξεκουνηθεί -αυτό όμως προϋποθέτει το νέο δάνειο- και ότι θα προχωρήσω μπροστά με μέτρα τόνωσης της ρευστότητας στο πιστωτικό σύστημα.

Για να πάμε όμως εκεί, πρέπει πάλι να πάρουμε επώδυνες αποφάσεις. Δεν τις ακούσαμε σήμερα. Φαντάζομαι λόγω της Κυβερνητικής Επιτροπής. Θα έχουμε την ευκαιρία όμως να τις συζητήσουμε τις επόμενες ημέρες. Να πάρουμε επώδυνες αποφάσεις, εάν δεν υπάρχει άλλος δρόμος, αλλά να είναι και δίκαιες.

Γιατί, για παράδειγμα, δεν μπορεί κανείς να ξεκινάει από το χαμηλοσυνταξιοχό του ΙΚΑ που το κράτος τον επιδοτεί, αν δεν κάνω λάθος, με κάτω των 3.000 ευρώ το χρόνο και να ξεχνάει ότι υπάρχουν κάποιοι άλλοι που το κράτος τούς επιδοτεί με 20.000

ευρώ το χρόνο. Δεν θα ξεκινήσεις, λοιπόν, απ' αυτόν που επιδοτείς με τις 3.000 ευρώ, αλλά θα ξεκινήσεις απ' αυτόν που επιδοτείς με τις 20.000 ευρώ. Δημιουργείται μια πλαστή ευμάρεια, μία πλαστή εικόνα στο συνταξιοδοτικό σύστημα. Δεν μπορείς να ξεκινήσεις από τη μικρή ή τη χαμηλή σύνταξη που τα βγάζει δύσκολα πέρα. Πρέπει, λοιπόν, κι εκεί οι κινήσεις σου και η μείωση των δαπανών να έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά δικαιοσύνης. Όπως και στο μέτρο της εφεδρείας, που είναι δύσκολο κι επώδυνο μέτρο, αλλά ίσως δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς, όταν κλείνεις μία επιχείρηση όπου και πάλι πρέπει να έχεις κριτήρια. Δεν μπορεί να υπάρχει εκεί η λογική του κόμματος, η λογική του συνδικάτου, η λογική του διοικητή. Πρέπει να ξέρουμε ότι τα κριτήρια αυτά είναι σωστά και ενιαία για όλους και ότι κρίνονται όλοι, ότι στα κριτήρια αυτά υπάρχουν κανόνες και οι κανόνες αυτοί τηρούνται και μπορούν και να ελέγχονται και να μπορείς να πείσεις τον ελληνικό λαό ότι οι κινήσεις που θα κάνεις κι ο έλεγχος που θα κάνεις σ' αυτές υπακούουν σε συγκεκριμένες αναγκαιότητες. Μόνο έτσι πείθεις.

Πιστεύω ότι έχουμε τη ικανότητα να προχωρήσουμε μπροστά. Πιστεύουμε πραγματικά ότι μπορεί αυτή η χώρα να σωθεί, αρκεί να πειστούμε γι' αυτό. Μέχρι τώρα εμείς ως πολιτικό σύστημα, είμαστε ίσως, το πρόβλημα και κυρίως τα δύο μεγάλα κόμματα, που έχουν κυβερνήσει τον τόπο. Πρέπει από το πρόβλημα να γίνουμε η λύση του προβλήματος. Και καλώ όλους σας, όποιος θέλει να μας βοηθήσει σε αυτό. Μπορούμε να κάνουμε τη δουλειά, αρκεί να το αποφασίσουμε.

Θέλω να πω με την ευκαιρία, απαντώντας και στον κ. Γεωργιάδη, που έκανε μια, κατά τη γνώμη μου, άκρως λανθασμένη αναφορά στην οποία απάντησε ο κ. Μακρυπίδης, αλλά και σε άλλους που αναφέρθηκαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, να τους πω ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ έχει πάρει στις πλάτες της ακόμα και ευθύνες, που δεν όφειλε να πάρει. Διότι έχει πάρει και τις ευθύνες εκείνες που αναλογούσαν στην παράταξη που δημιούργησε την κρίση: στη Νέα Δημοκρατία. Πήραμε πάνω μας την ευθύνη. Έχουμε πάνω μας οδηγήσει με κόστος μας, προσωπικό και πολιτικό, τη χώρα να μπορεί να ελπίζει, να μπορεί να παλεύει την ανόρθωσή της. Και όπως απέδειξε και η Σύνοδος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας την περασμένη Δευτέρα, που συζητήσαμε και το μέτρο που ψηφίζει αύριο, αναλαμβάνουμε και πάλι τις ευθύνες μας.

Θέλω όμως, να πω ότι αυτή η προσπάθεια δεν μπορεί να στηρίζεται πάντα σε κάποιον που βρίσκουμε πρόθυμο να μπει μπροστά. Αυτή η προσπάθεια θα είναι αποτελεσματική, όταν όλοι μπορούμε να κοιτάμε τον Έλληνα πολίτη στα μάτια. Εμείς, που ψηφίζουμε μέτρα που τον επιβαρύνουν, εμείς που ψηφίζουμε μέτρα που τον στενοχωρούν, αισθανόμαστε ότι μπορούμε να τον κοιτάξουμε στην προοπτική. Πρέπει όμως, σε αυτό να συμμετάσχουμε όλοι.

Και μια τελευταία παρατήρηση. Αρκετά παίξαμε με αυτές τις διαδικασίες της ΕΛΣΤΑΤ. Άκουσα τον κ. Κεφαλογιάννη να λέει πράγματα, τα οποία δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα πριν, να μην παίζουμε «εν ου παικτοίς».

Θέλω να θυμίσω ότι, όταν έγινε η αναθεώρηση των στοιχείων, η Ελλάδα ήταν ήδη στο μνημόνιο, γιατί μερικοί λένε ότι έγινε για να μπούμε. Θέλω να πω σε αυτούς που μιλάνε τώρα ότι δεν μπορούν δύο χρόνια να σιωπούν και ξαφνικά όταν ξηλώθηκαν να το θυμούνται. Όποιος θέλει να ακολουθεί μια στάση ευθύνης μιλάει και παρατείνεται την ώρα που εκτιμά ότι γίνεται ένα λάθος, δεν το θυμάται δύο χρόνια μετά, επειδή τον ξήλωσαν από την αμειβόμενη θέση που κατείχε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω επίσης, να πω ότι αυτές οι αποφάσεις πάρθηκαν από ανεξάρτητες αρχές και κυρίως τη EUROSTAT, που ούτε Έλληνες είναι, ούτε υπακούουν σε εντολές κανενός Έλληνα και ξένου.

Κάπου να σταματήσει, λοιπόν, αυτό το παιχνίδι, που δηλητηριάζει ακόμα περισσότερο την αξιοπιστία του συστήματος και δηλητηριάζει την πολιτική της χώρας. Θα πούμε «όχι» σε νέες διχαστικές λογικές. Και ξέρετε πόσο προσεκτικοί είμαστε, ακόμα και απέναντι σε εκείνους που έκαναν παραποίηση των στατιστικών στοιχείων. Έχουμε παραπέμψει το θέμα στην Επιτροπή Θε-

σμών και Διαφάνειας: μια αξιόπιστη και ισχυρή επιτροπή του Κοινοβουλίου, η οποία έχει τη δυνατότητα να το ερευνήσει σοβαρά, μακριά από κομματικές λογικές και να το ερευνήσει σε βάθος. Ας πάει εκεί όποιος θέλει να βάλει τα ζητήματά του.

Όσο μας αφορά, κοιτάμε μπροστά. Όσο μας αφορά, αναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά τις ευθύνες μας. Αλλά όσο μας αφορά, θα συνεχίσουμε να επιμένουμε ότι είναι η ώρα της πράξης και της αποτελεσματικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ό,τι ψηφίζουμε εδώ, πρέπει να γίνεται πράξη, κύριοι της Κυβέρνησης. Οι αλλαγές αυτές δεν κρίνονται στα λόγια, κρίνονται στην πράξη, γιατί μόνο τότε πετυχαίνουν και μόνο τότε δίνουν δύναμη και ελπίδα ότι κάτι αλλάζει σε αυτόν τον τόπο και μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστο Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, για έξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να ξεκινήσω με ένα σχολιασμό για αυτά που είπε ο Υπουργός, ο οποίος ανάμεσα στα άλλα τόνισε ότι είναι δεινή η οικονομική κατάσταση, είναι δραματική η κατάσταση, γι' αυτό – λέει- ζητάμε θυσίες.

Κύριοι Υπουργοί, εδώ και δυο χρόνια με τα βάρβαρα μέτρα που παίρνετε, με αυτά τα ταξικά σας μέτρα, θυσιάζετε την εργατική τάξη, όλους τους εργαζόμενους, τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα. Μέρα με τη μέρα θάβετε τα όνειρα των νέων. Δεν είναι ότι τους ψαλιδίζετε τα φτερά, κάτι που κάνατε μέχρι τώρα και εσείς και η Νέα Δημοκρατία. Σήμερα τους καταδικάζετε στην απαξίωση.

Είπε ακόμα ο Υπουργός «μας εξαναγκάζει η τρόικα για τα βάρβαρα μέτρα που παίρνουμε». Ναι, όμως ήταν στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, όπως και στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, ανάλογα αντεργατικά, αντιλαϊκά, αντικοινωνικά μέτρα.

Είπε, επίσης, ο Υπουργός ότι η Ελλάδα είναι στην τριακοστή θέση ανάμεσα στις πιο πλούσιες χώρες. Ναι, η Ελλάδα είναι πλούσια. Έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα. Έχει πλούτο. Παράγεται πλούτος σε αυτόν τον τόπο. Έχει πλούσια κοιτάσματα, έχει ορυκτό πλούτο, έχει μεγάλες παραγωγικές δυνατότητες. Έχει ένα ικανότατο εργατοτεχνικό και επιστημονικό δυναμικό.

Όλα αυτά αποδεικνύονται άλλωστε από το γεγονός ότι 600 δισεκατομμύρια ευρώ είναι κατατεθειμένα μόνο στις ελβετικές τράπεζες. Αυτός είναι πλούτος, ο οποίος έχει παραχθεί εδώ στη χώρα μας. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τον πλούτο της χώρας τον καρπώνεται μια δράκα μεγαλοκαπιταλιστών, τραπεζιτών, εφοπλιστών, βιομηχάνων και στους εργαζόμενους όλα αυτά τα χρόνια –και ιδιαίτερα τα τελευταία– δίνετε φτώχεια, λιτότητα, ανεργία, εξαθλίωση και τα δίνετε όλες οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Ως ΚΚΕ υποστηρίζουμε ότι ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης, ριζικά διαφορετικός από αυτόν που ακολουθείται, μπορεί να διαμορφώσει όρους, συνθήκες και προϋποθέσεις, ώστε αυτόν τον πλούτο να τον γεύεται ο λαός, να τον γεύονται αυτοί που τον παράγουν με την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, με έναν κεντρικό σχεδιασμό, με εργατικό λαϊκό έλεγχο και φυσικά με μια άλλη εξουσία, με μια λαϊκή εξουσία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κύριο πρόβλημα εκτός από τον ακρωτηριασμό μισθών, συντάξεων, επιδομάτων, δικαιωμάτων κ.λπ., που αντιμετωπίζει σήμερα η εργατική τάξη και τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα, είναι η τρομοκρατική ιδεολογική επίθεση που δέχεται από την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την τρόικα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά και από πολιτικές δυνάμεις, από τα κόμματα που συμφωνούν και συμβάλλουν στην προώθηση αυτών των αντεργατικών, αντιλαϊκών μέτρων, τα οποία έρχονται με ρυθμό πολυβόλου.

Η επιχείρηση κατατρομοκράτησης των εργαζομένων και του

λαού γενικότερα, αναπτύσσεται πολύμορφα και πολύτροπα. Οι εργαζόμενοι καλούνται να υποστούν μέτρα βάρβαρα γιατί κινδυνεύει –λέει– με πτώχευση η Ελλάδα. Και όμως αυτά τα μέτρα έχουν ήδη πτωχεύσει την εργατική τάξη, τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα.

Ναι, οι ένα εκατομμύριο άνεργοι έχουν πτωχεύσει. Οι δεκάδες χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι που έβαλαν λουκέτο, έχουν πτωχεύσει. Οι εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι που τους κόψατε δέκατο τρίτο, δέκατο τέταρτο, δωδέκατο και ενδέκατο μισθό έχουν πτωχεύσει. Οι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν πληρώνονται, αλλά παίρνουν εναντί 150, 200, 250 ευρώ, έχουν οδηγηθεί στην απόγνωση, στην πτώχευση. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ύστερα από όλα αυτά, έρχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και φέρνει ένα νομοσχέδιο που δεν κάνει τίποτε άλλο από το να στηρίζει, να ενισχύει, να θωρακίζει το τραπεζικό σύστημα και να επιδιώκει την παραπέρα μακροχρόνια κερδοφορία του.

Ναι, περί αυτού πρόκειται. Έχουμε έναν ακόμα νόμο που στηρίζει τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις με ταυτόχρονη επίθεση στα εργατικά λαϊκά στρώματα και είναι ενταγμένος σε αυτήν τη σκληρή ταξική πολιτική, η οποία ακολουθείται. Άλλωστε, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ στις πρώτες του λέξεις στην εισήγησή του τόνισε ότι «με το παρόν νομοσχέδιο θέλουμε να θωρακίσουμε το τραπεζικό σύστημα».

Αυτή λοιπόν είναι η ουσία. Ληλατείτε τα λαϊκά εισοδήματα, απογυμνώνετε τα όποια οικονομικά έχουν απομείνει στην εργατική λαϊκή οικογένεια με αποκλειστικό σκοπό τη θωράκιση ενός από τους βασικότερους πυλώνες του αστικού συστήματος, το τραπεζικό.

Μίλησε ο Υπουργός για τη σωτηρία της χώρας. Δεν πρόκειται για τη σωτηρία της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μίλησε εβδομήντα οκτώ λεπτά ο Υπουργός και κάποια πράγματα πρέπει να απαντηθούν.

Η χώρα, η Ελλάδα, δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Η χώρα είναι πρωτίστως οι άνθρωποι, είναι ο κόσμος της δουλειάς, είναι η εργατική τάξη, ο εργαζόμενος λαός, τα λαϊκά στρώματα, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι άνεργοι, οι φτωχομεσαίοι αγρότες, οι εργαζόμενοι στη διανομή, αυτοί οι άνθρωποι που μοχθούν, που παράγουν τον πλούτο. Αυτή είναι η Ελλάδα την οποία χρεοκοπείτε καθημερινά με τα βάρβαρα ταξικά μέτρα.

Το άλλο τμήμα, τραπεζίτες, εφοπλιστές, μεγαλοβιομηχανοί, γενικότερα το μεγάλο κεφάλαιο, το λέει με τις πράξεις του, δεν έχει πατρίδα. Τα καράβια τους αλλάζουν καθημερινά σημαίες. Οι επιχειρήσεις τους φεύγουν για να πάνε σε γειτονικές χώρες όπου τα μεροκάματα είναι χαμηλά. Το κεφάλαιο έχει πατρίδα όπου υπάρχει κέρδος.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς ως ΚΚΕ θεωρούμε ότι αυτός ο ωμός εκβιασμός, «ή πληρώνεις το χαράτσι του ακίνητου, φτωχός, άνεργος, συνταξιούχος των 500 ευρώ ή σου κόβουμε το ρεύμα», θα απαντηθεί μαζικά, συλλογικά, συντονισμένα, διεκδικητικά, περιφρουρημένα.

Γι' αυτό, λοιπόν, για όλα αυτά οι εργαζόμενοι βρίσκονται στους δρόμους. Είμαστε σίγουροι ότι μέρα με τη μέρα όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι, άνεργοι, έφεδροι, αυτούς που τους βγάζετε στην εφεδρεία, νέοι άνθρωποι, θα βγουν στους δρόμους. Το ΚΚΕ καλεί για μαζικό ξεσηκωμό, οργανωμένα, συντονισμένα από τα σωματεία, από λαϊκές επιτροπές μέσα από την ενίσχυση της ταξικής κατεύθυνσης του εργατικού λαϊκού κινήματος, μαζικά, μαχητικά για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων.

Είναι μια πολιτική η οποία στηρίζεται από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΛΑΟΣ και από κάθε πολιτική δύναμη που στηρίζει την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε τη συναίνεση, πρωτίστως από το ΛΑΟΣ και από τη Νέα Δημοκρατία και από άλλους πρόθυμους. Δεν έχετε, όμως, τη συναίνεση των εργαζομένων σ' αυτήν την αντεργατική σας πολιτική.

Τονίζουμε, λοιπόν, ξανά, ότι αυτήν την πολιτική μαζικά, οργα-

νωμένα συντεταγμένα, περιφρουρημένα παλεύουμε μαζί με τους εργαζόμενους και πρωτοστατούμε σ' αυτόν τον αγώνα, για να ανατραπεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σπυρίδωνα Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης για τρία λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, κ. Βενιζέλος, έκανε μια απογοητευτική ομιλία. Δεν απευθύνθηκε στο σύνολο της Βουλής, δεν απευθύνθηκε στον ελληνικό λαό, απευθύνθηκε αποκλειστικά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Τι τους είπε; Ότι προσέξτε, να υπερψηφίσετε τα μέτρα, όσο σκληρά και απάνθρωπα και αν είναι, γιατί σε διαφορετική περίπτωση η χώρα θα οδηγηθεί σε εκλογές οι οποίες δεν θα φέρουν και κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Αυτή ήταν σήμερα η ομιλία του κ. Βενιζέλου. Ήταν ένα εκβιαστικό μήνυμα, δίλημμα στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Το λέμε αυτό με μεγάλη μας λύπη γιατί περιμέναμε -και δεν το είδαμε- να υπάρξει τουλάχιστον από την πλευρά της Κυβέρνησης μια στοιχειώδης αυτοκριτική.

Αφού δεν την έκανε, λοιπόν, ο ίδιος, ρωτάμε εμείς τον κ. Βενιζέλο: Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, έδειξε μία τεράστια αδράνεια η Κυβέρνηση; Έδειξε μία τεράστια αναποτελεσματικότητα; Πείτε μας ποια ιδιωτικοποίηση προχώρησε, πείτε μας μία. Πείτε μας ένα αγροτεμάχιο -να μην πάμε σε ιδιωτικοποίηση- που δόθηκε.

Τι θέλουμε να πούμε; Θέλουμε να πούμε ότι η αναποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι αυτή που έφερε τα νέα μέτρα, που έφερε τα νέα χαράτσια. Και εδώ να ξεκαθαρίσουμε κάτι, για να μην το έχουν καραμέλα οι της Κυβέρνησης. Η υψηλή φορολογία που μπαίνει τώρα στις πλάτες του ελληνικού λαού και συμπιέζει μέχρι θανάτου τη μεσαία και κατώτερη κοινωνική τάξη, είναι δημιούργημα, εφεύρημα των κυβερνήσεων του κ. Παπανδρέου. Δεν τους το ζητάει η τρόικα. Ίσα-ίσα η τρόικα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λέει: «Έλεος! Όχι άλλους φόρους». Και η Κυβέρνηση επιλέγει τους φόρους.

Και το ερώτημα είναι: Γιατί, άραγε, το κάνει;

Μα, πολύ απλά, αγαπητοί συνάδελφοι, το κάνει, γιατί πάσχει από έναν διυσμό το ΠΑΣΟΚ. Άλλη είναι η μεταρρυθμιστική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, που εισηγείται μεταρρυθμίσεις στην κοινωνία και στην οικονομία και άλλη είναι το «βαθύ» ΠΑΣΟΚ του κ. Φωτόπουλου, που κάνει το κουμάντο. Πώς να συνυπάρξουν αυτά τα δύο; Πρέπει να συγκρουστούν. Όμως, να θυμίσουμε στον κ. Βενιζέλο ότι ο κ. Φωτόπουλος αγκαλιά μαζί με τον προηγούμενο Υπουργό Οικονομικών έμπαιναν κάποτε μέσα στη ΔΕΗ και φώναζαν παρέα. Πώς να απογαλακτιστούν τώρα από τον οποιονδήποτε κ. Φωτόπουλο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άκουσα -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό- τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να λέει: «Ωραία τα λέει ο κ. Καρατζαφέρης, κύριε Ροντούλη, αλλά διαφωνούμε με την τελική του επισήμανση».

Δεν κατάλαβαν τίποτα, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε. Η τελική επισήμανση του Προέδρου -και απορώ ποιος μπορεί να διαφωνήσει με αυτή- είναι η εξής: «Δεν βλέπετε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ότι είναι έτοιμο ένα κοινωνικό ηφαίστειο να εκραγεί -αυτό είναι το μεγάλο άγχος που διακατέχει τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού- ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί, που θα προκαλέσει χαοτικές καταστάσεις;». Και μπορεί κάποιες παρατάξεις εντός και εκτός Βουλής να επιδιώκουν το χάος, αλλά ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θα πολεμήσει με όλες του τις δυνάμεις, για να βγει η χώρα από την κρίση, με σταθερότητα και χωρίς κοινωνικό αίμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερ-

μού κ. Αστέριο Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, για έξι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εβδομήντα λεπτά ομιλίας του κ. Βενιζέλου, για να μην πει για την ταμπакιέρα τίποτα, για τα μέτρα που θα ανακοινωθούν και να μας πει ότι όλα πηγαίνουν καλά με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και ότι από το 2012 πάμε ολота-χώς για πρωτογενή πλεονάσματα.

Καλά, λίγη ντροπή δεν υπάρχει σ' αυτήν τη χώρα; Λίγη ντροπή, έστω. Αυτό το οποίο κάνετε ως Κυβέρνηση είναι ένα πράγμα: Ρημάζετε και καταστρέφετε τον τόπο στο όνομα του χρέους. Στην ουσία, διεξάγετε έναν πόλεμο. Αυτήν την ώρα η Κυβέρνηση και το αστικό πολιτικό κατεστημένο έχει κηρύξει έναν πόλεμο, κατά την έννοια που είπε και ο Μπάφετ πόλεμο, αυτός ο λεφτάς ο Μπάφετ. Μάλιστα, είπε ο Μπάφετ το εξής: «Αυτός ο πόλεμος είναι ταξικός πόλεμος και ξέρετε ποιος τον έχει κηρύξει; Τον έχουν κηρύξει οι πλούσιοι εναντίον των φτωχών».

«Ευτυχώς» -είπε- «μέχρι τώρα εμείς νικάμε σε αυτόν τον πόλεμο». Μέχρι τώρα νικάτε, γιατί περί πολέμου ταξικού πρόκειται, αδίστακτου, ανελήθου, αδυσώπητου, πρωτοφανούς ίσως στα ιστορικά χρονικά ακόμη και αυτού του άγριου καπιταλισμού. Ως τώρα νικάτε.

Έχει ξεκινήσει ένα μεγάλο κίνημα εδώ στην Ελλάδα και ένα κίνημα τώρα, αυτήν τη στιγμή, σαρώνει τη χώρα και λέει: «Δεν πρόκειται να πληρώσουμε τα χαράτσια σας. Δεν πρόκειται να πληρώσουμε εμείς εσάς, για να πληρώνετε εσείς τους πιστωτές». Γιατί αυτό γίνεται. Αυτοί οι ληστές νεοαποικιοκράτες, οι οποίοι στο όνομα των δανεισμών έχουν δέσει χειροπόδαρους τους λαούς του κόσμου και ιδιαίτερα τον ελληνικό λαό, αυτοί που κατακλύζουν κυριολεκτικά το αίμα και τον ιδρώτα όλων των εργαζομένων και ιδιαίτερα της χώρας μας, δεν είναι δυνατόν να πληρώνονται με τα χαράτσια που βάζετε από τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, η οποία όχι μόνο πιέζεται, αλλά πολύ μεγάλα τμήματά της δεν μπορούν να επιβιώσουν.

Δεν πρόκειται να πληρωθεί το τέλος που έχετε βάλει στα ακίνητα με τη ΔΕΗ. Δεν πρόκειται και δεν πρέπει να πληρώσει ο άνεργος, ο άπορος, ο χαμηλοσυνταξιούχος, του οποίου έχετε κόψει τη σύνταξη, ο χαμηλόμισθος. Δεν πρόκειται να πληρώσουν. Και δεν πρέπει να πληρώσουν. Η ανομία είναι δική σας. Δεν είναι αυτών. Η ανομία είναι αυτά, τα οποία ψηφίζετε εδώ, περιστασιακές πλειοψηφίες, σε βάρος της κοινωνίας. Και τα αποκαλείτε νομιμότητα. Τη ληστεία την αποκαλείτε νομιμότητα. Αυτήν τη ληστεία δεν την ανέχεται ο κόσμος. Δεν πρόκειται να την αποδεχθεί. Τα χαράτσια θα πέσουν στο κενό. Μία μεγάλη αντίσταση έχει ξεσηκώσει ο ελληνικός λαός αυτήν την ώρα. Και αυτή η αντίσταση να είστε βέβαιοι θα οργανωθεί, θα αποκτήσει προσανατολισμό, αιτήματα, κατεύθυνση και προοπτική.

Δεν μας είπατε τι μέτρα θα πάρετε. Δεν είπατε τίποτα γι' αυτό. Εδώ τρελαινόμαστε. Μιλάει αυτήν την ώρα ο Υπουργός Οικονομικών με υπαλλήλους της δεκάρας, της τρόικα. Πρόκειται για υπαλλήλους της δεκάρας κυριολεκτικά. Αυτή είναι η τηλεδιάσκεψη που γίνεται. Και αυτοί οι υπάλληλοι διαπραγματεύονται με την Κυβέρνηση υποτίθεται τι μέτρα θα λάβουν. Κανένας άλλος δεν ξέρει τα μέτρα. Η τρόικα προσανατολίζει και με τον Υπουργό Οικονομικών συζητάει για το πού θα πάνε τα πράγματα. Τι συζητάνε αυτοί; Και τι θα επιβάλουν; Καινούργια μέτρα και συμπληρωματικά μέτρα.

Και σας ρωτώ: Πού θα φτάσει αυτή η εργασιακή εφεδρεία; Σε πόσες δεκάδες χιλιάδες θα φτάσετε αυτούς που θα είναι υπό καθεστώς εργασιακής εφεδρείας; Θα πάτε σε γενικευμένες απολύσεις; Διότι ακούμε τώρα ότι θα απολυθούν όλοι οι συμβασιούχοι από τις δημοτικές επιχειρήσεις. Ακούμε ότι θα πέσει το αφορολόγητο. Εκεί πάτε; Θα το πάτε στις 4.000, στις 5.000 το αφορολόγητο; Θα πληρώνουν, δηλαδή, φόρο και αυτοί που πεινάνε και δεν έχουν να φάνε; Θα πληρώνουν και αυτοί που δεν μπορούν να συντηρηθούν; Αυτές είναι οι επιλογές σας; Με το ενιαίο μισθολόγιο θα κόψετε τους μισθούς κατά 40% έως 50%. Αυτά δεν τα λέω εγώ. Εσείς τα διαρρέετε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Διαψεύστε τα, αν δεν είναι έτσι, ή πείτε μας τι γίνεται. Δεν μπορείτε να κρατάτε επτασφράγιστο μυστικό από όλη τη Βουλή το τι συζητάτε με την τρόικα και τι μέτρα σκοπεύ-

ετε να πάρετε.

Θα περικόψετε τις συντάξεις. Ιδιαίτερα οι επικουρικές πάνε στο σφαγείο.

Όσον αφορά τα ακίνητα, το χαράτσι σκοπεύετε να το πάτε μέχρι το 2014, έτσι λέτε, δηλαδή πάμε για μονιμοποίησή του. Αγοράζει ο άλλος ένα σπιτάκι για να μείνει και θα πληρώνει ενοίκιο μια ζωή δίπλα στο στεγαστικό δάνειο. Είναι δυνατόν να επιβιώσει ποτέ κοινωνία και να έχει προοπτική κάτω από αυτές τις εξελίξεις;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Δυστυχώς, έχουμε έναν Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος είπε ευθέως σε αυτήν την Αίθουσα ότι ευτυχώς –αυτό δεν έχει λεχθεί ξανά– που η χώρα έχει τεθεί υπό τον έλεγχο της τρόικας. Το έχω γράψει και έμεινα εμβρόντητος όταν το άκουσα. Είναι ευτυχισμένος. Είσατε ευτυχισμένοι που έχει τεθεί η χώρα υπό τον έλεγχο της τρόικας και μας εξηγείτε γιατί. Διότι αυτά τα οποία κάνουμε υπό τη νεοαποικιακή κηδεμονία της τρόικας, δεν θα μπορούσαμε να τα κάνουμε μόνοι μας. Επομένως έχουμε από πάνω τη σιδερένια φτέρνα του παγκόσμιου καπιταλισμού και της ιεραρχίας του για να ποδοπατήσουμε τα πάντα στην κοινωνία.

Αυτή είναι, δυστυχώς, η πολιτική και η επιλογή σας. Υπάρχει εναλλακτική λύση;

Τελειώνω, γιατί βλέπω θόρυβο, κύριε Πρόεδρε. Δεν ξέρω γιατί, αλλά εντάξει, τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε; Τι είπατε, κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βλέπω μία ανησυχία στην Αίθουσα, γι' αυτό το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν ανησυχεί κανείς. Εγώ ρώτησα διά νοημάτων τον κύριο Υπουργό αν θέλει να πάρει το λόγο μετά από εσάς, γιατί θα πρέπει να ξεκινήσουμε την ψηφοφορία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ανησυχήσει τώρα, λοιπόν, που θα πω μονολογικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ανησυχείτε, κύριοι συνάδελφοι, στην Αίθουσα; Όχι. Κανείς δεν ανησυχεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ανησυχείτε εσείς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εγώ δεν έχω πολλώ μάλλον κανένα λόγο να ανησυχήσω. Να ανησυχήσω γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ανησυχήσετε τώρα που θα πω την πρότασή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βλέπετε, έχετε και την ανοχή μου, σας δίνω και δύο λεπτά παραπάνω, αλλά καλό θα είναι να μην εξαντλήσετε την ανοχή μου, να ολοκληρώσετε την τοποθέτησή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ασφαλώς, τελειώνω.

Υπάρχει εναλλακτική λύση. Εναλλακτική λύση θα έπρεπε να είχε δοθεί από την αρχή. Θα έπρεπε να σταματήσετε αυτήν την πρόσδεση στην τρόικα και τη χρηματοδότησή της. Εδώ και τώρα θα έπρεπε να σταματήσετε αυτό το τροπάριο, αυτό το βιολί και να πάει η χώρα σε διακοπή αποπληρωμής του χρέους και να επαναδιαπραγματευτεί τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του. Είναι στοιχειώδες μέτρο, στοιχειώδης πολιτική ρεαλιστική, υπεύθυνη, η οποία μπορεί να δώσει μια νέα προοπτική στη χώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πάρετε το λόγο; Για τρία λεπτά;

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Παντελής Οικονόμου, έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Η περίοδος των θερινών εκπτώσεων έχει λήξει πάντως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Η περίοδος των θερινών εκπτώσεων, λέω, έχει λήξει. Σας το λέω για το τρίλεπτο. Μετά από σχοινοτεχνείς τοποθετήσεις πενήντα λεπτών, τριάντα λεπτών, είκοσι λεπτών, το τρίλεπτο το θεωρώ λίγο αυστηρό, αλλά θα περιοριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας ρώτησα αν θέλετε το λόγο για τρία λεπτά. Αν χρειάζεστε πέντε λεπτά, θα σας δώσω πέντε λεπτά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ θερμότατα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τρία ή πέντε χρειάζεστε;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όσα μου δώσετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν είναι δυνατόν να ξέρω πόσα χρειάζεστε εσείς.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν θα μιλήσω πολύ, κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, θα σας δώσω πέντε λεπτά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ.

Εγώ ήθελα να ξεκινήσω ευχαριστώντας ιδιαίτερως, συναδέλφους από την Αίθουσα, οι οποίοι δήλωσαν ότι δεν μας φοβούνται ως Κυβέρνηση, τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος. Καλώ όλους να μην φοβούνται εμάς –και εμείς δεν φοβόμαστε κανέναν– και κυρίως να μη φοβάται ο ελληνικός λαός, διότι, όταν υπάρχει φόβος, η κρίση θολώνει. Αν θόλωνε η κρίση, θα ακολουθούσε τις υποδείξεις σας –και τις δικές σας και άλλων κομμάτων– να μην πληρωθεί ο λογαριασμός, διότι εδώ προσποιούμεθα ότι βρισκόμαστε σε μία άλλη κατάσταση από αυτή στην οποία βρισκόμαστε.

Αυτό που εισηγούνται διάφοροι στη Βουλή –και το εισηγούνται και εκτός Βουλής– δεν είναι να βγούμε ομαλά από την κρίση, είναι ουσιαστικά να καταρρεύσουμε λέγοντας ότι δεν έχει και καμιά σημασία να καταρρεύσουμε, διότι ο λαός έχει ούτως ή άλλως χρεοκοπήσει. Συνεπώς και κατάρρευση να γινόταν, τι θα συνέβαινε;

Η πιο πρόσφατη κατάρρευση την οποία έχουμε δει –όχι συντεταγμένη έξοδο από κρίση– ήταν αυτή που έγινε στη Σοβιετική Ένωση. Αν νομίζετε ότι χρειαζόμαστε και εμείς να κρατήσει είκοσι χρόνια η περίοδος εξόδου από την κατάρρευση, ας πάμε σε τέτοιου είδους διαδικασίες, να καταρρεύσει το σύστημα, γιατί εκεί κατέρρευσε, πράγματι, το σύστημα. Μη μου πείτε ότι μετά έγινε ο κομμουνισμός. Κάθε άλλο. Όχι ότι ήταν πριν, αλλά ούτε μετά έγινε. Δεν νομίζω ότι δεν υπάρχει αδικία σήμερα. Ούτε εξαφανίστηκαν οι μεγαλοκαρχαρίες, οι καπιταλιστές στη Ρωσία. Αυτά για να ξέρουμε για τι μιλάμε.

Συνεπώς η πραγματική εναλλακτική τού «δεν πληρώνω» είτε τους λογαριασμούς είτε τους πιστωτές, ουσιαστικά εισηγείται αυτό. Αυτό σημαίνει το να μην πληρώσουμε, ότι για είκοσι χρόνια θα είμαστε σε μία φάση που θα τραβάμε κουπί. Εν συνεχεία, πάλι θα είναι εδώ οι καπιταλιστές.

Αυτό βέβαια μπορεί να εξασφαλίζει την επιβίωση γραφειοκρατιών, οι οποίες θα ρητορεύουν εναντίον των καπιταλιστών. Αυτό, ναι. Τώρα όμως, αν είναι ελκυστική αυτή η προοπτική είναι αμφίβολο.

Το πιο επικίνδυνο όμως είναι, ότι η αξιωματική αντιπολίτευση είναι υπέρ της επαναδιαπραγμάτευσης. Και το λέω αυτό, διότι επαναδιαπραγμάτευση με την έννοια που το λέει, δεν υπάρχει. Απλώς δεν υπάρχει, για τους εξής δύο λόγους:

Πρώτον, αφήνω πίσω την εύλογη απορία γιατί δεν την έκανε, όταν μπορούσε. Το 2009 μπορούσε να κάνει διαπραγμάτευση. Έβλεπε τι ερχόταν. Αντί αυτού προτίμησε να κάνει εκλογές. Είχε δύο χρόνια μπροστά της να κάνει διαπραγμάτευση. Δεν ήθελε κι έκανε εκλογές. Εδώ, όμως, υπάρχει ένα θανατηφόρο ερώτημα προς όσους λένε –στην Αξιωματική Αντιπολίτευση συγκεκριμένα– να κάνουν επαναδιαπραγμάτευση. Λεφτά έχουν όσο θα διαπραγματεύονται; Η χώρα έχει διαθέσιμα; Η απάντηση είναι «όχι». Συνεπώς, τι διαπραγμάτευση θα γίνεται; Δεν το καταλαβαίνω. Θα γίνεται εν κενώ, χωρίς να λειτουργεί τίποτα, χωρίς να χρηματοδοτείται καμμία κρατική λειτουργία και θα γίνεται διαπραγμάτευση.

Δεύτερον, από την ήδη εμπειρία που έχει η Αξιωματική Αντιπολίτευση με τους κύκλους με τους οποίους συνδιαλέγεται, υπάρχει περιθώριο επαναδιαπραγμάτευσης; Εσύ μπορεί να θέ-

λεις να διαπραγματευτείς. Συνομιλητής υπάρχει;

Εδώ υπάρχει κάτι πολύ συγκεκριμένο που είναι αυτό που κά-
νουμε εμείς. Κι αυτό είναι η έξοδος από την κρίση, η έξοδος από
το πρώτο μνημόνιο με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Και στην
κατηγορία ότι δεν κάναμε τίποτα όλο το καλοκαίρι, υπενθυμίζω
ότι το μεσοπρόθεσμο την 21η Ιουλίου και σήμερα αυτό που κά-
νουμε, που είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι του μεσοπρόθεσμου,
που είναι να υπάρξει το ταμείο της χρηματοοικονομικής σταθε-
ρότητας, από το οποίο θα μπορέσουμε να φύγουμε ομαλά από
την προηγούμενη κατάσταση και να πάμε στο μεσοπρόθεσμο.

Τι καταγγελία αόριστη είναι αυτή, ότι «δεν κάνετε τίποτα»;
Ποιος άλλος θα μπορούσε να έχει κάνει κάτι άλλο; Να έρθει να
μας το πει. Αλλά από αυτά που γίνονται, όχι από αυτά που δεν
γίνονται.

Τώρα θα μιλήσουμε και στα άρθρα για τα συγκεκριμένα θέ-
ματα. Εγώ δεν θέλω να ταλαιπωρήσω άλλο το Σώμα, οπότε θα
σας πω από τώρα για το συγκεκριμένο τέλος, για το οποίο
άκουσα και μία πρόσκληση εις ανυπακοή, εις μη πληρωμή.

Κατ'αρχάς, το τέλος αυτό καλούνται να το πληρώσουν άνθρω-
ποι διαφόρων κατηγοριών, από πολύ φτωχούς, πράγματι, ανή-
μπορους, άνεργους, για τους οποίους λαμβάνονται ειδικές
πρόνοιες, μέχρι όμως και φοροφυγάδες, μέχρι και άνθρωποι οι
οποίοι απέκτησαν τεράστια ακίνητη περιουσία από παραοικονο-
μία και από μη δηλωμένους φόρους. Αφορά σε όλους.

Άρα, λοιπόν, το μέτρο είναι καθολικό. Δεν είναι όμως οριζό-
ντιο, γιατί άκουσα και αυτήν την κατηγορία, για να το ξεκαθαρί-

σουμε. Δεν είναι οριζόντιο. Υπάρχουν πολλαπλές κλίμακες που
επιμερίζουν τα βάρη εκεί που πρέπει, με τον πιο δίκαιο δυνατό
τρόπο.

Συνεπώς, εάν πράγματι επιβεβαιωθούν οι προβλέψεις οι
οποίες υπάρχουν δε, φοροεισπρακτικά μέτρα με την έννοια την
οποία γνωρίσαμε και την επαπειλείται ότι επέρχονται κι άλλα, πι-
θανότατα δεν θα χρειαστεί να υπάρξουν. Σας το λέω αυτό γιατί
είναι πάρα πολύ καλό να συζητάμε γι' αυτά που υπάρχουν κι όχι
να πανικοβάλλουμε, όχι τόσο την Αίθουσα, όσο αυτούς που πα-
ρακολουθούν τι γίνεται στην Αίθουσα με μέτρα τα οποία θα έρ-
θουν και τα οποία δεν ξέρουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον Ανα-
πληρωτή Υπουργό Οικονομικών, κ. Παντελή Οικονόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συ-
ζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονο-
μικών: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των
Πιστωτικών Ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού
χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού
Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιή-
σεών της και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομα-
στικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνα-
γεργμού επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο
έχει ως εξής:

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 20/9/2011

Οι υπογράφωντες βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αιτούμεθα τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις».

Οι βουλευτές

Καρατζαφέρης Γεώργιος

Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος

Ανατολάκης Γεώργιος

Αποστολάτος Βαΐτης

Βελόπουλος Κυριάκος

Βορίδης Μαυρουδής

Γεωργιάδης Σπυρίδων – Άδωνις

Κιλιτίδης Κωνσταντίνος

Κολοκοτρώνης Άγγελος

Κοραντής Ιωάννης

Μαρκάκης Πάυλος

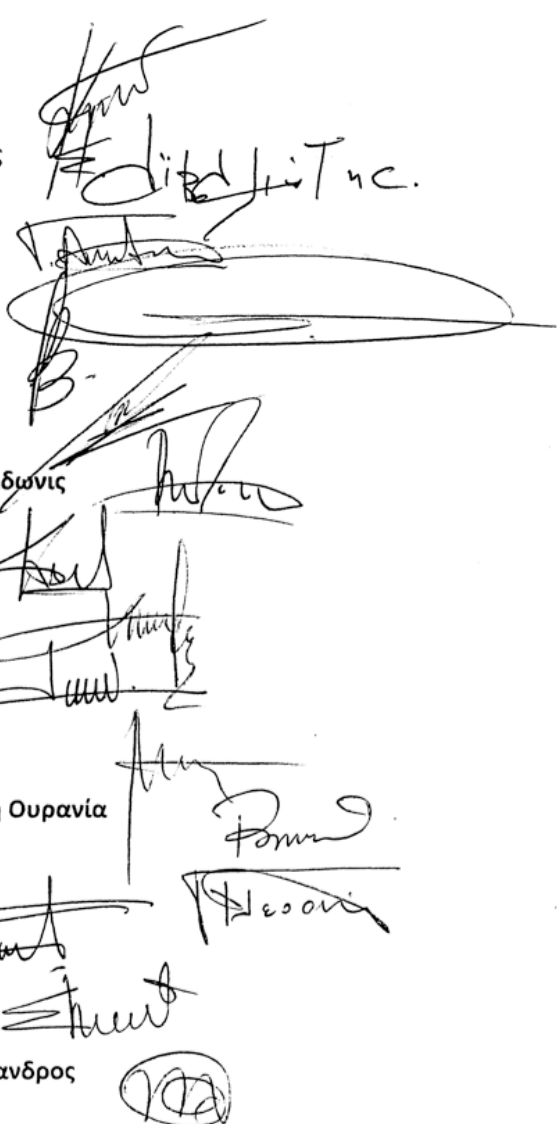
Παπανδρέου – Παπαδάκη Ουρανία

Πλεύρης Αθανάσιος

Πολατίδης Ηλίας

Ροντούλης Αστέριος

Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

- Ο κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης. Παρών.
- Ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης. Παρών.
- Ο κ. Γεώργιος Ανατολάκης. Παρών.
- Ο κ. Βαϊτσης Αποστολάτος. Παρών.
- Ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος. Παρών.
- Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης. Παρών.
- Ο κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης. Παρών.
- Ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης. Παρών.
- Ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης. Παρών.
- Ο κ. Ιωάννης Κοραντής. Παρών.
- Ο κ. Πάυλος Μαρκάκης. Παρών.
- Η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη. Παρούσα.
- Ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Παρών.
- Ο κ. Ηλίας Πολατίδης. Παρών.
- Ο κ. Αστέριος Ροντούλης. Παρών.
- Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος. Παρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου: ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Γεώργιος Κασαπίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

(Κατά την διάρκεια της ψηφοφορίας, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Αυτές οι ψήφοι θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογισθούν στην καταμέτρηση.

Οι επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΛΛ

ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2221

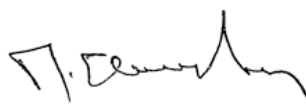
Ημερομ. 21/9/11

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις» ψηφίζω...*ΝΑΙ*.....

Με τιμή

ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

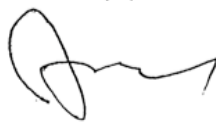
Αριθμ. Πρωτ.: 2219
Ημερομ. 21/9/11

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις» ψηφίζω... ΝΑΙ.

Με τιμή

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΑ ΣΟΦΙΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2220

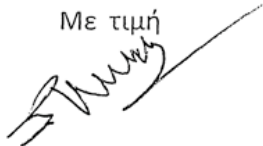
Ημερομ. 21/9/11

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις» ψηφίζω.....

Με τιμή

ΓΙΑΝΝΑΚΑ ΣΟΦΙΑ

ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. ΑΡΤΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2218

Ημερομ. 21/9/11

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις» ψηφίζω.....ΝΑΙ.....

Με τιμή

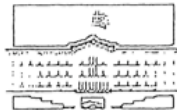
ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

>>

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Επίσης, σας ενημερώνω ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές των συναδέλφων κ. Θωμά Ρομπόπουλου και κ. Θεοδώρας Μπακογιάννη, οι οποίοι μας γνωρίζουν ότι απουσιάζουν από την ψηφοφορία και ότι αν ήταν παρόντες θα ψήφιζαν «ΝΑΙ».

Οι επιστολές αυτές, οι οποίες εκφράζουν πρόθεση ψήφου θα καταχωρισθούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν συνυπολογίζονται στην καταμέτρηση των ψήφων και έχουν ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΘΩΜΑΣ ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης - ΠΑΣΟΚ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2222

Ημερομ. 21/9/11

Προς
Τον Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Αθήνα, 21 Σεπτεμβρίου 2011

Κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι λόγω απουσίας μου από τη σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής λόγω αναρρωτικής άδειας, δηλώνω ότι εάν ήμουν παρών θα ψήφιζα **ΝΑΙ** στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του Σχεδίου Νόμου του Υπ. Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις».

Με εκτίμηση

Θωμάς Ρομπόπουλος
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης - ΠΑΣΟΚ

ΑΠΟ :DİM SIM

ΑΡ. ΦΑΞ :00302109213422

21 ΣΕΠ. 2011 13:24 P1

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

Ανεξάρτητη Βουλευτής Δ' Αθηνών

Αθήνα, 21 Σεπτεμβρίου 2011

Προς
κ. Φίλιππο Πετσάλλικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2238
Ημερομ. 21/9/11

Κύριε Πρόεδρε,

Λόγω σοβαρού καλλήματος σας ενημερώσω ότι κατά την σημερινή ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεων της και άλλες διατάξεις» ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

Ντόρα Μπακογιάννη

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν 221 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 183 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 38 Βουλευτές.

Ψήφισε «ΠΑΡΩΝ» κανένας Βουλευτής, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής ΝΑΙ ΟΧΙ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	-	
Γερουλάνος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος	+	
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία	+	
Αυγερινόπουλου Διονυσία	-	
Αντώναρος Ευάγγελος	-	
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	-	
Αβραμόπουλος Δημήτριος	-	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)	+	
Πιπιλή Φωτεινή	+	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		-
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		-

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	-	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης		+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	

Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	-	
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	+	
Μητσοτάκης Κυριάκος	-	
Γιακουμάτος Γεράσιμος	-	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	-	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	-	
Παπαθανασίου Γιάννης	-	
Πολύδωρας Βύρων	-	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	
Ντινόπουλος Αργύρης	-	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		-
Χαλβατζής Σπυρίδων		+
Μαυρίκος Γεώργιος		-
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		-
Πρωτούλης Ιωάννης		-
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνος)	+
Μακρυπιδης Ανδρέας	+
Γιαννακά Σοφία	+
Κουρουμπλής Παναγιώτης	-
Σαλμάς Μάριος	-
Σταμάτης Δημήτριος	-
Καραγκούνης Κωνσταντίνος	-
Μωραϊτης Νικόλαος	-

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μανιάτης Ιωάννης	+
Ανδριανός Ιωάννης	-
Παπαδημητρίου Ελισσάβετ (Έλσα)	+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ρέππας Δημήτριος	+
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεάς	+
Λυκουρέντζος Ανδρέας	-

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Τσιρώνης Δημήτριος	+
Στασινός Παύλος	+
Παπασιώζος Κωνσταντίνος	-

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Παπανδρέου Γιώργος	+	
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	
Οικονόμου Βασίλειος		+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Ασπράδάκης Παντελεήμων (Παντελής)	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	
Βλάχος Γεώργιος	-	
Μπούρας Αθανάσιος	+	
Καντερές Νικόλαος	+	
Γκιόκας Ιωάννης	-	
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+
Κυριακοπούλου Μαρία	+

Μπεκίρης Μιχαήλ	+		NOMOS ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Νικολόπουλος Νικόλαος	+		Κατσούρας Χρήστος	+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+		
Τσούκαλης Νικόλαος		+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος		+	Βενιζέλος Ευάγγελος	+
			Καστανίδης Χαράλαμπος	+
NOMOS ΒΟΙΩΤΙΑΣ			Αράπογλου Χρυσή	+
Τόγιας Βασίλειος	+		Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Τσόνολου-Βυλλιώτη Βασιλική	+		Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+
Αγάτσα Αριάδνη	+		Βούγιας Σπυρίδων	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	-		Ρομπόπουλος Θωμάς	-
			Καραμανλής Κωνσταντίνος	-
NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ			Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+		Καλαφάτης Σταύρος	-
			Ιωαννίδης Ιωάννης	-
NOMOS ΔΡΑΜΑΣ			Ράπτη Ελένη	-
Αηδόνης Χρήστος	+		Ζιώγας Ιωάννης	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	-		Καλαντίδου Σοφία	-
Τζίμας Μαργαρίτης	-		Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
			Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ				
Κρεμαστινός Δημήτριος	+		B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Νικητιάδης Γεώργιος	+		Γερανίδης Βασίλειος	+
Ζωίδης Νικόλαος	+		Αρβανιτίδης Γεώργιος	+
Κασσάρας Γεώργιος	+		Καράογλου Θεόδωρος	-
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)	-		Αναστασιάδης Σάββας	-
			Ιγνατιάδης Θεόδωρος	-
NOMOS ΕΒΡΟΥ			Βελόπουλος Κυριάκος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+			
Τσιαούση Ελένη	+		NOMOS ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+		Παντούλας Μιχαήλ	+
			Αργύρης Ευάγγελος	-
NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ			Οικονόμου Αθανάσιος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+		Τασούλας Κωνσταντίνος	+
Κεδίκογλου Συμεών	+		Καλογιάννης Σταύρος	+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	-			
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	-		NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ	
Μαρίνος Γεώργιος	-		Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+	Παπουτσής Δημήτριος	-
			Εμινίδης Σάββας	-
NOMOS ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Καρανίκας Ηλίας	+			
			NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
NOMOS ΖΑΚΥΝΘΟΥ			Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+		Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
			Θεοχάρη Μαρία	+
NOMOS ΗΛΕΙΑΣ			Τσιάρας Κωνσταντίνος	-
Κατρίνης Μιχαήλ	-		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	-
Κουτσούκος Γιάννης	+			
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+		NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+		Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+		Τζηκαλάγιας Ζήσης	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	-			
			NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
NOMOS ΗΜΑΘΙΑΣ			Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	-
Γκόνολου Αθανάσιος	+		Χαραλάμπους Χαράλαμπος	-
Τόλκας Άγγελος	+			
Χαλκίδης Μιχαήλ	-		NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
			Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
NOMOS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ				
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+		NOMOS ΚΙΛΚΙΣ	
Παρασύρης Φραγκίσκος	+		Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		Φραγγίδης Γεώργιος	+
Σκραφνάκη Μαρία	+		Κιλτίδης Κωνσταντίνος	-
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+			
Αυγενάκης Ελευθέριος	+		NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	-		Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+
Κριτωτάκης Μιχαήλ	+		Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
			Βλαττής Ιωάννης	+

Κασαπίδης Γεώργιος	+	Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Παπαδόπουλος Μιχάλης	-	Τραγάκης Ιωάννης	+	
		Νεράντζης Αναστάσιος	+	
NOMOS ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		-
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	Ανατολάκης Γεώργιος		+
Φαρμάκη Αικατερίνη	+	Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
Μανωλάκης Άγγελος	+			
Κόλλιας Κωνσταντίνος	+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ		
		Τζάκρη Θεοδώρα	+	
NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ		Θεοδωρίδης Ηλίας	+	
Ρήγας Παναγιώτης	+	Γιουματζίδης Βασίλειος	+	
Παπαμανώλης Γεώργιος	+	Καρασμάνης Γεώργιος	-	
Βρούτσης Ιωάννης	-			
		NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ		
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ		Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Δαβάκης Αθανάσιος	+	Μίχου Μαρία	+	
Αποστολάκος Γρηγόριος	+	Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	-	
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ		NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+	Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
Σαχινίδης Φίλιππος	+	Τσουμάνης Δημήτριος		-
Αλεξανδρίδου Βασιλική	+			
Χαρακόπουλος Μάξιμος	-	NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Ζώης Χρήστος	+	Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Σκυλλάκος Αντώνιος	-	Κεφαλογιάννη Όλγα	-	
Ροντούλης Αστέριος				
Διώτη Ηρώ		NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ		
		Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ		Πεταλωτής Γεώργιος	+	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	Στυλιανίδης Ευριπίδης	-	
Πλακιωτάκης Ιωάννης	+			
		NOMOS ΣΑΜΟΥ		
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
Σηφουνάκης Νικόλαος	+			
Γαληνός Σπυρίδων	+	NOMOS ΣΕΡΡΩΝ		
Σκοπελίτης Σταύρος		Μπόλαρης Μάρκος	+	
		Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΟΣ		Τζελέπης Μιχαήλ	+	
Μαργέλης Σπυροπάνος	+	Λεονταρίδης Θεόφιλος	-	
		Καριπίδης Αναστάσιος	-	
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	+	
Καρτάλης Κων/νος	+	Πολατίδης Ηλίας		+
Ζήση Ροδούλα	+			
Νάκος Αθανάσιος	+	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Νάνος Απόστολος		Χάιδος Χρήστος	+	
Μαρκάκης Παύλος		Μαγκούφης Χρήστος	+	
		Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		Λέγκας Νικόλαος	+	
Κουσελάς Δημήτριος	+	Χατζηγάκης Σωτήριος	+	
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+			
Βουδούρης Οδυσσέας	+	NOMOS ΘΕΙΩΤΙΔΟΣ		
Σαμαράς Αντώνιος		Τσώνης Νικόλαος	+	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
		Μπατζελή Αικατερίνη	+	
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ		Σταϊκούρας Χρήστος	+	
Μάνταζη Τσετίν	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος	-	
Ξυνίδης Σωκράτης	+			
Κοντός Αλέξανδρος	-	NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
		Λιάνης Γεώργιος	-	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+	
Καρύδης Δημήτριος	+			
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μελάς Παναγιώτης	-	Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Μανωλάκου Διαμάντω	-			
Αποστολάτος Βαΐτσης		NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Δρίτσας Θεόδωρος		Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
		Λαφαζάνης Αργύριος	+	
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Βαγιωνάς Γεώργιος	+	
Νιώτης Γρηγόριος	+			
Λιντζέρης Δημήτριος	+			

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Δαμιανάκης Ευτύχιος	+
Βαλυράκης Ιωσήφ	+
Κουρουπάκης Ευαγγελία	-
Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα	+
Μουσουρούλης Κωνσταντίνος	-

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 183

.....".....": «ΟΧΙ» 38

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 221

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου τα οποία θα συζητηθούν όλα μαζί ως μία ενότητα. Υπενθυμίζω ότι στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Κουσελάς για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να χαιρετίσω την υπερψήφιση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα. Είναι ένα νομοσχέδιο πάρα πολύ σημαντικό στην ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή στην οποία βρίσκεται η χώρα μας γιατί θωρακίζει το τραπεζικό μας σύστημα και δίνει τη δυνατότητα μεγαλύτερης ασφάλειας και σιγουριάς και στους Έλληνες πολίτες και στους Έλληνες καταθέτες αλλά και στους επιχειρηματίες.

Το νομοσχέδιο αποτελείται από τέσσερα μέρη και από 50 άρθρα. Στο πρώτο μέρος περιλαμβάνονται οι αναγκαίες σήμερα αλλαγές στη νομοθεσία που διέπει την εποπτεία και την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων, δηλαδή σε ζητήματα που ρυθμιζόνταν με το ν. 3601/2007 προκειμένου η χώρα να εναρμονιστεί με ανάλογες νομοθετικές πρωτοβουλίες άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γερμανία, η Ολλανδία και η Ιρλανδία, καθώς και με τα πορίσματα της σχετικής διαβούλευσης που διοργάνωσε για το σκοπό αυτό η Κομισιόν.

Κεντρική φιλοσοφία των διατάξεων του κεφαλαίου α' είναι η περαιτέρω θωράκιση του τραπεζικού συστήματος και των καταθέσεων των πολιτών με την ενίσχυση των ευκαιριών της εποπτικής αρχής, εν προκειμένω της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου να παρεμβαίνει προληπτικά και αποτρεπτικά για την αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων ή παραβατικών συμπεριφορών που προκαλούν συστημικό κίνδυνο και απαιτούν άμεσες και αποτελεσματικές ενέργειες. Με τη λειτουργία της αυτή η Τράπεζα της Ελλάδος υπηρετεί υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

Προβλέπεται ως νέο μέτρο προληπτικής εποπτείας η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου με υπόδειξη της Τράπεζας της Ελλάδος και ρυθμίζονται οι σχετικές λεπτομέρειες. Διευρύνονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί ή οφείλει να διορίζει στο πιστωτικό ίδρυμα επίτροπο και καθορίζονται οι υποχρεώσεις αυτού ή οι εξουσίες του, οι συνέπειες διορισμού του και το μέγιστο διάστημα της θητείας του.

Όπως ήδη σημείωσα και στην εκτενή και πολύ σημαντική συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή, για μένα εμβληματική καινοτομία αυτού του σχεδίου νόμου αποτελούν τα νέα άρθρα 63ε' και 63ε'.

Σε αυτά εφόσον δεν καταφέρει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις αυξήσεων του μετοχικού κεφαλαίου ένα πιστωτικό ίδρυμα προβλέπεται γι' αυτό η διάσπαση της ενότητας του ιδρύματος

και η μεταβίβαση περιουσιακών του στοιχείων μετά από απόφαση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Τέτοια σχήματα έχει αξιοποιήσει η Ιρλανδία παρ' όλο που οι ελληνικές τράπεζες δεν αντιμετωπίζουν -και θέλω να το υπογραμμίσω αυτό- ίδιας τάξης προβλήματα με τις ιρλανδικές τράπεζες.

Τα υγιή περιουσιακά στοιχεία, καταθέσεις και δάνεια του προβληματικού πιστωτικού ιδρύματος μεταβιβάζονται, είτε προς ένα μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα, που δημιουργείται ειδικά για το σκοπό αυτό, είτε προς άλλο πιστωτικό ίδρυμα. Στόχος αυτής της ενέργειας θα είναι η πώληση των υγιών τμημάτων της τράπεζας για την κάλυψη των απαιτήσεων του προβληματικού τμήματός της, αφού πρώτα αφαιρεθούν και οι τυχόν ενισχύσεις που έλαβε μέχρι τότε από το δημόσιο. Έτσι, διασφαλίζεται η σταθερότητα των προβληματικών τραπεζών, καθαρίζουν οι ισολογισμοί της από προβληματικά assets, τα λεγόμενα σκουπίδια, διασφαλίζονται περαιτέρω οι καταθέσεις.

Όπως είδαμε η μεταβατική τράπεζα θα βρίσκεται υπό τον έλεγχο του δημοσίου και θα έχει την ενίσχυση του ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, που ελπίζω ότι σύντομα θα διαθεθεί τα 30 δεσκατομμύρια ευρώ βάσει της απόφασης της 21ης Ιουλίου και του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων, του ΤΕΚΕ. Προβλέπεται μάλιστα αποζημίωση των καταθετών αν μια κατάθεση καταστεί έστω και εν μέρει μη διαθέσιμη. Έτσι, υπάρχει απόλυτη ασφάλεια για τους καταθέτες ακόμα και στην περίπτωση που κάποια τράπεζα αντιμετωπίσει ακραίο πρόβλημα ενώ όλα τα υγιή στοιχεία του ενεργητικού θα μεταβιβάζονται σε άλλη μεγαλύτερη τράπεζα στο μέλλον.

Σε περίπτωση που από τα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία η αξία των υποχρεώσεων υπερβαίνει αυτή των απαιτήσεων, η διαφορά καλύπτεται από το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων που αναβαθμίζεται και ενισχύεται ακριβώς για να μπορεί να διαδραματίσει αυτό το ρόλο. Τι γίνεται όμως με τις επιβαρύνσεις που μπορεί να προκύψουν για το δημόσιο και τους φορολογουμένους μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία οργανωμένης εκκαθάρισης κάποιων, πιστεύω, μεμονωμένων -αν προκύψουν- ιδιαίτερα προβληματικών τραπεζών; Μήπως οι ζημιές θα πάνε στο δημόσιο και τα οφέλη από την αξιοποίηση των υγιών στοιχείων στους μετόχους των τραπεζών; Μήπως, δηλαδή, μ' αυτό κάναμε κοινωνικοποίηση τραπεζικών ζημιών όταν επί χρόνια τα κέρδη τους ήταν ιδιωτικά; Δεν πιστεύω ότι τίθεται τέτοιο ζήτημα στο μέτρο που, από τη μια πλευρά, οι παλιές μετοχές ακυρώνονται, ενώ οι όποιες αρνητικές διαφορές, ακόμα και μετά τη μεταπώληση του υγιούς κομματιού θα καλύπτονται από το νέο σκέλος εξυγίανσης του ΤΕΚΕ με εισφορά όλων των τραπεζών.

Συμπληρώνεται επίσης το άρθρο 68 του ν.3601/2007 σχετικά με την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων η οποία πλέον χαρακτηρίζεται ειδική. Οι διατάξεις για τις εποπτικές αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδας έναντι του πιστωτικού ιδρύματος και τις υποχρεώσεις του τελευταίου δεν παραβιάζονται από την υπαγωγή του σε ειδική εκκαθάριση.

Ρυθμίζονται θέματα μεταξύ άλλων σχετικά και με το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων, ΤΕΚΕ, το οποίο μετονομάζεται σε Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων, Επενδύσεων και Εξυγίανσης.

Προστίθεται στους σκοπούς του η χρηματοδότηση των πιστωτικών ιδρυμάτων σχετικά με τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων και τη σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος.

Δημιουργείται στο ενεργητικό του ΤΕΚΕ νέο διακριτό και αυτοτελές σκέλος εξυγίανσης στο οποίο συμμετέχουν υποχρεωτικά όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα πλην των οριζόμενων περιπτώσεων. Προβλέπεται ότι για τα δάνεια που λαμβάνει το σκέλος κάλυψης καταθέσεων του ΤΕΚΕ, μπορεί να παρέχεται η εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Προστίθεται, επίσης, διάταξη -και αυτή είναι πολύ σημαντική- με την οποία οι καταθέσεις των καταθετών, οι οποίες είναι εγγυημένες μέχρι του ποσού που ορίζει ο ν.3746/2009, τυγχάνουν ως τάξη πιστωτών προνομιακής κατάταξης σε σχέση με κάθε άλλη απαίτηση και θα κατατάσσονται ως πρώτη τάξη πιστωτών σύμφωνα με κάθε εφαρμοστέα διάταξη του πτωχευτικού νόμου περί εκκαθάρισης.

Στο δεύτερο μέρος μεταφέρονται στην ελληνική έννομη τάξη τρεις οδηγίες που ενισχύουν τη διαφάνεια στη χρηματοοικονομική αγορά.

Η πρώτη οδηγία, η 110/2009, αφορά στα Ιδρύματα Ηλεκτρονικού Χρήματος, τροποποιεί προγενέστερες για το ίδιο θέμα διατάξεις και προσαρμόζει την αντίστοιχη αγορά στα νέα τεχνολογικά και οικονομικά δεδομένα, βελτιώνοντας παλαιότερες διατάξεις.

Η δεύτερη οδηγία, η 111/2009, αφορά στη δυνατότητα συνεργασίας των εποπτικών αρχών της χώρας υποδοχής και της χώρας της έδρας ενός πιστωτικού ιδρύματος, υποκαταστήματα του οποίου λειτουργούν σε άλλη χώρα και αναπτύσσουν εκεί σημαντικό μέρος της συνολικής δραστηριότητας της τράπεζας για την αποτελεσματικότερη πρόληψη και διαχείριση των κρίσεων.

Η τρίτη οδηγία, η 44/2009, εισάγει βελτιωμένες ρυθμίσεις για το διακανονισμό στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού των χρηματοπιστωτικών μέσων, καθώς και στην παροχή διασυνδριακών χρηματοπιστωτικών ασφαλειών.

Ακόμη, τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις του καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος. Ουσιαστικά επικυρώνεται η απόφαση της 78ης Γενικής Συνέλευσης Μετόχων της Τράπεζας της Ελλάδος, σχετικά με διατάξεις που αφορούν το ν. 3863/2010, καθώς και στο ν. 3867/2010 για την εποπτεία των ασφαλιστικών εταιρειών και το ασφαλιστικό των υπαλλήλων της.

Το τρίτο μέρος αφορά σε τροποποιήσεις επιμέρους διατάξεων όπως:

Με το άρθρο 46 κυρώνεται πράξη νομοθετικού περιεχομένου που ορίζει ότι το Υπουργείο Οικονομικών αναλαμβάνει την εξυπηρέτηση των δανείων που είχαν συνάψει οι Δήμοι Αχαρνών και Ζωγράφου με τράπεζες του εξωτερικού ύψους 40.000.000 και 25.000.000 αντίστοιχα. Τα ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί από το Υπουργείο Οικονομικών και όσα θα καταβάλλονται, θα παρακρατούνται από τους πόρους των ΚΑΠ που αναλογούν στους Δήμους αυτούς. Ορίζεται ότι τυχόν ευθύνες των αρμόδιων οργάνων που σχετίζονται με τα δάνεια αυτά, δεν παραγράφονται, ούτε επηρεάζονται κατά κανένα τρόπο.

Με το άρθρο 47 τροποποιείται ο ν.3943/2011 για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής σε ό,τι αφορά το Σώμα Φορολογικών Διαιτητών στη διοίκηση, τη λειτουργία και τη συγκρότησή του.

Ας σημειωθεί ότι αντίστοιχες διατάξεις του είχαν ψηφιστεί το Μάρτιο του 2011. Είναι ένας πολύ σημαντικός νόμος, είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός, καινοτόμος, που θα βοηθήσει αποφασιστικά στην επίλυση των φορολογικών διαφορών, μειώνοντας το σημαντικό χρόνο που απαιτείται σήμερα από τα δικαστήρια.

Στο τέταρτο μέρος παράλληλα με το νομοσχέδιο αυτό κυρώνονται, βάσει του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Σύμβαση – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, του EFSF, και οι τροποποιήσεις που ακολούθησαν μέχρι σήμερα, σύμφωνα και με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης της 21ης Ιουλίου του 2011 και ορίζονται οι χρόνοι έναρξης ισχύος τους.

Με βάση τις πρόσφατες τροποποιήσεις της αντίστοιχης Σύμβασης -Πλαίσιο το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, το EFSF, έχει, όπως τόνισα και χθες μιλώντας επί της αρχής, τρία νέα εργαλεία:

Πρώτον, θα μπορεί να διασώζει τράπεζες. Η ανακεφαλαιοποίησή τους θα επιτυγχάνεται έμμεσα μέσω χορήγησης δανείου σε χώρα που πλήττεται από τραπεζική κρίση. Η χώρα μας θα αξιοποιεί τέτοιες ενισχύσεις μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που θεσπίστηκε με το πρώτο μνημόνιο του προγράμματος στήριξης.

Δεύτερον, θα μπορεί να αγοράζει ομόλογα υπερχρεωμένων χωρών τόσο στην πρωτογενή όσο και πλέον στη δευτερογενή αγορά, τα οποία θα μπορούν να διατηρούνται μέχρι το τέλος της διάρκειάς τους ή να πωλούνται νωρίτερα.

Τρίτον, θα μπορεί να βοηθά με προληπτικά δάνεια στην περίπτωση που μια χώρα δέχεται πιέσεις από τις χρηματαγορές.

Αυτά τα νέα εργαλεία είναι πολύ σημαντικά. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος πως, όταν πριν από δύο χρόνια η χώρα μας βρέθηκε στο επίκεντρο της κρίσης και των επιπτώσεων των αγορών, όχι μόνο δεν υπήρχαν τέτοιες δυνατότητες, αλλά ήταν μάλλον αδιανόητο

πως θα μπορούσαν ποτέ να υπάρξουν τέτοια εργαλεία αμοιβαίας εγγύησης και στήριξης στην Ευρωζώνη.

Ο νέος, λοιπόν, ρόλος του EFSF αποτελεί στην ουσία την απάντηση της Ευρωζώνης -δυστυχώς, όπως τόνισα και χθες, πολύ καθυστερημένα- στις αλληπάλληλες πιέσεις που ασκούν στη χώρα μας και συνολικότερα στην Ευρωζώνη οι λεγόμενες αγορές, μία απάντηση που βασίζεται ωστόσο σε δύσκολες και λεπτεπίλεπες ισορροπίες μεταξύ των εταίρων, αλλά και στο εσωτερικό κάθε χώρας – μέλους.

Η όσο γίνεται, λοιπόν, ταχύτερη υιοθέτηση από τα εθνικά κοινοβούλια των χωρών-μελών της Ευρωζώνης και η ενεργοποίηση αυτού του μηχανισμού έχει κρίσιμη σημασία για το παρόν και το μέλλον και της χώρας μας και της Ευρωζώνης.

Για τους λόγους αυτούς θεωρώ αδιανόητη τη στάση και την κριτική, αλλά και την καταψήφιση που επιλέγουν κάποιοι για αυτόν το μηχανισμό, ο οποίος έγινε μετά από πολλές προσπάθειες της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά και μεγάλων θυσιών από πλευράς του ελληνικού λαού.

Θεωρώ τη στάση αυτή αδιανόητη, γιατί ενώ αυτός ο μηχανισμός και οι αποφάσεις της 21ης Ιουλίου δίνουν πραγματικά μια ελπίδα, μια διέξοδο και μια προοπτική, αυτοί οι οποίοι στέκονται απέναντι του δεν έχουν τίποτα, μα τίποτα κυριολεκτικά, να προτείνουν σε αντικατάσταση αυτού του μηχανισμού και αυτών των λύσεων που δίνει για τη διαχειριστικότητα του ελληνικού χρέους, τη μείωση του κόστους που πληρώνουμε για την εξυπηρέτηση των υπέρογκων δανείων που κληρονομήσαμε, όπως επίσης διασφαλίζει με τον καλύτερο τρόπο και το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Μ' αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, θέλω να καλέσω όλες τις πτέρυγες της Βουλής να υπερψηφίσουν τα συγκεκριμένα άρθρα, που πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Δημήτρη Κουσελά.

Καλείται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας στο Βήμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, κύριε Κουσελά, εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση δείξαμε και την υπευθυνότητά μας και τη συνέπεια μας.

Παρά τις επιφυλάξεις που διατηρούμε ακόμα και τώρα για ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, όπως είναι τα οκτώ πρώτα άρθρα και παρά τις αντιρρήσεις που έχουμε για τις τροπολογίες, για την παροχή εγγυήσεων, για το τέλος ακινήτων, για την καρατόμηση των μελών της ΕΛΣΤΑΤ ψηφίσαμε επί της αρχής το νομοσχέδιο λόγω της κύρωσης της σύμβασης-πλαίσιο του EFSF.

Αυτή νομίζω ότι είναι υπεύθυνη στάση, είναι, όμως και συνεπής. Δεν έχει την ίδια συνέπεια η Κυβέρνηση, διότι εδώ και δύο εβδομάδες έχει δεσμευτεί ότι θα φέρει μια σειρά από τροπολογίες, τις οποίες δεν έχουμε ακόμα στα χέρια μας και για τις οποίες δεν μπορούμε να τοποθετηθούμε.

Άρα θα παραμείνω σε κάποια άρθρα με επιφύλαξη μέχρι να δούμε ποιες θα είναι οι αλλαγές. Αναφέρομαι ουσιαστικά στο πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου και πιο συγκεκριμένα στα άρθρα 1 έως και 8 που επιχειρείται η ενδυνάμωση του πλαισίου εποπτείας και ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων και η θέσπιση μέτρων εξυγίανσης τους.

Ειδικότερα, ενισχύονται σημαντικά οι εποπτικές αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος, διευρύνονται οι περιπτώσεις διορισμού επιτρόπου σε πιστωτικό ίδρυμα και οι αρμοδιότητες αυτού, προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος συγκεκριμένων μέτρων εξυγίανσης και εξειδικεύεται περαιτέρω το καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Θεωρούμε -το πιστεύουμε- ότι είναι, πράγματι, αναγκαία η ενίσχυση της προληπτικής εποπτείας των τραπεζών με την απονομή επιπρόσθετων αρμοδιοτήτων σε εποπτικές αρχές και τη διασφάλιση, όμως, ότι οι αρχές αυτές σε όλα τα κράτη-μέλη θα έχουν στη διάθεσή τους μια σειρά από ίδια εποπτικά εργαλεία για τον έλεγχο της φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων, δηλαδή τη μακροπροληπτική εποπτεία, τη διατήρηση της σταθερότητας

του οικονομικού συστήματος, τη μικρο και την προστασία των καταναλωτών.

Αυτό φαίνεται να επιδιώκει να επιτύχει και το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης, δίνοντας όμως στην Τράπεζα της Ελλάδος ευρύτατη διακριτική ευχέρεια καθοριστικής και ουσίωδους παρέμβασης στη λειτουργία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Σύμφωνα, όμως και με τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που διανεμήθηκε σήμερα το σχέδιο νόμου, θα πρέπει να διακρίνει ρητά μεταξύ σχεδίων ανάκαμψης και σχεδίων εξυγίανσης. Τα σχέδια ανάκαμψης καθορίζονται, όπως λέει η γνώμη, από κάθε πιστωτικό ίδρυμα και τηρούνται σ' αυτό, ενώ τα σχέδια εξυγίανσης καταρτίζονται από την αρμόδια εποπτική αρχή βάσει πληροφοριών παρεχομένων από το πιστωτικό ίδρυμα.

Επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις σ' αυτά τα άρθρα προβλέπονται υπερβολικές ρυθμίσεις, όπως είναι για παράδειγμα στο άρθρο 1 η εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος προηγούμενη έγκριση συναλλαγών, που παραπέμπει σε δυνατότητα διοικητικού χαρακτήρα παρέμβασης της Τράπεζας της Ελλάδος στην επιχειρηματική λειτουργία και πολιτική των πιστωτικών ιδρυμάτων. Η συγκεκριμένη εξουσία της Τράπεζας της Ελλάδος πρέπει να ασκείται εντός εύλογων πλαισίων και να υπόκειται σε χρονικούς περιορισμούς.

Επίσης, περικλείει και κάποιες ασάφειες. Για παράδειγμα δεν είναι σαφή τα ειδικά κριτήρια βάσει των οποίων αποφασίζεται η επιβολή καθενός από τα προβλεπόμενα μέτρα και η έκταση αυτών, ενώ κάποιες διατάξεις έρχονται σε αντίθεση με το Ευρωπαϊκό Εταιρικό Δίκαιο. Το ύψος της προβλεπόμενης υποχρεωτικής εισφοράς των πιστωτικών ιδρυμάτων στο νέο σκέλος εξυγίανσης του ΤΕΚΕ ανέρχεται σε υπερβολικό ποσοστό επί των τηρουμένων σε κάθε πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεων. Υπάρχει δέσμευση της Κυβέρνησης ότι σε αυτά θα γίνουν αλλαγές. Συνεπώς για τα οκτώ πρώτα άρθρα εξακολουθώ να επιφυλάσσομαι μέχρι να δω τις αλλαγές που έχει κάνει η Κυβέρνηση βάσει της γνώμης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των τοποθετήσεων της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών.

Στο δεύτερο σκέλος, στο δεύτερο μέρος του σχεδίου νόμου και πιο συγκεκριμένα στα άρθρα 9 έως 43 ρυθμίζονται θέματα χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα μέσω της ενσωμάτωσης στην ελληνική έννομη τάξη κοινοτικών οδηγιών, θέματα βέβαια που θα έπρεπε να είχαν ρυθμιστεί από πέρυσι. Έτσι, μεταξύ άλλων δημιουργείται εκ νέου το θεσμικό πλαίσιο που ρυθμίζει τα θέματα που είναι σχετικά με τις δραστηριότητες έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος καθώς και την εποπτεία των εν λόγω ιδρυμάτων. Ενισχύεται η εποπτική συνεργασία και ο διεθνής εποπτικός συντονισμός μεταξύ αρμοδίων αρχών, χώρας προέλευσης και υποδοχής πιστωτικών ιδρυμάτων. Αποσαφηνίζονται, τροποποιούνται και απλοποιούνται ρυθμίσεις που αφορούν την εκκαθάριση και το διακανονισμό των συναλλαγών. Θεωρούμε ότι η στενή συνεργασία των εποπτικών αρχών, των χωρών προέλευσης και υποδοχής είναι ιδιαίτερα σημαντική. Ως εκ τούτου, τα σχετικά αναφερόμενα στο σχέδιο νόμου αποτελούν θετικά βήματα για την ενίσχυση της εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων με διασυννοιακή εποπτεία.

Όσον αφορά το άρθρο 44, επίσης, διατηρούμε επιφυλάξεις διότι δεσμεύτηκε ο Υπουργός Οικονομικών να φέρει κάποιες αλλαγές. Τροποποιείται και συμπληρώνεται το καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος. Θα ήθελα σε αυτό να κάνω μόνο δύο επισημάνσεις:

Πρώτον, σύμφωνα και με την έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής όπως προκύπτει και από τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας χρειάζεται σαφέστερη διατύπωση του ακριβούς χρονικού σημείου πριν από τη διεξαγωγή της Γενικής Συνέλευσης έως το οποίο οι μέτοχοι θα πρέπει να εγγράφονται στο ειδικό βιβλίο της Τραπεζής της Ελλάδος, προκειμένου να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους.

Δεύτερον, σχετικά με το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, το οποίο περιλαμβάνει και δύο μέλη του Συλλόγου Υπαλλήλων της Τραπεζής Ελλάδος, σας καλώ να αξιολογήσετε τις ενστάσεις που προβάλλει ο Σύλλογος του επιστημονικού προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος και εξαιρείται με την παρούσα διαπίστωση από την εκπροσώπηση.

Στο άρθρο 47 τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3943/2011 σχετικά με τη διαιτητική επίλυση διαφορών και το Σώμα Φορολογικών Διαιτητών. Τροποποιούνται, δηλαδή, διατάξεις ενός νόμου που πρόσφατα ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων.

Δεν αλλάζει όμως –όπως έχω πει και στην επιτροπή– το άρθρο 33 του ν. 3943/2011 με αποτέλεσμα η υπαγωγή στη διαιτησία να βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος αποφασίζει εντός δύο μηνών με αποτέλεσμα την καθυστέρηση της διαδικασίας και την υπονόμευση του θεσμού. Η υπαγωγή στη διαιτησία πρέπει να είναι υποχρεωτική, αν το ζητήσει ο φορολογούμενος και στη συνέχεια, όποιος διάδικος δεν συμφωνεί με τη διαιτητική απόφαση να την προσβάλει στο αρμόδιο διαιτητικό όργανο.

Τέλος, με το άρθρο 48 έρχεται στη Βουλή η κύρωση της σύμβασης πλαισίου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας –του EFSF, δηλαδή– και των τροποποιήσεών της: τροποποιήσεων που αποτελούν το νέο θεσμικό πλαίσιο του EFSF, σύμφωνα και με τις αποφάσεις τις 21ης Ιουλίου, έτσι ώστε ο ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης να έχει τη δράση προληπτικού προγράμματος, να χρηματοδοτεί την ανακεφαλαίωση χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, να παρεμβαίνει στις δευτερεύουσες αγορές. Εμείς έχουμε στηρίξει αυτές τις προτάσεις παρά το γεγονός ότι θεωρούμε αναγκαία τη χρηματική ενίσχυση του EFSF, ώστε αυτός να καταστεί αξιόπιστος από τις αγορές. Διότι με την αναγκαία ευελιξία που του προσέδωσαν οι πρόσφατες ευρωπαϊκές αποφάσεις ο μηχανισμός πλησιάζει στα χρηματικά του όρια: όρια που τεστάρονται στην περίπτωση χωρών, όπως είναι η Ισπανία και η Ιταλία.

Με την ευκαιρία, όμως, της ψήφισης, της κύρωσης δηλαδή ουσιαστικά του EFSF θα ήθελα να κάνω και μια αναφορά στις αποφάσεις τις 21ης Ιουλίου. Θεωρώ ότι η πλήρης και ρεαλιστική αποτίμηση της απόφασης απαιτεί να κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση είναι –και αποδεικνύεται σήμερα– ότι η συμφωνία τις 21ης Ιουλίου περικλείει πλήθος ασαφειών, εδράζεται σε προβλέψεις που θα αξιοποιηθούν σε πράξη, όπως είναι το ποσοστό συμμετοχής των ιδιωτών και ενσωματώνει αρκετές αοριστίες.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι η απόφαση προβλέπει μη αποδεκτές από εμάς εγγυήσεις για νέο δανεισμό, για τις οποίες θα μιλήσουμε αύριο σε τροπολογία, εγγυήσεις οι οποίες εισάγονται μέσα από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Η τρίτη παρατήρηση είναι ότι η νέα δανειακή σύμβαση προϋποθέτει την υπογραφή ενός νέου μνημονίου, το οποίο θα συνοδεύεται πιθανόν από πρόσφατα μέτρα και σίγουρα, αφού το καθεστώς δημοσιονομικής επιτήρησης παρατείνεται, θα είναι υπό ασφυκτικό και συνεχή διεθνή οικονομικό έλεγχο.

Η τέταρτη παρατήρηση είναι ότι η συμφωνία λόγω της συμμετοχής των ιδιωτών στο ρίσκο των κρατικών ομολόγων καθιστά αναπόφευκτη την τοποθέτηση της χώρας σε καθεστώς επιλεκτικής ή περιοριστικής χρεοκοπίας, χωρίς να γνωρίζουμε τη διάρκεια της, αφού δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο σε χώρα της Ευρωζώνης, με αβέβαιες συνέπειες, ιδιαίτερα εάν η αναδιάρθρωση του χρέους δεν αντιμετωπιστεί ως επαρκής από τις αγορές, κάτι που βλέπουμε να γίνεται για την Ελλάδα και χωρίς να μπορούμε να εκτιμήσουμε την αντίδραση των αγορών σε άλλες χώρες της περιφέρειας, όπως βλέπουμε για την Ιταλία και την Ισπανία.

Η πέμπτη και τελευταία παρατήρηση είναι ότι η απόφαση από μόνη της δεν καθιστά το χρέος βιώσιμο. Και αυτό, γιατί η ακολουθούμενη πολιτική βαθιάει την ύφεση και διογκώνει τα ελλείμματα. Το ζητούμενο, συνεπώς, είναι να εντείνουμε την προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή, πειθαρχία και βιώσιμη ανάπτυξη, προσανατολισμένη στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας, γιατί αλλιώς δεν θα βρούμε τον πάτο στο βαρέλι του χρέους, όπως επιβεβαίωσε και η πρόσφατη έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Σταϊκούρα, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού

Κόμματος Ελλάδος, ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας νωρίτερα τον Υπουργό Οικονομικών και Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, μπορούμε να πούμε με σαφήνεια τρεις βασικές διαπιστώσεις, ότι προσπάθησε την όλη τοποθέτησή του να τη βασίσει στο ψέμα, στον εκβιασμό και την τρομοκρατία, για να διευκολυνθεί η καταστροφή της λαϊκής οικογένειας με την πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Πάνω σε ψευδή στοιχεία προσπάθησε να διαμορφώσει μια εικόνα, ότι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί, είναι ότι ξοδεύουμε περισσότερα από τα έσοδά μας. Βέβαια, για να στοχοποιήσει, έφθασε να πει ότι φταίνε οι μισθοί, οι συντάξεις, οι δαπάνες για την ασφαλιστική περίθαλψη και τα ταμεία και οι λειτουργικές δαπάνες στο δημόσιο.

Όμως, δεν είναι αυτή η αλήθεια, δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Τα έσοδα του κράτους μπορούσαν να καλύψουν όλα τα προηγούμενα χρόνια τις δαπάνες του κρατικού τομέα. Τι δεν μπορούσαν να καλύψουν; Τις δαπάνες εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Αυτό δεν μπορούσαν να καλύψουν, δηλαδή τις ανάγκες των πιστωτών.

Στοχοποιούν, λοιπόν, σήμερα τους δημοσίους υπαλλήλους, παίρνουν μέτρα εμπορευματοποίησης στο όνομα του περιορισμού του μεγάλου σπάταλου κράτους και προχωρούν σε εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας. Χτυπάνε τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, ακριβώς για να διαμορφώσουν πολύ καλύτερες συνθήκες, για να επεκταθεί η δράση του κεφαλαίου και σε άλλους τομείς. Στοχοποιούν και ενοχοποιούν αυτούς οι οποίοι δεν φταίνε για τα ελλείμματα και τα χρέη. Τα ελλείμματα και τα χρέη τα διαμόρφωσε, τα δημιούργησε μία πολιτική διαχρονική, η οποία στήριξε με κάθε τρόπο τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών.

Φορολογική ασυλία στο μεγάλο κεφάλαιο. Είπαν και πριν άλλοι ομιλητές του ΚΚΕ για τη φορολογική ασυλία που έχουν οι εφοπλιστές. Δίνετε τεράστια κίνητρα στο μεγάλο κεφάλαιο μέσα από τους αναπτυξιακούς νόμους. Δίνετε τεράστιες επιδοτήσεις στους κεφαλαιοκράτες. Είναι και οι σπατάλες που είχαν να κάνουν με διάφορους εθνικούς, ταξικούς δηλαδή στόχους, όπως για παράδειγμα τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, οι σκανδαλώδεις προμήθειες ανάμεσα στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, που εξυπηρετούσαν τι; Αφ' ενός να διασφαλίσουν την κερδοφορία των προμηθευτών, των ιδιωτικών δηλαδή επιχειρηματικών ομίλων, που είναι προμηθευτές του δημόσιου τομέα και αφ' ετέρου να συντηρήσουν ένα στελεχιακό απαρát μέσα από τις μίζες και τη διαφθορά που τους διευκόλυνε σε αυτήν τη δράση.

Αυτοί είναι, λοιπόν, οι υπεύθυνοι που οδήγησαν εδώ την κατάσταση. Και θα βγούμε από αυτήν τη διαδικασία εάν και εφόσον αποκτήσουμε πρωτογενή πλεονάσματα, κύριε Υπουργέ; Μα πρωτογενή πλεονάσματα είχαμε και μέσα στο 2000. Αρκέτα χρόνια υπήρχαν πρωτογενή πλεονάσματα στον κρατικό προϋπολογισμό. Αντιμετώπισαν την υπόθεση του χρέους; Μείωσαν το χρέος και τις δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους; Όχι. Ούτε τώρα τα πρωτογενή πλεονάσματα θα αντιμετωπίσουν αυτήν τη διαδικασία, γιατί ακριβώς το χρέος ανατροφοδοτείται, αναπαράγεται μέσα από την ίδια τη λειτουργία και τη δράση της καπιταλιστικής οικονομίας.

Δεν δώσαμε την προηγούμενη δεκαετία πάνω από 350 δισεκατομμύρια ευρώ για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους; Και δεν βάζω μέσα τα έσοδα του βραχυπρόθεσμου δανεισμού. Δώσαμε 350 δισεκατομμύρια για τόκους και χρεολύσια, για να εξυπηρετηθεί το δημόσιο χρέος τη δεκαετία του 2000. Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Να χρωστάμε τα ίδια λεφτά και βέβαια το χρέος να διογκώνεται και να διευρύνεται με υψηλούς ρυθμούς.

Αρα, η επιδίωξη σας δεν είναι να κάνετε ένα κράτος το οποίο να είναι φιλικότερο προς τον πολίτη. Το κράτος το οποίο υπάρχει, είναι εχθρικό προς τον πολίτη, τον αντιμετωπίζει με εχθρότητα και αυτό που θέλετε να διαμορφώσετε θα είναι ακόμη πιο εχθρικό. Και θα είναι πολύ φιλικό, πολύ ευνοϊκό για τη δράση των κεφαλαιοκρατών, με αποτέλεσμα να οξυνθούν ακόμη περισσότερο οι κοινωνικές ανισότητες. Να μην μπορούν δηλαδή, τα πλα-

τιά λαϊκά στρώματα να έχουν πρόσβαση σε μια σειρά κοινωνικές υπηρεσίες και κοινωνικά αγαθά, να είναι αποκλεισμένα από αυτά και όσοι μπορούν να πρέπει να βάζουν πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και τα μέτρα τα οποία παίρνετε δεν είναι προσωρινού χαρακτήρα. Έχουν διάρκεια και αποσκοπούν αφ' ενός μεν να πληρώσει ο λαός τη δημοσιονομική εκτροπή και αφ' ετέρου να διαμορφωθεί ένα τέτοιο περιβάλλον που να ευνοεί την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων μέσα από το τσάκισμα, την κατεδάφιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, μέσα από τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης για εργαζομένους πάμφθηνους, χωρίς δικαιώματα, μέσα από το τσάκισμα και το ξεκληρίσμα των επαγγελματιών και των εμπόρων, των αυτοαπασχολούμενων, για να μπορέσει να συγκεντρωποιηθεί το κεφάλαιο και σε αυτούς τους κλάδους και να επιδράουν οι μονοπωλιακοί όμιλοι και σε αυτούς τους τομείς. Αυτή είναι η στρατηγική σας επιλογή. Γι' αυτό ακριβώς ενώ από τη μια μεριά έχετε ταράξει τον κόσμο στα χαράτσια και στις μειώσεις των μισθών, από την άλλη, την ίδια ακριβώς περίοδο, είσατε ιδιαίτερα γαλαντόμοι όσον αφορά τη θωράκιση των αναγκών των κεφαλαιοκρατών.

Το πρώτο τμήμα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα αναφέρει ακριβώς το πώς αναδεικνύουν την αγωνία της Κυβέρνησης για τη θωράκιση του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος. Και αυτό το κάνετε με την άμεση κρατική παρέμβαση, για να μπορέσετε να θωρακίσετε το χρηματοπιστωτικό σύστημα και τις λειτουργίες του. Από τη μια μεριά, λοιπόν, παρεμβαίνετε κρατικά για να θωρακίσετε το χρηματοπιστωτικό σύστημα και από την άλλη παρεμβαίνετε κρατικά πάλι για να τσακίσετε τη λαϊκή οικονομία.

Μέσα, λοιπόν, από την ενίσχυση του εποπτικού ρόλου της τράπεζας, από την άμεση παρέμβαση στις εξελίξεις και στα τεκταινόμενα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, από τις ιδιαίτερες αρμοδιότητες τις οποίες θα αναλάβει σε σχέση με τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, με την ανάγκη δηλαδή, διορισμού 1 επιτρόπου, με τα μέτρα τα οποία θα έχει δικαιοδοσία για να προχωρήσει στην εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων, διαμορφώνεται ένα τέτοιο περιβάλλον που ακριβώς θα διευκολύνει την πολιτική στρατηγική επιλογή την οποία έχετε να προχωρήσουν οι συγχωνεύσεις, οι εξαγορές, η συγκέντρωση ακόμη περισσότερο στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, μέσα από την κρατική παρέμβαση, με την κρατική διευκόλυνση.

Γι' αυτό δεν είναι και αθώα η διάταξη την οποία βάλατε ότι για την αύξηση κεφαλαίων στα πιστωτικά ιδρύματα, όπου υπάρχει ο επιτρόπος της Τράπεζας της Ελλάδας, δεν θα υπάρχει προτίμηση των ήδη μετόχων, αλλά θα μπορεί ο οποιοσδήποτε να συμμετέχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, διευκολύνοντας με αυτόν τον τρόπο τις εξαγορές, διευκολύνοντας τις συγχωνεύσεις. Αυτή είναι η βασική σας επιδίωξη.

Μέσα, λοιπόν, απ' αυτήν τη διαδικασία της θωράκισης του χρηματοπιστωτικού συστήματος θα διευκολυνθεί η λαϊκή οικογένεια; Θα έχει να κερδίσει κάτι απ' αυτήν τη διαδικασία, κύριε Υπουργέ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εσείς τι προτείνετε; Να τα κρατήσουν οι παλιοί μέτοχοι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Θα έχει να κερδίσει κάτι η λαϊκή οικογένεια από αυτήν τη διαδικασία; Δηλαδή, θα ελαφρυνθούν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά; Θα ελαφρυνθούν οι επαγγελματίες από τα δάνεια τα οποία έχουν;

Βέβαια, η όποια ρευστότητα υπάρχει, θα κατευθυνθεί για την ικανοποίηση των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου. Είναι πρόκληση να λέμε στη λαϊκή οικογένεια ότι μέσω της ρευστότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα θα καλύψει τις ανάγκες της, δηλαδή μέσα από την καταφυγή στα δάνεια, στον υπερδανεισμό και στην υπερχρέωση θα καλύψει ο άλλος τις βασικές του ανάγκες που έχουν να κάνουν με τη διαβίωσή του, με τη στέγαση, με την υγεία και την παιδεία του.

Επίσης, είναι ψεύτικη και καλλιέργει αυταπάτες στους επαγγελματίες η εντύπωση ότι άμα έχουν διευκόλυνση και πρόσβαση στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Αυτό είναι το πρόβλημα των επαγγελματιών, να βάλουν και

άλλα δάνεια στο κεφάλι τους; Ή να μπορέσουν να έχουν τζίρο έναν κύκλο εργασιών και να αντιμετωπίσουν μέσα από συγκεκριμένους τρόπους τη δράση των μονοπωλιακών ομίλων, οι οποίοι τους οδηγούν στην εξαφάνιση και όχι αν θα έχουν ρευστότητα στην αγορά; Άρα, λοιπόν, είναι σύνθημα ταξικό, ξένο προς τα λαϊκά συμφέροντα και τις ανάγκες τους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν είναι ένα θέμα το οποίο θα βελτιώσει και θα αναβαθμίσει τη θέση της οικογένειας.

Επίσης, τονίζουμε εδώ πέρα ότι όποια προσπάθεια και αν κάνετε να θωρακιστεί ακόμα περισσότερο το χρηματοπιστωτικό σύστημα, να αυξηθούν τα μέτρα εποπτείας, δεν πρόκειται να αποδειχθούν επαρκή για να αντιμετωπίσουν τους τριγμούς που θα προκύψουν και στο χρηματοπιστωτικό σύστημα από το βέθεμα της ύφεσης, από την όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης.

Επίσης, θα βρίσκουν πάντοτε τρόπους τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να ξεπερνούν τα διάφορα μέτρα εποπτείας στο κυνηγητό του κέρδους και της μεγέθυνσής τους. Άρα, λοιπόν, θα αποδειχθούν ατελέσφοροι, όπως ατελέσφορες αποδείχθηκαν και μια σειρά ρυθμίσεις που αφορούσαν προηγούμενες διατάξεις εποπτείας από τη «Βασιλεία Ι» και «Βασιλεία ΙΙ» και δεν μπόρεσαν να θωρακίσουν το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης από την κρίση την οποία ακόμη διερχόμαστε και μάλιστα με νέους κινδύνους.

Για να ολοκληρώσω την παρέμβαση για το δεύτερο κομμάτι που αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, κατ' αρχάς μας έκανε εντύπωση το ότι ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ο κ. Κουσελάς -αξιότιμος κατά τα άλλα- αναρωτήθηκε για τη στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σε σχέση με το μηχανισμό. «Γιατί», λέει, «δεν τον στηρίζετε;». Βεβαίως, ρητορικό θεωρείται το ερώτημα, όταν είναι φανερό ότι ο ΕFSF αποτελεί μέρος μιας συνολικότερης λύσης, μιας λύσης η οποία είναι επώδυνη, βάρβαρη, ταξική και αντιλαϊκή για το λαό.

Βεβαίως, αυτό αποδεικνύει ότι με τις όποιες αντιπολιτευτικές κορώνες της Νέας Δημοκρατίας αποδεικνύεται ο αντιμνημονιακός της ρόλος πολύ ρηχός από τη στιγμή που σήμερα έρχεται και επικυρώνει με την ψήφο της το μηχανισμό στήριξης. Είναι ρηχό το αντιμνημονιακό μέτωπο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί προβλέπει σαφέστατα ο Κανονισμός λειτουργίας του ΕFSF την ύπαρξη μνημονίου, την ύπαρξη στόχων που είναι δεσμευμένο το κάθε κράτος που προσδύει σε αυτό να τους υλοποιεί. Είναι σαφής η διάταξη την οποία βάζει για την ανάγκη διασφάλισης των εγγυητών όσον αφορά το ΕFSF.

Άρα, λοιπόν, γιατί σήμερα βγαίνει η Νέα Δημοκρατία και το ψηφίζει; Γιατί ακριβώς ξέρει πολύ καλά ότι η διέξοδος αυτή είναι απαραίτητη και αναγκαία για τη σωτηρία των επιχειρηματικών ομίλων και του καπιταλιστικού συστήματος και είναι επώδυνη για το λαό.

Όμως προσπαθεί με αντιπολιτευτικές κορώνες να αποκρύψει αυτήν τη βαρβαρότητα την οποία αποδέχεται και στηρίζει, για να ξεγελάσει, να εξαπατήσει το λαό. Γιατί βεβαίως το ζήτημα δεν είναι το ποιο μείγμα πολιτικής θα ακολουθηθεί. Δηλαδή, είναι καλό το μείγμα του Ομπάμα; Είναι φιλολαϊκό το επεκτατικό μείγμα του Ομπάμα; Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Σαράντα έξι εκατομμύρια Αμερικάνοι να ζουν από τα συσσίτια. Διαφορετικά θα είχαν πεθάνει της πείνας. Και αυτό το επεκτατικό μείγμα του Ομπάμα δεν έφερε ανάκαμψη στην αμερικάνικη οικονομία. Δεν διαβάσατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων, τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου; Τι λέει για την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας; Επιβράδυνση και το 2011 και το 2012 και ενδεχόμενη κρίση. Άρα, και το επεκτατικό μείγμα του Ομπάμα και το περιοριστικό μείγμα της Μέρκελ οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα: Βάρη και ανείπωτες θυσίες για το λαό τη στιγμή που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την καπιταλιστική κρίση. Αυτό είναι, λοιπόν, το αποτέλεσμα της αντίφασης.

Εμείς το λέμε καθαρά από αυτό το Βήμα. Διέξοδος υπάρχει. Όμως δεν υπάρχει μέσα σε αυτήν τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο λαός πρέπει να μη δεχθεί να πληρώσει τα νέα χαράτσια, τα οποία του φορτώνουν και του κρεμάνε στο λαμό η Κυβέρνηση μαζί με την τρόικα και να σωθεί η πλουτοκρατία, οι επιχειρηματικοί όμιλοι και το καπιταλιστικό σύστημα. Επίσης, μέσα από τον αγώνα και την πάλη του πρέπει να αναγκάσει την

πλουτοκρατία να πληρώσει για την κρίση, να διαμορφώσει τους όρους και τις προϋποθέσεις ανατροπής και αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διαγραφής του χρέους σε συνθήκες άλλης οικονομίας, μιας οικονομίας που να μπορεί να αξιοποιεί το σύνολο των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου προς όφελος του λαού, κάτι που προϋποθέτει την αλλαγή της εξουσίας. Όσο βρίσκονται στην εξουσία τα μονοπώλια και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι, τόσο ο λαός θα βλέπει καθημερινά τη θέση του να χειροτερεύει, τόσο θα τσακίζετε τη νέα γενιά και το μέλλον της διαμορφώνοντας παραδείσους μέσα από τα ναρκωτικά και τη ναρκοκουλούρα και τόσο το σύστημα θα γίνεται πολύ επαχθές.

Και αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν σήμερα εύκολες λύσεις, λύσεις που να εξυπηρετούν και το λαό και τα μονοπώλια. Άρα, λοιπόν, ο καθένας διαλέγει στρατόπεδο και το ΚΚΕ έχει διαλέξει πολύ καθαρά στρατόπεδο χωρίς να καλλιεργεί αυταπάτες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βορίδης ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια παράκληση προς τον παριστάμενο κύριο Υπουργό. Αν έχει την ευγενή καλοσύνη, να διαβιάσει την προσωπική μου έκκληση στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών να μην επαναλάβει άλλη φορά στο Κοινοβούλιο αυτήν την σαρανταπεντάλεπτη ομιλία του, την οποία έχω ακούσει δεκαπέντε φορές. Είναι δε πανομοιότυπη. Έχει μάλιστα συγκεκριμένα κεφάλαια, έχει δε επαναλήψεις του τύπου «να γνωριστούμε καλύτερα». Νομίζω ότι το καταλάβαμε. Έχουμε γνωριστεί ξανά όλοι καλύτερα. Η έκκλησή του να γνωριστούμε καλύτερα έχει επαναληφθεί καμιά δεκαριά φορές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Θα παρεξηγηθούμε στο τέλος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στο τέλος από την οικειότητα αυτής της νέας μας γνωριμίας ενδέχεται να δημιουργηθούν παράξενoi συνειρμοί. Επομένως, ας βάλουμε ένα όριο.

Και στην επόμενη παρέμβαση ο κύριος Αντιπρόεδρος, αν έχει την ευγενή καλοσύνη, να μας διαφωτίσει σε κάτι συγκεκριμένο γιατί τα γενικά τα εμπεδώσαμε. Συμφωνούμε ή διαφωνούμε, πάντως τα εμπεδώσαμε. Καταλάβαμε τι θέλει να μας πει. Σώζει την πατρίδα και δεν γίνεται αλλιώς και όλα αυτά τα σχετικά. Έγινε κατανοητό. Να πάμε τώρα και σε κάτι πιο συγκεκριμένο. Αυτή είναι η έκκληση.

Μιλώντας για το πιο συγκεκριμένο, πάλι αν έχει την ευγενή καλοσύνη -ή ενδεχομένως να δεχθεί εδώ την πρόκληση και ο παριστάμενος Υφυπουργός- να μας πει το εξής συγκεκριμένο. Δεν ψηφίσαμε, δεν ψηφίσατε εσείς, η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, μέτρα με το μεσοπρόθεσμο; Δεν ήταν αυτά πρόσθετα μέτρα μετά από άλλα προηγούμενα μέτρα; Δεν ήταν υποτίθεται τα τελευταία μέτρα -να θυμίσω στους κυρίους συναδέλφους- του τότε Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, που μόλις είχε αναλάβει το Υπουργείο, ο οποίος μάλιστα έθετε το ζήτημα του πόσο άδικο και σκληρά είναι αυτά τα μέτρα και πόσο δεν τα υποστηρίζει. Τώρα όμως μετά την 21η Απριλίου και μάλιστα με την ανάληψη των καθηκόντων του θα πάει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ιουλίου, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Απριλίου είπα; Γλώσσα λανθάνουσα!

Δεν μας έλεγε ότι αυτό είναι το τέλος και θα έρθει το μεγάλο εθνικό φορολογικό σύστημα που θα λύσει τα ζητήματα, θα δημιουργήσει σταθερό φορολογικό περιβάλλον; Δεν χρειάζεται κάτι περισσότερο; Θυμάται φαντάζομαι η Αίθουσα, θυμούνται οι κύριοι συνάδελφοι όλη αυτή τη ρητορική.

Και πριν αλέκτορα φωνήσαι, τρεις... έρχονται νέα μέτρα και αναφέρομαι στο μέτρο που πρόκειται να ψηφιστεί αύριο οριστικώς, αν και η Νέα Δημοκρατία αποφάσισε να σας συνδράμει σ' αυτό επί της αρχής, δηλαδή σας διευκόλυνε και ψήφισε την αρχή του νομοσχεδίου για να περνάει πιο εύκολα το συγκεκριμένο μέτρο του τέλους ακινήτων, που είναι 2,6 δισεκατομμύρια.

Έρχονται, λοιπόν, και άλλα μέτρα που δεν είναι αρκετά και

προφανώς δεν καλύπτονται από τη δημοσιονομική κατάσταση, τα οποία ανακοινώνονται σταδιακά αυτό το χρονικό διάστημα.

Ας αφήσουμε λοιπόν τις γενικότητες περί της σωτηρίας της χώρας, γιατί αυτό είναι το σενάριο που έχει ακουστεί και το καταλάβαμε. Η Κυβέρνηση εδώ πρέπει να εξηγήσει τις αστοχίες της. Πρέπει να δώσει εξηγήσεις και όχι να επιχειρηματολογεί γενικά για τη σωτηρία της χώρας, γιατί και ο ελληνικός λαός και το ελληνικό Κοινοβούλιο έχουν δείξει πολύ μεγάλη κατανόηση σ' αυτό το επιχείρημα.

Τώρα το ερώτημα είναι αν υπάρχει τέλος στην κυβερνητική αβελτηρία, η οποία αβελτηρία συνδέεται με νέα μέτρα. Αυτό συζητάμε, την αστοχία σας. Δεν συζητάμε σε τελευταία ανάλυση για το αν πρέπει να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Συζητάμε ποιο πρέπει να είναι αυτό το πρόγραμμα και αν αυτό το πρόγραμμα που ψηφίσατε εσείς, που είναι το μεσοπρόθεσμο, τελικώς δεν αποδίδει και χρειάζονται περισσότερα πράγματα. Αυτή είναι η συζήτηση.

Σ' αυτήν τη συζήτηση δεν μπορείτε να εγκαλείτε τη συζήτηση. Τι περιμένετε να γίνει; Με συγχωρείτε, αλλά αυτό πρέπει να ακουστεί γενικώς και στη διεθνή κοινότητα. Τι περιμένετε να γίνει; Θα έρχεστε εσείς να αποτυγχάνετε, επειδή αποτυγχάνετε –γιατί δεν κάνετε αυτά που πρέπει να κάνετε– θα εφαρμόζετε μετά φορομνηστικές πολιτικές και πρέπει όλοι οι υπόλοιποι να σας χειροκροτούμε σ' αυτές τις φορομνηστικές πολιτικές, γιατί αν σας πούμε ότι αποτύχατε, αυτό σημαίνει ότι δεν επιτελούμε το πατριωτικό μας καθήκον. Έχετε αντιληφθεί δηλαδή, ως πατριωτικό καθήκον από την Αντιπολίτευση την επιδοκμασία της αποτυχίας του ΠΑΣΟΚ. Βρίσκεστε σε πλήρη σύγχυση!

Αφήστε και τα άλλα περιεργα που άκουσα από τον κύριο Υπουργό σήμερα το πρωί. «Η δημοκρατία, λέει, οι εκλογές δεν αποτελούν απάντηση. Δεν δίνουν πολιτική λύση». Δεν το κατάλαβα αυτό. Εδώ αρχίζουμε να έχουμε ψευδαισθήσεις μεγαλείου! Αρχίζουν εδώ ορισμένοι και αισθάνονται μονοκράτορες. Δεν υπάρχει άλλος σ' αυτό τον κόσμο. Αν φύγει, δηλαδή, ο κύριος Αντιπρόεδρος τι θα γίνει; Θα καταρρεύσει η χώρα;

Ελπίζω να μην έχει υπάρξει τέτοια ταύτιση του εθνικού συλλογικού με το πρόσωπο. Συνέβη σε δύσκολες στιγμές της ιστορίας αυτό και δεν κατέληξε ποτέ ως σπουδαία μια τέτοιου τύπου ταύτιση. Αυτό προέκυψε γιατί άκουσα μια τοποθέτηση του κυρίου Αντιπροέδρου που έλεγε: «Τι λέτε για το ζήτημα των εκλογών; Μήπως οι εκλογές θα δώσουν λύση;».

Βεβαίως και θα δώσουν λύση οι εκλογές. Πάντοτε δίνουν λύση. Οι εκλογές αποτυπώνουν ποια είναι η βούληση του λαού τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή για το ποιος θέλει να τον κυβερνήσει. Προφανώς αποτελούν λύση οι εκλογές. Το αν εσείς επιλέγετε να πάτε σε εκλογές ή όχι, αυτό εξαρτάται από εσάς.

Έρχομαι λίγο στο συγκεκριμένο. Έχουμε κάνει μία σειρά από παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –κι έχετε όλοι παρακολουθήσει τη διαδικασία της επιτροπής– πάνω στα ζητήματα της τραπεζικής εποπτείας. Εγώ θα επαναλάβω ορισμένες, τις οποίες θέσαμε από τη δική μας πλευρά.

Τραπεζική εποπτεία ενισχυμένη. Μάλιστα. Να δεχθούμε την κατεύθυνση, να δεχθούμε ότι πράγματι θα έπρεπε να πάμε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα έχω κάποια ανοχή, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως, θα την έχετε. Τι δικαιούστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ενισχυμένη, λοιπόν, τραπεζική εποπτεία. Σύμφωνα. Σε τι συνίσταται όμως η ενίσχυσή της; Γράφουν εδώ λοιπόν τα κείμενα, οι διατάξεις: «Διευρύνονται...». Γιατί αυτό είναι το σημαντικό. Ούτως ή άλλως είχαμε τραπεζική εποπτεία και θα σας πω ότι εν πολλοίς το βασικό σύστημα της τραπεζικής εποπτείας διατηρείται σταθερό. Παραμένει όπως ήταν στους βασικούς του άξονες. Σε τι έγκειται όμως η ενίσχυση; Προστίθενται διατυπώσεις πιο ανοιχτές.

Να εξηγήσω τι εννοώ και να αναφερθώ σ' ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, στο άρθρο 62. Πότε η Τράπεζα της Ελλάδος μπορούσε να πάρει προληπτικά εποπτικά μέτρα; Όταν τα πιστωτικά ιδρύματα δεν συμμορφώνονταν προς τις απαιτήσεις των νόμων

και τις αποφάσεις της Τραπεζής της Ελλάδος. Μάλιστα. Πότε μπορεί να πάρει τώρα; Τι είναι αυτό το οποίο προστίθεται; Λέει: «Μπορούν επίσης να ληφθούν προληπτικά εποπτικά μέτρα όταν υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις μη συμμόρφωσης των τραπεζών». Δηλαδή όχι όταν απλώς οι τράπεζες έχουν παραβιάσει, αλλά όταν μ' έναν τρόπο, που δεν προσδιορίζεται, υπάρχουν ενδείξεις ότι δεν πρόκειται να συμμορφωθούν. Εδώ, ξέρετε, πηγαίνουμε σ' αυτό που λέμε στα νομικά «ενδιάθετο βουλητικό», δηλαδή αυτό το οποίο βρίσκεται μέσα στον καθένα, που είναι και δύσκολο να το καταλάβεις. Πού να ξέρεις τώρα ο καθένας τι πρόκειται να κάνει εκ των προτέρων, να ξέρεις εσύ εκ των προτέρων τι πρόκειται να κάνει αυτός; Είναι ένα από τα πιο δύσκολα σημεία. Εδώ όμως, με αυτήν την ανοιχτή διατύπωση μπορούν να ληφθούν προληπτικά μέτρα.

Ή, παραδείγματος χάριν, άλλο το οποίο προστίθεται: «Μπορούν επίσης να ληφθούν μέτρα και μάλιστα τα μέτρα αυτά συνίστανται» –αυτό είναι που προστίθεται– «στην εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος προηγούμενη έγκριση συναλλαγών, που κατά την κρίση της είναι δυνατόν να αποβούν σε βάρος της φερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος». Προσέξτε. Εδώ δηλαδή πού βρισκόμαστε πια; Εδώ η Τράπεζα της Ελλάδος αξιώνει προκαταβολικώς να εγκρίνει συναλλαγές. Ερώτηση: Δεν θα μπει εδώ ένα όριο, δεν θα μπει ένα ύψος; Όλες τις συναλλαγές; Όποια της αρέσει; Και μ' αυτήν την έννοια, τι γίνεται με το τραπεζικό σύστημα; Η Τράπεζα της Ελλάδος με ποιον τρόπο τελικώς και τι υπερεξουσίες αποκτά;

Ακούστε τις διατυπώσεις που αλλάζουν στο ένα τους σημείο, στο άρθρο 63. Είναι το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου που αλλάζει το άρθρο 63 του ν. 3601/2007. Τι είναι αυτό που προστίθεται; Πότε δύναται να διορίσει επίτροπο η Τράπεζα της Ελλάδος; Προστίθεται τώρα αυτό: «Όταν το πιστωτικό ίδρυμα προβαίνει σε σοβαρές ή κατ' εξακολούθηση παραβάσεις διατάξεων νόμου». Μπορώ να ρωτήσω ποια είναι η σοβαρή και ποια η μη σοβαρή; Ποιος το αξιολογεί αυτό; Πώς ελέγχεται; Με ποιο κριτήριο; Τι αποτελεί μία ασημαντή, μη σοβαρή, μη σημαντική παράβαση νόμου και τι αποτελεί σοβαρή;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Αυτή που θέτει σε κίνδυνο...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτή που θέτει σε κίνδυνο. Εγώ δεχομαι την ερμηνεία σας, κύριε Κουσελά, μου αρέσει και θα ήμουν έτοιμος να προσχωρήσω. Μόνο που αυτό είναι η δική σας ερμηνεία. Δεν ξέρω τι θα πει ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος επ' αυτού, πώς θα ερμηνεύσει μία τέτοια ανοιχτή διάταξη και δεν ξέρω και πώς θα αντιδράσει η τράπεζα που θα δεχθεί τον επίτροπο κατόπιν μιας τέτοιας ανοιχτής ερμηνείας. Ενδεχομένως να προσφύγει στα δικαστήρια και να πει «ξέρετε, αυτό δεν ήταν σοβαρό» και να ανοίξει λοιπόν εδώ μία τέτοια, αν θέλετε, συζήτηση. Δείτε παραπέρα: «Η όταν η επιχειρηματική του πορεία» –της τραπεζής δηλαδή, του τραπεζικού ιδρύματος– «δημιουργεί εύλογες αμφιβολίες για τη χρηστή και συνετή διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων από τη διοίκησή του». Τι είναι αυτό; Τι σημαίνει «εύλογες αμφιβολίες»; Ποιες είναι οι εύλογες και ποιες οι μη εύλογες; Τι είναι η χρηστή και συνετή διαχείριση; Αυτές είναι διατυπώσεις, επιτρέψτε μου, με τις οποίες εγκαθίσταται επίτροπος, δηλαδή, υπάρχει μία πολύ σημαντική κρίσιμη νομική συνέπεια.

Έχει μείνει ακόμη ανοικτό το ζήτημα τι γίνεται με την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Έτσι όπως παραμένουν οι διατυπώσεις σήμερα –η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, απλώς το λέω για τη νοηματική ενότητα της συζήτησης, είναι ένα από τα μέτρα που έχει δικαίωμα να διατάξει, ας το πω έτσι, να ορίσει ο επίτροπος, από τη στιγμή που μπήκε μία τράπεζα σε διαδικασία– λέει, λοιπόν, ότι πρέπει να αυξήσουμε το μετοχικό κεφάλαιο. Μάλιστα. Ποιος θα καταβάλει αυτήν την αύξηση; Να, λοιπόν, μία μεγάλη συζήτηση, η οποία συνδέεται και με την τροπολογία για το Ταμείο Χρηματοοπιστωτικής Σταθερότητας.

Εμένα τι θα μου φαινόταν λογικό; Την αύξηση θα την καταβάλουν οι μέτοχοι. Αυτοί πρέπει να καταβάλουν την αύξηση, δική τους είναι η τράπεζα, αυτοί έχουν μετοχικό κεφάλαιο, δικαίωμα προτίμησης πρέπει να έχουν, ειδικώς οι παλιοί μέτοχοι, ας καταβάλουν την αύξηση.

Οι τραπεζίτες, δεν φωνάζαμε εδώ πέρα, πόσα λεφτά έχουν

βγάλει, πού είναι τα λεφτά και τα τόσα υπερκέρδη που έχουν οι τράπεζες και όλη αυτή η κουβέντα; Τώρα, λοιπόν, οι τράπεζες μπορεί να χάνουν λεφτά. Ας έρθουν, λοιπόν, οι τραπεζίτες και όταν λέω οι τραπεζίτες, μπορεί να εννοώ τους μεγαλομετόχους, αλλά και να το πω διαφορετικά και όποιος έχει τραπεζικές μετοχές, μπορεί να τις πιστεύει, μπορεί να θέλει να συμμετάσχει στις αυξήσεις. Γιατί να αφαιρέσουμε το δικαίωμα των παλαιών μετόχων -όπως είναι εδώ η νομοθετική ρύθμιση- να συμμετέχουν στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου; Με ποια λογική; Εμένα μου φαίνεται το απολύτως λογικό να συμμετέχουν στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, όχι να μην συμμετέχουν.

Εδώ επιτρέψτε μου να διαφωνήσω -γιατί έχει εκφράσει μία γνώμη η Κεντρική Τράπεζα- και με την άποψη που εκφέρει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Όταν τίθεται κριτική σε αυτό το θέμα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ξέρει τι λέει; Παραπέμπει στο άρθρο περί αποζημιώσεως των μετόχων. Δηλαδή τι λέει; Από αυτόν εδώ τον περιορισμό μπορεί οι παλιοί μέτοχοι να υφίστανται μία ζημιά. Δεν πειράζει, ας τους αποζημιώσουμε.

Άρα, λοιπόν, εγώ επιμένω ότι εδώ θα πρέπει αυτό το ζήτημα της προτίμησης των παλαιών μετόχων να απαλειφθεί. Οι παλιοί μέτοχοι πρέπει να έχουν δικαίωμα προτιμήσεως.

Ποια είναι η συνέχεια; Η συνέχεια θα έπρεπε να είναι, ότι η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου θα έπρεπε να καλύπτεται από την αγορά. Θα έπρεπε να μπορεί να συμμετέχει κάποιος στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου. Αν δεν υπάρξει ενδιαφέρον, μπαίνει το ζήτημα, πλέον, της διασώσεως μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Ερώτημα το οποίο τίθεται στη γνώμη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας και δεν απαντάτε στο νομοσχέδιο. Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, όμως, είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Επομένως, ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου έρχεται και καταβάλλει λεφτά, για να πάρει το μετοχικό κεφάλαιο της τράπεζας, τα οποία όμως χρήματα στην πραγματικότητα είναι κρατικά χρήματα. Γιατί τα χρήματα του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας έχουν δοθεί ουσιαστικά από το ελληνικό δημόσιο.

Ερώτημα: Δεν θα έπρεπε -και επισημαίνεται αυτό στη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εδώ ορθώς επισημαίνεται- να διασφαλίζεται, ότι αν συμμετάσχει το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, να αποκτήσει, πλέον, το ελληνικό δημόσιο τις μετοχές, όχι μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, αλλά απευθείας το ελληνικό δημόσιο. Δηλαδή να πάμε σε μία απευθείας κρατικοποίηση των τραπεζών;

Αυτού του τύπου, λοιπόν, οι παρατηρήσεις -και λέω μόνο μερικές- είναι αυτές οι οποίες κατ' αρχάς έτσι όπως είναι διατυπωμένες οι διατάξεις σήμερα, μας οδηγούν στην καταψήφισή τους.

Θέλω να πω το εξής: Έχει επιφυλαχθεί η Κυβέρνηση να καταθέσει διορθώσεις πάνω στις διατάξεις αυτές. Αντλαμβάνετε ότι η συζήτηση σε λίγο τελειώνει. Δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί η στάση των πολιτικών κομμάτων και των εισηγητών της στιγμή που στην πραγματικότητα φτάνουμε στο πέρας της συζητήσεως και ακόμα δεν έχουμε δει ποιες είναι αυτές.

Επομένως -ας το πω έτσι- ακόμη και αν κατατεθούν τώρα διορθώσεις, εμείς δεν πρόκειται να αλλάξουμε τη στάση μας, για τον απλούστατο λόγο ότι αυτές θα πρέπει να κατατίθενται έγκαιρα προκειμένου να τηρείται η στοιχειώδης, αν θέλετε, κοινοβουλευτική διαδικασία.

Μία τελευταία παρατήρηση -επειδή ο χρόνος παρήλθε κατά πολύ- είναι ότι δυστυχώς ο τρόπος με τον οποίο διεξήχθη αυτή η συζήτηση αδίκησε κατά πολύ το μηχανισμό χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Θέλω μόνο να κάνω μία κριτική παρατήρηση στη στάση της Νέας Δημοκρατίας και θα ήθελα και μία απάντηση ως προς αυτό.

Στο βασικό κείμενο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, σε μία από τις βασικότερες παραγράφους, εκεί που εξηγείται -αν θέλετε- ο τρόπος με τον οποίο αναπτύσσεται το ποιος είναι οι προϋποθέσεις, για να καταρτιστεί μία σύμβαση δανείου με το δανειζόμενο κράτος-μέλος και με τον μηχανισμό χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, λέει το εξής: ότι προϋπόθεση είναι η υπογραφή ενός μνημονίου.

Το μνημόνιο αυτό είναι ένα μνημόνιο, με το οποίο αναλαμβάν-

ονται δημοσιονομικές, μακροοικονομικές, οικονομικές δεσμεύσεις πολιτικής, γιατί αυτές τις υποχρεώσεις τις αναλαμβάνει το δανειζόμενο μέρος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τα γνωρίζετε εσείς αυτά;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως, τα γνωρίζουμε, βεβαίως. Ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός βεβαίως τα γνωρίζουμε αυτά.

Να πω την αλήθεια, κύριοι Υπουργοί, εμένα αυτό μου φαίνεται και αρκετά λογικό. Προφανώς, όταν καλούνται είκοσι τρεις χώρες να εγγυηθούν στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας -που είναι ο δανειστής- ότι πρόκειται να αποπληρώσουν αυτές σε περίπτωση που δεν πληρώσει ο δανειζόμενος, δεν είναι προφανές ότι θέλουν να ξέρουν πώς θα πορευθεί δημοσιονομικά αυτό το κράτος το οποίο δανειζεται; Εμένα ως εκεί το πράγμα μου φαίνεται απολύτως κατανοητό.

Όμως, η ερώτηση απευθύνεται προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το μνημόνιο, λοιπόν, αποτελεί προϋπόθεση. Τονίζω ότι αυτό δεν είναι ένα οποιοδήποτε μνημόνιο. Είναι ένα μνημόνιο, το οποίο έχει δημοσιονομικές δεσμεύσεις. Είναι ένα μνημόνιο, το οποίο έχει μακροοικονομικές δεσμεύσεις. Είναι ένα μνημόνιο, το οποίο εν πολλοίς θα είναι κάτι σαν το μνημόνιο που έχει ήδη υπογραφεί. Η ερώτηση είναι: Γιατί τώρα σας αρέσει αυτός ο μηχανισμός; Διότι εσείς έχετε μια βασική αντίρρηση με το μνημόνιο, απ' ό,τι κατάλαβα.

Άρα, λοιπόν, τι θα γίνει; Αυτό το μνημόνιο, το οποίο θα υπογραφεί τότε, το οποίο αποτελεί -ξαναλέω- προϋπόθεση ενεργοποίησης της δανειακής συμβάσεως δεν θα υφίσταται; Είναι εκεί!

Παρά ταύτα, επιλέξατε να το υπερψηφίσετε και επισημαίνω -εγώ δεν θεωρώ ότι κάνετε άσχημα που το υπερψηφίζετε, προφανώς κάνετε πολύ καλά που το υπερψηφίζετε- μια μικρή αντίφαση στη ρητορική σας, αυτή η οποία κυριάρχησε όλο τον προηγούμενο χρόνο και έρχεστε σήμερα στην πραγματικότητα να ψηφίσετε μηχανισμούς ενεργοποίησης αυτών των συμφωνιών.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κατ' αναλογία, μπορώ και εγώ να απευθύνω μια ερώτηση σε σας; Γιατί ψηφίσατε το πρώτο και δεν ψηφίζετε το δεύτερο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στο δεύτερο, θα μου επιτρέψετε να σας πω, στο μεσοπρόθεσμο...

Δεν περίμενα αυτή την ερώτηση από εσάς. Εσείς είστε εισηγητής του νόμου περί δημοσιονομικής ευθύνης. Στο νόμο περί δημοσιονομικής ευθύνης ξέρετε πολύ καλά ότι το μεσοπρόθεσμο αποτελεί δημοσιονομικό εργαλείο. Δεν αποτελεί μνημόνιο. Αυτό θα το είχαμε ούτως ή άλλως για το νόμο περί δημοσιονομικής ευθύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μια τελευταία παρατήρηση.

Εκεί, λοιπόν, ο καθένας τοποθετείται με το περιεχόμενο. Εμείς διαφωνήσαμε με την πολιτική σας και ξέρετε πού διαφωνήσαμε. Διαφωνήσαμε εκεί που δικαιωνόμαστε, στο ότι δηλαδή έπρεπε να έχετε ακολουθήσει την αρχική σας γραμμή: 2/3 περικοπή δαπανών, 1/3 από τη φορολογία. Εκεί την ανατρέψατε και γι' αυτό καταψηφίσαμε.

Ένα τελευταίο ζήτημα. Έχει ανακύψει ένα θέμα με τους εκπροσώπους των εργαζομένων στην Τράπεζα της Ελλάδος. Υπάρχουν εκεί δυο σωματεία. Δεν πιστεύω ότι η Βουλή μπορεί να εμπλακεί και να δεσμευθεί στο ποια θα είναι η συνδικαλιστική εκπροσώπηση. Λέω, όμως, ότι υπάρχει ένα ζήτημα και αυτό κάπως θα πρέπει να το δούμε, υπό την έννοια ότι ο ένας σύλλογος δεν εκπροσωπείται, ενώ ο άλλος εκπροσωπείται. Θεωρώ ότι κάποια στιγμή αυτό κάπως πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα ήθελα να κάνω έναν σύντομο σχολιασμό σε δυο σημεία της αγορεύσεώς σας, κύριε Βορίδη.

Ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως ομίλησε ολίγον περισσότερα από το διπλάσιο του χρόνου του. Ακριβώς τόσο ομίλησατε και εσείς τώρα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ακολουθώ τα βήματα του Αντιπροέ-

δρου. Ελπίζω να μην με εγκαλείτε γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Καλώς. Είπα ότι εδώ υπάρχει ισοτιμία στα «όπλα» του διαλόγου.

Όσο για το περιεχόμενο της αγορεύσεως, ο καθείς την αντιλαμβάνεται όπως εκείνος αξιολογεί. Εγώ για παράδειγμα βρήκα έξοχη την αγόρευση του κυρίου Αντιπροέδρου και με πολλαπλά μηνύματα, τα οποία εσείς δεν τα λάβατε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ή τα αξιολόγησα διαφορετικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): ...ή τα αξιολογήσατε διαφορετικά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ζητώ, κατ' αρχάς, συγνώμη που δεν είμαι στην Αίθουσα –είναι ο συνάδελφος κ. Σαχινίδης– επειδή συνεδριάζει η κυβερνητική επιτροπή.

Όπως ξέρετε, το νομοσχέδιο αυτό έχει υποστεί επεξεργασία από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία έχει εκδώσει γνώμη για τις ρυθμίσεις του που αφορούν την εξυγίανση των τραπεζικών ιδρυμάτων και το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Εμείς έχουμε αποδεχθεί το σύνολο των παρατηρήσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Έχουμε ξανασυζητήσει με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών μετά την ακρόαση στη Διάρκη Κοινοβουλευτική Επιτροπή και έχουμε ξαναεπεξεργαστεί τις διατάξεις σε διαβούλευση με την Τράπεζα της Ελλάδος.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να επέρχονται ορισμένες αλλαγές, όχι επί της ουσίας, αλλά αλλαγές που τις έχουμε παρουσιάσει κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Αυτό το λέω για να μην τρομάξει ο όγκος των αλλαγών που επέρχονται, γιατί επαναλαμβάνονται οι διατάξεις για λόγους σαφήνειας.

Αυτές τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, που αφορούν τον κορμό του νομοσχεδίου και την τροπολογία για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που είναι απολύτως συναφείς και μία πολύ μικρή αλλαγή που αφορά την τροπολογία για τα παίγνια, θέλω να τα καταθέσω τώρα στο Σώμα για να ενσωματωθούν στις υπό ψήφιση διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, να κατατεθούν και να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

21.9.11

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ-ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ - ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο τέλος της περίπτωσης ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται με το άρθρο 1, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η δυνατότητα αυτή ασκείται για περιορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.».
2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 62 του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται με το άρθρο 1, αντικαθίστανται οι λέξεις «και εξυγίανσης» με τις λέξεις «καθώς και να καταρτίζει η ίδια σχέδιο εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων». Από το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α) της ίδιας παραγράφου, από την περίπτωση γ) της ίδιας παραγράφου και από την περίπτωση θ) της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, διαγράφονται οι λέξεις «και εξυγίανσης». Στην υποπερίπτωση αα) της περίπτωσης α) της παραγράφου 7, μετά τη λέξη «προετοιμασία» προστίθενται οι λέξεις «από την ίδια». Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α) της παραγράφου 7, μετά τις λέξεις «ιδρύματα και» προστίθενται οι λέξεις «να καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης και».
3. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 62 Α του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 2, οι λέξεις «μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από εκατό χιλιάδες έως τριακόσιες χιλιάδες (100.000-300.000) ευρώ».
4. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 62 Α του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 2, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η προθεσμία για τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης και των επαναληπτικών γενικών συνελεύσεων, καθώς και για την υποβολή εγγράφων στις εποπτικές αρχές, συντέμνεται στο ήμισυ των προθεσμιών που προβλέπονται στο ν. 2190/1920.»
5. Οι παράγραφοι 4 και 5 άρθρου 62 Α του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 2, αποτελούν την παράγραφο 4.
6. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 62 Α του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 2, διαγράφονται οι λέξεις «Εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου». Στο ίδιο εδάφιο, μετά τις λέξεις «θα ζητηθεί αύξηση κεφαλαίου σύμφωνα» διαγράφονται οι λέξεις «με την παράγραφο 1 ή». Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου οι λέξεις «μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «από εκατό χιλιάδες έως τριακόσιες χιλιάδες (100.000-300.000)».
7. Η παράγραφος 15 του άρθρου 63 του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 3, διαγράφεται.
8. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, οι λέξεις «της περιουσίας που πρόκειται να μεταβιβαστεί» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων». Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου αντικαθίστανται ως εξής: «Μετά την υποβολή των προσφορών, η Τράπεζα της Ελλάδος λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ή τις εκθέσεις αποτίμησης, τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς και την ανάγκη εύρυθμης λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, προβαίνει στην αξιολόγησή τους και καθορίζει κατά την εύλογη κρίση της το αντάλλαγμα για τη μεταβίβαση, εφόσον προκύπτει. Σε περίπτωση που οι υποβληθείσες προσφορές κρίνονται μη συμφέρουσες, η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίζει είτε τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων προς μεταβατικό πιστωτικό

ίδρυμα που συστήνεται για το σκοπό αυτό σύμφωνα με το άρθρο 63 Ε είτε τη θέση σε ειδική εκκαθάριση του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 68.». Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθενται εδάφια ως εξής: «Στα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται υποχρεωτικά: α. Οι υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος από καταθέσεις έως του ορίου του άρθρου 9 του ν.3746/2009 και β. Οι υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος από καταθέσεις του Δημοσίου και φορέων της Κεντρικής Κυβέρνησης. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, δύναται να μεταβιβάζονται περαιτέρω στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού του μεταβιβάζοντος πιστωτικού ιδρύματος, όταν αυτό απαιτείται για τους σκοπούς της εξυγίανσης. Στα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία δεν περιλαμβάνονται τα δάνεια χαμηλής εξασφάλισης (subordinated debts).»

9. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, διαγράφεται.
10. Η παράγραφος 13 του άρθρου 63Δ του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, αντικαθίσταται ως εξής: «13. Η Τράπεζα της Ελλάδος, σε περίπτωση που η αξία των μεταβιβαζομένων στοιχείων του παθητικού στο προς η μεταβίβαση πιστωτικό ίδρυμα υπερβαίνει την αξία των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού, καθορίζει το ποσό της διαφοράς, η οποία καλύπτεται ως εξής: α. το Σκέλος Καταθέσεων του ΤΕΚΕ καταβάλλει ποσό ίσο με την αξία των εγγυημένων καταθέσεων αφαιρουμένης της αξίας των μεταβιβαζομένων στοιχείων του ενεργητικού και β. το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ καταβάλλει το επιπλέον ποσό».
11. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 63 Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, διαγράφονται οι λέξεις «σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 63Δ», ^{γάρ, Τ.Σ.} ~~προβλέπεται στο άρθρο 63Δ~~, ~~ηροβτ.θενται οι λέξεις <<παρ. 5 έως 12>>.~~
12. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 63 Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, διαγράφεται.
13. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 63 Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ε της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 3864/2010 ισχύει και για μέλη του διοικητικού συμβουλίου του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος».
14. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 63 Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, αντικαθίστανται οι λέξεις «του άρθρου 63Δ σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου» με τις λέξεις «αφού προηγηθεί η διαδικασία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 63Δ και, κατόπιν αυτής, υποβληθεί γνώμη του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας προς την Τράπεζα της Ελλάδος για τα προς μεταβίβαση στοιχεία και την εν γένει βιωσιμότητα του υπό σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος». Στην περίπτωση α του δεύτερου εδαφίου της ίδιας παραγράφου διαγράφονται οι λέξεις «του στοιχείου α της παρ. 1». Η περίπτωση β του δεύτερου εδαφίου της ίδιας παραγράφου διαγράφεται και η περίπτωση γ αναριθμείται σε περίπτωση β. Στην περίπτωση γ του δεύτερου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, όπως αυτή αναριθμήθηκε σε περίπτωση β, μετά τη λέξη «καταθέσεις» προστίθενται οι λέξεις «του Δημοσίου και». Στο τέλος της ίδιας παραγράφου 6 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Στα προς μεταβίβαση περιουσιακά στοιχεία δεν περιλαμβάνονται τα δάνεια χαμηλής εξασφάλισης (subordinated debts)».
15. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 63Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, αντικαθίσταται ως εξής: «Η Τράπεζα της Ελλάδος, σε περίπτωση που η αξία των μεταβιβαζομένων στοιχείων του παθητικού στο μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα υπερβαίνει την αξία των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού, καθορίζει το ποσό της διαφοράς, η οποία καλύπτεται ως εξής: α. το Σκέλος κάλυψης Καταθέσεων του ΤΕΚΕ καταβάλλει ποσό ίσο με την αξία των εγγυημένων καταθέσεων, αφαιρουμένης της αξίας των μεταβιβαζομένων στοιχείων του ενεργητικού και β. το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ καταβάλλει το επιπλέον ποσό». Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας

παραγράφου διαγράφονται οι λέξεις «σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3864/2010». Στο τέλος της ίδιας παραγράφου, προστίθενται εδάφια ως εξής: «Στη συνέχεια, το μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα εκπονεί επιχειρησιακό σχέδιο, στο οποίο περιγράφει τη στρατηγική του για τη βιώσιμη λειτουργία, τη διασφάλιση και ενίσχυση της φερεγγυότητας και την εν γένει εκπλήρωση των σκοπών του, το οποίο εγκρίνεται από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το σχέδιο αυτό υπέχει θέση επιχειρησιακού σχεδίου της περίπτωσης δ της παραγράφου 10 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007.»

16. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 63Ε του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή, η προθεσμία του άρθρου 8 του ν. 3864/2010 (Α 119) παρατείνεται αναλόγως.»
17. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 63Ζ του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, μετά τη λέξη «αποζημίωση» προστίθενται οι λέξεις «από το δημόσιο». Το δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής: «Για την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης του ιδρύματος πριν από την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης, προκειμένου να αξιολογηθεί εάν υπήρξε πράγματι χειροτέρευση θέσης, λαμβάνονται υπόψη η έκθεση ή οι εκθέσεις αποτίμησης της παραγράφου 4 του άρθρου 63 Δ και αφαιρείται κάθε ποσό κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από κεντρική τράπεζα που τυχόν έχει λάβει το πιστωτικό ίδρυμα» και το τελευταίο εδάφιο του ίδιου άρθρου διαγράφεται.
18. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 63ΣΤ του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με το άρθρο 4, οι λέξεις «το Ελληνικό Δημόσιο ικανοποιείται» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τα Σκέλη του ΤΕΚΕ που συμμετέχουν στη χρηματοδότηση του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 63Ε ικανοποιούνται».
19. Στην περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 68 του ν. 3601/2007, όπως το άρθρο αυτό τροποποιείται με το άρθρο 5, οι λέξεις «διαδικασία συνδιαλλαγής» αντικαθίστανται με τις λέξεις «προπρωχευτική διαδικασία εξυγίανσης».
20. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 13 Α του ν. 3746/2009, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με την παράγραφο 6 του άρθρου 7, αντικαθίστανται οι λέξεις «0,2% επί των τηρούμενων σε κάθε πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεων» με τις λέξεις «0,09% επί του μέσου όρου του ύψους του συνόλου του παθητικού του μηνός Ιουνίου κάθε έτους, με βάση την κατάταξή τους σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 4 στοιχείο (β) (ι), με εξαίρεση τα στοιχεία των εποπτικών ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στα Τμήματα Α1, Α2, Β1 και Β2 του Κεφαλαίου Ι της ΠΔ/ΤΕ 2630/2010 (Β 1714), καθώς και τις εγγυημένες καταθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 9 του παρόντος νόμου». Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Το ποσοστό της παρούσας παραγράφου δύναται να τροποποιηθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος». Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθενται εδάφια ως εξής: «Το ύψος των ετήσιων εισφορών για κάθε πιστωτικό ίδρυμα προσδιορίζεται κάθε χρόνο με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΕΚΕ. Με την απόφαση αυτή, η οποία εκδίδεται εντός του μηνός Σεπτεμβρίου, καθορίζονται επίσης ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των εισφορών, ο τρόπος τήρησης και διαχείρισης των διαθεσίμων του Σκέλους Εξυγίανσης και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα. Σε περίπτωση ένταξης στο Σκέλος Εξυγίανσης ή αποχώρησης πιστωτικού ιδρύματος από αυτό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους, για τον υπολογισμό και καταβολή της ετήσιας εισφοράς εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2, α, iv, τρίτη υποπαράγραφος καθώς και η παρ. 4 (ε) του ίδιου άρθρου. Σε περίπτωση που τα διαθέσιμα του Σκέλους Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ που προκύπτουν από τις ανωτέρω εισφορές δεν επαρκούν για την κάλυψη της διαφοράς σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 13 του άρθρου 63 Δ ή της παραγράφου 7 του άρθρου 63Ε του ν. 3601/2007, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΕΚΕ είτε επιβάλλονται στα πιστωτικά ιδρύματα συμπληρωματικές εισφορές είτε το Σκέλος Εξυγίανσης δανείζεται τα απαιτούμενα κεφάλαια από πιστωτικά ιδρύματα ή από άλλες πηγές είτε αποφασίζεται συνδυασμός και των δύο. Για τα ποσά των δανείων αυτών

εγγυώνται τα συμμετέχοντα στο Σκέλος πιστωτικά ιδρύματα. Οι όροι των εν λόγω δανείων και εγγυήσεων καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΕΚΕ, λαμβάνοντας υπόψη την αναλογία συμμετοχής κάθε πιστωτικού ιδρύματος στην τακτική εισφορά του προηγούμενου έτους. Για τα παραπάνω δάνεια μπορεί να παρέχεται η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.»

21. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 13 Α του ν. 3746/2009, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με την παράγραφο 6 του άρθρου 7, μετά τις λέξεις «από το Ελληνικό Δημόσιο» προστίθενται οι λέξεις «ή από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας» και οι λέξεις «με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «για το οποίο δύναται να εγγυηθεί το Ελληνικό Δημόσιο».
22. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 13 Α του ν. 3746/2009, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με την παράγραφο 6 του άρθρου 7, μετά τις λέξεις «παραγράφου 3» προστίθενται οι λέξεις «και, σε κάθε περίπτωση, μέχρι το σχηματισμό των ιδίων κεφαλαίων του σκέλους Εξυγίανσης» και στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ο σχηματισμός των ιδίων κεφαλαίων του Σκέλους Εξυγίανσης διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδεται μετά από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος».
23. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 13 Α του ν. 3746/2009, όπως το άρθρο αυτό προστίθεται με την παράγραφο 6 του άρθρου 7, διαγράφεται και στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου οι λέξεις «του παρόντος νόμου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του ν. 3746/2009».
24. Στο άρθρο 8 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: «Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου που προστέθηκε στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3723/2008 (Α 250) με την παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ν. 3965/2011 (Α 113), οι λέξεις «υιοθέτηση και εφαρμογή» αντικαθίστανται από τη λέξη «υποβολή».
25. Στο άρθρο 8 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής: «Το μετοχικό κεφάλαιο πιστωτικών ιδρυμάτων που οι μετοχές τους δεν είναι εισηγμένες σε χρηματιστηριακή αγορά, επιτρέπεται να μειώνεται με σκοπό το σχηματισμό ειδικού αποθεματικού, σύμφωνα με την παράγραφο 4 α του άρθρου 4 του κ.ν. 2190/1920, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 του ν. 3763/2009, όταν η εσωτερική λογιστική αξία της μετοχής είναι κατώτερη, ίση ή ανώτερη έως 10% της ονομαστικής αξίας της μετοχής. Η εσωτερική λογιστική αξία προσδιορίζεται με έκθεση δύο ανεξάρτητων ορκωτών ελεγκτών. Το ειδικό αποθεματικό μπορεί αποκλειστικά: α) να κεφαλαιοποιηθεί και β) να συμψηφισθεί με σκοπό την απόσβεση ζημιών του πιστωτικού ιδρύματος».
26. Στο άρθρο 8 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής: «Στην περίπτωση β) της παραγράφου 3 του άρθρου 23 του ν. 4002/2011 (Α 180) προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ως Προϊστάμενος της Υπηρεσίας, μπορεί να ορίζεται μετακλητός υπάλληλος με βαθμό α' ειδικών θέσεων.»

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ-ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Α. ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 541 ΚΑΙ ΕΙΔ. ΑΡΙΘΜΟ 94/16.9.2004

1. Η περίπτωση α της παραγράφου 4 της τροπολογίας, διαγράφεται και οι υπόλοιπες παράγραφοι αναριθμούνται.
2. Στην περίπτωση γ της παραγράφου 5 της τροπολογίας, οι λέξεις «εκτός του πλαισίου των πράξεων του Ευρωσυστήματος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή τυχόν πράξεις του Ευρωσυστήματος» και οι λέξεις «είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δέκα πέντε τοις εκατό (15%)».

3. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3864/2010, όπως αναριθμείται, μετά την τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 5 με την παράγραφο 3 της τροπολογίας, προστίθενται οι λέξεις «κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων περί αποσπάσεων.»

Β. ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 542 και ΕΙΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 95/16.9.2011

Στο μόνο άρθρο της τροπολογίας προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής: «Η παράγραφος 6 του άρθρου 54 του ν. 4002/2011 καταργείται από τότε που ίσχυσε».

>>>

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Βέβαια, αν έχω καταλάβει καλά, σήμερα ψηφίζουμε τα άρθρα. Μήπως να ψηφίσουμε και την τροπολογία για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν έχει γίνει η συζήτηση, κύριε Αντιπρόεδρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Η συζήτηση είναι απολύτως συναφής, αλλά δεν πειράζει.

Θέλω να διευκρινίσω ότι αύριο επιφυλάσσομαι να καταθέσω δύο-τρεις αλλαγές, οι οποίες απορρέουν επίσης από τη συζήτηση επί της αρχής πλέον του νομοσχεδίου στη ρύθμιση για το ειδικό τέλος επί των ακινήτων. Υπάρχουν δύο χειρόγραφες προσθήκες μου στο κείμενο αυτό, για να δείτε μία δυναμική στα θέματα, που απορρέουν από μία επιστολή που έλαβα πριν από λίγα λεπτά από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Μη σας εκπλήξει αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Σταϊκούρα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Πέρα από το γεγονός ότι η συζήτηση της τροπολογίας για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας είναι για αύριο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Δεν πειράζει, αύριο. Εγώ κατέθεσα τις αλλαγές και τις τροπολογίες σήμερα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Το λέω αυτό, γιατί εκεί μέσα είναι και το θέμα της ΕΛΣΤΑΤ.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι ότι καταλαβαίνετε και εσείς ότι και από τη δική μας πλευρά είναι φύσει αδύνατο σε δέκα λεπτά να μελετήσουμε τις αλλαγές και να τοποθετηθούμε με υπευθυνότητα. Άρα, εξαιτίας αυτού του γεγονότος, εμείς θα τοποθετηθούμε ως «ΠΑΡΩΝ» στα οκτώ πρώτα άρθρα, παρά το γεγονός ότι έχουμε την καλή διάθεση και ευχόμαστε οι αλλαγές να είναι στην κατεύθυνση που λέτε εσείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Πάντως, κύριε Σταϊκούρα, αν μου επιτρέπετε κύριε Πρόεδρε, σας διαβεβαιώνω ότι πρόκειται για το αποτέλεσμα της έκθεσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της διαβούλευσης με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Σας λέω ότι από χθες προσπαθώ να δω αυτές τις αλλαγές για να συμβάλουμε από τη δική μας πλευρά. Μόλις κατατέθηκαν. Είναι φύσει αδύνατο σε δέκα λεπτά να τις διαβάσουμε καν, όχι να τις μελετήσουμε. Όμως δεν θα τοποθετηθούμε αρνητικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Δημήτριος Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα που κυριαρχεί σήμερα και στη Βουλή και σε όλο τον ελληνικό λαό είναι τα νέα μέτρα. Τα νέα μέτρα, τα οποία θα είναι 1,5 δισεκατομμύρια, 2,5 δισεκατομμύρια; Όλα τα μέσα ενημέρωσης αναφέρονται και με λεπτομέρειες. Μας λένε ότι χθες η τηλεδιάσκεψη με την τρόικα πήγε πολύ καλά, συμφωνήθηκαν όλα και μένουν μόνο οι λεπτομέρειες.

Δυστυχώς, ο κ. Βενιζέλος έφυγε πριν από ένα λεπτό, γιατί υπάρχει Κυβερνητική Επιτροπή. Σήμερα ο κ. Βενιζέλος ανακοίνωσε στη Βουλή ότι χρειάζονται και θα ληφθούν νέα μέτρα, αλλά δεν μας είπε ποια μέτρα, μας είπε μόνο ότι θέλει να σώσει τη χώρα. Ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος εξ ονόματος όλης της Κυβέρνησης μας έλεγε ότι δεν χρειάζονται νέα μέτρα, εάν εμείς, η Κυβέρνηση, είμαστε αποτελεσματικοί στη δουλειά μας και εφαρμόσουμε αποτελεσματικά όσα ψηφίσαμε με το μεσοπρόθεσμο και τον εφαρμοστικό νόμο, αυτά δηλαδή που περάσατε διά πυρός και σιδήρου μέσα στο κατακαλόκαιρο.

Δεν θα έπρεπε να κάνετε ταμείο και απολογισμό και να μας πείτε πού πέρασε έξω; Εμείς, παραδείγματος χάριν, λέμε ότι πέρασε έξω στην ύφεση γιατί ακολουθείτε μία υφεσιακή πολιτική και γι' αυτό η ύφεση τρέχει με διπλάσιο ρυθμό και ροκανίζει και τα έσοδα και τινάζει και την ανεργία στα ύψη. Πέρασε έξω, γιατί

επιδιώκετε να υπερφορολογήσετε αυτούς που ήδη φορολογούνται, αντί να διευρύνετε τη φορολογική βάση, να περιορίσετε τη φοροδιαφυγή και να βελτιώσετε την απόδοση, την αποτελεσματικότητα και την εντιμότητα του φοροελεγκτικού και φοροεπιδιωκτικού μηχανισμού.

Πέρασε έξω στις δαπάνες, γιατί κόψατε κατά 30% τις δημόσιες επενδύσεις, επιτείνοντας την ύφεση, αλλά δεν ήσασταν το ίδιο τολμηροί στην περικοπή των δαπανών του πελατειακού κράτους. Βρίσκετε μπροστά σας επιπλέον δαπάνες λόγω της υφεσιακής πολιτικής που προκαλεί η έκρηξη της ανεργίας και κατά τα άλλα, τα δώρα στη διαπλοκή, τα ακριβά έργα, οι ακριβές προμήθειες, οι δαπάνες για εξοπλισμούς που δεν χρειάζονται συνεχίζονται. Για αυτά δεν θα έπρεπε να μας φέρετε λογαριασμό;

Ο κύριος Αντιπρόεδρος, επειδή είναι δεινός ρήτωρ, το έχει παρακάνει. Αν οι λέξεις του κ. Βενιζέλου μεταφράζονταν σε ευρώ, θα είχαμε πλεονάσματα τύπου Νορβηγίας και θα δανείζαμε και τους άλλους. Δυστυχώς, έχουμε ελλείμματα και χρέη.

Στην οικονομική πολιτική κρίνονται οι πάντες -και εσείς, κύριε Σαχινίδη, η Κυβέρνησή σας- εκ του αποτελέσματος. Λοιπόν, εξυγίσθητε, εμετρήθηκε και ευρέθηκε ελλιπείς.

Σας ερωτώ: Με ποιο πολιτικό κεφάλαιο θα πάρετε τα επιπλέον μέτρα; Άντε και εκβιάστηκαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και φοβούμενοι ότι οι μισοί δεν θα επανεκλεγούν, θα τα ξαναψηφίσουν, παρ' ότι γκρινιάζουν και βρίζουν στο εντεুক্তήριο. Ο κόσμος από κάτω που δεν έχει, που δεν αντέχει και που του λες «πάλι εσύ θα πληρώσεις, κορόιδο», με περικοπές μισθών, συντάξεων, με νέο κύμα απολύσεων, με νέο κύμα έμμεσων και άμεσων φόρων, όπως το χαράτσι στα ακίνητα, γιατί να σας αντέξει, όταν ο ίδιος δεν αντέχει; Ως πού θα πάει αυτή η βαλίτσα;

Μας ρώτησε ο κ. Βενιζέλος το πρωί: «Καλά, εσείς που λέτε ότι το κόστος των εκλογών είναι μικρότερο από το κόστος τού να σπαίξει η χώρα, η οικονομία και να υποφέρουν οι πολίτες με μια πολιτική που αποδεικνύεται αποτυχημένη και άδικη, τι θέλετε; Θέλετε το Σαμαρά;».

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι μια τελευταία υπηρεσία που θα μπορούσατε να προσφέρετε, αφού δεν τα καταφέρνετε στο δημοσιονομικό νοικοκύρεμα, αφού καταφέρνετε να εξαργιώσετε και τους Έλληνες πολίτες, αλλά ταυτόχρονα να μην είσαστε αποτελεσματικοί απέναντι στην τρόικα, είναι να ψηφίσετε την απλή αναλογική, έτσι ώστε να υπάρχει πλήρης αντιστοιχία μεταξύ ψήφων και εδρών. Οι διακόσιοι Βουλευτές στη Βουλή που επιτρέπουν την άμεση εφαρμογή του νόμου της απλής αναλογικής, υπάρχουν και χωρίς τη συνδρομή του κ. Σαμαρά και της Νέας Δημοκρατίας, για να ψηφίσει ο ελληνικός λαός στις νέες συνθήκες ποιοι θέλει να τον κυβερνήσουν, με ποιο πρόγραμμα, με ποιες πολιτικές.

Σας λέμε εδώ και καιρό ότι, αν η Ελλάδα είχε τα φορολογικά έσοδα που έχει κατά μέσο όρο η Ευρωζώνη, το δημόσιο χρέος θα ήταν κάτω από 80% και όχι 160% με δυναμική προς το 180%. Σας λέμε ότι χωρίς ένα βαθύτερο κούρεμα του ελληνικού χρέους και κοινοτικοποίηση ενός μέρους του χρέους, δεν μπορεί αυτή η δουλειά να βγει. Πάμε στο «και μνημόνιο και χρεοκοπία», με μια αλυσίδα νέων μέτρων. Χωρίς να περισεύετε όχι τις επενδυτικές δαπάνες, αλλά τα δώρα στους μεγάλους που υπάρχουν μέσα από ένα σύστημα επιδοτήσεων, δεν μπορούμε να μπούμε σε μια πορεία δημοσιονομικού νοικοκυρέματος. Αυτό θέλει και χρόνο και αλληλεγγύη από την Ευρώπη που δεν εισπράττουμε, αλλά για να την πετύχουμε πρέπει να έχουμε μια πολιτική εντελώς αντίθετη από αυτή που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία μέχρι το 2009 από αυτή που ακολουθείτε εσείς τώρα.

Το ερώτημα είναι: Ακούω στις ειδήσεις ότι συνεδριάζει η Κυβερνητική Επιτροπή, αλλά αποφάσισε να μην ανακοινώσει τα μέτρα, τα μέτρα, δηλαδή, που περίπου κλείδωσαν χθες να μην τα ανακοινώσετε στον ελληνικό λαό και στην ελληνική Βουλή. Δηλαδή, δίπλα στο έλλειμμα δικαιοσύνης των μέτρων -κραυγαλέα άδικα- δίπλα στο έλλειμμα αξιοπιστίας της Κυβέρνησης, που μέχρι χθες έλεγε ότι δεν χρειάζονται νέα μέτρα, γιατί αν εφαρμόσουμε αυτά που πήραμε, είμαστε ΟΚ, υπάρχει και ένα χοντρό έλλειμμα ενημέρωσης και δημοκρατίας.

Καταλαβαίνω την κουτοπονηριά: Να μην τους τρελάνουμε και τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, να ψηφίσουν αύριο το τέλος για τα

ακίνητα, να ψηφίσουν την κατατόμηση της ΕΛΣΤΑΤ και να τους φέρουμε την καινούργια δόση με την επόμενη φουρνιά. Το τι θα κάνουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είναι δικός τους λογαριασμός. Τον κόσμο τον σκέφτεστε καθόλου, τον κόσμο που σας ψήφισε και σας έστειλε στα κυβερνητικά έδρανα;

Έρχομαι επ' ολίγον –δεν θα χρειαστώ το χρόνο που δώσατε στον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού- στα άρθρα.

Πρώτα από όλα και να θέλει να βρει κανείς κάποιες θετικές διατάξεις, δυσκολεύεται όχι μόνο από το περιεχόμενό τους, κύριε Σαχινίδη, αλλά και από τον τρόπο που νομοθετείτε. Όταν καταθέτετε πολυσέλιδες αλλαγές την ώρα που τελειώνει η επί των άρθρων τοποθέτηση των αγορητών των κομμάτων, όταν στο άρθρο 47 τροποποιείτε μια διάταξη που νομοθετήσατε πριν λίγους μήνες, επιβεβαιώνετε την προχειρότητα, τη γονατογραφία και δημιουργείτε τη μέγιστη επιφύλαξη.

Σας ερωτώ, όμως, τώρα για τα χοντρά τα οποία θα ψηφιστούν αύριο, αλλά αυτά συζητάει ο κόσμος. Μπορείτε να μου πείτε, κύριε Σαχινίδη, γιατί σε αυτό το χαράτσι για τα ακίνητα επιβάλλετε στην πιο φτωχή κατηγορία, στα πιο φτηνά ακίνητα, στα λαϊκά στρώματα 3 ευρώ το τετραγωνικό, αλλά οι ξενοδοχείοι, τα ξενοδοχεία δεν θα πληρώσουν δεκάρα, ούτε 1 εκατοστό του ευρώ; Μπορείτε να μου πείτε γιατί οι ναοί που έχουν έσοδα, που λειτουργούν με ιερείς που μισθοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό με πέντε 200.000.000 ευρώ δεν θα πληρώσουν τίποτα, ενώ θα πληρώσουν πέντε εκατομμύρια νοικοκυριά; Και αυτό αφορά όλα τα θρησκευτικά δόγματα.

Έρχομαι επ' ολίγον στο άρθρο 48 για την κύρωση του ΕFSF. Είναι ο λόγος που προβάλλει η Νέα Δημοκρατία για να υπερψηφίσει ένα νομοσχέδιο, το οποίο όταν εγκριθεί, κύριε Σταϊκούρα, θα υλοποιηθεί πολιτικές στις οποίες κατά τα άλλα δηλώνετε ότι είστε αντίθετος. Αυτή είναι μέγιστη αντίφαση. Δεν αρκεί ένα άρθρο για να δικαιολογήσει κανείς το «ναι» επί της αρχής της Νέας Δημοκρατίας σε ένα νομοσχέδιο που έχει το χαράτσι στα ακίνητα, την κατατόμηση της ΕΛΣΤΑΤ –γιατί και αυτά στο πακέτο είναι- περίεργες διατάξεις για τα τραπεζικά κ.λπ..

Η ερμηνεία που δίνω εγώ σε αυτήν τη σύμπλευση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία οδηγεί και σε νέα μνημόνια που συνοδεύουν τη νέα δανειακή σύμβαση, είναι ότι όσο νιώθετε ότι έχετε πάρει κεφάλι στις δημοσκοπήσεις γίνετε μνημονιακοί, προσπαθείτε να εκμεταλλευτείτε την αποτυχία του ΠΑΣΟΚ και τη ραγδαία φθορά του, για να εμφανιστείτε εσείς ως οι καλύτεροι διαχειριστές του μνημονίου και των πολιτικών που το συνοδεύουν έναντι της τρόικας και διατηρείτε απλώς ως φερετζέ κάποιες μικροπαραλλαγές και αλλαγές που θα διεκδικήσετε στην υλοποίηση αυτών των πολιτικών. Έτσι εξηγώ αυτό το «ναι». Αν έχετε άλλα επιχειρήματα και εσείς και οι Κοινοβουλευτικοί σας Εκπρόσωποι και ο Αρχηγός σας –που θα έπρεπε να έρχεται συχνότερα στη Βουλή- παρακαλώ να ακουστούν.

Θα ήθελα να πω και ένα τελευταίο. Για την κατατόμηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας περίμενα να αντιδράσει και το Προεδρείο της Βουλής. Διορίστηκαν αυτοί οι άνθρωποι, επελέγησαν με πλειοψηφία 4/5 από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής και κατατομούνται με μια τροπολογία του Υπουργού Οικονομικών και Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης.

Θέτω ερώτημα κοινής λογικής. Πόσο ανεξάρτητη είναι μια αρχή που κατατομίζεται με μία τροπολογία; Ο Πρόεδρος της, ο κ. Γεωργίου, ο οποίος κατηγορείται για πάρα πολλά, χθες, μετά από αντίδραση του κ. Σαχινίδη, άλλαξε θέση για να μη βγει φωτογραφία δίπλα στον Υπουργό-Αναπληρωτή. Η ενός ανδρός αρχή, όμως και οι περίεργες ρυθμίσεις και το «ναι» σε όλες τις απαιτήσεις της EUROSTAT παραμένουν.

Θέτω, λοιπόν, ερώτημα. Θα έρθει –όπως έχει ζητήσει ήδη όλη η Αντιπολίτευση, αλλά και οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές που διέγραψε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα- ο κ. Παπακωνσταντίνου στην Επιτροπή Οικονομικών να μας μιλήσει για όλα αυτά, όπως προβλέπει και επιβάλλει το άρθρο 41Α; Ως πότε θα καθυστερείτε κάτι που είναι υποχρεωτικό;

Σε λίγη ώρα ξεκινάει η επιτροπή. Θα ζητήσω να οριστεί η ημε-

ρομηνία αυτής της παρουσίας του κ. Παπακωνσταντίνου.

Δεύτερον, δεν καταλαβαίνετε ότι υπονομεύετε την ανεξαρτησία αυτής της Στατιστικής Αρχής όταν την κατατομείτε; Κατατομείτε τους ανθρώπους που εσείς διορίσατε και οι οποίοι καταγγέλλονται μεταξύ τους και έχουν προσφύγει και στη δικαιοσύνη ορισμένοι εξ αυτών. Προσφέρετε μ' αυτόν τον τρόπο στην αξιοπιστία των στατιστικών;

Τέλος, κύριε Σαχινίδη, μεταφέρετέ το στον Αντιπρόεδρο, είναι η δεύτερη φορά που το κάνει. Όταν υπάρχουν επιστήμονες που δεν του φέρουν τα νούμερα που θέλει ή δεν τους κατατομεί αν μπορεί, ή δεν τους εξωθεί σε παραίτηση αν δεν είναι στη νομοθετική του αρμοδιότητα η κατατόμησή τους, όπως έγινε με την κ. Μπαλφούσια. Δηλαδή, εσείς αντί να πάρετε το μήνυμα από τους κακούς αριθμούς για να αλλάξετε την πολιτική σας, σκοτώνετε τον αγγελιοφόρο. Δεν είναι δυνατόν, όμως, έτσι να πάτε μακριά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Πιστεύω ότι έχετε χρέος απέναντι όχι στον ελληνικό λαό, στον τόπο κ.λπ., αλλά και απέναντι στον κόσμο που σας ψήφισε και λέει «δεν σας αναγνωρίζω, αυτό είναι το κόμμα του μνημονίου, δεν είναι το ΠΑΣΟΚ που ψήφισα, αυτό είναι ένα σκληρά νεοφιλελεύθερο κόμμα που εφαρμόζει υπερδεξιές πολιτικές με το φανατισμό του νεοφώτιστου», σ' αυτό τον κόσμο να βγείτε κάτι να πείτε και να του δώσετε τη δυνατότητα να εκφραστεί. Ο πιο δημοκρατικός, μαζικός, ειρηνικός τρόπος για να εκφραστεί είναι οι εκλογές. Όλοι αναρωτιούνται, ακόμη και τα στελέχη σας, πόσο θα αντέξετε μ' αυτή την πολιτική. Το πόσο θα αντέξει ο κόσμος φαίνεται να μην σας απασχολεί. Έχετε αποφασίσει να θυσιάσετε τους πολλούς και τους ασθενέστερους για να σώσετε τη χώρα. Απαντήστε όμως σ' αυτό το ερώτημα.

Όταν πριν λίγες ώρες, ακόμη και στην κυβερνητική επιτροπή κορυφαίοι Υπουργοί θέτουν το θέμα της λαϊκής ετυμηγορίας και της προσφυγής σ' αυτή, για να υπάρχει μια νέα λαϊκή νομιμοποίηση, εγκαταλείψτε τις επικίνδυνες ιδέες ότι με δημοψηφίσματα συμβουλευτικού χαρακτήρα μπορείτε να αντιμετωπίσετε αυτό το κορυφαίο έλλειμμα λαϊκής νομιμοποίησης, γιατί αυτά τα πράγματα αυτή την ώρα είναι και αδιέξοδα και επικίνδυνα. Κινδυνεύετε, αν επιμένετε στη γραμμή αυτή ότι με δημοψήφισμα συμβουλευτικού χαρακτήρα θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα για θέματα άσχετα με την οικονομική πολιτική και την οικονομική κατάσταση της χώρας, ακόμη και επικοινωνιακού τύπου ερωτήματα να θέσετε, να εισπράξετε τη λαϊκή αποδοκιμασία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 49 του νομοσχεδίου και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: «Παρών».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: «Παρών».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

[illegible][illegible]

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 43 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 44 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: «Παρών».
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: «Παρών».
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 47 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 47 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 48 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 48 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 49 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 49 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
 Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.22' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου 2011 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ